

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

5 mei 2000

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1051
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1056
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1072
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	1088
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1107
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1133
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1140
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	1161
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	1172
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1184
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1188
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	1191
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1192

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1193
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1194
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	1194
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1195

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	1196
----------------	------

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 47
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Actief Burgerschap – Evaluatie

Op voorstel van voormalig minister-president Luc Van den Brande en voormalig Vlaams Cultuurminister Luc Martens heeft de Vlaamse regering een vormingsprogramma "Actief burgerschap" op de sporen gezet.

De Vlaamse regering wou dat deelnemers na een vormingsmoment weten hoe politieke instellingen, structuren, procedures, rechten en plichten in elkaar zitten, en beschikken over een aantal vaardigheden die nodig zijn om politiek meer te participeren aan de maatschappij.

Het was de bedoeling zoveel mogelijk mensen in zoveel mogelijk gemeenten in Vlaanderen de kans te geven om deel te nemen. Daarom deed de Vlaamse regering onder andere een beroep op de erkende organisaties voor volksontwikkeling, die beschikken over een ruime ervaring en deskundigheid in methodieken. Zij bewezen reeds een ruime doelgroep te kunnen bereiken in heel Vlaanderen, zoals de programma's "nieuwe spelling" bewezen.

Het past dus nu de resultaten te bekijken.

1. Welke kandidatuurstellingen kwamen binnen ?
Werden ze allemaal geselecteerd ? Welke niet ?
2. Welke doelgroep en hoeveel personen per provincie heeft elke organisatie kunnen bereiken ?
3. Werden er specifieke problemen ervaren bij het stimuleren van dit vormingsprogramma vanwege de reglementering, of om andere redenen ?
Welke ?

Aanvullend antwoord

Christelijke Beweging Vrouwen uit de Middengroepen (CMBV) : 4 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen					
Limburg					
Oost-Vlaanderen	30				30
Vlaams-Brabant	32				32
West-Vlaanderen					
Totaal	62				

Elcker-ik Volkshogescholen : 58 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen	225	73			298
Limburg	13	7			20
Oost-Vlaanderen	150	87			237
Vlaams-Brabant	187	45			232
West-Vlaanderen					
Totaal	575	212			787

Centrale voor Socialistisch Cultuurbeleid (CSC) : 30 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen	38	46	21	46	17
Limburg					
Oost-Vlaanderen	164	122	112	28	146
Vlaams-Brabant	39	30	22	47	
West-Vlaanderen	7	33	19	21	
Totaal	248	231	174	142	163

Federatie van Vlaamse Kringen (FVK) : 12 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen	5	12	3	14	
Limburg					
Oost-Vlaanderen	45	88	41	81	11
Vlaams-Brabant					
West-Vlaanderen	21	42	19	26	18
Totaal	71	142	63	121	29

Masereelfonds : 10 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen					
Limburg					
Oost-Vlaanderen	2	28	12		18
Vlaams-Brabant	36	82	88		30
West-Vlaanderen	6	20			26
Totaal	44	130	100		74

Delta-stichting : 9 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen	11	49	18	28	14
Limburg	8	35	18	9	16
Oost-Vlaanderen	9	38	28	11	8
Vlaams-Brabant	7	36	23	11	9
West-Vlaanderen	3	18	4	6	11
Totaal	38	176	91	65	58

Seniorenvorming Vlaanderen : 26 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen	91	118		209	
Limburg	22	35		57	
Oost-Vlaanderen					
Vlaams-Brabant	26	28		54	
West-Vlaanderen					
Totaal	139	181		320	

Liberalen Beweging voor Volksontwikkeling (LBV) : 12 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen	194	92		286	
Limburg					
Oost-Vlaanderen					
Vlaams-Brabant					
West-Vlaanderen					
Totaal	194	92		286	

Socialistische Vooruitziende Vrouwen (SVV) : 25 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen	165	3	80	74	14
Limburg	15	2	5	12	
Oost-Vlaanderen	117	4	54	63	4
Vlaams-Brabant	51	34	64	21	
West-Vlaanderen	148		32	106	10
Totaal	496	43	235	276	28

Katholieke Arbeidersvrouwen (KAV) : 40 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen	96	23	18	31	70
Limburg					
Oost-Vlaanderen	251	21	23	44	205
Vlaams-Brabant	14				14
West-Vlaanderen	340	37	55	48	274
Totaal	701	81	96	123	563

Kristelijke Beweging van Gepensioneerden (KBG) : 86 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen	266	226		492	
Limburg	83	70		153	
Oost-Vlaanderen	538	317		855	
Vlaams-Brabant	197	68		265	
West-Vlaanderen	782	501		1283	
Totaal	1866	1182		3048	

Toemeka : 4 sessies

Provincie	Doelgroep volgens m/v		Doelgroep volgens leeftijd		
	Vrouwen	Mannen	Jongvolwassenen	Senioren	Anderen
Antwerpen					
Limburg					
Oost-Vlaanderen					
Vlaams-Brabant	14	8			22
West-Vlaanderen	8	14			22
Totaal	22	22			44

Vraag nr. 54
van 18 februari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kijk- en luistergeld – Vrijstellingen en verminderingen

Inzake het kijk- en luistergeld blijft de federale wetgever bevoegd voor het vaststellen van de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen. De gemeenschapsregeringen beschikken over een vetorecht, zodat er geen wijzigingen kunnen worden aangebracht zonder hun instemming. Het gevolg is dat de federale overheid, noch de gemeenschappen op eigen houtje iets kunnen wijzigen aan de wetgeving.

De vorige regering achtte het aangewezen dat die problematiek in een ruime context zou worden geplaatst en dat er voorafgaandelijk overleg zou worden gepleegd. In 1998 werd in het stuurcomité van de drie gemeenschappen beslist dat een werkgroep de ganse wetgeving zou gaan evalueren.

Tevens zou worden gezocht naar een consensus omtrent de invoering van sociale maatregelen op het

vlak van vrijstellingen en verminderingen, die dan door de drie gemeenschapsregeringen kan worden voorgelegd aan de federale regering. Ik denk hierbij onder meer aan terugbetaling van een deel van het kijk- en luistergeld aan de nabestaanden in geval van overlijden van de belastingplichtige.

Kan de minister-president meedelen wat in dit dossier de stand van zaken is ?

Heeft de huidige regering terzake al nieuwe initiatieven genomen ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht stelt, werden in het verleden allerhande acties genomen en wetsvoorstellen gedaan om de wet op het kijk- en luistergeld, die ruim 13 jaar oud is, te moderniseren. Daarbij dient wel te worden vermeld dat er vanwege de diverse regeringen te weinig betrokkenheid was om de wijzigingen te concretiseren.

Recentelijk werd op initiatief van mijn kabinet en

mijn administratie de draad opnieuw opgenomen. Er werd dan ook een nieuwe werkgroep opgericht waarbij, naast de diverse administraties, ook de betrokken kabinetten vertegenwoordigd zijn. De bedoeling is om eerst een consensus tussen de gemeenschappen te verkrijgen, waarna deze aan de standpunten van de federale instanties zal worden getoetst.

Vermits de onderhandelingen over de vernieuwde wet nog volop bezig zijn en er dus zeker nog geen overeenstemming is over de tekst die aan het federale niveau zal worden voorgelegd, kan nu nog niet worden aangegeven welke veranderingen zullen worden opgenomen.

Vraag nr. 57
van 25 februari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlands beleid – Denemarken

Blijkens persberichten komt de Deense regering met een nieuwe aanscherping van de asielwet. Denemarken heeft nu al het strengste asielbeleid in Europa. Vertegenwoordigers van immigrantenorganisaties noemden de Deense premier "erger dan Haider".

Kan de minister-president meedelen wat, in het licht van de houding die de Vlaamse regering heeft ingenomen ten aanzien van de nieuwe Oostenrijkse coalitie, thans de houding is ten aanzien van de Deense regering ?

Antwoord

Het beleid van de Vlaamse regering ten aanzien van Denemarken zal niet wijzigen naar aanleiding van een gewijzigde asielwetgeving in dat land. De wetgeving is op dit moment bovendien nog niet verstrengd. De regering diende een wetsontwerp in dat immigratie naar Denemarken iets moeilijker zou maken via :

- een scherper toezicht op familieherenigingen ;
- het verlengen van de verblijfsduur alvorens men voor een verblijfsvergunning in aanmerking kan komen ;
- het versterken van de verplichting tot integratie in de Deens samenleving, onder andere via taallessen.

Het wetsontwerp dient nog te worden besproken in de Folketing (Deens parlement).

De relaties tussen Vlaanderen en Denemarken blijven optimaal en het samenwerkingsprogramma dat loopt in het kader van het cultureel verdrag wordt voortgezet.

De verstrakte houding die de Vlaamse regering ten aanzien van Oostenrijk aannam, was niet geïnspireerd door de stand van de asiel- en immigratiewetgeving in dat land, maar door de toetreding van de Freiheitliche Partei Österreichs tot de federale regering.

De Vlaamse regering heeft hierbij het standpunt binnen de Europese Unie gevolgd. De overige Europese regeringen namen een vergelijkbare houding aan.

Vraag nr. 58
van 3 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER

Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen

Zie :
 Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
 Vraag nr. 80
 van 3 maart 2000
 van de heer Jos De Meyer
 Blz. 1117

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 60
van 13 maart 2000
van de heer JAN LOONES

Luchtvaartindustrie – Beleid

Zie :
 Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media
 Vraag nr. 84
 van 13 maart 2000
 van de heer Jan Loones
 Blz. 1179

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Vraag nr. 61
van 16 maart 2000
van de heer JAN LOONES

Havenuitbouw Zeebrugge – Gebiedsbestemmingen
 (2)

Half oktober 1999 richtte ik mij tot de vier Vlaamse ministers bevoegd in het dossier rond de gebiedsbestemmingen bij de havenuitbouw van Zeebrugge, met de vraag om een zo spoedig mogelijke oplossing terzake.

In zijn gecoördineerd antwoord had de minister-president het over een overleg, op het niveau van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, tussen alle belanghebbenden, waarbij werd gezocht naar een duurzame oplossing.

Voorts had de minister-president het over "de bedoeling om op korte termijn, bij voorkeur voor einde januari 2000, te komen tot een oplossing die resulteert in een win-winsituatie, zowel voor werkgelegenheid als voor natuur" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 17 december 1999, blz. 223 – red.*).

1. Wat zijn de resultaten van het vermelde overleg tussen alle belanghebbenden in dit dossier ?
2. Kan de minister-president meedelen tot welke oplossing de Vlaamse overheid intussen besloten heeft ? En of het streefdoel "win-winsituatie" in deze oplossing is vervat ?

Antwoord

Het overleg rond de havenuitbouw van Zeebrugge op het niveau van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, resulteerde voor de korte termijn in afspraken die de recentelijk geplande ontwikkelingen in de achterhaven van Zeebrugge toelaten. Voor de ontwikkeling op langere termijn worden toekomstige beslissingen afhankelijk gemaakt van de resultaten van een MER-studie (milieueffect-rapport) en een strategisch plan.

In de MER-studie rond de ontwikkeling van de achterhaven moeten in elk geval drie scenario's worden onderzocht :

- basisscenario : de uitbouw van de achterhaven van Zeebrugge zonder de aansnijding van het niet opgehoogde deel (174 ha) van het vogelrichtlijngebied ;
- alternatief 1 : de maximale uitbouw van de achterhaven binnen de huidige grenzen van het industriegebied op het gewestplan ;
- alternatief 2 : de uitbouw van de achterhaven van Zeebrugge zonder de aansnijding van een gebied in het zuidwesten van de achterhaven met een oppervlakte gelijk(aardig) aan de oppervlakte van 5 % van de haven van Zeebrugge (conform RSV – 5 %-eis).

In het strategisch plan voor de achterhaven van Zeebrugge, dat wordt opgesteld in uitvoering van het regeerakkoord en binnen de krijtlijnen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), zal bijzondere aandacht gaan naar een zuinig ruimtegebruik binnen de haven.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
 OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 58
van 8 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Rotonde Romeinse Kassei Tongeren – Zebrapad

Rotondes hebben voordelen, zowel voor de algemene veiligheid als voor een vlotter verkeer. Vooral automobilisten doen er hun voordeel mee. Fietzers en voetgangers voelen zich niet altijd even veilig. Wanneer rotondes worden aangelegd, zijn voorzieningen op hun maat dan ook essentieel.

In mijn schriftelijke vraag nr. 224 van 19 maart 1999 vroeg ik de minister vice-president waarom er geen zebrapaden zijn aangebracht in de buurt van de rotonde aan het begin van de Romeinse Kassei in Tongeren. Deze rotonde ligt tussen twee woonwijken, aan winkels en in de buurt van scholen. De minister vice-president stelde voor een opportuniteitsonderzoek te laten uitvoeren (*Bulletin van*

Vragen en Antwoorden nr. 13 van 21 mei 1999, blz. 1509 – red.)

1. Zijn de resultaten van het opportuniteitsonderzoek reeds bekend en zo ja, hoe luiden ze ?
2. Welke concrete aanpassingen en met welke timing werden er vooropgesteld voor de zwakke weggebruiker ?

Aanvullend antwoord

Op deelvraag 2 kan thans een concreet antwoord worden verschaft.

Op 9 februari 2000 heeft de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid Limburg de aanvraag tot het aanbrengen van zebra-paden ter hoogte van vermelde rotonde onderzocht. Er werd gunstig advies uitgebracht. De vergadering ging unaniem akkoord met het aanbrengen van zebra-paden ter hoogte van de rotonde, mits beperkte aanpassing van de infrastructuur – kant Rode Kruislaan.

Voorafgaandelijk zal ik nog een besluit uitvaardigen, na kennisname van de gemeenteraadsbeslissingen terzake. De administratieve afhandeling hiervan is in uitvoering.

Nadien volgt onmiddellijk de praktische realisatie ervan.

(Vorig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 17 december 1999, blz. 248 – red.)

Vraag nr. 210 van 22 februari 2000 van de heer ROLAND VAN GOETHEM

*Provinciegrensborden – Waterloo-sesteenweg
St.-Genesius-Rode*

De minister vice-president is ongetwijfeld op de hoogte van het feit dat de provinciegrenzen op de openbare weg visueel worden afgebakend door middel van borden met daarop het wapenschild en de naam van de provincie.

1. Waarom staan er aan de grenzen met Sint-Genesius-Rode op de Waterloo-sesteenweg richting Ukkel enerzijds, en op diezelfde Waterloo-sesteenweg richting Waterloo anderzijds, geen borden waarmee de provinciegrens wordt aangeduid ?

2. Worden deze borden alsnog geplaatst ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De afdeling Wegen Vlaams-Brabant van de administratie Wegen en Verkeer heeft destijds, aan de grenzen van de provincie Vlaams-Brabant, langs autosnel-, gewest- en provinciewegen welkomborden geplaatst met het wapenschild van de provincie en een Nederlandstalige tekst.

Aan de grenzen van de zes faciliteitengemeenten ontstond er een probleem inzake tweetaligheid.

De administratie Wegen en Verkeer achtte het derhalve aangewezen het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in te winnen.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht bracht in zijn antwoord van 14 oktober 1999 het volgende advies uit :

"Uit inlichtingen blijkt dat de bedoelde borden geplaatst worden door de administratie Wegen en Verkeer van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, een dienst van de Vlaamse regering die het gehele ambtsgebied van de Vlaamse Gemeenschap bestrijkt, zoals bedoeld bij artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Overeenkomstig artikel 36, § 2, van deze wet, gebruikt de bedoelde dienst, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit zijn ambtsgebied, de taalregeling die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Overeenkomstig artikel 11, § 2, 2de lid, SWT, worden de berichten en mededelingen in de taalgrensgemeenten, gesteld in het Nederlands en in het Frans. Dezelfde regeling geldt, overeenkomstig artikel 24, 1 te lid, SWT, voor de plaatselijke diensten van de randgemeenten.

Een bord "De provincie X heet u welkom" is een bericht of mededeling bestemd voor het publiek, in de zin van de SWT (vgl. de adviezen 26.164 van 29 augustus 1996 en 28.200 van 9 oktober 1997).

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht is van oordeel dat de Vlaamse regering, wanneer zij een dergelijk bord plaatst op het grondgebied van een gemeente met een speciale taalregeling, de taalregeling dient te volgen die is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de betrokken gemeente.

Wanneer deze borden in een taalgrensgemeente of in een randgemeente worden geplaatst, dienen zij derhalve in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld, met voorrang voor de taal van de streek (cfr. o.m. de adviezen 27.179B van 14 maart 1996 en 28.029 van 12 december 1996).

Tenslotte is de Vaste Commissie voor Taaltoezicht van oordeel dat, wanneer deze borden geplaatst worden, ook met het oog op het verwelkomen van toeristen, zij naar analogie met artikel 11, § 3, SWT, in ten minste drie talen kunnen worden gesteld."

De administratie Wegen en Verkeer, in dit geval de afdeling Wegen Vlaams-Brabant, verzamelt thans alle gegevens inzake deze tweetalige provinciegrensborden en streeft ernaar deze borden binnen een termijn van twee maanden aan te brengen.

**Vraag nr. 212
van 25 februari 2000
van de heer JOS STASSEN**

Aansluiting N49-N403 Stekene – Verkeersveiligheid

Door de ombouw van de N49 tot autosnelweg A11 werden de verkeerslichten aan de kruising N49-N403 (Hulst-Sint-Niklaas) vervangen door een viaduct met oprittencomplex.

Hiervoor werden ter hoogte van "De Tromp" twee rotondes gebouwd. Bij de inrichting van dit complex heeft men blijkbaar weinig rekening gehouden met de "slimme" weggebruikers (fietsers en voetgangers). Beide rotondes zijn zo aangelegd dat er op vier (!) plaatsen een vermenging is tussen het drukke wegverkeer en de slimme weggebruikers.

1. Waarom heeft het Vlaams Gewest voor deze inrichting gekozen ?
2. Hoeveel heeft de bouw van deze rotondes gekost ?
3. Wat is de geschatte meerprijs voor een inrichting waar men wegverkeer en zwakke weggebruikers niet zou vermengen ?

4. Heeft de kostprijs een doorslaggevende rol gespeeld in de keuze van de huidige inrichting, in plaats van een keuze voor niet-vermenging van wegverkeer en zwakke weggebruikers ?

5. Is deze inrichting verantwoord, in het licht van de verkeersveiligheid voor zwakke weggebruikers ?

Antwoord

1. Het bestaande complex ter hoogte van "De Tromp" was slechts een half complex, dit wil zeggen dat er veel linksafslaande bewegingen nodig waren om de gewestweg N49 op of af te rijden. Dit gaf geregeld aanleiding tot ongevallen, waardoor de kruispunten van de op- en afritten met de N403 zwarte punten waren.

Het vervolledigen van het complex op de klassieke manier was enerzijds zeer duur, en noodzaakte anderzijds de onteigening van een grote oppervlakte bosgebied. Daarom werd voor de rotondes gekozen : geen linksafslaande bewegingen en beperkte onteigeningen.

2. De kostprijs bedraagt 47,7 miljoen frank.

3. Om het fietsverkeer niet te mengen met het autoverkeer is een ongelijkgrondse kruising nodig : ofwel een brug, ofwel een tunnel. Dit impliceert wel dat de fietsers dan tweemaal de provinciale weg N408 moeten kruisen.

De kostprijs van een brug is ongeveer 25 miljoen frank, deze van een tunnel ongeveer 50 miljoen frank.

4. Niet alleen de kostprijs, maar ook de noodzakelijke onteigeningen van het bosgebied en het feit dat slechts een klein aantal fietsers deze weg gebruikt, hebben geleid tot de huidige oplossing voor de fietsers.

5. De nieuwe situatie is zeker verantwoord. De fietsers zijn op de rotonde gescheiden van de voertuigen door New-Jerseytootbanden. Ter hoogte van de N403 en de op- en afritten worden de fietsers uit de voorrang gehaald en kunnen ze de rijweg in twee keer dwarsen (dus met een eventueel rustpunt in het midden).

Deze inrichting maakt het bijna onmogelijk dat een fietser wordt gegrepen door de achterbanden van een vrachtwagen.

Vraag nr. 213
van 25 februari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Metaalslakken N15 Mechelen – Opruiming

De metaalslakken langs de N15 nabij de Nekkerhal in Mechelen die om milieuoverwegingen en na een uitspraak van de Raad van State niet mochten worden gebruikt bij de aanleg van de weg, zijn daar sedertdien blijven liggen, en dat is nu al jaren.

De slakken zijn met asbest vervuild en dienen door de Vlaamse overheid te worden verwijderd.

Thans zou de gemeente Bonheiden juridische stappen tegen de Vlaamse overheid overwegen als de slakken niet worden verwijderd.

Heeft de minister in dit dossier al een beslissing genomen ?

Om welke maatregelen gaat het eventueel ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

1. De materialen die langs de gewestweg N15 op grondgebied Bonheiden gestapeld zijn, liggen daar sinds 1989. Het betreft non-ferrometaalstakken, afkomstig van Metallugie Hoboken Overpelt (MHO) in Hoboken, die toen op verzoek van en in samenwerking met de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) bij wijze van experiment dienden te worden verwerkt in de fundering van de nieuw aan te leggen weg.

De toenmalige burgemeester van Bonheiden was echter van mening dat dergelijke toepassing op het grondgebied van zijn gemeente niet kon en heeft daarom tot tweemaal toe de verwerking van de materialen verboden. Uiteindelijk werd de discussie beslecht door voorlopig slechts de helft van de geplande weg aan te leggen en de betwiste materialen op de andere weghelft te stockeren. Ondertussen werd deze betwisting, met inbegrip van alle financiële gevolgen, voor de bevoegde rechtbank uitgespit.

Deze rechtsgang heeft betrekking op de schadevergoeding van ± 20 miljoen frank verschuldigd

aan de aannemer voor het stilleggen van de werken.

De administratie Wegen en Verkeer is van plan om de materialen aan te wenden in een momenteel courante vorm bij de uitvoering van geplande wegenwerken in de regio Mechelen. De afdeling Wegen Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer stelt een verwerking voor in de doortrekking R6, gepland vanaf 2001.

2. Het nemen van juridische stappen vanuit de gemeente zou getuigen van een fundamenteel gebrek aan overlegcultuur.

Er is immers geen recente vraag bekend naar dringende afvoer van de betrokken slakken.

3. Een vervuiling met asbest is de administratie Wegen en Verkeer onbekend. Slakken bevatten geen asbest zodat, indien er hoegenaamd sprake zou zijn van asbestvervuiling, deze onmogelijk initieel kan zijn.

Bovendien is de administratie geen enkele melding of proces-verbaal bekend van gemeente, of andere instanties, die wijzen op sluikstorting.

(Antwoord Vera Dua : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 997 – red.).

Vraag nr. 214
van 25 februari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kruispunt N15-Mechelsesteenweg Bonheiden – Heraanleg

De heraanleg van het kruispunt van de Mechelsesteenweg met de N15, aan de grens van Mechelen en Bonheiden nabij een hamburgerrestaurant, is een oude belofte, die dateert van het begin van de jaren negentig. Sommige bestuursverantwoordelijken maakten zelfs gewag van een prioriteit.

Tot de bouw van een rotonde of tot een andere verkeersveiliger aanleg is het evenwel nooit gekomen.

1. Waaraan is dit te wijten ?

2. Zijn er op dit ogenblik al concrete plannen ? Zo ja, hoe ziet de planning er dan uit ?

3. Is de minister vice-president op de hoogte van het feit dat de gemeente Bonheiden bereid is

om de kosten van de aanleg van een rotonde zelf de financieren ?

Hoe staat hij tegenover dat voorstel ?

Antwoord

1. De afdeling Wegen Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer is van oordeel dat alles in zijn juiste context moet worden geplaatst.

Het kruispunt van de gewestweg N15 met de Mechelsesteenweg in Bonheiden werd door het Vlaams Gewest aangelegd, en op 1 april 1994 in gebruik genomen. De werken werden uitgevoerd volgens een plan dat voorafgaandelijk werd besproken met het toenmalige gemeentebestuur, en door alle partijen zonder opmerking werd aanvaard. Toen de werken reeds gevorderd waren, stelde de burgemeester dat er naar zijn mening een rotonde moest worden aangelegd. Uiteraard was dit niet meer mogelijk, en bovendien is het onaanvaardbaar dat één partij eenzijdig zijn wil tracht op te leggen aan de andere.

Toen het kruispunt in dienst werd genomen, besliste de burgemeester om het ganse wegvak van de N15 op grondgebied van Bonheiden voor alle verkeer af te sluiten. Deze beslissing werd onmiddellijk door de gemeenteraad vernietigd. Zodoende werd het kruispunt toch in gebruik genomen.

Intussen werd er verder overleg gepleegd, en door de Adviescommissie voor de Veiligheid op de Vlaamse Gewestwegen werd op 5 april 1994 gesteld dat het kruispunt na verloop van tijd moest worden geëvalueerd met het oog op de eventuele plaatsing van verkeerslichten.

Op 14 december 1995 werd in de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV), waarin ook de gemeente vertegenwoordigd was, het kruispunt geëvalueerd en kwam men tot de conclusie dat in eerste instantie verkeerslichten moesten worden geplaatst en pas daarna kon worden overwogen of een rotonde wel nodig zou zijn.

Daarbij werd overwogen dat voor het vervangen van het kruispunt door een rotonde belangrijke onteigeningen nodig waren en dat na de

herinrichting van het kruispunt Nekkerspoel in Mechelen een toename van het verkeer kon worden verwacht.

Intussen is dat laatste kruispunt heringericht en is ook het kruispunt op de provincieweg in het verlengde van de N15 gewijzigd. Het ogenblik is dus gekomen om alle gegevens en cijfers op een rijtje te zetten. Aan de gemeentelijke diensten werd op 18 december 1998 gevraagd om een bundel samen te stellen in verband met diverse te evalueren thema's en aspecten.

Sinds de openstelling van het kruispunt werd door de gemeente toelating gegeven voor de bouw van een hamburgerrestaurant in de onmiddellijke omgeving van het kruispunt. Dat een aansluiting dicht bij het kruispunt risico's inhoudt, was ook vóór de aanleg bekend en kan zeker niet tot gevolg hebben dat het kruispunt nu zonder meer moet worden aangepast aan de vestiging van dat hamburgerrestaurant.

Deze evolutie wordt met argusogen gevolgd binnen de afdeling Wegen Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer.

In ieder geval zal de huidige situatie grondig moeten worden doorgelicht zodra een volledig dossier ter beschikking is. Samen met het gemeentebestuur en alle andere betrokken partijen zal dan worden afgesproken welke aanpassingen aan het kruispunt nodig kunnen zijn en wanneer die kunnen worden uitgevoerd.

2. De afdeling Wegen Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer blijft van oordeel dat het plaatsen van lichten een goede oplossing kan betekenen voor vermelde problemen van verkeersveiligheid.

Zoals gesteld in punt 1, dient de gemeente, verwijzend naar het verzoek van 18 december 1998, nu zelf hiertoe aanzet te geven via het PCV-orgaan.

Binnen het meerjarenprogramma van de administratie Wegen en Verkeer werden bijgevolg nog geen aparte voorzieningen getroffen.

3. Gelet op het voorgaande, is de administratie Wegen en Verkeer niet gewonnen voor het idee om de gemeente te laten instaan voor de herinrichting van het kruispunt.

Vraag nr. 215
van 25 februari 2000
van de heer JOS STASSEN

Heraanleg A11 – Integratie goederenspoorlijn

In het RSV (Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) voorziet men voor een verre toekomst in de aanleg van een goederenspoorlijn vanaf de Waaslandhaven langs de expresweg naar Gent (A11-N49). Anderen pleiten ervoor om rekening te houden met een spoorlijn Waaslandhaven – Gentse haven – haven van Zeebrugge langs de A11.

Zonder mij uit te spreken over de zin ervan, is het wel vooruitziend om de A11 zo om te vormen tot autosnelweg dat een eventuele spoorlijn zeer dicht kan worden "aangevuld" bij de A11 (principe van geconcentreerde bundeling).

Anders krijgen we dezelfde problemen als bij de aanleg van de TGV (hogesnelheidstrein) langs de autosnelwegen. Het TGV-spoor ligt soms honderd meter verwijderd van de autosnelweg omdat de bruggen anders moeten worden afgebroken.

Men kan de bruggen zodanig bouwen dat later aan één zijde (bv. noordzijde A11) een dubbel treinspoor kan worden aangelegd zonder veel nieuwe hinder of ruimtebeslag.

1. Wordt de nieuwe infrastructuur zodanig gebouwd dat later een eventueel goederenspoor dicht bij de A11 kan aansluiten ?
2. Wat is volgens de huidige planning de minimale afstand tussen de A11 en een eventuele spoorlijn (rekening houdende met de geplande viaducten en wisselaars, en de leidingen die nu reeds in de grond liggen) ?
3. Is het nog mogelijk zo'n spoorlijn aan te leggen onmiddellijk aansluitend bij de A11, of is er bijvoorbeeld een afstand van twintig, dertig meter of meer nodig ?

Antwoord

Ter gelegenheid van de besprekingen in verband met de opmaak van het streefbeeld van de N49 als autosnelweg, werd de problematiek van het mogelijke goederenspoor als item opgenomen.

Hierbij is het zo dat er bij de reeds gebouwde, de aanbestede en/of in uitvoering zijnde bruggen en verkeerswisselaars geen rekening wordt gehouden

met de eventuele latere aanleg van een goederenspoor.

Dit is een bewuste keuze, die een afweging is tussen de gestelde tijdshorizon voor de aanleg van het goederenspoor, de levensduur van de aan te leggen infrastructuur en de eventuele aanpassingskosten van de aangelegde kunstwerken.

Vraag nr. 216
van 1 maart 2000
van de heer CARL DECALUWE

Haltes en stations – Parkeergelegenheid

Voor gebruikers van het openbaar vervoer wordt het almaar moeilijker om de auto te parkeren in de buurt van grote opstapplaatsen van De Lijn of van NMBS-stations.

1. Bestaat er een inventaris van de parkeerproblemen in de omgeving van belangrijke opstapplaatsen van De Lijn en de NMBS ? Zo ja, welke behoeften blijken daaruit ?
2. In welke mate werden reeds initiatieven genomen om aan deze parkeernood tegemoet te komen ?
3. Welke middelen stelt het gewest ter beschikking ?
4. In welke mate is er reeds overleg geweest met de NMBS over de parkeermogelijkheden en wat waren de resultaten ?

Antwoord

1. Er bestaat geen inventaris van de parkeerproblemen in de omgeving van belangrijke opstapplaatsen van De Lijn.
2. Bij verlenging van tramlijnen worden aan de nieuwe eindpunten parkeerplaatsen aangelegd voor reizigers. Voorbeelden daarvan zijn :
 - de doortrekking tot Zwijndrecht, met een parking op de grens tussen Zwijndrecht en Melsele ;
 - de doortrekking van de kusttramlijn tot Adinkerke, met een parking aan het station van Adinkerke ;

- de doortrekking op de Bredabaan in Antwerpen, met een nieuw aan te leggen parking aan de Keizershoek ;
 - de geplande tramlijn naar Flanders Expo, met gebruik van de bestaande aan te passen parking.
3. Via de basisallocatie 81.02 van het programma 63.20, en de basisallocatie 51.11 (DAB – VIF) stelt het Vlaams Gewest kredieten ter beschikking voor de investeringsprojecten van De Lijn, zoals de P&R-parking (park en ride) aan de eindpunten van de tramlijnen.
 4. Tweemaal per jaar is er een gestructureerd overleg tussen De Lijn en de NMBS, waarop onder andere de stationsomgevingen worden besproken.

De Lijn is echter geen voorstander van uitgebreide parkings rond de NMBS-stations, daar deze parkings steeds ten nadele zijn van het gebruik van de bus voor het voor- en het natransport.

Vraag nr. 218
van 3 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER

Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen

Zie :
 Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
 Vraag nr. 80
 van 3 maart 2000
 van de heer Jos De Meyer
 Blz. 1117

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 219
van 3 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N10 Lier-Berlaar – Heraanleg

1. In april eerstkomend wordt gestart met de heraanleg van het gedeelte van de N10 tussen Lier

en Berlaar. De werken zullen ongeveer een jaar in beslag nemen en lopen tot aan Steenbeek.

Kan de minister vice-president toelichten waarom ze slechts tot aan die plaats gepland zijn ?

Vanaf Steenbeek richting Berlaar-Heikant bevindt de N10 zich immers in een bijna even erbarmelijke staat. Slechts vanaf ongeveer 150 meter voor de kerk tot 150 meter erna mag de staat van het wegdek als goed worden beschouwd. Voor de rest wisselen scheuren, putten en spoorvorming elkaar af en werden herstellingen beperkt tot hier en daar wat oplapwerk met asfalt. De verhogingen die in het wegdek werden aangebracht en die moeten dienen als verkeersplateau zijn op zich al oplapwerk. De oorspronkelijke plateaus die werden aangelegd in klinkers hielden slechts enkele maanden stand en werden een viertal jaar geleden vervangen door de huidige "plateaus" in asfalt. Ondertussen worden ook die al getekend door verzakkingen en spoorvorming.

De heraanleg van de N10 in het centrum van Berlaar-Heikant lijkt mij derhalve ook tamelijk dringend.

Bestaan er reeds plannen om ook het gedeelte van de N10 dat loopt door Berlaar-Heikant te renoveren ?

Zo ja, wanneer worden ze uitgevoerd ?

Is het niet aangewezen dat de werken aan de N10 worden doorgetrokken, nu de bewoners van Berlaar-Heikant toch maanden van ongemak en omleidingen tegemoet gaan ?

2. Wanneer werd overigens de laatste hernieuwing doorgevoerd van de N10 voorbij Steenbeek ?

Wordt de beschadiging aan het wegdek van het betrokken stuk als normaal beschouwd ?

Hebben de verkeersdrukte en/of de bodemsamenstelling invloed op de materialen die worden gebruikt bij de aanleg van de ondergrond voor nieuwe of te vernieuwen wegen ?

Is de vastgestelde of verwachte verkeersdrukte bepalend voor de samenstelling van de slijtlaag die wordt aangebracht ?

Zo ja, wordt dan de oorzaak nagegaan van eventueel versnelde slijtage ?

Is dat in het geval van de N10 gebeurd ?

Antwoord

Op 1 april eerstkomend wordt inderdaad gestart met de werken voor de heraanleg van de gewestweg N10 tussen de Liersesteenweg (Koningshooikt) en Steenbeek (Berlaar). Het betreft hier een zeer slecht wegvak, dat nu is ingedeeld in drie rijstroken.

Het is de bedoeling de rijweg te versmallen tot twee rijstroken, gescheiden door een verhoogde middenberm, en de bestaande kruispunten herin te richten. De kruispunten met de B. Van Hoolstraat en met de Burgemeester Henstraat worden rotondes. Tevens wordt de rijweg voorzien van een nieuwe verharding in KWS (koolwaterstof). Het bestaande fietspad word herlegd in rood beton.

Het werk eindigt ter hoogte van Steenbeek, omdat dit namelijk zo werd bepaald bij het opstarten van het ontwerp. Ter hoogte van Steenbeek eindigt het wegvak met drie rijstroken.

Het vervolg van de gewestweg N10, vanaf Steenbeek tot en met de doortocht van Berlaar-Heikant, werd in 1992 in het kader van de "leefbare doortochten" heraangelegd. In eerste instantie werd geselecteerd voor een verharding in betonstraatstenen. Deze verharding bleek spoedig onvoldoende voor het zeer drukke en zware verkeer van de N10 en werd naderhand vervangen door een verharding in KWS. Momenteel, na twee zeer natte winterperiodes, verkeert deze verharding eveneens in slechte staat. De schade is evenwel plaatselijk en blijft beperkt tot de slijtlaag ; spoorvorming treedt nageen niet op.

De afdeling Wegen Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer plant de herstelling van deze slijtlaag eveneens tegen 1 april, opdat inderdaad geen bijkomende verkeershinder zou ontstaan.

Vraag nr. 220
van 8 maart 2000
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

N368 Zedelgem – Verkeersveiligheid

In verband met het verkeersveiliger maken van de N368 tussen de afrit 11 van de A17 en de N32 in Zedelgem wens ik de minister volgende vragen te stellen.

De N368 is vanaf de afrit 11 van de A17 tot aan de doorgang Zedelgem-Ruddervoordestraat (Zedelgem-stationswijk) een brede weg met aan beide zij-

den een brede grasberm en een smal fietspad. Het betrokken stuk gewestweg kruist een open vlakte, zodat het verkeer komende van de A17 door het ontbreken van visuele obstakels met grote snelheid de doorgang Zedelgem-Ruddervoordestraat bereikt. Daarom lijkt het mij aangewezen om de brede grasbermen tussen het baanvak voor de wagens en het fietspad te beplanten met struiken en hoogstammige bomen. Op deze manier kan men de snelheid van de wagens afremmen en biedt de berm een bescherming voor fietsers en omwonenden.

Vanaf de Veldbeek tot even voorbij de N32 dienen er echter meer ingrijpende maatregelen te worden genomen om de verkeersveiligheid op de N368 doorgang Zedelgem te verbeteren. Concreet denk ik hier aan asverschuivingen, verkeersdrempels, enzovoort. In het voorjaar 1999 hebben trouwens streekparlementairen van de belangrijkste democratische partijen op een werkvergadering met de werkgroep "Zuidwege" zich geëngageerd om deze problematiek snel aan te pakken. Dit engagement had betrekking op de volledige doorgang Zedelgem, en niet alleen op het kruispunt N368 met de N32, het kruispunt Zuidwege.

In het wegenprogramma 2000-2002 zijn deze werken echter pas gepland voor na 2002. De uitvoering van deze werken dient echter veel sneller te gebeuren gezien het drukke verkeer tussen de wijken Pierlapont, Groenhove en de wijk St-Elooi. Het betreft vooral school- en werkverkeer. In het verleden zijn reeds verschillende dodelijke ongevallen – vooral met schoolkinderen – gebeurd. Vandaar ook dat de schooldirecties, ouders en bewoners terecht aandringen op een snelle maar vooral grondige aanpak.

Naast de voormelde ingrepen kan – op heel korte termijn – het vrachtverkeer richting Torhout via de N368 en N32 sterk worden gereduceerd. Daarvoor dient enkel het verkeersbord langs de A17 waarbij het verkeer komende uit de richting Brugge met bestemming Torhout wordt aangeraden via Zedelgem en de N32 te rijden, te worden vervangen door een bord dat vrachtverkeer met bestemming Torhout verbiedt afrit 11 te nemen en oplegt door te rijden tot aan de afrit Lichtervelde.

1. Bestaan er plannen om de grasbermen vanaf de afrit A17 tot aan de doorgang Zedelgem-stationswijk te beplanten met struiken en bomen ? Zo ja, wanneer wordt dat gerealiseerd en zo neen, waarom niet ?

2. De doorgang N368 moet dringend worden aangepakt om de verkeersveiligheid, vooral voor de zwakke weggebruikers, te verbeteren. Overweegt de minister de geplande werken te versnellen? Zo nee, waarom niet?
3. Bestaan er plannen om het verkeersbord zoals hierboven vermeld te vervangen door een bord waarbij het vrachtverkeer met bestemming Torhout dient om te rijden via de afrit Lichtervelde?

Antwoord

1. De afdeling Wegen West-Vlaanderen van de administratie Wegen en Verkeer voorziet ieder jaar op de begroting in een bedrag van 10 miljoen frank voor de aanleg van functionele beplanting.

Ik heb mijn administratie opdracht gegeven om de aanleg van een lijnbeplanting in de berm tussen de oprit van de autosnelweg A17 en de bebouwing op de gewestweg N368 op te nemen in het bestek dat op dit krediet wordt aanbesteed.

2. De herinrichting van de doortocht van Zedelgem is momenteel opgevat in twee fasen. De eerste fase omvat de herinrichting van het kruispunt Zuidwege. Hiervoor is 15 miljoen frank uitgetrokken voor 2002. De tweede fase van de herinrichting van de doortocht is gepland voor 2003, voor een bedrag van 60 miljoen frank.

In de loop van 1999 zijn bovendien reeds beperkte ingrepen uitgevoerd ter hoogte van het kruispunt Zuidwege en de schoolomgeving van de St.-Elooistraat om de verkeersveiligheid op korte termijn te garanderen.

Niettegenstaande de gemeente Zedelgem reeds eind 1998 een mobiliteitsconvenant afgesloten heeft, is zij pas onlangs gestart met de opmaak van het mobiliteitsplan en er moet op de afwerking van dit plan worden gewacht vooraleer initiatieven op genoemd wegvak kunnen worden overwogen. Meer bepaald zal de openstelling van de op- en afrit Torhout moeten worden ingeschat om de beste keuze te maken uit de verschillende mobiliteitsscenario's voor de gemeente Zedelgem.

3. De aanleg van de ring rond Torhout zal zeker de intensiteit van het vrachtverkeer op genoemd wegvak doen afnemen. De werken zijn

op korte termijn geprogrammeerd. Nog dit jaar wordt een eerste vak van de ring aanbesteed.

Een verbod tot afslag op de verkeerswisselaar Ruddervoorde is niet realistisch en zou het probleem verleggen naar Lichtervelde.

Vraag nr. 221 van 8 maart 2000 van de heer CARL DECALUWE

Sluiting van overwegen – Betrokkenheid

In een groot aantal gevallen is de NMBS vragende partij voor het schrappen van overwegen, met het oog op een grotere efficiëntie inzake onderhoud, rationalisering, enzovoort.

Hierbij is er vaak discussie over de financiering van de reorganisatie van de verkeersstromen bij het afsluiten van overwegen.

1. In welke mate is er reeds overleg geweest tussen het Vlaams Gewest en de NMBS in verband met de sluiting van overwegen?
2. Bestaat er een inventaris van de overwegen die de NMBS wenst te sluiten en waartoe aan het Vlaams Gewest of de betrokken gemeente financiële inspanningen werden gevraagd?
3. In welke mate wordt hiermee rekening gehouden bij de opmaak van de provinciale structuurplannen met betrekking tot de hiërarchie van de wegen?
4. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de middelen die het gewest reeds investeerde naar aanleiding van de sluiting van overwegen?

Antwoord

1. Er worden geen systematische besprekingen omtrent de afschaffing van overwegen gevoerd tussen de administratie Wegen en Verkeer en de NMBS.

De vragen tot afschaffing zijn het gevolg van de uitvoering van een investeringsproject van de administratie Wegen en Verkeer, of van een concrete vraag van de NMBS zelf.

2. Er wordt bij de administratie Wegen en Verkeer geen inventaris bijgehouden van de overwegen

die de NMBS wenst te sluiten en waartoe aan het Vlaams Gewest financiële inspanningen werden gevraagd.

3. De inrichting van de wegen dient veeleer te worden afgestemd op de wegcategorie dan omgekeerd. Hoe belangrijker de wegcategorie, des te belangrijker is de afschaffing van bestaande overwegen.
4. Het antwoord op deze deelvraag kan niet worden gegeven, aangezien het niet evident is om in het totale budget voor een bepaald project de kosten voor de afschaffing van een overweg te isoleren.

Vraag nr. 222
van 13 maart 2000
van de heer ERIK MATTHIJS

N43 St.-Denijs-Westrem – Heraanleg

Naar aanleiding van de maatregelen die door een studie bureau werden uitgewerkt en nu ter goedkeuring zouden worden voorgelegd, maken de inwoners van Sint-Denijs-Westrem zich zorgen nopens de plannen tot heraanleg van de Kortrijksesteenweg (N43) tussen "De Sterre" en het kruispunt "De Drie Sleutels".

Hun zorg betreft de opdeling van de baan in een rijweg en een ventweg, en de aanleg van een rotonde ter hoogte van het punt Schoonzichtstraat en Sint-Denijs-centrum (de Schoonzichtstraat vormt de toegang tot de parking van een supermarkt).

De inwoners stellen dan ook voor om de huidige regeling te behouden met verkeerslichten en eventueel onbemande camera's te plaatsen, ofwel de spooronderdoorgang verder door te trekken tot na bedoeld kruispunt, zodat enkel het verkeer van de ventweg de rotonde dient te gebruiken en de voetgangers een veilige oversteekplaats krijgen.

1. Is er ter hoogte van de Schoonzichtstraat en Sint-Denijs-centrum wel voldoende ruimte om een degelijke rotonde aan te brengen, zelfs rekening houdende met het verwijderen van de goed gelegen brasserie ?
2. Wordt er voldoende rekening gehouden met de veiligheid van alle weggebruikers, in het bijzonder van de zwakke weggebruiker (voetgangers, fietsers, kinderen, gehandicapten en bejaarden), aangezien men ten eerste rotondes plant waar twee soorten wegen (rijweg en ventweg) op-

nieuw bij elkaar worden gebracht, en aangezien ten tweede zeer veel voetgangers (waaronder ook schoolgaande jeugd) deze rotonde moeten nemen van en naar de dorpskern, vooral gezien de vlakbij gelegen supermarkt ?

3. Heeft men voldoende rekening gehouden met de enorme aanvoer van het autoverkeer, vooral tijdens de piekuren en in het bijzonder op vrijdagavond en zaterdag, juist gezien de aanwezigheid van de supermarkt ?
4. Wat met de files die er zeker zullen ontstaan door het voortdurend aan- en afrijden vanuit dit koopcentrum en het voortdurend oversteken van voetgangers, die er wellicht via zebrapaden voorrang zullen krijgen ?

Zullen deze files niet dermate lang worden dat zelfs de rotonde aan "De Drie Sleutels", die een paar honderd meter verder ligt, geregeld zal worden geblokkeerd ?

Antwoord

De heraanleg van de Kortrijksesteenweg (N43), tussen de kruispunten "De Sterre" en "De Drie Sleutels", is opgenomen in het meerjarenprogramma van de administratie Wegen en Verkeer en is bestemd om aan te besteden in het jaar 2002.

Zeer recentelijk werd de startvergadering voor dit project gehouden en werd een projectteam samengesteld met afgevaardigden van alle betrokken actoren (administratie Wegen en Verkeer, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, De Lijn en de stad Gent). In een eerste fase gebeurt een uitgebreide verkeersstudie. Er zijn op dit vlak inderdaad een groot aantal knelpunten inzake verkeersafwikkeling.

De studie waarnaar wordt verwezen, betreft de studie voor het verkeersleefbaarheidsplan Sint-Denijs-Westrem, uitgevoerd door een studie bureau in opdracht van de stad Gent. Deze studie bevat een aantal suggesties voor de heraanleg van de Kortrijksesteenweg.

Tot nu toe is geen enkele definitieve keuze gemaakt inzake de heraanleg van de weg en de kruispunten. Eerst moeten de resultaten van de verkeersstudie immers bekend zijn. Op de gestelde vragen kan bijgevolg nog geen antwoord worden gegeven.

Het is de opdracht van het projectteam om te komen tot een ontwerp dat een evenwichtige oplossing biedt inzake verkeersleefbaarheid en verkeersafwikkeling.

Vraag nr. 223
van 13 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

N49 Antwerpen-Knokke – Onbemande camera's

Om een degelijk handhavingsbeleid uit te voeren op de N49, de expresweg, is het van groot belang om te beschikken over bijkomende geautomatiseerde onbemande camera's. Het is namelijk bijzonder moeilijk om het verkeer op de N49 te doen stoppen om roodrijders uit het verkeer te halen.

Op de startvergadering van het arrondissementeel verkeershandhavingsproject van 26 november 1999 verklaarde de vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest dat er nog in maart 2000 kon worden gestart met de installatie van onbemande camera's, maar deze mededeling blijkt ondertussen niet juist te zijn.

1. Wat zijn de oorzaken van het feit dat er nog geen onbemande camera's kunnen worden geïnstalleerd op de N49 in maart 2000 ?
2. Wanneer zullen deze camera's worden geïnstalleerd ? Over hoeveel camera's gaat het hier ?
3. Worden er nog bijkomende maatregelen genomen op de N49 om de verkeersveiligheid te bevorderen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Tegen eind maart 2000 worden de werken voor de plaatsing van roodlichtcamera's opgestart voor de volgende plaatsen :

- Eeklo : kruispunt N49 met de Sint-Laureinsesteenweg – kmp. 60,272 ;
- Assenede : kruispunt N49 met de Stroomstraat – kmp. 48,446 ;
- Maldegem : kruispunt N49 – N410 – Aardenburgkalseide – kmp. 32,408.

Het einde van de werken is gepland voor eind mei 2000.

Voor september 2000 is de aanvang gepland van de werken voor volgende plaatsen :

- Zelzate : kruispunt N49 – R4 Burg. J. Parijslaan – kmp. 41,150 ;
- Kaprijke : kruispunt N49 – Vaartstraat – kmp. 52,547 ;
- Eeklo : kruispunt N49 – N434 – Peperstraat – kmp. 56,296.

Het einde van de werken is gepland voor november 2000.

Op de gewestweg N49 zijn in het verleden reeds een aantal maatregelen genomen om de verkeersveiligheid te verbeteren. Op de kruispunten waar relatief veel ongevallen gebeurden met linksafslaand verkeer werd onder meer een conflictvrije regeling met driekleurige pijllichten ingevoerd.

Vraag nr. 224
van 16 maart 2000
van de heer JAN LOONES

Geluidshinder luchthaven Oostende – Isolatiepremies

Naar verluidt is de minister vice-president niet bereid in te gaan op de vraag van de Kamer voor Handel en Nijverheid van Oostende om, naar federaal voorbeeld, over te gaan tot het verlenen van isolatiepremies aan de buurtbewoners van de Oostendse luchthaven.

Het zou hier gaan om ongeveer 9.000 personen (3.000 woningen) die rond de Oostendse luchthaven wonen.

De minister vice-president motiveert deze weigering op basis van "in alle stilte genomen strenge milieumaatregelen, die de levenskwaliteit rondom Oostende sowieso al verbeteren".

1. Kan de minister vice-president concreet meedelen over welke "in alle stilte genomen strenge milieumaatregelen" hij het heeft, die de levenskwaliteit rondom Oostende moeten verbeteren ?
2. Zijn deze maatregelen dan voldoende om af te zien van isolatiepremies voor de omwonenden van de Oostendse luchthaven ?

Antwoord

1. De laatste jaren werden effectief maatregelen genomen om de geluidshinder van nachtvluchten op de luchthaven Oostende te beperken.

Het aantal nachtvluchten (periode 23-06 uur) van toestellen groter dan zes ton evolueerde de laatste drie jaar als volgt :

1997	3,53
1998	2,32
1999	2,48

Vanaf 1 april 1999 werd de reglementaire nachtperiode (binnen dewelke de toeslagen en verbodsbepalingen van kracht zijn) uitgebreid van 23 tot 07 uur.

Vermits de vliegtuigen van tegengestelde zijde landen en opstijgen, ervaren de meeste omwonenden slechts de helft van het aantal bewegingen als hinderlijk.

De vermindering van het aantal nachtbewegingen vanaf 1998 is het gevolg van verschillende maatregelen die elkaar versterken : het verbod op verouderde Stage II-toestellen vanaf 1 januari 1998, het commercieel beleid gericht op het aantrekken van luchtvaartmaatschappijen met in hoofdzaak dagactiviteit, het duurder maken van het nachtverkeer en het verbod tot opstijgen van Stage II-vliegtuigen en Iljoesjinvliegtuigen tussen 23 en 07 uur, ingesteld op 1 januari 2000. Dit verbod werd langs de geëigende kanalen bekendgemaakt.

Door de geleidelijke omschakeling van Stage II naar Stage III-vliegtuigen wordt het geluid afkomstig van de vliegtuigen die 's nachts opereren, ook als minder hinderlijk ervaren.

In 1997 werden 22,7 % van de vluchten uitgevoerd met Stage III-toestellen. In 1999 bedroeg dit aandeel 50,2 %.

2. De vermindering van de geluidshinder door het vliegverkeer vereist een globale benadering, die gericht is op een waaier van maatregelen die elkaar aanvullen. Daarbij lijken mij maatregelen aan de bron (wegnemen of verminderen van de geluidshinder, door verbodsbepalingen of tarifaire maatregelen of aanpassing van de luchtvaartprocedures) veeleer aangewezen dan het bestrijden van de gevolgen ervan.

Daarnaast kunnen ook maatregelen worden genomen op het vlak van de ruimtelijke ordening en inzake bouwvoorschriften (opleggen van bepaalde normen voor akoestische isolatie). Dergelijke benadering werd zopas voor de luchthaven Zaventem overeengekomen.

Wat de luchthaven Zaventem betreft, werd een isolatiepremie vooropgezet die een gedeelte van de isolatiekosten dekt, waarbij het percentage afhankelijk is van de contourzone waarbinnen de woning gelegen is. Er is echter nog geen fonds opgericht om deze premies te financieren.

Vraag nr. 225
van 16 maart 2000
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

N208 Affligem – Geplande rotonde

Het investeringsprogramma van het Vlaams Gewest voorziet in de aanleg van een rotonde ter hoogte van de verkeerswisselaar in Affligem (N208).

1. Hoe zien de plannen er concreet uit voor de aanleg van deze rotonde ?

Wanneer worden de werken aangevat ?

Welke termijn wordt er voorgesteld voor de uitvoering van de werken ?

2. De aanleg van deze rotonde zal heel wat verkeershinder met zich meebrengen.

Welke maatregelen worden er genomen om de verkeershinder tot een minimum te beperken ?

3. Wat is de kostprijs van de gehele operatie ?

Antwoord

1. Voor een vlottere afwikkeling van het verkeer van en naar de autosnelweg A10/E40 ter hoogte van toegangscapex 19a in Affligem zijn op het voorontwerp twee tweevaksrotondes aangebracht met een rijweg van 8 meter en een buitendiameter van 45 meter. De rotondes zijn gesitueerd aan weerszijden van het bestaande Hollands complex 19a op een afstand van ongeveer 150 meter, enerzijds ter hoogte van de kruising van de Molenstraat en de Bellestraat en anderzijds ter hoogte van kruising van de Bellestraat en de Stationsstraat. Daarenboven is

er op de verbindingsweg (over de autosnelweg) een doorlopende verhoogde middenberm gepland.

Het verkeer komende van de autosnelweg A10/E40 wordt derhalve steeds rechts afgeleid naar de rotondes, vanwaaruit alle richtingen opnieuw kunnen worden genomen.

De werken zijn gepland voor na 2002.

Aangezien de ontwerpplannen nog moeten worden opgemaakt, is het moeilijk nu reeds een concrete uitvoeringstermijn voorop te stellen. Men mag ervan uitgaan dat de werken ongeveer één jaar in beslag zullen nemen.

2. De aanleg van deze twee rotondes zal ongetwijfeld verkeershinder met zich meebrengen.

Met de plaatselijke autoriteiten, waaronder de rijkswacht, de politie en de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VVM) De Lijn, zullen de nodige maatregelen worden uitgewerkt om de verkeershinder tot een minimum te beperken.

3. De werken zijn thans geraamd op 50 miljoen frank.

**Vraag nr. 226
van 16 maart 2000
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

N9 Asse – Wegdek

Het wegdek van de gewestweg N9 ligt er op sommige plaatsen zeer slecht bij. Vooral in de gemeente Asse ter hoogte van Walfergem zijn er heel wat betonplaten stuk gereden door het dagelijkse vrachtverkeer.

De buurtbewoners klagen steen en been over de huidige situatie.

1. Werden er reeds initiatieven genomen om de betonplaten ter hoogte van Walfergem zo vlug als mogelijk te herstellen (aanvang der werken, einde der werken, kostprijs van de hele operatie) ?
2. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht van het invoeren van een zone "bebouwde kom", of van andere verkeersremmende maatregelen ter hoogte van Walfergem ?

Antwoord

1. Er werd opdracht gegeven aan de onderhoudsaannemer om de gebroken platen te herstellen. Om het volledige wegdek te verbeteren, zullen de oneffenheden worden afgeschaafd en worden overlaagd met asfalt, teneinde de geluidshinder te reduceren.

De werken zullen starten in de tweede helft van april en zullen vermoedelijk één maand duren. De kostprijs is om budgettaire reden beperkt tot ± 10 miljoen frank, waardoor prioriteit wordt gegeven aan het slechtst gestelde deel.

2. De afbakening van een zone "bebouwde kom" in Asse werd door het federaal ministerie van Verkeerswezen, in samenspraak met de afdeling Verkeerskunde, de gemeente Asse en de afdeling Wegen Vlaams-Brabant, reeds vroeger onderzocht. De zone "Walfergem" werd niet in de bebouwde kom opgenomen wegens de verspreide bebouwing. Dit is thans nog steeds het geval.

Als verkeersremmende maatregel werd een tweetal jaar geleden geopteerd voor het verminderen van het aantal rijstroken van drie naar twee. De middenzone – die enkel het linksafslaan toelaat – werd verduidelijkt door plooi-bakens. De snelheid en het aantal ongevallen zijn er sterk door gedaald.

**Vraag nr. 227
van 16 maart 2000
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

N35 Tielt-Deinze – Fietspad

Langs de drukke weg Tielt-Deinze (N35) is geen sprake van een van de rijweg afgescheiden fietspad, maar wel van gevaarlijke fietsstroken.

Nu zich een nieuwe fase aandient in de aanleg van het industrieterrein Tielt-Zuid, zou men van de gelegenheid kunnen gebruikmaken om te starten met de aanleg van een degelijk fietspad.

Op die manier kan aan de fietsers minstens veiligheid tot aan het industrieterrein worden gegarandeerd.

1. Werd deze optie in overweging genomen ?

Zo ja, werden daarvoor de nodige kredieten uitgetrokken ?

Wordt daartoe samengewerkt met het Tieltse stadsbestuur ?

2. Wordt in de nabije toekomst de hele weg Tielt-Deinze van een veilig fietspad voorzien ?

Antwoord

1. Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat het industrieterrein Tielt-Zuid niet rechtstreeks in relatie staat met de N35 Tielt-Deinze, vermits deze gewestweg is gesitueerd ten noordoosten van Tielt.

Het is wel zo dat, mits aanleg van de oostelijke tangent van de geplande omleiding van Tielt (gewestweg N35g), het industrieterrein Tielt-Zuid aansluiting zal krijgen op de gewestweg N35.

De aanleg is nog niet opgenomen in het meerjarenprogramma 2000-2002.

Voor de aanleg van fietspaden, zoals trouwens voor alle belangrijke wegeninfrastructuurwerken, wordt constant overleg gepleegd met de stad Tielt in het kader van het convenantenbeleid inzake mobiliteit tussen het Vlaams Gewest, de stad en De Lijn. Een globaal mobiliteitsplan voor de stad Tielt is thans in opmaak.

2. De gewestweg N35 Tielt-Deinze zelf loopt deels in West-Vlaanderen, deels in Oost-Vlaanderen. Noch in West-Vlaanderen, noch in Oost-Vlaanderen zijn er momenteel moderniseringswerken met aanleg van vrijliggende fietspaden gepland, gelet op de prioriteit van deze fietspaden in vergelijking met andere fietspadprojecten.

Deze moderniseringswerken zouden ook aan beide zijden van de huidige weg onteigeningen vergen om de aanleg van vrijliggende fietspaden mogelijk te maken.

Vraag nr. 228
van 16 maart 2000
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

N327 Tielt-Wingene – Fietspad

In 1999 werd de aanleg van een fietspad langs een gedeelte van de weg Tielt-Wingene beëindigd.

Om veiligheidsredenen, en dus in het belang van de fietsers, zou het wenselijk zijn deze werken dringend voort te zetten.

Daartoe zullen echter de nodige stroken grond moeten worden onteigend.

1. Werd reeds met de onteigeningen voor de tweede fase gestart en zo ja, wanneer en hoever staan ze ?
2. Wat is het prijskaartje hiervan ?
3. Zijn er kredieten ingeschreven in de begroting 2000 voor de verdere aanleg van fietspaden ?
4. Wat is de vooropgestelde begin- en einddatum voor deze werken ?
5. Werden er maatregelen getroffen om de continuïteit van dit project te garanderen ?

Antwoord

1. De onteigeningen voor de tweede fase zullen voltooid zijn einde maart – begin april 2000, dus heel binnenkort.
2. De onteigeningen voor de tweede fase kosten ongeveer 15 miljoen frank.
3. De werken voor de tweede fase zijn reeds aanbesteed voor een bedrag van 57.691.274 frank.
4. De werken zullen starten op 3 april 2000. De uitvoeringstermijn bedraagt 100 werkdagen.
5. Uit hetgeen voorafgaat, blijkt dat ernaar werd gestreefd om de tweede fase zo vlug mogelijk te laten aansluiten op de eerste fase, wetende dat deze laatste pas eind 1999 voltooid was.

Vraag nr. 229
van 16 maart 2000
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

N327 Tielt-Wingene – Aanplantingen

Een gedeelte van de weg Tielt-Wingene is reeds voorzien van fietspaden, waardoor een ruime groene strook is ontstaan tussen de rijweg en de fietspaden.

Het lijkt aangewezen deze strook van een aangepaste beplanting te voorzien, waarbij wel rekening moet worden gehouden met de zichtbaarheid en de veiligheid.

1. Is dat eventueel gepland ?

2. Welk concept wordt daarbij voorgesteld ?
3. Wanneer komen de aanplantingen er ?

Antwoord

Ik verwijs hierbij ook naar het antwoord op vraag nr. 228 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreffende de fietspaden langs de gewestweg N327 Tielt-Wingene (*zie blz. 1069 – red.*).

1. Er komt beplanting langs de nieuw aangelegde fietspaden langs de gewestweg N327.
2. Het concept moet nog worden uitgewerkt, maar de beplanting zal hoogstwaarschijnlijk bestaan uit een lijnbepanting met hoogstammen.
3. Er zijn voor het jaar 2000 geen kredieten uitgetrokken voor deze aanplantingen.

Het ware aangewezen eerst de tweede fase van de aanleg van de fietspaden te voltooien en daarna het geheel aan te planten. De aanplanting kan dan geschieden vanaf het plantseizoen 2001-2002 (vanaf oktober 2001), naargelang de beschikbare middelen.

Vraag nr. 230 van 16 maart 2000 van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Kruispunt Polenplein Tielt – Filevorming

Sinds enkele jaren is het kruispunt Polenplein in het centrum van Tielt heringericht door het Vlaams Gewest.

Hierdoor is echter de vlotheid van het verkeer komende uit de Ieperstraat sterk afgenomen en ontstaan er geregeld files.

Een kleine heraanpassing van dit kruispunt zou de situatie echter aanzienlijk verbeteren. Dit kan bijvoorbeeld door de aanleg van een rijstrook voor het rechtsafslaand verkeer komende uit de Ieperstraat.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek ?
2. Welke oplossing, eventueel in bovenvermelde zin, wordt daartoe vooropgesteld ?

Antwoord

Over de weginrichting op het Polenplein is er tussen de stad en de administratie Wegen en Verkeer al veel overleg geweest. Onlangs is het kruispunt heringericht. Aan het aantal rijstroken is niet veranderd.

De administratie betwijfelt dat een rechtsafslaande strook een oplossing is voor de file, voorzover er van een echte file sprake is. Cameraopnamen laten immers zien dat de filevorming niet van die aard is dat aan het nu veilige kruispunt iets moet gewijzigd worden.

Bij de aanleg van een bijkomende rechtsafslaande strook zouden de schoolkinderen die bij het einde van de schooltijd massaal uit de Ontvangerstraat gereden komen, twee rijen auto's moeten dwarsen, hetgeen vanuit veiligheidsoogpunt voor de fietsers minder wenselijk is.

Een afslaande strook realiseren, is ook nauwelijks haalbaar zonder veel schade te berokkenen aan de inrichting van het plein waarbij de fietsers beschermd rijden achter lage muurtjes en een groenblijvende haag.

Vraag nr. 231 van 16 maart 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gewestwegen Mechelen – Overdracht naar gemeente

Het Mechelse college van burgemeester en schepenen wenst blijkbaar zo snel mogelijk een aantal gewestwegen naar de stad over te hevelen.

1. Werd de minister vice-president al over die vraag aangesproken en zo ja, wat is terzake zijn standpunt ?
2. Om welke wegen gaat het ?
3. Welke termijn werd eventueel vooropgesteld voor de overheveling ?
4. Heeft die operatie budgettaire implicaties ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het onmogelijk om binnen de gestelde termijn een antwoord te formuleren.

Zodra ik de gegevens van mijn administratie heb ontvangen, zal ik ze via een aanvullend antwoord verstrekken.

Vraag nr. 232
van 16 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn – Taalgebruik

Het lijkt me vanzelfsprekend dat het personeel dat op de bussen en de trams van De Lijn wordt ingezet, Nederlandstalig is.

1. Kan de minister vice-president verduidelijken hoe daarop wordt toegezien ?
2. Geldt die voorwaarde ook voor het personeel dat wordt ingezet op verpachte lijnen ?

Wordt dit eventueel contractueel vastgelegd en geregeld gecontroleerd ?

3. Worden alle verrichtingen (aankoop van materieel, afsluiten verzekeringen, enz.) van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn wel degelijk in het Nederlands gedaan ?

Antwoord

1. De Vlaamse Vervoermaatschappij is gehouden de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken na te leven. Er wordt van bij de aanwerving op toegezien of kandidaten voldoen aan de eisen gesteld door deze wetgeving.
2. De exploitanten hebben zich contractueel verbonden tot het naleven van de vigerende wetgeving, dus ook de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken.
3. Alle verrichtingen van de Vlaamse Vervoermaatschappij gebeuren in het Nederlands, behoudens waar de wet het anders bepaalt.

Vraag nr. 233
van 17 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

N49 Antwerpen-Knokke – Op- en afritten

De komende jaren zal de Vlaamse regering hard werken aan de verbetering van de expresweg Antwerpen-Kust (N49). Een van de uit te voeren werken hierbij is het aanleggen van op- en afritten bij verschillende gemeenten.

Verskillende economische sectoren, zowel in Vlaanderen als in Zeeuws-Vlaanderen, zijn in grote mate afhankelijk van deze weg voor de bereikbaarheid van hun bedrijven.

De Vlaamse regering overweegt om het aantal geplande afritten te verminderen.

Kan de minister vice-president verduidelijken welke afritten er komen bij de omvorming van de N49 tot autosnelweg ?

Welke afritten worden geschrapt ?

Worden er nieuwe afritten gepland ? Zo ja, waar ?

Antwoord

Volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen worden bij de omvorming van de gewestweg N49 tot autosnelweg volgende aansluitingscomplexen aangelegd op het vak Zelzate-Westkapelle :

- N49 – R4-west in Zelzate ;
- R43 in Eeklo ;
- N44 in Maldegem ;
- in Westkapelle.

Voor de ombouw tot autosnelweg werd een werkgroep opgericht die het "Streefbeeld van de N49" opmaakt. Volgens de werkgroep :

- wordt de N410 (Maldegem – Aardenburg) aangesloten op het complex N49-N44. De verbinding Aardenburg – Maldegem-centrum blijft behouden via een brug over de N49 ;
- staat het aansluitingscomplex in Kaprijke nog in vraag. Een bijkomend onderzoek is nog in uitvoering. Indien wordt besloten om hier eveneens een aansluitingscomplex aan te leggen, is voorafgaandelijk een aanpassing van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen noodzakelijk.

Alle overige bestaande aansluitingen worden gesloten.

Vraag nr. 236
van 21 maart 2000
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Onteigeningen brug Kampenhout-Sas – Sociale begeleiding

Omtrent de onteigening van bewoners rond de brug van Kampenhout-Sas heb ik in het verleden reeds verschillende parlementaire vragen gesteld aan de bevoegde ministers.

Het gemeentebestuur van Kampenhout zou een overlegorgaan hebben opgericht om de getroffen inwoners sociaal te begeleiden. De betrokken instanties hierbij zijn de administratie Wegen en Verkeer, afdeling Wegen Vlaams-Brabant, de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, het Onteigeningscomité Brussel, het OCMW, de huurders en de eigenaars.

De minister vice-president stelde dat zijn administratie deze problematiek van nabij zou volgen, binnen het kader van de stuurgroep van het project.

Kan de minister vice-president een stand van zaken meedelen aangaande de sociale begeleiding van de getroffen inwoners ?

Welke stappen werden er reeds ondernomen door de betrokken instanties ?

Antwoord

De getroffen bewoners werden reeds vroeger op de hoogte gebracht van de vastgestelde timing van de onteigeningen en de mogelijkheden voor begeleiding. Aangezien de onteigeningsonderhandelingen nog niet gestart zijn, is ook de sociale begeleidingsgroep nog niet samengekomen.

Alle klachten en moeilijkheden zullen door de gemeente Kampenhout worden opgevangen, die ze op haar beurt voorlegt aan de begeleidingsgroep.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
 VAN WELZIJN, GEZONDHEID
 EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 104
van 22 februari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gemeentelijke kinderopvang – Boekhouding

De minister heeft beslist dat de gemeenten voor hun eigen kinderopvanginitiatieven geen aparte boekhouding moeten voeren. De analytische boekhouding die gemeentelijke initiatieven voor kinderopvang (diensten opvanggezinnen, kinderdagverblijven, initiatieven voor buitenschoolse opvang) vanaf 2000 moesten bijhouden, werd afgeblazen, omdat de regels strijdig of niet compatibel waren met deze van de gemeenteboekhouding.

Het voorstel wilde vooral meer doorzichtigheid creëren wanneer gemeenten dergelijke initiatieven zelf uitbouwen.

1. Heeft de minister reeds een systeem uitgewerkt dat transparant is en toch afgestemd is op de gemeenteboekhouding ? Vanaf welke datum gaat dit in ?
2. Welke regels gelden er voor gemeentelijke VZW's die dergelijke functies opnemen ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger peilt naar de stand van zaken met betrekking tot de boekhouding in de gemeentelijke kinderopvang.

Het opleggen van de regels van een boekhoudstelsel aan de gemeenten en OCMW's heeft geen zin, omdat deze lokale of ondergeschikte besturen reeds een eigen verplicht boekhoudstelsel moeten volgen. De vraag is dan of deze besturen de nood-

zakelijke rapporten kunnen afleveren met de gegevens zoals zij die boeken.

Kind en Gezin heeft overleg gepleegd met de sector en legt de laatste hand aan een eenvoudig rapporteringssysteem, dat een zo groot mogelijke transparantie biedt binnen de mogelijkheden van de boekhouding van gemeenten en OCMW's.

De raad van bestuur van Kind en Gezin zal in die context beslissen tot een aanpak die, conform het ministerieel besluit, ingaat op 1 januari 2001.

De gemeentelijke VZW's zijn per definitie VZW's en volgen de regelgeving zoals die van toepassing is voor de niet-openbare voorzieningen.

**Vraag nr. 105
van 22 februari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Babysterfte bij Turkse en Marokkaanse migranten – Preventie

De babysterfte bij Turkse en Marokkaanse migranten ligt vrij hoog. Een van de oorzaken ervan is dat de toekomstige vaders en moeders de faciliteiten van de gezondheids- en welzijnszorg in Vlaanderen niet kennen.

Het Tropisch Instituut zou een interventieonderzoek hebben gedaan naar kindersterfte bij deze doelgroep. De resultaten kunnen belangrijk zijn voor preventieve acties.

1. Is de minister op de hoogte van dit probleem ?

Beperkt het zich tot de Turkse en/of Marokkaanse migranten ?

2. Wordt het Tropisch Instituut op één of andere manier gesteund door Vlaanderen voor dit project ? Voor andere projecten ?

3. Zijn er reeds resultaten bekend van dit onderzoek ?

4. Zijn er reeds specifieke acties ontwikkeld waarbij de minister betrokken is, om deze babysterfte te voorkomen ?

Antwoord

1. De studies van het Instituut voor Tropische Geneeskunde (cfr. infra) waarop wordt gezinspeeld, zijn uitgevoerd in opdracht van de vorige Vlaamse regering. Ook in het kader van de routineanalyse van de eigen geboorte- en sterftegegevens (Gezondheidsindicatoren 1993, 1994, 1995, 1996 en 1997) werden door de administratie Gezondheidszorg voor de periode 1993-1997 een groter aantal gevallen van doodgeboorte en een grotere kindersterfte vastgesteld bij kinderen van een Turkse of Marokkaanse moeder, zoals blijkt uit volgende tabel.

Relatief groter aantal gevallen van doodgeboorte en van kindersterfte bij Turkse of Marokkaanse moeders, Vlaanderen 1993-1997 :

Jaar	Turkse moeder			Marokkaanse moeder		
	Relatief risico	Betrouwbaarheids interval		Relatief risico	Betrouwbaarheids interval	
1993	2,23	1,61	3,09	1,68	1,16	2,42
1994	1,74	1,18	2,57	1,95	1,34	2,84
1995	1,73	1,16	2,60	2,46	1,76	3,44
1996	1,79	1,18	2,73	1,94	1,30	2,89
1997	1,92	1,28	2,88	1,80	1,19	2,72

De tabel wordt verklaard aan de hand van de cijfers "Turkse moeder" m.b.t. het jaar 1993 : het cijfer 2,23 geeft aan dat het risico bij de Turkse moeders 2,23 maal hoger is dan bij de Belgische ; vermits deze cijfers onderhevig zijn aan toevalsvariatie, wordt tevens de mate van betrouwbaarheid aangegeven, in dit geval wordt aangegeven dat de verhoging tussen 1,61 maal hoger en 3,09 maal hoger ligt, en dat er dus allesszins sprake is van een significante verhoging.

De nationaliteit van de moeder is echter gerelateerd aan een aantal andere ongunstige factoren, zoals sociaal-economische status van de ouders, laag geboortegewicht, congenitale afwijkingen, enzovoort. Toch blijkt uit eigen onderzoek dat, wanneer men voor deze "verstoringe variabelen" corrigeert, de nationaliteit van de moeder een belangrijke rol blijft spelen (Gezondheidsindicatoren 1996).

Verder lijkt het belangrijk aan te geven dat het over tamelijk kleine aantallen sterfgevallen gaat : bijvoorbeeld in 1996 waren er 23 sterfgevallen op 1.380 geboorten bij moeders van Turkse nationaliteit en respectievelijk 26 en 1.416 bij moeders van Marokkaanse nationaliteit. Dit wil zeggen voor gans Vlaanderen : ongeveer 10 gevallen meer dan verwacht bij Turkse moeders, en 13 bij Marokkaanse moeders.

Het is ook niet onwaarschijnlijk dat het mortaliteitsexces bij Turken en Marokkanen niet alleen beperkt is tot kindersterfte en doodgeboorte, maar dat het ook geldt voor andere leeftijdsgroepen, en dat er naast sterfte ook andere minder gunstige facetten van gezondheid en welzijn bij deze migrantengroepen vaker aanwezig zijn.

Dergelijke problematiek geldt waarschijnlijk ook voor andere migranten zoals vrouwen uit Subsaharaans Afrika, en meer algemeen voor migranten met een lagere sociaal-economische status en/of communicatieproblemen omdat ze geen van beide grote landstalen machtig zijn. Wegens de geringe aantallen is het echter zeer moeilijk de oorzakelijke factoren te analyseren. Verder is het zo dat voor iedere groep specifieke oplossingen dienen te worden gezocht.

De studies van het Instituut voor Tropische Geneeskunde en de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen (Ufsia) (cf. infra) geven een aantal gelijkaardige bevindingen aan voor Turken en Marokkanen en reiken ook een aantal mogelijkheden aan voor acties.

2. Door het Instituut voor Tropische Geneeskunde werden er in 1995 en in 1996 twee studies gedaan met betrekking tot de perinatale gezondheid bij Turkse migranten.

Het eerste onderzoeksproject (OP1) : "Waarom hebben Turkse allochtonen een slechte perinatale gezondheid ?" liep van 21 december 1995 tot 31 oktober 1996. Er werd een bedrag ter beschikking gesteld door de Vlaamse Gemeenschap van 2.942.000 frank, waarvan 2.402.000 frank bestemd was voor personeelskosten en de rest voor werkingskosten. De doelstelling van het onderzoek waren de volgende :

- nagaan of de toenmalige perinatale statistieken van de Turkse migranten nog steeds slechter waren dan die van de andere allochtonen en autochtonen ;
- inzicht verwerven in de voornaamste socio-economische determinanten van de perinatale mortaliteit van Turkse migranten ;
- inzicht verwerven in het prenataal consultatiegedrag van de Turkse migrantengroep, en in het bijzonder van de subgroep van migranten met perinatale sterfte ;
- inzicht verwerven in de beleving van de zwangerschap, en van de zwangerschapsbegeleiding, door de Turkse migranten ;
- beleidsvoorbereidende voorstellen formuleren voor de opsporing, aanpak en begeleiding van migrantenvrouwen die een risicovolle zwangerschap hebben, teneinde de perinatale ongelijkheid voor de Turkse migranten te verminderen.

Het tweede onderzoeksproject (OP2), dat uit het eerste volgde : "Prenatale begeleiding van Turkse migrantenvrouwen", liep van 1 december 1996 tot 31 oktober 1997. Er werd een bedrag door de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking gesteld van 3.278.000 frank, waarvan 2.478.000 frank voor personeelskosten bestemd was en de rest voor werkingskosten.

Het doel van dit project was operationeel onderzoek te verrichten naar de perinatale begeleiding van zwangere migrantenvrouwen. Dit gebeurde aan de hand van een verkennend onderzoek dat een meer adequate hulpverlening voor risicovrouwen trachtte uit te werken met een evaluatie van dit nieuwe aanbod. Dit nieuwe aanbod bestond uit :

- een informatieve uiteenzetting bij lokale integratiecentra, preventieve zorgcentra, Turkse organisaties, ... als een sensibiliseringsmoment zodat een vroegtijdige aanmelding van de zwangere vrouwen bij de arts kan worden gegarandeerd ;
- een individuele begeleiding waarbij gebruik wordt gemaakt van het "moederboekje" en waarbij wordt samengewerkt met interculturele bemiddelaars ;
- prenatale groepsessies met begeleidingssessies waar informatie en oefeningen worden gegeven.

Een derde onderzoeksproject (OP3), ditmaal betreffende de perinatale gezondheid van Marokkanen in Vlaanderen, liep van 1 oktober 1997 tot 30 september 1998.

Er werd door de Vlaamse Gemeenschap een bedrag ter beschikking gesteld van 4.570.000 frank, met als bedoeling op basis van veldonderzoek de perinatale problematiek bij Marokkaanse allochtonen te kunnen vaststellen. Door een herformulering van de taken van het Instituut voor Tropische Geneeskunde en door de eruit voortvloeiende herstructurering, ging de onderzoekseenheid die de eerste twee opdrachten uitgevoerd had over naar de Ufsia, waaraan deze opdracht werd toevertrouwd.

3. De voornaamste onderzoeksresultaten kunnen als volgt worden samengevat :

– OP1 :

de incidentie van perinatale mortaliteit en prematuriteit is merkkelijk hoger dan bij de Belgische populatie ;

ongunstige sociaal-economische situaties (SES), laag opleidingsniveau en geen kennis van de West-Europese taal bemoeilijken de communicatie met de gezondheidsdiensten ;

een betere communicatie tussen de Turkse moeders en de gezondheidsdiensten moet op korte termijn realiseerbaar zijn.

– OP2 :

communicatie neemt een centrale plaats in bij de hulpverlening ;

Turkse vrouwen consulteren even vaak tijdens de zwangerschap als Belgische. Er is zelfs veeleer sprake van een "overconsumptie". Dit illustreert eigenlijk de hierboven vermelde centrale rol van de communicatie ;

gezondheidscentra die hun aanbod afstemmen op de eigenheid van de etnische minderheid worden door de moeders gunstiger geëvalueerd dan de andere. Deze appreciatie wordt gezien als een vertaling van een betere kwaliteit van de hulpverlening.

– OP3 :

het antropologisch perspectief kreeg totnogtoe te weinig aandacht : hoewel biomedische factoren een doorslaggevende rol spelen in het perinataal gebeuren, mag de invloed van socio-culturele factoren op perinatale problemen niet worden onderschat. De moeder is niet de enige decision maker m.b.t. de gezondheid van het kind, de invloed van de omringende (schoon)familie is zeer belangrijk ;

de Marokkaanse moeders gaan tijdig en regelmatig op prenatale consultatie ;

ook hier werden communicatieproblemen vastgesteld voortkomend uit het gebrek van een gemeenschappelijke taal.

4. Eén van de eerste opdrachten van Kind en Gezin is het consolideren en bewaken van het basisaanbod aan preventieve zorg, ook de perinatale zorg. De bedoeling is om een maximaal aantal kinderen en gezinnen te bereiken.

Naast dit basisaanbod van preventieve zorg zijn er binnen Kind en Gezin een aantal initiatieven die in een bijkomende ondersteuning voorzien voor de kansarme doelgroep, waaronder de Turkse en Marokkaanse vrouwen :

– voor risicogroepen is in een bijkomend aanbod voorzien waardoor het aantal huisbezoeken door de verpleegkundige, naargelang de noden, kan worden opgedreven ;

– in Vlaanderen zijn er negen preventieve zorgcentra. Dit zijn consultatiebureau's die ruimer omkaderd zijn en specifiek zijn opgericht voor kansarmen ;

– Kind en Gezin doet een beroep op ervaringsdeskundigen en interculturele bemiddelaars ;

- de regioteams van Kind en Gezin hebben de opdracht om met andere actoren netwerken te ontwikkelen om de doelgroep zo efficiënt mogelijk te begeleiden.

Tevens is het de bedoeling om het systeem van interculturele bemiddeling in de gezondheidszorg verder te ondersteunen, zodat die ook kan worden ingezet ten aanzien van andere hulpverleners.

**Vraag nr. 106
van 22 februari 2000
van mevrouw VEERLE DECLERCQ**

Consulent bijzondere jeugdzorg – Erkenning als belastend beroep

Sinds tientallen jaren functioneren de sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtbanken en de comités voor bijzondere jeugdzorg (voor de staats Hervorming anders genoemd).

De hoofdactiviteiten die tot de functie behoren van de consulenten die bij de sociale diensten werken (vroeger "vaste afgevaardigden" genoemd) zijn omstandig omschreven (resultaatgebieden – wat men moet doen), alsook de bijzondere vaardigheden en kwaliteiten die de functie van de consulenten vergt (functioneringscriteria – hoe men het moet doen). De resultaatgebieden en functioneringscriteria zijn vastgelegd in de functiebeschrijving.

Daarnaast dient iedere consulent jaarlijks concrete doelstellingen op korte termijn vast te leggen.

Op basis van de bijzonder duidelijke functiebeschrijving waaruit de belastende werksituatie blijkt, kan men zich afvragen waarom de functie van consulent na al die jaren nog niet is erkend als belastend beroep. Een erkenning op dit vlak zou een andere loopbaanberekening toelaten en dus de mogelijkheid bieden van vervroegd pensioen en een maandelijks gevarenpremie. De onderzoeken naar het werk van de consulenten zijn wellicht niet meer te tellen. Er zijn aanverwante beroepen (opvoeders gemeenschapsinstellingen, justitieassistenten, ...) die wel erkend zijn als belastend beroep.

De belastende werksituatie houdt duidelijk verband met de aard van de materie, namelijk jeugdbescherming. Het hoeft niet in detail te worden uitgelegd dat werken in dergelijke materie zware, zich opstapelende stress met zich mee kan brengen, enerzijds door de dagelijkse kans om te worden ge-

confronteerd met agressie in welke vorm dan ook (voorbeelden te over), anderzijds door de grote verantwoordelijkheid eens het dossier is toegewezen.

Waarom werd dit beroep, naar analogie van aanverwante beroepen uit de sector, nog steeds niet erkend als belastend beroep ?

Worden daartoe alsnog initiatieven genomen ?

Antwoord

Professor Breda onderzocht in het werkbelastingonderzoek in de buitendiensten van de bijzondere jeugdbijstand de arbeidssituatie van de consulenten.

Uit dit onderzoek naar de objectieve werkbelasting blijkt dat consulenten in het algemeen worden geconfronteerd met een hoge caseload, dat er inzake werkbelasting grote verschillen zijn in dossierzwaarte en werkdruk tussen de diensten onderling, maar ook op individueel niveau. Op dit vlak is sturing en coördinatie noodzakelijk.

Uit het onderzoek naar de subjectieve werkbelasting blijkt dat burn out niet zozeer wordt bepaald door de werkhoeveelheid, maar wel door organisatorische factoren en de collegiale sfeer, factoren die op hun beurt worden beïnvloed door arbeidsorganisatie en management. De resultaten van het onderzoek zijn pas bekend. De conclusies zullen door de administratie verder worden uitgediept, mogelijke oplossingen zullen worden voorgesteld.

Uit de concrete situatie blijkt dat het ontbreken van loopbaanperspectieven problematisch kan zijn. Het is een functie die niet altijd gedurende een volledige loopbaan goed kan worden uitgeoefend. In dit opzicht is de problematiek van de consulenten gelijklopend met deze van de opvoeders in de gemeenschapsinstellingen.

De notie "belastend beroep" is als zodanig niet opgenomen in het Vlaams Personeelsstatuut. M.b.t. de opvoeders in de gemeenschapsinstellingen werd in opdracht van de minister van Ambtenarenzaken en de minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen de interdisciplinaire HRM-werkgroep "sociaal-medische problematieken" belast met een onderzoek naar de problematiek, met de beschrijving van de notie "belastend beroep" (*HRM : human resources management – red.*). Momenteel is er ook voor de opvoeders in de gemeenschapsinstellingen geen erkenning als belastend beroep.

Wat de federale overheid betreft, zijn bij het ministerie van Justitie de cipiers en de gerechtelijke politie erkend als "belastend beroep". Voor de justitieassistenten, een functie vergelijkbaar met deze van de consulenten, bestaat deze erkenning niet en wordt ze ook niet in het vooruitzicht gesteld.

Vraag nr. 107
van 22 februari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VIPA-subsidiëring rusthuizen – Kameroppervlakte

In de huidige VIPA-reglementering (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) was tot voor kort de oppervlakte per rusthuiskamer vastgesteld op 55 m².

De minister verklaarde reeds herhaaldelijk dat de oppervlakte van deze kamers te klein is en dat zij een grotere oppervlakte zou subsidiëren. Onlangs werd de mogelijkheid gecreëerd om tot 65 m² te bouwen, maar het subsidieplafond bleef nog steeds vastgesteld op 55 m².

1. Waarom volgde de subsidiëring deze uitbreiding tot nu toe niet ?
2. Wanneer wordt de nieuw aanvaarde oppervlakte van 65 m² volledig gesubsidieerd ?

Zullen initiatiefnemers die momenteel reeds een financieel-technisch plan en een aanvraag van subsidiebelofte hebben ingediend ook nog van deze (gewijzigde) reglementering kunnen gebruikmaken ?

Antwoord

De opvattingen over de infrastructurele behoeften van onze bejaardeninstellingen kennen het jongste decennium een sterke evolutie.

De investeringssubsidies die het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden verleent aan de bejaardenvoorzieningen trachten deze trend te volgen.

1. Sinds het bejaardendecreet van 1985 werd de maximale oppervlakte per woongelegenheden die voor investeringssubsidies in aanmerking werd genomen voor de rusthuizen, opgetrokken van 45 tot 50 m².
2. Het VIPA-decreet van 1994 bracht dit maximum dan op 55m² per woongelegenheden.

3. Met het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 (BS van 31 augustus 1999) werd de maximaal toegelaten te bouwen oppervlakte op 65 m² gebracht, maar de maximale subsidiabele oppervlakte op 55 m² behouden. De redenen die aan de basis lagen van deze jongste wijziging zijn mijns inziens weergegeven in het antwoord van de toenmalige Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn op vraag nr. 160 van 20 april 1999 van mevrouw Sonja Becq, waarnaar ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijs (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 11 juni 1999, blz. 1.722 – red.*).

Het is mijn uitdrukkelijke wens de subsidiabele oppervlakte in de rusthuizen te verhogen. Ik heb het VIPA verzocht een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering op te stellen en mij dit samen met een nota voor de Vlaamse regering voor te leggen, met het voorstel de subsidiabele grens tot 65 m² op te trekken en de maximale te bouwen oppervlakte van 65 m² op te heffen. Ik zal dit ontwerp van besluit binnenkort aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging voorleggen.

Indien deze wijziging in reglementering wordt doorgevoerd, zouden de dossiers die op het moment van het van kracht worden ervan binnen de VIPA-procedure lopende zijn, voorzover ze zich nog niet bevinden in het stadium "goedgekeurde subsidiebeslissing", zich kunnen schikken naar de nieuwe reglementering.

Vraag nr. 108
van 24 februari 2000
van de heer MARC VAN DEN ABEELLEN

Borstkankerscreening – Drempels

Sinds 1991 wordt in de provincie Antwerpen in de Rupelstreek een borstkankerscreening georganiseerd voor vrouwen tussen 50 en 69 jaar. Hiermee werd ingegaan op de vraag van de Vlaamse overheid om proefprojecten op te zetten rond borstkankerscreening.

De opkomst was meer dan bevredigend ; van de uitgenodigde vrouwen werd circa 50 % onderzocht. De hoge opkomst is te danken aan het feit dat de drempel erg laag werd gehouden : de uitgenodigde vrouwen konden rechtstreeks – zonder voorafgaande consultatie bij de huisarts – naar de onderzoekseenheid. Het proefproject liep echter af en de Vlaamse overheid stelde op basis van een evaluatie van de verschillende proefprojecten een

scenario op voor de organisatie van borstkanker-screening voor heel Vlaanderen.

In het kader van de oprichting van de logo's (lokaal gezondheidsoverleg) werd de Rupelstreek opgenomen in de logo Mechelen. Borstkankerpreventie is één van de vijf gezondheidsdoelstellingen die de Vlaamse regering vooropstelt voor de periode 1998-2002 en die door de logo dient te worden georganiseerd. Van de groep vrouwen die tussen 50 en 69 jaar oud zijn, wil men tegen 2002 minstens 75 % screenen.

Door het beëindigen van het proefproject en de opname van de borstkankerscreening in de logo-werking rijzen echter een aantal problemen.

Bepaalde faciliteiten die mede aan de bron lagen van het succes van de borstkankerscreening in de Rupelstreek vallen weg. Aangezien het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv) enkel in een teruggave voorziet van de screeningsmammografie op verwijzing van een huisarts wordt nu, in tegenstelling tot de situatie voorheen, een extra drempel ingebouwd voor de vrouwen. Zij dienen nu immers eerst op consultatie bij de huisarts te gaan alvorens zich naar de onderzoekseenheid te begeven. Het spreekt voor zich dat een aantal vrouwen zal nalaten deze omweg te maken en zich bijgevolg niet zal laten onderzoeken. Terwijl het onderzoek vroeger gratis was, moet het remgeld van de consultatie worden betaald. Bovendien zorgt deze situatie voor de nodige verwarring bij de doelgroep, wat niet echt bevorderlijk is voor een opkomsttrouw.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de organisatie van de borstkankerscreening in Vlaanderen ? Wanneer wordt het scenario van de minister geïmplementeerd ?
2. Blijft het in het scenario van de minister mogelijk om zich rechtstreeks (zonder voorafgaande consultatie bij de huisarts) te wenden tot een onderzoekseenheid om een mammografie te laten uitvoeren ?
3. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om tegemoet te komen aan de problemen waarmee de logo Mechelen wordt geconfronteerd, zodat de positieve resultaten die werden geboekt in het kader van het proefproject niet worden tenietgedaan ?
4. Heeft de minister in het kader van een overleg met de bevoegde federale minister de problematiek van de teruggave door het Riziv van de

borstkankerscreeningsonderzoeken reeds besproken ? Zo ja, wat is het resultaat van deze besprekingen ?

Antwoord

Momenteel werkt de stuurgroep "borstkankerscreening", waarin de regionale screeningscentra, de huisartsen, de radiologen, de gynaecologen, de administratie Gezondheidszorg en het kabinet vertegenwoordigd zijn, verder aan het uitbouwen van een consensusmodel rond de organisatie van de borstkankerscreening in Vlaanderen. Het ligt inderdaad in mijn bedoeling om in de toekomst de borstkankerscreening voor vrouwen uit de doelgroep (50-69 jaar) gratis (dus zonder financiële drempel) te kunnen aanbieden.

Uit onderzoek binnen de "Multicenterstudie borstkankerscreening in Vlaanderen" is ook gebleken dat de participatiegraad van vrouwen uit de doelgroep van 50-69-jarigen aan programma's van georganiseerde borstkankeropsporing het hoogst is wanneer zij direct worden uitgenodigd voor een mammografisch onderzoek zonder voorafgaande consultatie bij de huisarts. Deze bevindingen hebben geleid tot toepassing van dergelijk screeningsmodel in een aantal gemeenten, waaronder de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde Rupelstreek.

Het Riziv heeft echter gereageerd op deze situatie door de terugvordering te eisen van de "ten onrechte aangerekende verstrekkingen" inzake mammografieën die werden uitgevoerd zonder verwijzing door de behandelde arts.

Het is de bedoeling om twee soorten mammografieën te onderscheiden, met verschillende modaliteiten van terugbetaling door het Riziv :

- een diagnostische mammografie, waarbij een verwijzing door huisarts of gynaecoloog noodzakelijk is, nadat de vrouw zich aanbood met een klacht of nadat de arts een bijkomend radiografisch onderzoek opportuun acht op basis van zijn of haar klinische bevindingen ;
- een screeningsmammografie, waarbij de klachtenvrije vrouwen uit de doelgroep volgens een welbepaald organisatiemodel en welbepaalde frequentie rechtstreeks – dus ook zonder verwijzing door hun huisarts of gynaecoloog – worden opgeroepen voor een mammografisch opsporingsonderzoek.

Een dergelijk onderscheid vergt evenwel een verschillend Riziv-nummer inzake terugbetaling, en dit is nog niet gerealiseerd.

Aangezien hierdoor het opzet van de georganiseerde borstkankerscreening in Vlaanderen ernstig wordt vertraagd, heb ik al in de loop van de maand oktober laatstleden rechtstreeks contact opgenomen met de federale voogdijminister van het Riziv, Frank Vandenbroucke, en bij hem aangedrongen op een spoedige regeling van het probleem door de invoering van twee nomenclatuurnummers voor de beide types van mammografieën.

In december is er een overlegvergadering geweest op mijn kabinet met vertegenwoordigers van het kabinet van collega Vandenbroucke, mijn kabinet-medewerkers en vertegenwoordigers van de Vlaamse administratie om dit probleem nog grondiger uit te spitten en naar oplossingen te zoeken. Vorige maand werd mij vanuit federale regeringszijde verzekerd dat een technische werkgroep binnen het Riziv de problematiek thans bestudeert en een advies zal verstrekken over ons voorstel.

Ik verwacht een antwoord tegen de zomerperiode, na de begrotingsopmaak door de federale regering. De problematiek van de borstkankerscreening is ook geagendeerd op de interministeriële conferentie van 29 maart 2000.

Ik meen dat een oproepingswijze zonder voorafgaand doktersconsult, in de toekomst mogelijk moet blijven, aangezien de participatie van de vrouwen uit de doelgroep een van de voornaamste succesfactoren is van een degelijk borstkankerscreeningsprogramma. Onmiddellijk voeg ik eraan toe dat de veralgemening van deze vorm van uitnodiging dient opgeschort te worden tot wanneer er duidelijkheid bestaat over de houding van de federale instanties inzake de terugbetaling van de mammografieën, en dit om financiële avonturen aan gemeenschapszijde te vermijden. De Vlaamse Gemeenschap heeft in haar begroting wel de nodige middelen opgenomen voor de organisatiekosten van het screeningsprogramma. De terugbetaling van de radiologische prestaties zelf wordt echter beschouwd als een zaak van het Riziv.

Dit standpunt houdt geen depreciatie in voor de betekenis van de behandelende arts als vertrouwenspersoon van de vrouwen uit de doelgroep. Integendeel, de behandelende artsen krijgen alle informatie over de mammografieën mits toestemming van de vrouw, en verwerven des te meer verantwoordelijkheden en werk op vlak van opvolging en begeleiding van hun patiënten na het

screeningsonderzoek. Bovendien is gebleken dat de huisartsen uit die regio's waar de proefprojecten plaatsvonden in groten getale achter het programma staan en geen bezwaren opperen tegen het systeem van rechtstreekse oproep (zonder verwijzing).

Ik ben mij ten slotte ten zeerste bewust van het probleem dat rijst ten aanzien van de logo's, die als opdracht hebben meegekregen om de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen mee te helpen realiseren. Een van deze doelstellingen betreft een beter bereik van de borstkankerscreening.

In mijn omzendbrief van 30 november 1999 heb ik de logo's gewezen op de problemen die zijn gerelateerd op het vlak van terugbetaling door het Riziv van de screeningsmammografieën. In afwachting van een oplossing van het probleem, heb ik uitdrukkelijk gevraagd aan de logo's om zich voorlopig te beperken tot de lopende projecten van de borstkankerscreening en niet aan te sturen op uitbreiding van deze programma's. Concreet betekent dit dat het project in de Rupelstreek wel wordt voortgezet.

Dit standpunt blijft onverkort gehandhaafd tot nader bericht.

Uit dit antwoord moet ook blijken dat ik me volledig akkoord kan verklaren met de principes die recentelijk werden geformuleerd vanuit de Rupelstreek, en mede ondertekend zijn door de Vlaamse volksvertegenwoordiger in een "open brief over borstkankerscreening in Vlaanderen".

**Vraag nr. 111
van 25 februari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Revalidatiecentra – Onderhoudstoelage

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) verleent aan de revalidatiecentra onder andere een onderhoudstoelage. Deze onderhoudstoelage moet door deze centra – die ook Riziv-tegemoetkomingen krijgen – hiervan worden afgetrokken (Riziv : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering). In feite krijgen ze dus niets. Wel moeten de revalidatiecentra elke drie maanden een dossier met alle werkingsgegevens indienen bij het Vlaams Fonds. Het is immers het Vlaams Fonds dat de erkenningen verleent.

In het kader van de vereenvoudiging van de administratieve verplichtingen – doelstelling van zowel de Vlaamse als de federale regering – is deze werkwijze totaal ondoelmatig. Zowel in de revalidatiecentra als bij het Vlaams Fonds worden dossiers gemaakt, eventueel gecontroleerd, verrekeningen gedaan, ... zonder dat dit een duidelijke meerwaarde heeft. Bovendien betaalt Vlaanderen een deel van de middelen die het federale Riziv ook zou betalen.

1. Hoeveel revalidatiecentra (kinderen-volwassenen) zijn er in elke Vlaamse provincie erkend ?
2. Welk bedrag geeft het Vlaams Fonds elk jaar als onderhoudstoelage aan de revalidatiecentra ?
3. Wat is de kostprijs van de administratieve verwerking van de uitbetaling ?

Wordt dit bedrag in al deze voorzieningen afgehouden van de Riziv-tegemoetkoming ?

4. Worden de dossiers van de revalidatiecentra effectief gecontroleerd door het Vlaams Fonds ?

Hoeveel uren per regio en mankracht worden hieraan besteed ? Wat is hiervan de kostprijs ?

5. Heeft de minister deze problematiek reeds op het interministerieel overleg besproken ?

Zijn hiervoor concrete richtlijnen afgesproken ?

Antwoord

Voor een goed inzicht in de kwestie van de onderhoudstoelagen voor revalidatiecentra zijn een aantal voorafgaandelijke preciseringen onontbeerlijk.

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (verder : Vlaams Fonds) erkent momenteel 139 revalidatiecentra en -diensten. 98 van deze centra hebben met het Riziv een revalidatieovereenkomst gesloten ; voor de andere erkende centra gelden andere regelingen als ligdagprijs en nomenclatuur.

79 van de 139 erkende centra zijn zogenaamde "intramurale" centra, dit wil zeggen centra geïntegreerd, zowel naar infrastructuur als naar werking, in een ziekenhuis. De overige 60 centra zijn "extramuraal" (ook "autonoom" genoemd), zij zijn niet gebonden aan ziekenhuizen. Enkel aan deze 60 extramurale centra betaalt het Vlaams Fonds de zogenaamde "onderhoudstoelagen" uit. De intramurale centra genieten enkel een "naakte" erkenning, dit wil zeggen : deze erkenning houdt geen subsidie vanwege het Vlaams Fonds in. Beide categorieën van centra kunnen aanspraak maken op investeringssubsidies van de VIPA-reglementering (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) : de extramurale centra via het Vlaams Fonds, de intramurale enkel zeer onrechtstreeks, als deel van de globale subsidie aan ziekenhuizen.

ale centra genieten enkel een "naakte" erkenning, dit wil zeggen : deze erkenning houdt geen subsidie vanwege het Vlaams Fonds in. Beide categorieën van centra kunnen aanspraak maken op investeringssubsidies van de VIPA-reglementering (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) : de extramurale centra via het Vlaams Fonds, de intramurale enkel zeer onrechtstreeks, als deel van de globale subsidie aan ziekenhuizen.

Het feit dat zowel het Riziv als het Vlaams Fonds voor de financiering van de revalidatiecentra instaan, heeft een historische grond.

De nu door het Vlaams Fonds erkende revalidatiecentra waren voor 1991 erkend door het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Mindervaliden (verder : Rijksfonds). Deze nationale instelling werd in het kader van de staatshervorming afgeschaft op 1 januari 1991. Dit Rijksfonds financierde de revalidatiecentra via drie kanalen : investeringssubsidies, trimestriële onderhoudstoelagen en terugbetaling, rechtstreeks aan de centra, van de revalidatieprestaties. De revalidatieprestaties werden tot in de tachtiger jaren per individuele prestatie (logopedie, ergotherapie, enz.) via een nomenclatuursysteem uitbetaald. Vanaf 1987 werd dit prestatiesysteem geleidelijk omgezet in een forfaitair systeem.

Bij de afschaffing van het Rijksfonds werden de bevoegdheden inzake revalidatiecentra aldus verdeeld : erkenning, investeringssubsidies en trimestriële onderhoudstoelagen naar de gemeenschappen, revalidatieprestaties (die intussen volledig via forfaitaire overeenkomsten werden uitbetaald) naar het Riziv. Dit laatste deel bleef dus federaal.

Sedertdien hebben de verschillende instanties elk binnen hun bevoegdheden een eigen beleid gevoerd, dat aan de Vlaamse kant (voor de revalidatiecentra : het Vlaams Fonds) onder meer resulteerde in een nieuw erkenningsbesluit voor revalidatiecentra en toepassing van de VIPA-reglementering van investeringssubsidies. Het Riziv van zijn kant verving geleidelijk de ex-Rijksfondsovereenkomsten door nieuwe overeenkomsten, die meer in de lijn liggen van de andere, reeds langer bestaande revalidatieovereenkomsten met centra en ziekenhuisdiensten.

Wat onderhoudstoelagen betreft, was het aanvankelijk de bedoeling deze af te schaffen en om te zetten in investeringssubsidies, zodat een duidelijke situatie zou ontstaan : investeringssubsidies voor

rekening van de (Vlaamse) Gemeenschap, werkingskosten voor het Riziv.

Voor de intramurale centra werd deze toestand gedeeltelijk bereikt. Omdat de extramurale centra echter aldus in financiële problemen dreigden te geraken, werd het stelsel van de onderhoudstoelagen voor deze centra behouden. Deze toestand is tot nu toe onveranderd gebleven : bij de berekening van het "forfait" (= dagrevalidatieprijs) trekt het Riziv eerst het bedrag van de onderhoudstoelagen af. Dit geldt niet voor enkele nieuwe centra, die niet door het Vlaams Fonds worden erkend wegen een moratorium op nieuwe erkenningen, maar wel met het Riziv tot een overeenkomst kwamen. Daar betaalt het Riziv de werkingskosten volledig terug. Hoewel de situatie in zijn geheel niet echt coherent kan worden genoemd, wordt ze wel

begrijpelijker als ze in een historisch perspectief wordt geplaatst.

Trimestriële onderhoudstoelagen worden berekend op basis van een puntensysteem, waarbij rekening wordt gehouden met infrastructuur en uitrusting, allerlei activiteiten en personeel. Het systeem is nu wel aan actualisering en vereenvoudiging toe ; een voorstel hiertoe werd binnen de diensten van het Vlaams Fonds uitgewerkt.

Hierna volgen de antwoorden op de concrete vragen.

1. Door het Vlaams Fonds erkende revalidatiecentra, uitgesplitst naar provincie en naar leeftijdsgroep :

Provincie	Intramurale centra (79)		Extramurale centra (60)		
	Algemeen	Specifiek kinderen	Alleen kinderen (ontwikkelingsproblemen)	Sensorieel + ontwikkelingsproblemen vooral kinderen	Alleen volwassenen (psycho-sociaal)
Antwerpen	15	1	3	2	0
Vl. Brabant + Brussel	18	2	4	4	0
Limburg	6	0	0	3	6
Oost-Vlaanderen	20	0	14	11	0
West-Vlaanderen	17	0	3	9	1
Totaal	76	3	24	29	7

2. In 1999 werd door het Vlaams Fonds 65.514.643 frank aan onderhoudstoelagen uitgegeven. Het totaalbedrag vertoont de laatste jaren weinig schommelingen.

3. Kostprijs administratieve verwerking : deze taken worden door drie medewerkers uitgevoerd, naast andere taken. Naar schatting gaat het op jaarbasis om 100 + 5 + 5 "man"-dagen. Rekening houdende met graad, weddeschaal en anciënniteit vertegenwoordigt dit een uitgave aan wedden van 442.252 frank.

Afhouding van dit bedrag : het Vlaams Fonds betaalt onderhoudstoelagen aan al de erkende extramurale centra, en bij al deze voorzieningen

wordt dit bedrag door het Riziv afgetrokken bij de berekening van het "forfait" (= dagrevalidatieprijs, met jaarlijks maximum).

4. Effectieve controle door het Vlaams Fonds : van al de erkende revalidatiecentra houdt het Vlaams Fonds centraal een erkenningsdossier, een dossier "onderhoudstoelagen" en eventueel een investeringsdossier bij. Voor de intramurale centra gaat het meestal om min of meer passieve dossiers ; de dossiers van de extramurale centra worden echter voortdurend up-to-date gehouden. Het bedrag aan onderhoudstoelagen wordt elk trimester berekend op basis van trimestriële verklaringen van de revalidatiecentra. De procedure van berekening en uitbetaling is

nu grotendeels geïnformatiseerd. Een specifieke controle m.b.t. onderhoudstoelagen ter plaatse gebeurt niet meer systematisch, enkel bij belangrijke wijzigingen of onverklaarde anomalieën. In 1999 was er geen enkele specifieke inspectie m.b.t. onderhoudstoelagen. Er gebeurt wel systematisch een meer inhoudelijke controle m.b.t. erkenning door artsen deeltijds verbonden aan het Vlaams Fonds.

Kostprijs : zie vraag 3.

5. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger merkt, is de problematiek omtrent de revalidatiesector niet eenvoudig en gaat het om meer dan onderhoudstoelagen. De tweedeling inzake bevoegdheid tussen Riziv en het regionale gehandicaptenbeleid gebeurde volgens de institutionele logica, en het nieuw erkenningsbesluit, de herinvoering van investeringssubsidies (die ten tijde van het Rijksfonds afgeschaft waren) en het behoud van de onderhoudstoelagen tonen aan dat men aan Vlaamse kant deze sector bij wijze van spreken niet wenst "los te laten".

Ik moet echter vaststellen dat de huidige bevoegdheidsverdeling veel onduidelijkheid en versnippering inhoudt en dat een coherent revalidatiebeleid, dat vanuit een welbepaalde visie vertrekt, zo goed als onmogelijk is.

In deze visie moet zeker plaats zijn voor de zogenaamde intramurale revalidatie, die expliciet kan worden gekoppeld aan de sector van de gezondheidszorg. De extramurale of autonome revalidatiecentra hebben echter een heel eigen karakter en zij bevinden zich als het ware op een kruispunt van verschillende types hulpverlening : gezondheidszorg, gehandicaptenzorg met functionele banden met algemeen welzijnswerk met de sterk regulerende en prestatiegerichte aanpak vanuit het Riziv.

Vooraleer deze problematiek op de agenda van het interministerieel overleg te plaatsen, lijkt het aangewezen de kwestie op het niveau van de Vlaamse administratie (meer bepaald : gehandicaptenbeleid en gezondheidsbeleid) grondig te bespreken, zodat we weten wat precies de knelpunten zijn, en of er binnen dit kader geen oplossingen kunnen worden gevonden.

Dit overleg wordt momenteel voorbereid. In een volgend stadium kan dan met een stevige basis worden overgeschakeld op breder overleg, waar het Riziv bij wordt betrokken en zo moge-

lijk in samenspraak met de andere gewesten en gemeenschappen.

Vraag nr. 112
van 25 februari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Thuiszorg – Coördinatie

Het thuiszorgdecreet biedt een kader aan iedereen die zorg verstrekt in de thuissituatie. Zowel professionele zorg van hooggekwalificeerde zorgverstrekkers, als van al dan niet gekwalificeerde basiswerkers in de thuiszorg en de oppassector passen in dit decreet.

Tijdens de besprekingen werd gesteld dat rechtstreekse of onrechtstreekse subsidiëring door de verschillende bevoegde overheden voor thuiszorg, zoals de welzijnsbegroting, tewerkstellingsfondsen, SIF (Sociaal Impulsfonds), cultuur, ... het Vlaams beleid terzake niet recht doorkruisen. Dit houdt onder andere in dat de zorg moet worden verstrekt door erkende diensten, dat er geen leeftijdsgrens mag worden gehanteerd in de thuiszorg, dat er verplichte vorming is, ...

1. Heeft de minister om dit te verduidelijken reeds contact opgenomen met haar collega's van de Vlaamse en federale regering die het Vlaams thuiszorgbeleid zouden kunnen doorkruisen ?
2. Is het dus zo dat WEP-plus/IBF/gesco-gesubsidieerden, ... alleen de oppas- en gezinshulpfunctie uitvoeren als zij werken bij of in afspraak met een erkende thuiszorgdienst (WEP : Werkervaringsprogramma ; IBF : Interdepartementeel Begrotingsfonds ; gesco : gesubsidieerde contractuelen) ?

Hoe wordt dit gecontroleerd ?

3. Kunnen, conform het decreet op de thuiszorg, PWA-diensten (plaatselijk werkgelegenheidsagentschap) dergelijke zorg autonoom verschaffen, of moeten zij aansluiten bij een erkende dienst ?
4. Moeten PWA-ers die thuiszorg organiseren dit doen zonder leeftijdsbeperving ? Voor iedereen, ongeacht het inkomen ? Met de nodige vorming ?

Hoe wordt dit gecontroleerd ?

Antwoord

De verlening van "thuiszorg" zoals bedoeld in het thuiszorgdecreet gebeurt momenteel grotendeels via door de Vlaamse overheid erkende initiatieven. De verhouding tussen thuiszorg geleverd via erkende en via niet-erkende initiatieven is momenteel niet procentueel uit te drukken.

Het thuiszorgdecreet heeft op dit gegeven geanticipeerd door de "meldingsplicht" dan ook decretaal te onderschrijven.

Deze meldingsplicht beoogt de gebruiker en zijn mantelzorger te beschermen tegen een georganiseerd zorgaanbod dat wordt aangeboden zonder dat men zicht of greep heeft op de kwaliteit van de zorgverlening.

Deze meldingsplicht werd tot op heden niet geoperationaliseerd. Dergelijke operationalisering vraagt veel tijd en vergt bovendien belangrijke budgettaire kosten aan personeel en informatica.

Momenteel is de procedure rond bovenstaande meldingsplicht dus nog niet uitgewerkt. Men kan zich de vraag stellen of de uitvoering van de meldingsplicht als controlemiddel nog wel noodzakelijk blijft na uitvoering van de op til zijnde regularisatieoefeningen. De controle op de kwaliteit van het georganiseerd zorgaanbod binnen de thuiszorg zal immers aanzienlijk verruimen na de regularisering van de DAC-ers in het thuiszorglandschap. Via de regularisatie haalt men het gros van de bestaande en nog niet erkende thuiszorgdiensten binnen in de reguliere wetgeving. Alleszins zal het zo zijn dat de organisatie en uitvoering van de meldingsplicht beter uitvoerbaar en zeker minder kostenintensief zal zijn na regularisatie. (*DAC : Derde Arbeidscircuit – red.*)

Bovendien wordt het principe nagestreefd om geen tewerkstellingsbanen buiten het reguliere circuit meer te creëren in de zorgsector.

Ik verkies dan ook momenteel voorrang te verlenen aan de regularisering van DAC-personeel en aan reguliere jobcreatie.

**Vraag nr. 113
van 1 maart 2000
van mevrouw SONJA BECQ**

Opleiding gezinshulp – Avond- en weekendonderwijs

Momenteel stellen de diverse diensten voor gezinshulp zowel poetsvrouwen als verzorgenden tewerk. Deze laatste moeten aan bepaalde kwalificaties voldoen, namelijk :

- beschikken over een inschrijvingsbewijs, enkel afgeleverd aan personen die een diploma/getuigschrift/attest/brevet hebben uit een pedagogische richting of een richting uit de zorgsector, dat aantoonde dat betrokkene geslaagd is in het hoger beroeps- of technisch secundair onderwijs ;
- hetzij beschikken over een bekwaamheidsattest Verzorgende, uitgereikt door een erkend opleidingscentrum ;
- hetzij beschikken over een bekwaamheidsattest, uitgereikt door een andere dan de Vlaamse Gemeenschap, of een buitenlands diploma/getuigschrift, mits het door het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gelijkgesteld is.

De genoemde opleidingen kunnen enkel via dagonderwijs worden gevolgd. Nochtans gebeurt het geregeld dat mensen met een vaste job de wens uitdrukken om als gezinshelpster aan de slag te kunnen. Zij hebben echter niet de mogelijkheid om zich via avond- of weekendonderwijs bij te scholen en een aangepast getuigschrift te behalen.

1. In hoeverre bestaat er onderzoek naar de behoefte aan avond- of weekendonderwijs voor het behalen van een getuigschrift Gezinshulp ? Wat zijn eventueel de bevindingen, of wordt een dergelijk onderzoek overwogen ?
2. Wordt een dergelijke bijscholing overwogen ? Zijn er hieromtrent al contacten geweest met diensten voor gezinshulp, de opleidingscentra, de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en de departementen Onderwijs en Werkgelegenheid ? Zo ja, in welk tijdsperspectief kan zo'n initiatief worden gesitueerd ?

N.B : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

Een onderzoek naar de behoefte bij poetsvrouwen om via bijscholing een getuigschrift te behalen van verzorgende en daarmee samenhangend een vaste

job als verzorgende te kunnen uitoefenen, is – weliswaar reeds op kleine schaal – gebeurd.

De bevindingen bij dit onderzoek zijn dat er wel degelijk bij een aantal poetsvrouwen de behoefte aanwezig is om via bijkomende opleiding een getuigschrift van verzorgende te behalen en zo tot jobrotatie te kunnen komen.

Bovenstaande bijscholing wordt inderdaad overwogen. Momenteel zijn de besprekingen hieromtrent nog aan de gang en is er nog niets concreets vastgelegd. Wel kan worden gesteld dat rond de doorstromingsproblematiek van poetsvrouw naar verzorgende al contacten hebben plaatsgevonden tussen de VDAB en het VIVO (Vlaams Instituut voor Vorming en Opleiding). Hoe deze bijscholing er precies zal gaan uitzien, is nog niet beslist.

Naast het weekend- en avondonderwijs, waarin ook de sociale promotie Personenzorg past, zullen ook nog andere mogelijkheden van bijscholing in overweging worden genomen, zoals het systeem van deeltijds werken en leren.

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : blz. 1116)

**Vraag nr. 114
van 1 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Instellingen bijzondere jeugdbijstand – Aanwerving mannen/vrouwen

De examens van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand zijn blijkbaar nog niet toegankelijk voor mannen en vrouwen (cf. vacature De Kempen in Mol, Vast Wervingssecretariaat, Examenagenda december 1999 – ANV9905 1).

Reeds verschillende jaren dring ik er bij de minister bevoegd voor de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand op aan de examens zowel voor mannen als voor vrouwen toegankelijk te maken.

Anno 1998 is men – ook wetenschappelijk – ervan overtuigd dat in een opvoedingssituatie, hoe moeilijk de jongeren ook zijn, mannen en vrouwen samen een belangrijke rol te spelen hebben. De argumentatie om enkel mannen te laten deelnemen aan een examen omdat de instelling bestemd is voor jongens, lijkt mij overigens voorbijgestreefd.

Voormalig minister Luc Martens nam een initiatief door een proefproject op te zetten in de gemeenschapsinstelling De Zande in Ruiselede, waarbij personeelsleden (vrouwen) van de gesloten setting voor meisjes in Beernem werden uitgewisseld met personeelsleden (mannen) van de halfopen setting voor jongens in Ruiselede. Met vrijwilligers werd zo een gemengd team samengesteld. Nadien gaf hij dit een reglementaire basis bij beslissing van de Vlaamse regering, in overleg met de toenmalige minister bevoegd voor Ambtenarenzaken.

Op 23 februari 1999 besliste de Vlaamse regering, op voorstel van voormalige minister Martens, principieel tot de opheffing van het koninklijk besluit van 9 november 1984, zodat zowel mannen als vrouwen in alle voorzieningen kunnen werken.

Omdat de wervingsreserves bij het Vast Wervingssecretariaat voor meerdere jaren geldig blijven, is het zinvol alle examens nu reeds open te stellen voor mannen en vrouwen.

1. Waarom zijn de examens voor deskundigen (opvoeder-begeleider) voor de gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdbijstand De Kempen in Mol (Examenagenda december 1999 – ANV9905 1) niet opengesteld voor mannen en vrouwen ?
2. Werden er sedert 13 juni 1999 nog meer examens voor een van de gemeenschapsinstellingen uitgeschreven die alleen toegankelijk waren voor mannen of vrouwen ?

Antwoord

1. Het koninklijk besluit van 9 november 1984 (BS 14 december 1984) betreffende de voorwaarden voor toelating tot bepaalde betrekkingen bij de rijksgestichten voor observatie en opvoeding onder toezicht, bepaalt in artikel 1 dat in de rijksgestichten voor observatie en opvoeding onder toezicht de betrekkingen van lid van het opvoedingspersoneel of van het toezichtspersoneel alleen worden verleend aan kandidaten van hetzelfde geslacht als de hun toe te vertrouwen minderjarigen.

Vermits in beide afdelingen van de gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdbijstand De Kempen in Mol en in de afdeling Ruiselede van de gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdbijstand De Zande enkel mannelijke jongeren verblijven, kunnen daar enkel mannen als

deskundige (opvoeder-begeleider) worden tewerkgesteld.

In de afdeling Beernem van de gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdbijstand De Zande verblijven enkel meisjes, zodat daar enkel vrouwelijke deskundigen als begeleidster-opvoedster kunnen worden tewerkgesteld.

Het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 (BS 5 augustus 1999) tot opheffing van het koninklijk besluit van 9 november 1984 betreffende de voorwaarden voor toelating tot bepaalde betrekkingen bij de rijksgestichten voor observatie en opvoeding onder toezicht, bepaalt dat genoemd koninklijk besluit wordt opgeheven wat de toepassing in de instellingen betreft (artikel 2). Het stelt in artikel 3 vast dat de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen, na overleg met de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken en na advies van het bevoegde basisoverlegcomité, voor elke instelling of voor elk onderdeel ervan, de datum waarop dit besluit in werking treedt, bepaalt.

Bij ministerieel besluit van 16 december 1999 stelde de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen voornoemd besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 in werking op 1 januari 2000 voor leefgroep 1 van de afdeling Ruiselede en voor leefgroep 1 van de afdeling Beernem van de gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdbijstand De Zande. Hiermee zijn de juridische voorwaarden vervuld om in voornoemde leefgroepen te kunnen starten met een experiment inzake gemengde begeleidingsteams. Op 31 januari 2000 werd effectief gestart met het experiment. In leefgroep 1 in Ruiselede werken naast vijf mannelijke opvoeders ook vier vrouwelijke begeleidsters. In leefgroep 1 in Beernem staan naast vijf vrouwen ook vier mannen in voor de dagelijkse begeleiding van de jongeren.

Het experiment van gemengde begeleidingsteams speelt in op de bevindingen van wetenschappelijk onderzoek waaruit blijkt dat de opvoeding en reïntegratie van in instellingen geplaatste jongeren een grotere slaagkans heeft als zij zowel door vrouwelijke als mannelijke opvoeders worden begeleid. Als element speelt daarbij dat gemengde begeleidingsteams voor de minderjarigen een betere afspiegeling van de samenleving en een meer volledig pedagogisch beeld geven.

Naast dit effect dat wordt beoogd, kan het opzetten van de gemengde teams ook worden ingepast in de strategische doelstellingen van het Actieplatform van de Wereldvrouwenconferentie van 1995 in Peking, met name wat betreft het "bevorderen en beschermen van de rechten van meisjes en hen beter bewust maken van hun behoeften en mogelijkheden" (doelstelling L3) en "het uitbannen van seksescheiding in de beroepsuitoefening".

In de gemeenschapsinstelling De Kempen in Mol en de negen andere leefgroepen en alle klassen en werkplaatsen van de gemeenschapsinstelling De Zande blijft de oude regeling, zijnde het koninklijk besluit van 9 november 1984, onverkort van toepassing. Om recruiteringsproblemen te vermijden, werden en worden de examens georganiseerd door het Selectiebureau van de Federale Overheid nog steeds niet opengesteld voor mannen én vrouwen. Geslaagden moeten immers steeds worden geworven in de volgorde van hun rangschikking en het is niet denkbeeldig dat de eerste te werven laureaten allen vrouwen zijn, terwijl er vacatures moeten worden ingevuld door mannen, of vice versa. Zoals de Vlaams volksvertegenwoordiger reeds in de loop van 1998 werd meegedeeld, zal de invoering van gemengde begeleidingsteams geleidelijk en met de nodige omzichtigheid geschieden. De stap-voor-stapimplementatie met deskundige ondersteuning biedt immers meer garanties tot een succesvolle veralgemening van deze gemengde teams, dan het forceren van een snelle verandering van deze werksituaties, die gezien de opdracht reeds worden gekenmerkt door complexiteit en een hoog risicogehalte.

2. Sedert 13 juni 1999 werden eveneens volgende examens uitgeschreven voor een van de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand die enkel toegankelijk waren voor mannen of vrouwen :

- ANV99021 (juni-juli 1999) : wervingsreserve van vrouwelijke technici (vaklerares) voor Beernem ;

- ANV99046 (november 1999) : wervingsreserve van vrouwelijke deskundigen (opvoedster-begeleidster) voor Beernem ;

- ANV99047 (november 1999) : wervingsreserve van mannelijke deskundigen (opvoeder-begeleider) voor Ruiselede.

Het niet toegankelijk zijn van deze examens voor zowel mannen als vrouwen belet geenszins de continuering en uitbreiding van het gestarte experiment.

Vraag nr. 115
van 3 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER

Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen

Zie :
 Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
 Vraag nr. 80
 van de heer Jos De Meyer
 Blz. 1117

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 116
van 8 maart 2000
van de heer LUDWIG CALUWE

Mazelen – Preventie

Sinds juni 1999 woedt in Nederland onder jonge kinderen opnieuw een mazelenepidemie. Die is nog steeds niet onder controle. Integendeel, de jongste vier weken werden opnieuw 178 ziektegevallen genoteerd, tegen 5,7 gemiddeld de laatste vijf jaar gedurende dezelfde periode. Dit is het drievoud van de historische limiet die de ziekte tot nog toe kende. In januari 2000 werden nog 561 gevallen geregistreerd.

Zeker drie kinderen zijn dit jaar reeds aan de gevolgen van de ziekte gestorven. Meer dan zestig werden met ernstige complicaties in het ziekenhuis opgenomen. Deze ziekte-epidemie doet zich in Nederland voor niettegenstaande 96 % van de kinderen er gevaccineerd is tegen de ziekte. De ziektegevallen noteert men voor 99 % onder niet-gevacineerden.

Op 27 januari vroeg ik als gemeenschapssenator de federale minister van Volksgezondheid, Magda Aelvoet, tijdens het wekelijkse vragenuurtje of zij op de hoogte was van het bestaan van deze epidemie in Nederland, of zij gegevens had die erop wezen dat de ziekte ook in België opnieuw op-

doek, of de vaccinatiegraad in België vergelijkbaar is met het Nederlandse niveau en of ze overweegt om de vaccinatie verplicht te maken, aangezien de ziekte ondanks de vele vrijwillige vaccinaties opnieuw kan opduiken, zoals in Nederland nu blijkt.

Uit haar antwoord blijkt dat Nederland, ondanks het bestaan sinds 1 juli 1999 van een uitwisselingsprogramma tussen EU-lidstaten voor informatie betreffende belangrijke problemen in de volksgezondheid en infectieziekten in het bijzonder, België en de andere EU-lidstaten niet formeel op de hoogte heeft gebracht van het opnieuw opduiken van deze kinderziekte. Verder meldde de minister dat zij geen gegevens had omtrent het opnieuw opduiken van de ziekte in België. De vaccinatiegraad ligt in Vlaanderen op 83,4 % en bij de Franse gemeenschap op 82,4 %. De minister overweegt niet om de vaccinatie te verplichten, omdat een dergelijke maatregel, zoals blijkt uit gegevens van andere landen, niet doeltreffend is om de aandoening volledig uit te roeien.

1. Zijn de beleidsuitgangspunten van de minister terzake gelijklopend ?
2. Kan de minister toelichten welke stappen haar administratie ondernomen heeft met het oog op een grotere waakzaamheid en nauwgezetere surveillance in het kader van het zich verspreiden van epidemieën ?
3. Vindt hierover overleg plaats met de federale regering ?

Zo ja, welke onderwerpen werden sinds het aantreden van de minister op dit overleg besproken ?

Tot welke concrete beleidsopties hebben deze gesprekken geleid ?

Antwoord

1. In principe is mazelen een ziekte die wordt opgevolgd door de administratie van de Vlaamse Gemeenschap. De administratie, en meer bepaald het team van de Vlaamse Gezondheidsinspectie, volgt al jaren het verloop op van een aantal infectieziekten in Vlaanderen. De Nederlandse gegevens omtrent de toename van mazelen zijn reeds verschillende malen gepubliceerd in tijdschriften, en onder meer ook in het Nederlands Bulletin van Infectieziekten. Ze zijn dus wel degelijk bekend bij de Vlaamse infectie-

epidemiologen van de administratie en van daarbuiten.

Het is inderdaad zo dat de vaccinatiecoverage in Vlaanderen lager is dan in Nederland. Maar dit betekent niet noodzakelijk dat er meer risico's bestaan in Vlaanderen dan in Nederland. Kenmerkend voor Nederland is dat het niet gevaccineerd zijn zich vooral in welbepaalde religieuze groepen voordoet. Binnen deze groep is er relatief veel sociaal contact, wat leidt tot een risicosituatie naar besmetting toe. In België en meer bepaald in Vlaanderen is het niet gevaccineerd zijn veel homogener gespreid en niet geclusterd in een welbepaalde sociale groep. Rekening houdende met de dynamiek van de infectie resulteert dit in een veiligere situatie.

Een reden om deze vaccinatie te verplichten, is er momenteel niet. Behoudens de periode 1994-1996 vertoont de incidentie van mazelen ook een continu dalende lijn. Artsen dienen ouders wel verder te informeren en te motiveren om hun kinderen te laten vaccineren. Het bereiken van een hoge vaccinatiegraad via deze werkwijze, in plaats van via een verplichting, is trouwens een veel meer volwassen en respectvolle aanpak.

2. In Vlaanderen hebben we in 1994-1996 verschillende outbreaks van mazelen gehad in de groep van adolescenten. De combinatie van een afgenomen infectiedruk in het verleden, een onvolledige vaccinatiegraad bij jonge kinderen en vooral de zeer beperkte vaccinatiegraad bij 12- tot 18-jarigen, lagen aan de basis van deze toename in incidentie. Hierover is toen uitgebreid geïnformeerd, onder meer door een omzendbrief aan het artsencorps en via verschillende artikels in het Epidemiologisch Bulletin van de Vlaamse Gemeenschap. Tevens werden promotieacties ondernomen om de vaccinatiegraad te verhogen.

Sedertdien wordt er in Vlaanderen tweemaal gevaccineerd voor mazelen : eenmaal op de leeftijd van 15 maanden en eenmaal op de leeftijd van 11-12 jaar. Na de vermelde outbreaks werden artsen er ook toe aangezet om onvolledig of niet-gevacineerden binnen de leeftijdscohorten 12 tot 18 jaar een inhaalvaccinatie te geven.

Het mazelenvaccin wordt, in combinatie met de entstof tegen bof en rode hond, via Kind en Gezin, het Medisch Schooltoezicht en via de huisartsen en pediaters door de overheid gratis

ter beschikking gesteld voor het uitvoeren van de basisvaccinatiekalender.

De surveillance en preventie van infectieziekten maakt deel uit van de dagelijkse activiteit van de Vlaamse Gezondheidsinspectie. De dienst staat dan ook in voor het gratis verschaffen van vaccins, de promotie van vaccinatie, het opvolgen van de vaccinatiegraad. Daarnaast worden de gegevens van gemelde infectieziekten bijgehouden en worden zo nodig de voorgeschreven maatregelen genomen. De surveillancegegevens van de Gezondheidsinspectie worden periodiek gepubliceerd en aan het artsencorps bezorgd. Weldra starten we bovendien een vaccinatiekoepel Vlaanderen op, een operationeel gerichte overlegstructuur waarbij de verschillende vaccinatieactoren betrokken zullen zijn.

Bij de Vlaamse administratie wordt er verder ook gewerkt aan een early warning systeem voor epidemieën, mede in het kader van de Europese surveillanceprogramma's. In geval van epidemieën of dreigende epidemieën worden maatregelen genomen. Zo werd, na problemen van legionella in Kapellen in november vorig jaar, onmiddellijk actie ondernomen om beurzen en tentoonstellingsruimten veiliger te maken voor het publiek. De registratie van infectieziekten gebeurt niet enkel rechtstreeks door de Vlaamse Gezondheidsinspectie. Er zijn ook de netwerken van huisartsenpeilpraktijken en peillaboratoria. De verschillende registratiesystemen vullen elkaar aan, zoals uit een recent studierapport blijkt (Infectieziekten in Vlaanderen. Inventarisatie van registratiesystemen en aggregatie van infectieziektegegevens. Rapport in opdracht van het Informatiesysteem Gezondheid Werkgroep Infectieziekten).

3. De preventie en opvolging van infectieziekten is een duidelijke gemeenschapsmaterie en gebeurt dan ook vooral op dat beleidsniveau. Toch is er dienaangaande wel degelijk overleg met andere beleidsniveaus, en dit via verschillende kanalen. Dit gebeurt onder meer in het overleg infectieziekten, de Hoge Gezondheidsraad en vergaderingen met het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid waar federaal en de gemeenschappen elkaar treffen. Al de terreinen van de surveillance van infectieziekten komen hierbij ter sprake. Dit gaat van voedselinfecties, over tuberculoseopsporing en bijsturingen van de vaccinatiekalender, tot specifieke aandoeningen als polio, mazelen en hepatitis B.

Ook tussen Nederland en Vlaanderen is er een specifieke samenwerking rond de problematiek van infectieziekten. Dit gebeurt binnen het Regionaal Overleg Infectieziekten. Op Europees niveau gebeurt ook overleg via een aantal werkgroepen van commissies van de Europese Unie. Dit gaat over specifieke zaken, zoals het opvolgen van polio, algemene epidemiologische surveillance en early warning systemen.

Vraag nr. 122
van 24 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Rode Kruis – Benoeming voorzitter

Blijkens een mededeling van de Vlaamse regering heeft de minister haar goedkeuring gehecht aan de verlenging van de benoeming van Prinses Astrid tot nationaal voorzitter van het Belgische Rode Kruis tot 2003.

1. Kan de minister mij meedelen op welke argumenten die goedkeuring is gebaseerd ?
2. Is er een oproep voor kandidaten geweest en waren er eventueel andere kandidaten voor het voorzitterschap ? Is de aanstelling met andere woorden wel degelijk op een democratische wijze gebeurd ?
3. De minister is er blijkbaar niet van uitgegaan dat het de hoogste tijd werd om eens een Vlaming het tot voorzitter van het Rode Kruis te laten brengen ?

Antwoord

1. De aanwijzing van een nationale voorzitter van het Belgisch Rode Kruis is een lange procedure.

Om de vier jaar keuren de twee gemeenschapsraden van het Rode Kruis (een Vlaamse en een Franstalige, in de Franstalige werd de Duitstalige geïntegreerd) eerst afzonderlijk en dan gezamenlijk een kandidatuur goed. Die kandidatuur wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Nationale Raad van het Rode Kruis.

Na die goedkeuring wordt de kandidatuur van de nationale voorzitter voorgedragen aan de drie gemeenschapsregeringen.

Mijn goedkeuring is gebaseerd op een bestaande consensus binnen het Rode Kruis om Prinses Astrid als nationaal voorzitter te benoemen.

2. De Vlaamse Gemeenschap heeft geen procedure inzake het voorzitterschap van het Rode Kruis, omdat het om de nationale voorzitter van het Belgisch Rode Kruis gaat en niet over een mandaat dat uitsluitend onder de bevoegdheid van Vlaanderen valt.

Het is altijd een consensus tussen de gemeenschappen die wordt onderhandeld binnen het Rode Kruis zelf.

3. Het is niet aan een minister om de voorzitter te benoemen. Het Rode Kruis is van mening dat leden van de koninklijke familie niet behoren tot een bepaalde Gemeenschap.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
 VAN CULTUUR, JEUGD,
 STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
 EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 88
van 14 februari 2000
van de heer HERMAN LAUWERS

Schuldsaldoverzekering Vlaams Woningfonds – Vrije keuze

Het Vlaams Woningfonds (VWF) staat toe dat, naast het bedrag voor de aankoop/bouw van een woning, ook het bedrag van de levensverzekering (schuldsaldoverzekering) met eenmalige premie wordt geleend tegen een verlaagde intrestvoet.

Iemand die dit bijkomend bedrag wil lenen, is evenwel verplicht om deze levensverzekering met eenmalige premie af te sluiten bij de ASLK.

Dit is een vorm van koppelverkoop, die evenwel door de wet is toegestaan. Door deze verplichting heeft de lener echter geen vrije keuze om in de markt een andere, goedkopere levensverzekering af te sluiten, die soms meer dan 20 % goedkoper is dan wat bij de ASLK wordt betaald.

1. Is het dan ook niet aangewezen dat het Vlaams Woningfonds de lener de vrije keuze geeft ?

2. Kan de minister medelen of het Vlaams Woningfonds een commissievergoeding krijgt voor deze dossiers en zo ja, voor welke doeleinden deze commissies worden gebruikt en om hoeveel dossiers en commissielonen het jaarlijks ging sinds 1993 ?

Indien het Vlaams Woningfonds geen commissievergoeding voor deze dossiers ontving, wat gebeurt er dan met de commissielonen die in het premiebedrag zijn opgenomen ?

Sinds 1993 werden volgende bedragen ontvangen (in fr.) :

1993	29.869.127
1994	30.560.067
1995	38.679.158
1996	38.846.659
1997	38.628.758
1998	41.580.771
1999	41.816.442

Antwoord

De problematiek van de schuldsaldoverzekering die een ontlenaar van het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen verplicht is aan te gaan, wordt uitdrukkelijk geregeld in artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999 betreffende de aanwending van de kapitalen van het Fonds B2 door het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen, ter uitvoering van de Vlaamse Wooncode, waarin wordt bepaald : "de aanvrager moet, op het ogenblik van het aangaan van de lening, bij een in België erkende verzekeringskas, een levensverzekering met afnemend kapitaal afsluiten ten voordele van en in samenspraak met het VWF. In geval van enige premie kan deze hem door het VWF worden voorgeschoten boven het hoofdbedrag van de lening".

Deze bepaling werd eveneens opgenomen in artikel 16 van het ministerieel besluit van 21 december 1994 houdende het reglement van de lenings-, verkoop- en huurhulpverrichtingen van het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen in het kader van het Fonds B2, en in punt 9.1. van de VWF-leningsprospectus, waarvan de tekst als volgt luidt : "de aanvrager moet op het ogenblik van het aangaan van de lening, bij een in België erkende verzekeringsonderneming, een schuldsaldoverzekering met enige premie afsluiten ten voordele van het Vlaams Woningfonds".

Vlaams-Woningfonds-ontleners zijn dus geenszins verplicht een schuldsaldoverzekering af te sluiten bij de ASLK.

Het Vlaams Woningfonds ontvangt inderdaad commissielonen voor schuldsaldoverzekeringen die via haar bemiddeling bij de ASLK worden afgesloten. Het VWF bevestigt dat deze commissielonen steeds worden geïnvesteerd in sociale huisvesting.

Vraag nr. 89

van 14 februari 2000

van mevrouw ANN DE MARTELAER

Heffing leegstand – Gemeenten zonder inventaris

Het besluit van de Vlaamse regering van 2 april 1996 regelt de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen.

Kan de minister, ter aanvulling van zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 73 van 21 januari 2000 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 717 – red.*), ook een overzicht geven van dossiers die nog in behandeling zijn bij de bevoegde administratie (beheer in handen van de provinciale afdelingen) en van de gemeenten die weinig of geen inventaris bezorgden aan de administratie in het jaar 1999 ?

Antwoord

Bij de administratieve verwerking van de dossiers wordt in principe geen voorrang verleend aan specifieke gemeenten, noch door de provinciale afdelingen Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM), noch door de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (Abafim) (de centrale invorderingscel). Dit houdt in dat er bij de provinciale afdelingen, bij de gemeentelijke inventarisbeheerders, alsook bij Abafim nog af te handelen dossiers zijn. Deze dossiers bevinden zich dan ook in verschillende stadia van het volledige proces dat de heffing op leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen inhoudt.

Het is dan ook bijna onmogelijk een dossiermatig overzicht te geven van de verschillende dossiers in hun verschillende stadia.

Onderstaande lijst bevat een overzicht van de gemeenten waarvoor tot einde 1999 geen enkel aanslagbiljet werd verzonden. Kolom twee bevat de huidige stand van zaken (inzake onderzoek en ver-

werking bij de inventarisbeheerder of bij de provinciale afdeling ROHM indien er geen reacties zijn gekomen van deze gemeente) ; in kolom drie staat de stand van zaken inzake inventarisbeheer.

Aartselaar	geen informatie beschikbaar	inventarisbeheerder
Schilde	geen informatie beschikbaar	neen
Wuustwezel	geen informatie beschikbaar	neen
Zoersel	geen informatie beschikbaar	inventarisbeheerder
Willebroek	geen informatie beschikbaar	inventarisbeheerder
Baarle-Hertog	geen informatie beschikbaar	neen
Overijse	reeds behandeld bij Arohm, nog geen aanslagen	neen
Vilvoorde	diskette bezorgd september 1999, nog geen aanslagen	inventarisbeheerder
Scherpenheuvel - Zichem	in behandeling bij prov. afdelingen ROHM	geen inventarisbeheerder meer
Jabbeke	geen gegevens bekend	inventarisbeheerder
Meulebeke	reeds behandeld bij Arohm, nog geen aanslagen	neen
Herzele	in behandeling bij prov. afdelingen ROHM	inventarisbeheerder
Zottegem	reeds behandeld bij Arohm, nog geen aanslagen	neen
Aalter	geplande controle door afdelingen ROHM	inventarisbeheerder
Zwalm	reeds behandeld bij Arohm, nog geen aanslagen	inventarisbeheerder
Tessenderlo	reeds behandeld bij Arohm, nog geen aanslagen	geen inventarisbeheerder meer
Herstappe	na onderzoek : geen leegstand of verwaarlozing aangetroffen	neen
Kortesseem	in behandeling bij prov. afdelingen ROHM	neen
Voeren	reeds behandeld bij Arohm, nog geen aanslagen	neen
De Haan	slechte gegevens, momenteel in behandeling	neen
Kapelle-op-den-Bos	diskette bezorgd 29.03.1999, nog geen aanslagen	inventarisbeheerder
Knesselare	geplande controle door afdelingen ROHM	inventarisbeheerder
Sint-Pieters-Leeuw	in behandeling bij prov. afdelingen ROHM	inventarisbeheerder
Drogenbos	in behandeling bij prov. afdelingen ROHM	inventarisbeheerder
Linkebeek	geplande controle door afdelingen ROHM	inventarisbeheerder
Roosdaal	eerste inventaris binnengekomen februari 2000	inventarisbeheerder
Herselt	geen informatie beschikbaar	neen
Lille	geen informatie beschikbaar	inventarisbeheerder
Hove	geen informatie beschikbaar	inventarisbeheerder
Oud-Heverlee	in behandeling bij prov. afdelingen ROHM	geen inventarisbeheerder meer
Holsbeek	in behandeling bij prov. afdelingen ROHM	geen inventarisbeheerder meer
Lanaken	na onderzoek : geen leegstand of verwaarlozing aangetroffen	neen
Ichtegem	in behandeling bij prov. afdelingen ROHM	neen
Veurne	diskettes bezorgd, problemen met convenant	inventarisbeheerder
De Panne	diskette bezorgd midden 1999, nog geen aanslagen	inventarisbeheerder

Vraag nr. 90
van 14 februari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Heffing leegstand – Schrapping bij verkoop

Uit diverse bronnen verneem ik dat het decreet van 8 juli 1996 inzake de heffing op de leegstand voor heel wat burgers problemen meebrengt.

Zo weet men blijkbaar niet dat er in geval van verkoop een schrapping moet gebeuren van het leegstaand gebouw bij de bevoegde stedelijke dienst door de oorspronkelijke eigenaar.

1. In welke mate heeft men, vanuit de beroepen die werden ingesteld, een zicht op het tekort aan informatie daaromtrent, waardoor men op de lijst van de leegstand blijft staan niettegenstaande het pand verhuurd (of zelfs verkocht) is ?
2. Is er hierbij een onderscheid vast te stellen naargelang de lijst van de leegstand wordt beheerd door een stad, dan wel door het Vlaams Gewest ?
3. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om leegstandsheffing in bovenvermelde situaties te vermijden ?

Antwoord

Ingeval van verkoop gebeurt er geen "schrapping" van de inventarislijsten. Het is wel zo dat de persoon die het zakelijk recht verkrijgt, in bepaalde gevallen voor de periode van twee jaar volgend op de datum van de effectieve overdracht kan genieten van een vrijstelling van de heffing (art. 42 § 1, programmadecreet 1996, gewijzigd bij decreet van 8 juli 1997).

Bij de overdracht van het zakelijk recht moet de overdrager bovendien de verkrijger schriftelijk meedelen dat het gebouw of de woning op de inventaris staat. Deze kennisgeving moet uiterlijk op de dag van de overdracht gebeuren. Heeft de overdrager van het zakelijk recht de verkrijger niet of te laat op de hoogte gebracht van de inventarisatie, dan moet hij zelf de eerstvolgende heffing betalen, ook al heeft hij geen zakelijk recht meer op het gebouw of de woning. De overdrager moet ook de administratie die het gebouw of de woning geïnventariseerd heeft, op de hoogte brengen van de naam en het adres van de verkrijger, van de nota-

ris, en van de datum van overdracht (art. 25 § 3, programmadecreet 1996).

De schrapping van de inventarislijsten (in geval van leegstand) kan enkel gebeuren op uitdrukkelijke vraag van de houder van het zakelijk recht die aantoonbaar dat meer dan de helft van het gebouw gedurende minstens zes maanden opnieuw wordt gebruikt, of dat de woning gedurende minstens zes maanden opnieuw wordt bewoond (art. 35 § 2, programmadecreet 1996).

Vraag nr. 91
van 18 februari 2000
van mevrouw VEERLE HEEREN

Vlaamse Rand – Bouwgronds subsidiëring

Bij besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1998, gewijzigd bij besluit van 20 oktober van hetzelfde jaar, werd een tegemoetkoming ingesteld in de aankooprij van een bouwgrond in de Vlaamse Rand.

1. Welke bedragen werden inmiddels respectievelijk door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en het Vlaams Woningfonds hiervoor besteed, enerzijds vanuit hun eigen middelen en anderzijds via de in artikel 2, § 1 vermelde subsidie van bedoeld besluit ?
2. Hoeveel aanvragen werden er ingediend en hoeveel gehonoreerd in ieder van de 22 gemeenten van het doelgebied ?

Wat is de gemiddelde aankooprij en de gemiddelde oppervlakte per kavel en per gemeente ?
3. Wat is jaarlijks de gecumuleerde budgettaire impact tot 2024, respectievelijk voor het Vlaams Woningfonds, de VHM en het Vlaams Gewest, ervan uitgaande dat deze maatregel vijf jaar wordt aangehouden met een gelijkblijvend volume aan gehonoreerde aanvragen op jaarbasis ?
4. Werd nagegaan wat het effect van deze subsidie is op de prijsbepaling ? Zo ja, met welk resultaat ? Zo neen, waarom niet ?

Is het risico niet reëel dat de verleende tegemoetkoming voor een groot deel de verkopers van de bouwgronden ten goede zal komen en op die wijze deels het beoogde effect verliest ? Zo ja, hoe wordt dit ondervangen ? Zo neen,

waarop baseert men zich om dit te concluderen ?

5. Deze maatregel is mijns inziens onvoldoende selectief en discriminerend ten opzichte van de andere regio's in Vlaanderen, aangezien aankooprijzen voor bouwgronden hoger dan 2.500 frank/m² in toenemende mate overal in Vlaanderen gangbaar zijn.

Werd een bijsturing van deze maatregel reeds overwogen ? Zo neen, waarom niet ?

gen subsidies voordat de tegemoetkomingen worden verstrekt, mag de VHM ieder jaar 250.000 frank (dit wordt jaarlijks geïndexeerd) aanwenden voor administratieve werkingskosten.

Rekening houdende met de bestaande dossiers en in de veronderstelling dat elk dossier in aanmerking blijft komen voor de tegemoetkoming, zal de VHM jaarlijks 4.937.892 frank dienen uit te betalen. In totaal zal dus (in theorie) 98.757.840 frank worden uitbetaald aan de rechthebbenden over een periode van twintig jaar.

Antwoord

In het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1998, gewijzigd bij besluit van 20 oktober 1998, worden door de VHM enkel tegemoetkomingen in de aankooprijzen van een bouwgrond in de Vlaamse Rand uitbetaald via de in artikel 2, § 1 van bedoeld besluit vermelde subsidie. Volgende bedragen werden tot en met januari 2000 uitbetaald (in fr.) :

1998	378.329
1999	3.231.500
2000	378.245

In deze periode werden 131 aanvragen ingediend, waarvan er 123 werden gehonoreerd : een overzicht hiervan per gemeente, met opgave van de gemiddelde aankooprijzen en kostprijs per kavel, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

In principe is er geen budgettaire weerslag voor de VHM, want de VHM is enkel een doorgeefluik voor de tegemoetkoming aan de particulieren. Bovendien mag de VHM jaarlijks een forfaitaire beheersvergoeding in rekening brengen. Van de opbrengsten die worden gegenereerd met de ontvan-

Benadrukt dient wel te worden dat dit een éénmalig initiatief was, slechts geldig voor aankopen van een bouwgrond waarvan de notariële akte werd verleden tussen 1 augustus 1998 en 31 december 1999.

Tot hiertoe werd nog niet nagegaan welke de effecten zijn van de subsidie op de prijsbepaling. Te dien einde werd wel een werkgroep opgestart waarin ook de VHM zitting heeft ; of de subsidie veeleer aan de verkoper dan aan de koper van de bouwgrond ten goede zal komen, is dus nog in onderzoek.

Wel reeds onderzocht tijdens de vorige legislatuur is de woonbehoefte in Vlaanderen. Uit deze studies in opdracht van voormalig minister Leo Peeters is gebleken dat de woondruk buiten de Vlaamse Rand zich voornamelijk concentreert in de kuststreek en in beperkte gebieden ten noorden van Antwerpen. Gelet op de zeer specifieke aard van de verdringing in de Vlaamse Rand zelf, waar de grondprijs slechts één van de bepalende factoren is, lijkt de actuele koers alleszins verantwoord te zijn.

Gemeente	Ingediend	Gehonoreerd	Gem. opp. (m ²)	Gem. aankooprijzen
Kortenberg	7	7	543,77	2.645.002
Zaventem	5	3	364,59	1.768.141
Machelen	6	6	416,65	1.495.082
Vilvoorde	9	9	453,27	2.035.331
Grimbergen	24	24	543,00	2.131.108
Meise	3	3	611,78	3.025.137
Merchtem	6	6	527,23	2.258.142
Asse	18	17	502,20	2.144.049

Gemeente	Ingediend	Gehonoreerd	Gem. opp. (m ²)	Gem. aankoop prijs
Dilbeek	21	20	492,70	2.102.449
St.-Pieters-Leeuw	6	4	584,00	2.351.050
Beersel	6	6	392,39	1.883.322
Wemmel	6	6	431,28	2.233.434
Wezembeek	1	1	644,00	2.000.000
Tervuren	2	2	484,50	2.815.000
Hoeilaart	5	5	519,76	2.073.993
Huldenberg	2	2	727,00	2.670.619
Bertem	4	2	388,00	2.214.010
Kraainem	0	0	-	-
Linkebeek	0	0	-	-
Drogenbos	0	0	-	-
Overijse	0	0	-	-

Vraag nr. 92
van 24 februari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Spiere-Helkijn – Sociale huisvestingsbeleid

Naar verluidt zouden de sociale woningen in de West-Vlaamse faciliteitengemeente Spiere-Helkijn vooral de jongste jaren bij voorkeur worden toegevoerd aan Walen en Fransen.

1. Beschikt de minister over gegevens die bevestigen dat de meeste nieuwe bewoners van die sociale woningen de jongste jaren niet uit de lokale gemeenschap komen, maar vooral uit Wallonië en uit Frankrijk ?
2. Dit fenomeen ligt mee aan de basis van de evolutie zoals we die kennen in de faciliteitengemeenten van de Vlaams-Brabantse Gordel.

Waarom worden er voor de Vlaamse faciliteitengemeenten langs de taalgrens inzake het toekennen van sociale woningen niet dezelfde criteria ingevoerd als voor de zogenaamde Vlabinvest-gemeenten ?

Antwoord

De sociale huisvestingsmaatschappijen zijn voor de inschrijving van kandidaat-huurders en voor de toewijzing van hun woningen gebonden aan de regels die zijn vastgelegd in het besluit van de

Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociaal huurstelsel.

Dat betekent dat ieder meerderjarig natuurlijk persoon die voldoet aan de inkomens- en eigendomsvoorwaarde zich kan laten inschrijven als kandidaat-huurder. Er kunnen geen bijkomende voorwaarden worden opgelegd.

De woningen worden aldus achtereenvolgens toegewezen volgens :

- de rationele bezetting van de woning op grond van de gezinssamenstelling ;
- de eventuele prioriteiten ;
- de chronologische volgorde der inschrijvingen in het register der kandidaat-huurders.

De sociale huisvestingsmaatschappij Eigen Haard in Zwevegem past de voorrangregel "inwoner gemeente – inwoner werkgebied" strikt toe.

Uit de gegevens die mij door de sociale huisvestingsmaatschappij Eigen Haard in Wevelgem ter beschikking werden gesteld, blijkt dat de maatschappij over 62 sociale huurwoningen beschikt in de deelgemeente Helkijn en over 67 sociale huurwoningen in de deelgemeente Spiere.

In de periode van 1 januari 1997 tot 31 december 1999 werden 32 toewijzingen gedaan. De herkomst

van de huurders kan als volgt worden onderverdeeld :

- inwoners gemeente : 19
- inwoners werkgebied : 7
- kandidaten afkomstig uit het Vlaamse gewest : 3
- kandidaten afkomstig uit het Waalse gewest : 3.

Geen enkele toewijzing werd gedaan aan personen woonachtig in Frankrijk ; ook zijn er geen dergelijke kandidaat-huurders.

De bestaande voorrangregels voor inwoners uit de gemeente waar het project gelegen is, of voor inwoners uit het werkgebied van de sociale huisvestingsmaatschappij, bieden voldoende waarborgen.

Vraag nr. 93
van 24 februari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlabinvest St.-Genesius-Rode – Anderstaligen

Naar verluidt zouden een aantal van de woningen die in Sint-Genesius-Rode in het kader van Vlabinvest werden gebouwd, worden verhuurd aan anderstaligen.

Kan de minister dit bevestigen ?

Beantwoordt dit aan het opzet van Vlabinvest ?

Zo niet, welke maatregelen neemt de minister om ervoor te zorgen dat de doelstellingen van Vlabinvest in de toekomst beter worden ingevuld ?

Antwoord

De woongelegenheden waarvan sprake worden beheerd door de intercommunale CV Haviland. Net zoals voor elke andere woongelegheden opgericht in het kader van het Vlabinvest-programma, wordt de kandidatuur van de mogelijke huurder of koper voorgelegd aan het adviescomité.

Dit adviescomité beoordeelt de kandidaten strikt op basis van de voorwaarden vastgelegd bij besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 1994 houdende regeling en beheer van het Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest), en houdende regeling van de voor-

waarden inzake woonprojecten met sociaal karakter, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 13 december 1995 (BS 27 januari 1996), besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996 (BS 6 augustus 1996), besluit van de Vlaamse regering van 6 oktober 1998 (BS 3 december 1998) en besluit van de Vlaamse regering van 28 januari 2000 (BS 9 maart 2000).

Pas na een gunstig advies door het adviescomité en na een gunstige beslissing door de leidend ambtenaar van Vlabinvest, wordt een huurovereenkomst afgesloten.

De CV Haviland bevestigt dat mondelinge en schriftelijke correspondentie met alle huurders steeds in het Nederlands wordt gevoerd. Echter, het is niet uitgesloten dat een anderstalige deel uitmaakt van het gezin.

Dit is voorzover ons meegedeeld het geval bij twee huurders. In het ene geval gaat het om een alleenstaande die ondertussen samenwoont. In het andere geval gaat het om een echtpaar waarvan de man van vreemde origine is en niet het Nederlands als moedertaal heeft.

Het kandidatenprofiel, zoals dat ook wordt omschreven in de publicaties ter promotie van het Vlabinvest-programma, heeft onder meer volgende kenmerken :

- kandidaat-kopers, -huurders of –erfpachters van woongelegenheden of gronden bij Vlabinvest behoren tot de middenklasse. De maximumgrenzen die aan het inkomen worden gesteld, variëren op grond van de gezinssamenstelling ;
- kandidaten mogen geen onroerende eigendommen bezitten ;
- de kandidaten moeten wonen in of afkomstig zijn uit het Vlabinvest-gebied (zijnde de zes faciliteitengemeenten, Overijse, Hoeilaart, Tervuren of een van de gemeenten die grenzen aan het Vlabinvest-gebied of het Brusselse Hoofdstedelijke gewest) ;
- voorrang kan worden verleend aan kandidaten die een zekere maatschappelijke, economische en/of socio-culturele band hebben met het betrokken gebied.

De aanvraag van alle huidige huurders werd gunstig geadviseerd door het adviescomité, evenwichtig rekening houdende met alle aspecten verbonden aan het kandidatenprofiel.

Vraag nr. 94
van 24 februari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlabinvest Wezembeek-Oppem – Stand van zaken

Tijdens de vorige legislatuur bracht het toenmalig Adviescomité voor Brussel en de Vlaamse Rand van het Vlaams Parlement een werkbezoek aan een aantal Vlabinvest-sites, waaronder het voormalig Don Bosco-instituut in Wezembeek-Oppem.

De commissieleden kregen de concreet uitgewerkte plannen te zien. Als ik mij goed herinner, was het de bedoeling om het project tegen eind 1999 af te werken.

Thans blijkt dat er nog niet eens aan werd begonnen.

Wat is hiervan de reden ?

Werd het project afgeschreven of uitgesteld ?

Antwoord

Het ontwerp van bouwproject zoals dat werd voorgesteld tijdens het werkbezoek van het toenmalig Adviescomité voor Brussel en de Vlaamse Rand van het Vlaams Parlement was ontwikkeld door de diensten van Vlabinvest. Het vooropgestelde ontwerp was zowel planologisch als architecturaal-organisatorisch nog onvoldoende uitgewerkt en diende nog verder te worden uitgediept.

Het project wordt in geen geval afgeschreven en zal zeker worden voortgezet. Wat de eigendoms-overdracht betreft, is er momenteel een principeovereenkomst tussen Vlabinvest, eigenaar van de gronden, en de sociale huisvestingsmaatschappij CV Elk Zijn Huis in Tervuren om de gronden voor een vastgesteld bedrag te verkopen aan de sociale huisvestingsmaatschappij.

Door de sociale huisvestingsmaatschappij werden twee ontwerpers aangesteld. Een voorontwerp werd ondertussen reeds opgemaakt voor de oprichting van 21 woningen en 14 appartementen.

Een bouwaanvraagdossier werd ingediend. Door de gemeentelijke overheid werd dit dossier negatief geadviseerd ; er werd bezwaar gemaakt in verband met de ontsluiting van het gebied – over het karakter van het eigenlijke bouwproject was eensgezindheid.

Vervolgens werd uitgebreid overleg gepleegd met alle bevoegde diensten, zoals gemeentelijke bouw-dienst, milieudienst en brandweer. Op dit ogenblik worden deze gesprekken afgerond, zodat het definitieve bouwaanvraagdossier, tegemoetkomend aan de aanmerkingen van alle bevoegde diensten, in de zeer nabije toekomst kan worden ingediend en vergund.

De directie van de sociale huisvestingsmaatschappij benadrukt dat de gesprekken met de gemeentelijke overheid in een professionele en constructieve sfeer verlopen.

Het project zal deels worden gefinancierd door eigen middelen van de sociale huisvestingsmaatschappij, en deels door Vlabinvest. Het aandeel van beide partijen wordt bepaald in onderling overleg.

Vraag nr. 95
van 25 februari 2000
van de heer FELIX STRACKX

Jeugdraad – Hervorming

Uit de verslagen van de vergaderingen van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap blijkt dat de Jeugdraad zelf van mening is dat hij een nieuwe vorm moet krijgen, op basis van een bepaalde nota die steevast "De ultieme hallucinatie" wordt genoemd.

1. Wat is de inhoud van de nota "De ultieme hallucinatie" ?
2. Waar, wanneer en door wie is deze nota tot standgekomen ?
3. Wat is het statuut van deze nota ?
4. Baseert de minister zich op deze nota voor de geplande hervorming van de Jeugdraad ?
5. Welke criteria hanteert de minister om de objectiviteit van de Jeugdraad (die nu ver te zoeken is) in de toekomst te waarborgen ?

Antwoord

1. In de nota "De ultieme hallucinatie" wordt aandacht geschonken aan de samenstelling van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, de opdracht en de functies, de legitimiteit, de communicatie en de ondersteuning.

Een eerste belangrijke wijziging die in de nota wordt voorgesteld, betreft de opdracht : de Jeugdraad zou met name ook het vertegenwoordigerswerk in de internationale jeugdfora op zich nemen, onder meer in het Europees Jeugdforum. Wat nu nog het Vlaams Platform voor Internationaal Jongerenwerk (VPIJ) is, zou een vaste commissie binnen de Jeugdraad worden.

Wellicht de belangrijkste wijziging is de manier waarop de Jeugdraad zal worden samengesteld, namelijk via rechtstreekse verkiezingen door een kiescollege, dat niet meer uitsluitend uit vertegenwoordigers van het landelijk jeugdwerk zal bestaan. Bij de samenstelling wordt gepleit voor een sterk engagement en grote deskundigheid van de kandidaat-leden. Een aantal criteria blijft dwingend : de man-vrouwverhouding, de leeftijd (2/3 moet jonger dan 35 zijn) en een minimale aanwezigheid van ideologische en filosofische strekkingen, waarbij ook de organisaties die bij geen enkele koepel of strekking behoren een garantie krijgen.

Er wordt tevens voor gepleit om de voorzitter en de ondervoorzitters van de Jeugdraad hun sturende rol ten volle te laten spelen. Daartoe wordt het nodig geacht hen ten minste halftijds vrij te stellen.

De nota "De ultieme hallucinatie" vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

2. De Jeugdraad heeft in overleg met mijn voorganger aan de heer Bart Van Bouchaute (Sociale Hogeschool KVMW Gent) gevraagd een voorstel te formuleren met het oog op een nieuwe samenstelling.

De nota was het resultaat van maandenlange gesprekken, discussies en vergaderingen. Zij geeft de stand van zaken weer na een discussieronde met de projectgroep "Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap" over een nieuwe samenstelling. Die projectgroep bestond uit een vijftiental diverse, voor het jeugdwerk representatieve partners. Op een bijzondere vergadering van de Jeugdraad op 16 november 1998 werd de nota "De ultieme hallucinatie" unaniem goedgekeurd.

3. De nota was bedoeld als basis voor overleg – tussen de Jeugdraad en de overheid – over een nieuwe samenstelling.

4. In mijn beleidsnota pas ik de hervorming van de Jeugdraad in, in een positief en geïntegreerd jeugdbeleid. Om dat te kunnen waarmaken, is een reorganisatie van de Jeugdraad noodzakelijk. De bestaande Jeugdraad is uitsluitend een jeugdwerkraad. De Jeugdraad moet worden verruimd en hervormd, opdat hij met voldoende deskundigheid de opmaak en de implementatie van een Vlaams geïntegreerd jeugdbeleidsplan kan opvolgen. Een onderdeel van de hervormde Jeugdraad blijft uiteraard de thematiek van het jeugdwerk in Vlaanderen opvolgen.

Voor de concrete hervorming van de Jeugdraad zal ik mij, naast de krijtlijnen in de beleidsnota, in de eerste plaats baseren op de elementen die het Vlaams jeugdwerkbeleidsplan mij zullen aanreiken. Dit plan is momenteel in wording, en er worden diverse inspraakmomenten gepland.

Daarenboven is momenteel binnen de Jeugdraad een werkgroep actief die concreet een voorstel aan het uitwerken is, binnen de geest van de lopende werkzaamheden van het jeugdwerkbeleidsplan. De afspraak is dat de Jeugdraad naar mij terugkoppelt, vanaf het ogenblik dat zijn denkwerk concrete vorm begint aan te nemen.

5. De objectiviteit en de goede werking van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap worden gegarandeerd door het decreet van 24 maart 1982 houdende oprichting van een Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 96
van 25 februari 2000
van de heer MARINO KEULEN**

Culturele gremia – Werking

In het kader van het decreet van 19 december 1997 houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een Adviserende Beroepscommissie voor Culturele Aangelegenheden, zijn een aantal raden, commissies en beoordelingscommissies actief.

1. Met welke frequentie vergaderen respectievelijk de Raad voor Cultuur, de Raad voor de Kunsten, de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding, de Commissie Podiumkunsten,

de Commissie Muziek, de Commissie Letteren, de Commissie Beeldende Kunsten, de Commissie Architectuur en Vormgeving, de Commissie Musea, de Commissie Volksontwikkeling, de Commissie Culturele Centra, de Commissie Bibliotheken, de Commissie Amateuristische Kunstbeoefening, de Beoordelingscommissie Nederlandstalige Dramatische Kunst, de Beoordelingscommissie Muziektheater, de Beoordelingscommissie Dans, de Beoordelingscommissie Kunstencentra, de Beoordelingscommissie Muziek, de Beoordelingscommissie Letteren, de Beoordelingscommissie Beeldende Kunsten, de Beoordelingscommissie Architectuur en Vormgeving en de Beoordelingscommissie Musea ?

2. Wat is het bedrag van de vergoeding die wordt toegekend aan de leden van deze raden, commissies en beoordelingscommissies ?

Wordt deze vergoeding enkel toegekend op basis van de aanwezigheid op de vergaderingen ?

Worden bijkomende vergoedingen toegekend naast een basisvergoeding (bv. vervoerskosten) ?

3. Hoe groot is de aanwezigheid van de leden van deze raden, commissies en beoordelingscommissies op de vergaderingen ?

Is er cijfermateriaal voorhanden met betrekking tot de aanwezigheid van de leden ?

4. Werd reeds een evaluatie gemaakt van de werking van deze raden, commissies en beoordelingscommissies ?

Zo ja, wat zijn de resultaten en welke bijstellingen worden er doorgevoerd ?

Adviesorganen	Aantal vergaderingen in het jaar 1999
Adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden	5
Raad voor Cultuur	6
Raad voor de Kunsten	4
Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding	6
Commissie Podiumkunsten	6
Commissie Muziek	22
Commissie Letteren	10
Commissie Beeldende Kunsten	13
Commissie Architectuur en Vormgeving	5
Commissie Musea	10
Commissie Volksontwikkeling	10
Commissie Culturele Centra	10
Commissie Bibliotheken	6
Commissie Amateuristische Kunstbeoefening	10
Beoordelingscommissie Nederlandstalige Dramatische Kunst	12
Beoordelingscommissie Muziektheater	12
Beoordelingscommissie Dans	12
Beoordelingscommissie Kunstencentra	8
Beoordelingscommissie Muziek	22
Beoordelingscommissie Letteren	10
Beoordelingscommissie Beelden Kunsten	13
Beoordelingscommissie Architectuur en Vormgeving	5
Beoordelingscommissie Musea	10

Antwoord

1. In de loop van het jaar 1999 was de frequentie van de vergaderingen de volgende :

2. Op basis van de aanwezigheid wordt per vergadering presentiegeld toegekend. Dit bedraagt 350 frank voor de voorzitter en 275 frank voor een lid en is belastbaar.

Deze bedragen zijn vastgesteld door het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van het presentiegeld en vergoedingen van adviesorganen. Deze vergoedingen worden alleen uitbetaald in geval van effectieve aanwezigheid. De door de voorzitter of een lid gemaakte vervoerskosten worden vergoed naar rato van de tegenwaarde van een treinkaartje eerste klasse.

3. Wat de aanwezigheden betreft, leverde een analyse van de aanwezigheidslijsten van de diverse vergaderingen volgende gemiddelde percentages van aanwezigheid voor de totaliteit van de bijeenkomsten op :

Adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden	85,7 %
Raad voor Cultuur	62,9 %
Raad voor de Kunsten	59,8 %
Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding	45,2 %
Commissie Podiumkunsten	73,8 %
Commissie Muziek	71,3 %
Commissie Letteren	77,3 %
Commissie Beeldende Kunsten	76,2 %
Commissie Architectuur en Vormgeving	80,- %
Commissie Musea	69,1 %
Commissie Volksontwikkeling	59,7 %
Commissie Culterele Centra	70,- %
Commissie Bibliotheken	82,1 %
Commissie Amateuristische Kunstbeoefening	84,- %
Beoordelingscommissie Nederlands-talige Dramatische Kunst	79,5 %
Beoordelingscommissie Muziektheater	86,9 %
Beoordelingscommissie Dans	78,6 %
Beoordelingscommissie Kunstencentra	78,6 %
Beoordelingscommissie Muziek	71,3 %
Beoordelingscommissie Letteren	77,3 %
Beoordelingscommissie Beelden Kunsten	76,2 %
Beoordelingscommissie Architectuur en Vormgeving	80,- %
Beoordelingscommissie Musea	69,1 %

4. Daar de adviessystematiek pas in de loop van het jaar 1998 werd geherconcipeerd en de hui-

dige raden, commissies en beoordelingscommissies pas sinds december 1998 operationeel zijn, is er op het huidige moment nog geen evaluatie gemaakt van de werking van deze adviesorganen.

**Vraag nr. 98
van 1 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaams-Brabantbeleid – Winkelproject Overijse

Het gemeentebestuur van Overijse koestert blijkbaar plannen om een deel van het centrum van de gemeente herin te richten en er een groot winkelcomplex neer te poten. Die plannen zouden zich reeds in een vergevorderd stadium bevinden.

Een en ander vormt een bedreiging voor het Vlaams karakter van een gemeente die toch al danig onder druk staat.

- 1 Is de minister op de hoogte van dit dossier ?

Is een dergelijk project verenigbaar met de doelstellingen van het Actieplan Vlaams-Brabant, waar deze regering naar eigen zeggen achter blijft staan ?

2. Heeft hij het binnen de regering al aangekaart bij zijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening ?

3. Werden er vanuit de Vlaamse regering al initiatieven genomen in verband met dit dossier ?

Antwoord

Volgens de gegevens in mijn bezit, betreft het een winkelcomplex dat uitgaat van een commerciële behoefte van 10.000 m², hetgeen mij op het eerste gezicht inderdaad vrij groot lijkt voor een gemeente als Overijse.

Dat het bestaande plein echter hoe dan ook aan een herinrichting toe is, zal wel niemand betwisten.

Hoewel dit dossier ongetwijfeld sociaal-culturele aspecten bevat, gaat het toch vooral om een stedenbouwkundig gegeven, met aspecten van mobiliteit.

Ik zal dan ook mijn collega bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening verzoeken dit dossier met aandacht te volgen, rekening houdende met de vooropgestelde doelstellingen in zowel het Ruimtelijk

Structuurplan Vlaanderen als het Actieplan Vlaamse Rand.

Vraag nr. 100
van 3 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER

Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen

Zie :
 Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
 Vraag nr. 80
 van 3 maart 2000
 van de heer Jos De Meyer
 Blz. 1117

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 101
van 3 maart 2000
van de heer JAN LOONES

Wonen in de Westhoek – Regionaal sociaal verhuurkantoor

Via een masterplan "Wonen in de Westhoek" worden door het Westhoekoverleg (waarvan verschillende gemeenten lid zijn) acties op touw gezet om het woonaanbod voor de groeiende groep moeilijk te plaatsen huurders uit te breiden.

Een van die acties is het opbouwen van een bijkomend sociaal huuraanbod via een regionaal sociaal verhuurkantoor (SVK), waarbij private woningen op langere termijn in huur worden genomen en tegelijk worden onderhouden en eventueel gerenoveerd. Daardoor komen meteen meer woningen ter beschikking van de doelgroep en wordt het bestaand patrimonium gevrijwaard van verkrotting.

Deze werkvorm sluit trouwens perfect aan bij de intenties van de minister, zoals vermeld in zijn beleidsnota Vlaams Woonbeleid (Stuk 143 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 15-16, 3.4).

1. Welke mogelijkheden bestaan er om steun te verlenen aan dergelijke initiatieven ter oprichting van regionale sociale verhuurkantoren ?

2. Hoe wordt terzake de samenwerking van de Vlaamse overheid met de betrokken overheden (provincie-gemeenten) gerealiseerd ?

Antwoord

De werking van een (regionaal) sociaal verhuurkantoor kan, indien wordt voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 21 oktober 1997 houdende bepaling van de erkennings- en subsidievoorwaarden van sociale verhuurkantoren, worden erkend en/of gesubsidieerd. Door de erkenning volgens vermeld besluit kan het SVK enerzijds een beroep doen op een aantal instrumenten van de Vlaamse Wooncode (o.a. sociaal beheersrecht), anderzijds opent het de mogelijkheid tot subsidiëring van personeels- en werkingskosten.

Bij BVR van 18 november 1997 houdende de erkennings- en subsidiëringvoorwaarden voor de samenwerkings- en overlegstructuur van de erkende sociale verhuurkantoren, wordt het Vlaams Overleg Bewonersbelangen (VOB) erkend en gesubsidieerd. Het VOB heeft onder andere als taak de (erkende) SVK's te begeleiden en te ondersteunen.

Ten slotte wordt vanuit diverse provinciebesturen financiële ondersteuning geboden voor de oprichting van een sociaal verhuurkantoor.

Momenteel wordt binnen de administratie gewerkt aan de invulling van een SVK-renovatieprogramma. Dit programma wil de SVK's (financieel) ondersteunen en stimuleren tot het renoveren van woningen, zodat zowel de omvang als de kwaliteit van het woningpatrimonium van SVK's toenemen. Daarnaast wordt ook bekeken hoe de oprichting van en de regionale samenwerking tussen SVK's verder kunnen worden gestimuleerd en ondersteund.

Er wordt zoveel mogelijk gestreefd naar afstemming tussen de initiatieven vanuit de Vlaamse overheid, de provincies en de gemeenten in verband met de oprichting en werking van sociale verhuurkantoren. Hierbij speelt het VOB als erkende en gesubsidieerde samenwerkings- en overlegstructuur een belangrijke rol. Momenteel loopt binnen het VOB eveneens een project ter ondersteuning en begeleiding van de SVK's die middelen ontvangen vanuit het Sociaal Impulsfonds. Daarnaast wordt de werking van de SVK's ook vanuit de administratie nauwlettend gevolgd, onder andere via de jaarlijkse evaluatie van de SVK's.

Vraag nr. 102
van 3 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bibliotheek Wezembeek-Oppem – Nederlandstalige werken

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 80 van 28 januari 2000 deelt de minister mee dat de weddesubsidies voor het leidinggevend en technisch personeel van de erkende Nederlandstalige openbare bibliotheek van de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem werden opgeschort, omdat de collectie niet conform het bibliotheekdecreet is samengesteld. Met name bestaat de collectie slechts voor de helft uit Nederlandstalige werken (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 816 – red.*).

Betekent dit dat de erkenning van die bibliotheek vooralsnog gehandhaafd blijft ?

Antwoord

Binnen het kader van de bestaande reglementering impliceert het opschorten van de weddesubsidies inderdaad dat de bibliotheek van Wezembeek-Oppem verder erkend blijft.

Het intrekken van de erkenning acht ik momenteel niet opportuun. Op korte termijn wil ik komen tot een volledige herziening van de reglementering m.b.t. het openbaar bibliotheekwerk, waarbij uiteraard ook een regeling moet worden ingeschreven voor gemeenten die nog niet beschikken over een erkende openbare bibliotheek, of de voorwaarden van het decreet niet naleven.

Hierbij wil ik mij echter niet noodzakelijk richten naar de bepalingen van het huidige decreet zodat, in afwachting van een nieuwe regeling, de huidige sanctiemaatregel wordt behouden.

Vraag nr. 103
van 3 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse ambtenaren in Brussel – Woonplaatsstimuli

Uit gegevens die mij werden verstrekt door minister Johan Sauwens blijkt dat slechts 1,93 % van de Vlaamse ambtenaren in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest woont en slechts 0,28 % in de Vlaams-Brabantse Rand.

Op mijn vraag of de Vlaamse regering al initiatieven heeft genomen om de ambtenaren aan te moedigen zich in een van beide regio's te komen vestigen, verwijst de minister bevoegd voor Ambtenarenzaken naar de minister bevoegd voor Brussel en de Vlaamse Rand (*schriftelijke vraag nr. 65 van 27 januari 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 999 – red.*).

Derhalve had ik van de minister graag vernomen of en welke initiatieven hij in dat verband al heeft genomen.

Antwoord

Het uitwerken van woonplaatsstimuli voor de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap om hen aan te moedigen zich in Brussel of de Vlaamse Rand te komen vestigen, behoort niet tot mijn prioritaire beleidsdoelstellingen.

Rekening houdende met mijn beleidsvisie rond het stedelijk beleid, en vooral in het kader van mijn beleidsdoelstellingen voor Brusselse aangelegenheden, opteer ik veeleer voor initiatieven en acties die de leefkwaliteit en woonomgeving in Brussel in het algemeen verbeteren. Verder wil ik ook een positieve sfeer creëren rond het wonen in de hoofdstad.

Zo heb ik in de loop van de twee voorbije maanden een ruime bewustmakingscampagne laten opzetten om de Vlamingen aan te sporen in de hoofdstad te komen wonen. In het verleden zijn er reeds twee promotiecampagnes gevoerd. Een eerste campagne vond plaats in 1997 bij de lancering van het initiatief "Wonen in Brussel" van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). In 1998 volgde een zogenaamde onderhoudscampagne.

Voortbouwende op deze campagne was het nu de bedoeling het infocentrum "Wonen in Brussel" verder bekend te maken en de campagne voornamelijk te richten naar de zogenaamde actieve ouderen en de oudere jongeren. In bredere zin moest de campagne niet alleen het wonen in Brussel, maar ook Brussel zelf in een positief daglicht plaatsen en de vele facetten van de stad beter bekend maken bij de Vlamingen.

Verder wens ik op te merken dat de in de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger opgenomen cijfergegevens onnauwkeurig zijn en op een genuanceerde wijze moeten worden geïnterpreteerd. Het lijkt mij immers weinig opportuun om ambtenaren die geen administratieve standplaats

hebben in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest of in de Vlaamse Rand als doelgroep te omschrijven en aan te moedigen om in deze regio's te komen wonen.

Aan de hand van de personeelsgegevens van de afdeling IMIS (Interdepartementale Management Informatiesystemen) wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook de volgende cijfergegevens te bezorgen :

Werkplaats	Woonplaats	Aantal	Procent
Brussel 19	Brussel 19	255	5,18 %
Brussel 19	Rand	469	9,53 %
Brussel 19	rest land	4.198	85,29 %
Totaal met werkplaats Brussel 19		4.922	100,00 %

Rand	Brussel 19	5	1,87 %
Rand	Rand	97	36,33 %
Rand	rest land	165	61,80 %

Totaal met werkplaats in de Rand		267	100,00 %
----------------------------------	--	-----	----------

rest	Brussel 19	15	0,23 %
rest	Rand	66	1,02 %
rest	rest land	6.392	98,75 %

Totaal met werkplaats rest van het land		6.473	100,00 %
---	--	-------	----------

Vanaf de 4.922 personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met administratieve standplaats in Brussel, wonen er dus 255 in Brussel (5,18 %) en 469 in de rand rond Brussel (9,53 %).

Bovendien heeft de Vlaamse Gemeenschap in het verleden reeds onderzocht in welke mate en onder welke voorwaarden een verhuis- en/of verblijfspremie kon worden toegekend aan de Vlaamse ambtenaren, en dit naar analogie van de stadspremie en de verhuispremie die door de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden toegekend. Bij de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden de stadspremie en de verhuispremie toegekend aan statutaire en contractuele personeelsleden, het onderwijzend personeel van de instellingen van de VGC dat meer dan vier uur per week presteert, en de DAC-personeelsleden (Derde Arbeidscircuit) tewerkgesteld in een project van de VGC die in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest gedomicileerd zijn.

Uit dit onderzoek blijkt evenwel dat de toekenning van dergelijke premies geen echte meerwaarde oplevert voor de versterking van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel, en dit om volgende redenen.

- De stads- en verhuispremies zijn onderworpen aan inhoudingen en patronale bijdragen voor de sociale zekerheid, zodat maximaal de helft van het brutobedrag overblijft.
- Een verhuis is nooit een neutrale operatie. In een kosten-batenanalyse moet er namelijk ook rekening worden gehouden met andere factoren, zoals de gemeente- en gewestbelastingen, de levensduurte en dergelijke.

Een verhuispremie zal bijgevolg weinig mensen ertoe bewegen om in Brussel te komen wonen en de stadspremie zou vooral worden toegekend aan personen die nu reeds in Brussel wonen.

Dit kan tevens worden afgeleid uit de toekenning van de verhuispremies aan de personeelsleden van de VGC.

Sinds de invoering van het systeem in 1996 blijken slechts negen van de ongeveer negenhonderd personeelsleden van de VGC een verhuispremie te hebben aangevraagd.

**Vraag nr. 104
van 3 maart 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Musea – Kindvriendelijkheid

Een museumbezoek met jonge kinderen is voor vele ouders niet evident. Nochtans kan zo'n bezoek een prettige ervaring zijn voor het hele gezin. Dit uiteraard indien een aantal randvoorwaarden zoals kinderateliers, voldoende loopruimte, geen ijzige stilte, enzovoort, vervuld zijn.

Naar mijn mening zouden musea ook toegankelijk moeten zijn voor gezinnen met kinderen.

1. Legt de minister in het beleid voldoende bekommernis aan de dag opdat erkende musea ook toegankelijk zijn voor gezinnen met kinderen ?
2. Worden er daartoe bijzondere programma's op touw gezet en zo ja, welke ?
3. Hoe vullen de erkende musea thans deze noden in ?

Antwoord

1. De *criteria voor erkenning en indeling van musea* stellen dat het museum dient te beschikken over een dynamische publiekswerking, gericht op cultuurbeleving en cultuurontwikkeling :

- een publieksgerichte, educatief verantwoorde en aantrekkelijke presentatie van de objecten,
- wetenschappelijke en documentaire informatie over de verzameling, ter beschikking van het publiek,
- samenwerking met andere actoren uit het onderwijs, het toerisme en/of het socio-culturele veld.

De Vlaamse musea hebben een educatieve opdracht ten aanzien van kinderen en jongeren. In de musea kan het jeugdige publiek op actieve wijze kennismaken met het "levende" verleden ; ze vormen een uitgelezen plek om te leren.

2. Veel musea bieden aangepaste activiteiten aan voor kinderen en jongeren, in groepsverband (tijdens of buiten de schooltijd) en individueel of in gezinsverband : rondleidingen, ateliers, zoektochten, museumspelen, didactisch materiaal, lespakketten, enzovoort.

Sommige instellingen hebben een uitgebouwde *educatieve dienst*, die voortdurend nieuwe activiteiten ontwikkelt. Om er enkele te noemen : het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten van Antwerpen (al 25 jaar actief op dit vlak), het Museum van Hedendaagse Kunst in Antwerpen, het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen in Brussel, de Musea voor Schone Kunsten en voor Sierkunst in Gent, het Museum voor Industriële Archeologie en Textiel in Gent, het Provinciaal Archeologisch Museum in Velzeke, het Gallo-Romeins Museum in Tongeren en vele andere...

Een aantal musea doen ook speciale inspanningen naar zogenaamde "bijzondere doelgroepen", zoals migrantenkinderen, gettoscholen, buurtwerking, enzovoort.

Op zondag 2 mei 1999 stelden, onder het motto "Musea Mooi Meegenomen", tijdens de *Museumdag* 160 musea hun deuren gratis open voor het publiek. Bovendien organiseerden veel musea ook nog eens speciale activiteiten.

Voor kinderen werden museumspelen, zoektochten en rondleidingen georganiseerd. Om de discussie met het publiek aan te gaan, werden in alle Vlaamse provincies en in Brussel bovendien Museumtrips georganiseerd. Een geselecteerde groep, bestaande uit publiek en museummedewerkers, bezocht twee musea en voerde aansluitend een debat. Tijdens twee van deze trips richtten de activiteiten zich speciaal op kinderen. In de provincie Limburg werden kinderen van 8 tot 12 jaar en in de provincie Oost-Vlaanderen kinderen van 5 tot 6 jaar bekendgemaakt met kindvriendelijke activiteiten in musea. Op deze wijze worden kinderen reeds op jonge leeftijd vertrouwd met cultuur.

De volgende Museumdag vindt plaats op zondag 21 mei 2000 in een organisatie van de Vlaamse Museumvereniging (tel. 03/216.03.60). Het programma wordt gelanceerd met een persconferentie op 2 mei. Via een uitgebreide campagne zal het publiek op de hoogte worden gebracht van het aanbod.

3. Op dit ogenblik zijn dertig musea in Vlaanderen erkend (*erkenningen 1999 : zie onderstaande tabel – red.*). Afhankelijk van hun collectie vullen zij elk op aangepaste wijze de noden in van het publiek, waaronder gezinnen met kinderen.

De Nieuwsbrief Publiek en Museum als **bijlage**, een uitgave van de afdeling Beeldende Kunst en Musea, biedt driemaandelijks een overzicht van alle musea die een educatief aanbod verzorgen. Deze Nieuwsbrief wordt aan meer dan 8.000 geïnteresseerden bezorgd.

Op dit ogenblik wordt ook een website voorbereid. Deze *Museumsite* zal uitvoerige informatie geven over alle toegankelijke musea in Vlaanderen en Brussel, met bijzondere aandacht voor de erkende musea. De gebruiker zal ook onmiddellijk in verbinding kunnen komen met de website van een individueel museum. Daarnaast worden ook links gelegd met andere relevante sites, zoals Toerisme Vlaanderen, Openbaar Kunstbezit in Vlaanderen, ...

Erkenningen 1999 (per niveau)

Gemeente	Museum	Prov.	Datum
Landelijk			
Antwerpen	Openluchtmuseum voor Beeldhouwkunst Middelheim	Antw.	15.02.99
Antwerpen	Etnografisch Museum	Antw.	15.02.99
Antwerpen	Museum Plantin-Moretus	Antw.	15.02.99
Brugge	Groeningemuseum	Oost-Vl.	29.03.99
Brugge	Samenwerking Memlingmuseum – ter Potterie	West-Vl.	31.05.99
Deurne	Prov. Museum Sterckshof Deurne	Antw.	22.03.99
Genk	Openluchtmuseum Bokrijk	Limb.	15.02.99
Gent	Museum voor Sierkunst en Vormgeving	Oost-Vl.	22.01.99
Gent	Museum voor Actuele Kunst	Oost-Vl.	22.01.99
Gent	Museum voor Schone Kunsten	Oost-Vl.	22.01.99
Gent	Museum voor Industriële Archeologie en Textiel	Oost-Vl.	22.01.99
Ieper	Samenwerkingsverband Stedelijke Musea	West-Vl.	15.02.99
Oostende/ Jabbeke	Samenwerkingsverband PMMK – Jabbeke	West-Vl.	31.05.99
Tongeren	Prov. Gallo-Romeins Museum	Limb.	29.03.99
Regionaal			
Deinze	Museum van Deinze en Leiestreek	Oost-Vl.	31.05.99
Deurle	Museum Dhondt-Dhaenens	Oost-Vl.	22.03.99
Gent	Museum Dr. Guislain	Oost-Vl.	22.03.99
Grimbergen	Museum voor de Oudere Technieken	Vl.-Brab.	31.05.99
Kortrijk	Nat. Vlas-, Kant- en Linnenmuseum	West-Vl.	29.03.99
Kortrijk	Stedelijke Musea	West-Vl.	25.05.99
Leuven	Stedelijke Musea	Vl.-Brab.	29.10.99
Sint-Truiden	Museum Vlaamse Minderbroeders	Limb.	31.05.99
Zottegem	Prov. Archeologisch Museum Zuid-Oost-Vlaanderen	Oost-Vl.	15.02.99
Basis			
Brugge	Gruuthusemuseum	West-Vl.	29.03.99
Brugge	Archeologisch Museum	West-Vl.	29.03.99
Brugge	Stedelijk Museum voor Volkskunde	West-Vl.	25.05.99
Lommel	Museum Kempenland	Limb.	22.03.99
Mechelen	Speelgoedmuseum	Antw.	31.05.99

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 105
van 3 maart 2000
van de heer JOHAN MALCORPS**

Sociale huisvestingsmaatschappijen – Voorkooprecht

Er blijkt enige discussie te bestaan over de juiste draagwijdte van het "voorkooprecht", bedongen in sommige verkopen van de sociale huisvestingsmaatschappijen in aanvulling van de algemene voorschriften toepasselijk op de verkoop van volkswoningen, NM/V 64. Het bedongen voorkooprecht verwijst duidelijk naar de opgelegde voorwaarden waaraan de kopers gedurende tien jaar moeten voldoen.

Sommige plaatselijke sociale huisvestingsmaatschappijen blijken "willekeurig" te beslissen om de termijn uit te breiden en bijkomende voorwaarden op te leggen voor de periode na tien jaar.

Kan de minister daarom meedelen of voor een verkoop onder de voorwaarden NM/V 64 nog het voorkooprecht moet worden aangeboden en zo ja, op welke rechtsgrond ?

Antwoord

Het recht van voorkoop waarvan sprake in de modelakte en bijbehorend bestek NM/V 64 is een maatregel die de mogelijkheid biedt om de sociale woning in het circuit van de sociale huisvestingssector te houden. Vandaar dat bedoeld recht niet in tijd beperkt is. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) heeft het dan ook altijd als een eeuwigdurend recht beschouwd.

Het is inderdaad zo dat het recht van voorkoop, ingeschreven in de akte plus het bijbehorende bestek NM/V 64, nog steeds – uiteraard voorzover het voorkooprecht in de akte werd overgenomen bij eventuele voorgaande wederverkopen – door de instrumenterende notaris aan de maatschappij dient te worden aangeboden.

Het is dus niet zo dat elke maatschappij willekeurig kan beslissen om de termijn uit te breiden en bijkomende voorwaarden op te leggen.

Toch wens ik er nog aan toe te voegen dat de maatschappijen uiteraard niet verplicht zijn om dat recht ook effectief toe te passen. Overigens houdt een eventuele toepassing van het recht van voorkoop geen financiële sancties in ten aanzien van de verkoper, vermits de maatschappij die het recht

van voorkoop toepast, ertoe gehouden is de prijs te betalen die bij onderhandse verkoop gelijk is aan de prijs vermeld in een aanbod of een verkoop-overeenkomst. Bij openbare verkoop dient de prijs te worden betaald die gelijk is aan het hoogste bod.

Vraag nr. 106
van 13 maart 2000
van de heer LEO PEETERS

Sociaal patrimonium – Leegstand

Uit een recent antwoord van de minister op een schriftelijke vraag van de heer Carl Decaluwe m.b.t. de leegstand van sociale woningen heeft één belangrijk aspect mijn bijzondere aandacht getrokken. 3,5 % van de leegstand zou te wijten zijn aan een gebrek aan kandidaat-huurders (*vraag nr. 29 van 9 november 1999 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2000, blz. 371 – red.*).

Met verbazing heb ik van deze gegevens kennis genomen. De laatste jaren krijgen steden en gemeenten te kampen met een tekort aan sociale woningen om te kunnen voldoen aan de vraag van kandidaat-huurders. Betrokkenen klagen over de lange wachttijden alvorens men in aanmerking kan komen voor een sociale woning. Wachttijsten waarvan de duur tot twee jaar kan oplopen.

1. Wat zijn de voornaamste redenen van voormelde 3,5 % leegstand wegens het zogenaamde gebrek aan kandidaat-huurders ?
2. Kan worden gespecificeerd in welke regio dergelijk gebrek aan kandidaat-huurders zich voordoet ?
3. Werd eraan gedacht om prioritair van een ander gebied in aanmerking te laten komen voor het wegwerken van voormelde leegstand ?
4. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om dit tekort aan kandidaat-huurders weg te werken en in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

De beschikbare gegevens van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) zijn momentopnames, telkens op 31 december van elk jaar. De bewuste gegevens waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, zijn geredigeerd uit de momentopname op 31 december 1998.

Om deze leegstand te wijten aan een zogenaamd "gebrek aan kandidaat-huurders" beter te kunnen situeren, werd aan enkele sociale huisvestingsmaatschappijen gevraagd om meer concrete inlichtingen te verstrekken met betrekking tot de oorzaak van deze specifieke vorm van leegstand.

Uit de ingewonnen informatie blijkt dat het zogenaamd gebrek aan kandidaat-huurders voornamelijk een gevolg is van de specifieke toewijzingsprocedure die in de sociale huursector wordt gehanteerd. Immers, wanneer de eerst aangeschreven kandidaat-huurders niet reageren of de aangeboden woning weigeren, moeten de volgende in aanmerking komende kandidaat-huurders worden aangeschreven. Rekening houdende met de gehanteerde termijnen, kan het op die manier gebeuren dat een woning nog niet kan worden toegewezen tijdens de opzeggingstermijn van de huurders die de woning verlaten en dat de bewuste woning dus enige tijd leegstaat.

De sociale huisvestingsmaatschappijen worden meer en meer geconfronteerd met kieskeurige kandidaat-huurders, die vinden dat de hun aangeboden woning niet aan hun persoonlijke eisen en aspiraties beantwoordt. Ook weigeren sommigen een aangeboden woning waarvoor zij zich als kandidaat-huurder hadden ingeschreven, omdat zij – om bepaalde redenen – niet langer in "die wijk" wensen te wonen.

Sommige woningen zijn ook moeilijker verhuurbaar wegens hun locatie. Maar ook hier betreft het zeker niet zozeer een structurele leegstand, maar duurt het gewoon wat langer voor de sociale huisvestingsmaatschappij de woning verhuurd krijgt.

Aangezien de aan de orde gestelde problematiek dus duidelijk geen structurele leegstand betreft, maar enkel een frictieleegstand, en deze zich bij alle sociale huisvestingsmaatschappijen kan voordoen, is het niet nodig bijkomende initiatieven terzake te nemen.

Vraag nr. 107
van 16 maart 2000
van de heer JAN LOONES

Woningkwaliteit – Westhoek

In vergelijking met de andere regio's in Vlaanderen heeft de Westhoek te kampen met een groter aantal probleemwoningen, waarvan sommige gebreken aanleiding kunnen geven tot ernstige veiligheidsrisico's voor de bewoners.

Zo is er bijvoorbeeld de totaal verouderde toestand van het elektriciteitsnet : verouderde types schakelaars, slechte isolatie, ontbreken van geschikte zekeringen, verliesstromschakelaars, enzovoort. Het stroomnet is meestal niet mee geëvolueerd met het toegenomen aantal en verbruik van elektrische toestellen in de loop der jaren.

De bewoners – vaak ouderen en kansarmen – lopen dan ook een reëel gevaar ooit het slachtoffer te worden van een woningbrand, met alle persoonlijke en financiële risico's daaraan verbonden. De slechte staat van de woningen wordt bevestigd door diensten die geregeld contact hebben met deze groep mensen.

De Westhoekgemeenten zijn dan ook vragende partij voor onverwijld steun vanuit de overheid om, in de geest van de Vlaamse Wooncode, ervoor te zorgen dat die bedreigde doelgroep uit deze "precaire woonsituatie" geraakt.

De minister had het in zijn beleidsnota over "selectieve maatregelen voor bijzondere doelgroepen". Het lijkt me dat de groep waarover ik het hierboven had, onbetwist deel uitmaakt van deze bijzondere doelgroepen (*Stuk 143 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 17 – red.*).

1. Is de minister ervan op de hoogte dat vooral de Westhoek te kampen heeft met probleemwoningen ?
2. Welke maatregelen neemt de minister om de gemeenten in de Westhoek te ondersteunen in hun strijd voor de verbetering van risicowoningen ?
3. Worden de bewuste gemeenten betrokken bij het bepalen van deze maatregelen ?

Antwoord

1. Het laatste onderzoek naar de woningkwaliteit in Vlaanderen dateert van 1994-1995. Het betreft een uitwendig onderzoek naar zichtbare gebreken, en heeft conclusies opgeleverd over het aantal woningen met behoefte aan grondige renovatie of vervanging.

Voor Vlaanderen ging het om 14 % van het woningbestand, of bijna 300.000 woningen. Voor het arrondissement Veurne wordt eveneens 14 % van de woningen beoordeeld als grondig te renoveren of te slopen. Diksmuide scoort met

16,2 % van de woningen in deze categorie iets hoger dan Vlaanderen als geheel. De studie geeft nog meer informatie, onder meer de situatie van de woningen volgens bouwjaar, bewoningstitel, enzovoort.

Zoals aangekondigd in de beleidsnota Vlaams Woonbeleid 2000-2004, is het de bedoeling om de woningkwaliteit in Vlaanderen in de toekomst recurrent te onderzoeken (*Stuk 143 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

Een betrouwbaar intern kwaliteitsonderzoek is niet beschikbaar. Zulk onderzoek is tijdrovend en het is budgettair niet haalbaar om tot uitspraken te komen die representatief zijn op een voldoende lage territoriale schaal. Uit voorgaande studies blijkt er echter een solide verband te zijn tussen de uitwendige en de inwendige kwaliteit, en daarom wordt ervoor geadviseerd om een terugkerend uitwendig onderzoek te doen dat representatief moet zijn tot op gemeentelijk niveau.

2. Kwaliteitsbewaking en de verbetering van het woonpatrimonium in Vlaanderen zijn belangrijke doelstellingen van het Vlaams woonbeleid.

Daartoe werden verschillende instrumenten in het leven geroepen : er is een heffing op leegstand en verwaarlozing, er is de ongeschiktheidsverklaring en het conformiteitsattest voor de huurwoningen. Deze instrumenten zijn veel meer repressief. De aangekondigde evaluatie van deze instrumenten wordt nu opgestart, en de resultaten daarvan zullen vóór het einde van het jaar bekend zijn. Uiteraard zullen de verschillende betrokkenen, en dus ook de gemeentebesturen, in de bevraging worden meegenomen.

Er is een softwarepakket ontwikkeld om de gemeenten te ondersteunen bij de toepassing van hun bevoegdheden terzake. De gemeenten werden uitgenodigd om een demonstratie over het gebruik ervan bij te wonen.

De registratie van de onderzoeken die in dit kader gebeuren, zullen beter toelaten de lokale en regionale situaties in kaart te brengen. In die zin zal in een haalbaarheidsstudie worden nagegaan of de uitbouw van een lokaal woningenregister tot de mogelijkheden behoort, en onder welke voorwaarden dit kan worden opgezet.

Naast de bestaande instrumenten voor kwaliteitsbewaking zullen ook positieve maatregelen worden uitgewerkt.

- De administratie heeft opdracht gekregen om voorstellen te doen om de diverse particuliere tegemoetkomingen efficiënter te maken. Uiteraard dient daarbij rekening te worden gehouden met zowel de doelstellingen inzake kwaliteitsverbetering van de woningen, als het doelgroepenbeleid, waarbij onder meer de bejaarden bijzondere aandacht krijgen.
 - De ondersteuning van de sociale verhuurkantoren zal worden uitgebreid, en het is expliciet de bedoeling om het model van renovatiecontracten daar toe te passen. Er wordt ook gewerkt aan een uitbreiding van de huursubsidies. Deze beide maatregelen kunnen de private huurmarkt betrekken bij het sociaal woonbeleid.
 - Ten slotte mag niet worden vergeten dat het aanbod aan kwaliteitsvolle sociale huurwoningen in deze legislatuur een belangrijke impuls krijgt. Voor de spreiding van deze initiatieven zal uiteraard rekening worden gehouden met de regionale verschillen in kwaliteit van de woningen wat de renovatie en vervangbouw betreft.
3. Daarnaast bepaalt de Vlaamse Wooncode dat de gemeente de initiatiefnemer is om het lokaal woonoverleg te trekken en zo het lokaal woonbeleid uit te bouwen.

De administratie heeft van de uitbouw van de ondersteuning van gemeenten een bijzonder aandachtspunt gemaakt voor dit jaar. De uitvoering van de Wooncode kan dan worden gezien als een korf van Vlaamse instrumenten die ter beschikking staan, en waaruit de gemeente volgens haar eigen situatie en haar eigen keuzes die instrumenten kan inzetten en aanvullen met eigen initiatieven.

Het zal duidelijk zijn dat het niet de bedoeling is om voor elke gemeente of elke regio afzonderlijke beleidsmaatregelen in het leven te roepen. Het is wel de bedoeling om met de gemeenten de discussie aan te gaan over de lokale prioriteiten en het samenhangend lokaal woonbeleid te ondersteunen. Het is precies in de regio die de Vlaamse volksvertegenwoordiger onder de aandacht brengt dat via de provinciale

regiowerking de administratie contacten legt met de lokale situatie.

Deze regionale samenwerking lijkt alleszins een beloftevolle vorm van contact met en ondersteuning van de gemeentebesturen.

Vraag nr. 111
van 24 maart 2000
van de heer JAN PENRIS

Zeilopleidingsproject – Subsidiëring

Om onze Vlaamse jongeren opnieuw de weg naar de zee te doen vinden, bestaan er reeds verschillende verenigingen die de "kleinzeilerij" bevorderen.

Inzake de opleiding op grote zeilschepen blijft Vlaanderen echter ver achter op zijn buurlanden. In Nederland, Duitsland en Frankrijk worden verschillende grote zeilschepen als charterschepen ingezet om jongeren ook deze vorm van zeegang aan te bieden. Meestal gaat het om traditionele of historische schepen. Het in de vaart brengen of houden van deze schepen draagt bovendien bij tot het behoud van het maritiem erfgoed.

In het najaar van 1999 deelde de Belgian Sailing and Training Association (in tegenstelling tot wat de naam zou kunnen doen vermoeden, een zeer Vlaamse instelling) de minister bevoegd voor Sport mee dat zij in de mogelijkheid waren een brigantijn (bouwjaar 1911) met als huidige naam "Eye of the Wind" aan te kopen voor de opleiding van jongeren tussen 14 en 25 jaar.

In een stevig gedocumenteerd schrijven van 22 oktober 1999 (kopie als **bijlage**) werd gepeild naar mogelijke subsidiëring vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

De opstart van het opleidingsproject (aankoop van het schip, verzekering en het eerste jaar werkingskosten) kan op circa 50 miljoen worden geraamd.

Hebben de ministers bevoegd voor respectievelijk Sport en Jeugd terzake reeds een beslissing genomen en zo ja, welke ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.).

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 41
van 5 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Probleemstudierichtingen – Sensibiliseringsacties

Het tekort aan verpleegkundigen wordt schrijnend. Dit heeft gevolgen voor de patiëntenzorg. Een knelpunt is hier onder andere duidelijk de te lage instroom vanuit het onderwijs in dit beroep. De vooropgestelde maatregelen door de voormalige federale minister bevoegd voor Volksgezondheid om de vierdegraadsopleiding af te schaffen, zorgden daarenboven voor een permanente onrust in het onderwijs voor verpleegkunde.

Reeds sinds 1997 dring ik in het Vlaams Parlement aan op een sensibiliseringsactie om meer promotie te maken voor de studies verpleegkunde.

Onlangs drong Fabrimetal aan om een sensibiliseringsactie op touw te zetten voor de studierichting ingenieur. Ook andere beroepen die met tekorten en/of een negatief imago te kampen hebben, zijn vaak vragende partij voor sensibiliseringsacties ten voordele van specifieke studierichtingen.

1. Voor welke studierichtingen werd de voorbije vijf jaar uitdrukkelijk promotie gemaakt in samenwerking met het onderwijs? Met welk resultaat?
2. Had de sensibilisering voor de opleiding verpleegkunde, op touw gezet door voormalig minister Weckx eind van de jaren tachtig, positieve gevolgen tijdens de daaropvolgende schooljaren?

3. Voor welke studies bestaan er plannen om een sensibiliseringsactie op te zetten door of in samenwerking met het departement Onderwijs?

Aanvullend antwoord

Bij het beantwoorden van voormelde vraag wens ik een duidelijk onderscheid te maken tussen het secundair en het hoger onderwijs.

1. Secundair onderwijs

De voorbije jaren werden vanuit de bedrijfs wereld naar het onderwijs toe diverse campagnes georganiseerd met directe of indirecte betrokkenheid van het Onderwijsdepartement én met wisselend succes. Ik verwijs naar de acties van Febeltex (de federatie van de textielsector), IVOC (Instituut voor Vorming en Opleiding in de Confectie), Fabrimetal (de federatie van de metaalverwerkende nijverheid), de kunststofsector, de vleesverwerkende industrie, ...

Naast deze acties "ad hoc" is de inbreng van de onderwijsvervoerheid van meer structurele aard indien het gaat om het sluiten van convenants. Tussen de onderwijsverstrekkers, de industrie en de onderwijsvervoerheid zijn er intussen al een tiental convenants totstandgekomen.

Het aantal leerlingen in het secundair onderwijs in de verpleegkunde is als volgt geëvolueerd:

Schooljaar	Aantal
1989-1990	3.756
1990-1991	2.848
1991-1992	3.000
1992-1993	3.178
1993-1994	3.562
1994-1995	3.912
1995-1996	3.888
1996-1997	4.051
1997-1998	4.106
1998-1999	4.084
1999-2000	3.847

Afgezien van een aantal schommelingen, vertoont de regelmatige schoolbevolking over de ganse periode bekeken een vrij stabiel patroon. De effecten van een sensibiliseringscampagne zijn niet aantoonbaar. Wel mag worden verondersteld dat het wegnemen van de twijfels over het voortbestaan van de vierdegraadsopleidingen, op basis van een consensus die ik recentelijk heb bereikt met de federale minister van

Volksgezondheid, mevrouw Aelvoet, de leerlinginstroom niet nadelig zal beïnvloeden.

Het huidige onderwijsbeleid is veeleer gericht op een globale aanpak van de (her)waardering van het technisch en beroepssecundair onderwijs. In het bijzonder zal een coherent voor-rangsbeleid voor deze onderwijsvormen worden gevoerd, zal de samenwerking met de beroeps-wereld worden geactiveerd en zal extra aandacht gaan naar verbetering van de leerlingeno-riëntering. Ik verwijs terzake naar mijn beleids-nota 1999-2004 (*Stuk 139 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

2. Hoger onderwijs

Het hogescholendecreet heeft aan de hogescho-len een ruime autonomie verleend. Dit houdt onder meer in dat de overheid niet meer tussen-beide komt in de wervingspolitiek van studen-ten aan de hogescholen. De Vlaamse overheid participeert daarom niet aan sensibiliseringsac-ties stricto sensu, maar volgt wel de problema-tiek op en neemt initiatieven binnen het kader van de mogelijkheden waarover zij binnen de huidige reglementaire context beschikt.

Het hogescholendecreet stelt dat vóór 1 mei 2002 een evaluatie moet plaatsvinden van het opleidingsaanbod aan de hogescholen. De aan-zet tot deze evaluatie is gepland voor dit jaar. De maatschappelijke relevantie vormt een we-zenlijk criterium binnen dit evaluatiegebeuren. Deze relevantie uit zich niet enkel in de inhou-delijke congruentie van de opleidingen en de maatschappelijke behoeften, maar betreft ook de convergentie van het aantal afstuderenden en de maatschappelijke vraag. De evaluatie zal daarom ontegensprekelijk indicaties verlenen in verband met het optimaliseren van vraag en aanbod inzake gediplomeerden. Op grond daar-van kan worden overwogen in welke mate de tussenkomst van de overheid opportuun is met het oog op het sensibiliseren van studenten voor de opleiding verpleegkunde.

3. Plannen voor een sensibiliseringscampagne

Het tekort aan verpleegkundigen vormt een be-langrijk maatschappelijk en sociaal probleem. Daarom overweeg ik in overleg met de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – naast bovenvermelde algemene maatregelen – begin volgend jaar een specifie-ke informatiecampagne op te zetten over de studies verpleegkunde. Momenteel wordt on-

derzocht welke de meest geschikte aanpak hier-voor is.

(*Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 718 – red.*)

Vraag nr. 72 van 18 februari 2000 van de heer LUDO SANNEN

Pestgedrag bij leraars – Klasse-enquête

In Klasse voor Leerkrachten verschenen reeds en-kele artikels over het pestgedrag bij leraars. Le-raars zouden niet alleen worden gepest door leer-lingen, maar ook door hun collega's.

Indien Klasse mag worden geloofd, zou 60 % van de leerkrachten vermelden dat zij in hun eigen werkomgeving opmerken dat leerkrachten worden gepest door hun collega's. Bovendien, aldus Klasse, worden leraars die het slachtoffer worden van deze pesterijen depressief, willen ze van school verande-ren en van beroep.

1. Klasse baseert zich blijkbaar op een bevraging bij 2.000 Vlaamse leerkrachten.

Wie heeft deze bevraging georganiseerd en in wiens opdracht werd zij uitgevoerd ?

Werd deze enquête wetenschappelijk begeleid ? Zo ja, wie deed deze begeleiding en waaruit be-stond ze ?

2. Om correcte antwoorden te kunnen formuleren op vragen, dienen vooraf ook correcte definities te worden gegeven.

Is dit gebeurd en zo ja, welke definitie werd in deze enquête dan aan het woord "pesten" gege-ven ?

3. Blijkt uit dit onderzoek of uit enig ander onder-zoek dat het pestgedrag bij leraars groter is dan het pestgedrag bij andere beroepen ?

4. Indien de gegevens vermeld in Klasse juist zijn, dan is het pestgedrag bij leraars een fenomeen dat dringend moet worden bestreden.

Werd de minister reeds geconfronteerd met dit fenomeen ?

Welke initiatieven heeft zij reeds genomen om dit probleem bij de wortel aan te pakken ?

5. Uit Klasse blijkt ook dat de meeste slachtoffers van pesterijen hier met niemand over kunnen spreken en dat zij zich niet gesteund voelen door hun directie of collega's. Integendeel, de laatsten zijn de eersten liever kwijt dan rijk.

Lijkt het de minister niet zinvol om dit fenomeen te bestrijden via vertrouwenspersonen, klachtencommissies en/of klachtenprocedures ?

Bij welke instanties kunnen de leerkrachten die door hun directie op de een of andere manier worden gepest terecht, wetende dat dit pestgedrag subtiel en selectief wordt toegepast en dat de inrichtende machten van de betrokken instellingen meestal met ongeloof reageren indien zij van deze praktijken op de hoogte worden gebracht ?

Antwoord

- 1 t.e.m. 3. De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst naar een enquête die vier jaar geleden door Klasse zelf werd uitgevoerd als een steekproef in een korf van een tiental vragen aan 2.000 leerkrachten die de enquête invulden.

De rondvraag had geen wetenschappelijke bedoeling, veeleer een signaalfunctie. De resultaten ervan werden in Klasse (juni 1997, nr. 76, blz. 32-33) gebruikt om het probleem aan te kaarten en daarbij specialisten en getuigen aan het woord te laten.

Er is geen vergelijkbare enquête gebeurd bij andere beroepen. Over pestgedrag door collega's (en eventuele vergelijkingen met andere beroepen) is ons geen diepgaand onderzoek bekend. Uit de getuigenissen van leraars blijkt inderdaad dat er mogelijk een probleem is. We kennen er echter niet precies de omvang van. Blijkbaar kunnen of durven slachtoffers ook niet met directie of collega's praten.

- 4 en 5. Ik erken de ernst van het probleem. Gepest worden, en in het algemeen gevoelens van onveiligheid, angst, onbehagen, niet gewaardeerd worden, ... vormen een belangrijke bedreiging voor het menselijk en professioneel functioneren van de leerkracht. De waardering van de leerkracht, waartoe ook zijn materieel en geestelijk en zelfs lichamelijk "comfort" behoort,

vormt een van de centrale doelstellingen van mijn beleid.

Wat de preventie en de remediëring van het pestgedrag betreft, wil ik op de eerste plaats wijzen op de verantwoordelijkheid van de werkgever, de directie en de inrichtende macht van de school. Uiteraard betekent dat niet dat wij als overheid hierrond niet kunnen sensibiliseren.

Om te beginnen, verwijs ik naar het beleidsplan rond ongewenst seksueel gedrag op school dat nog op initiatief van minister Van den Bossche werd ontwikkeld in samenwerking met het CGSO-trefpunt – Vormingscentrum Jos van Ussel (*CGSO : centrum voor gezinsplanning en seksuele opvoeding – red.*).

Dit beleidsplan bevat een aantal instrumenten om in de school te werken aan een integraal preventief beleid inzake problematisch en storend gedrag. Het plan geeft de scholen – met respect voor het eigen pedagogisch project – ondersteunend materiaal voor de organisatie van klachtenprocedures en -commissies en vertrouwenspersonen. Er werd een map aangeemaakt met suggesties voor concrete acties : het organiseren van een bevraging, van studiedagen, van overleg over bijvoorbeeld het schoolreglement. De map bevat ook een stappenplan en een interventiestrategie voor crisissituaties. In de adviesgroepen die ter voorbereiding hiervan werden samengeroepen, zetelden zowel beleidsmensen en experts, als personeelsleden van scholen uit alle netten.

Niettegenstaande dit plan zich focust op ongewenst seksueel gedrag, is de voorgestelde werkwijze uitermate geschikt om in de school ook andere problemen bespreekbaar te maken en te komen tot duidelijke afspraken : rond allerlei vormen van pesten, drugs, spijbelen, geweld, discriminatie, ...

Het gebruik van dit werkbezoek kan zeker de dialoog op gang brengen over gedragsregels op school. Dat heb ik in mijn voorwoord bij de uitgave ook uitdrukkelijk zo gesteld. Op 5 april aanstaande organiseert het departement Onderwijs een studienamiddag voor scholen waarin deze map en het gebruik ervan worden voorgesteld. Ook in de uitnodiging voor deze dag werd al aangekondigd dat de instrumenten en de werkwijzen toepasbaar zijn om op school ook andere problemen bespreekbaar te maken. Scholen kunnen op aanvraag een gratis exemplaar van het beleidsplan ontvangen.

Ten tweede wil ik opnieuw verwijzen naar mijn beleidsnota, waarin ik bij de strategische doelstellingen rond de waardering van de leerkracht heb aangekondigd dat er zal worden gewerkt aan het bevorderen van het comfort van de leerkracht.

Zoals in de beleidsnota aangekondigd, worden in de nieuwe lijst van prioritaire thema's voor het onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek voorstellen gevraagd met het oog op de ontwikkeling van instrumenten om het welbevinden van leerkrachten te meten. In deze context kan uiteraard ook de prevalentie en de aard van pestgedrag aan het licht worden gebracht.

Ik ben ervan overtuigd dat het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde probleem niet geïsoleerd mag worden beschouwd. Ik wil hem er trouwens op wijzen dat recentelijk nog (23.11.99) een analoge parlementaire vraag werd gesteld en beantwoord over pestgedrag door leerkrachten ten aanzien van leerlingen naar aanleiding van het rapport van het Kinderrechtencommissariaat (*actuele vraag van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen ; Handelingen nr. 11 van 23 november 1999, blz. 4 – red.*).

Het comfort van leerkracht én leerling hangt mijns inziens ook samen met de cultuur die heerst in een school. Een participatieve, democratische schoolcultuur waarin elk signaal van probleemgedrag, zowel bij leerlingen, ouders, leerkrachten als directies meteen open kan worden besproken en aangepakt, biedt mijns inziens de beste waarborg voor een klimaat van welbevinden voor alle betrokkenen.

Vraag nr. 73

van 22 februari 2000

van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Klasse – Prozac-artikel

Het novemhernummer (1999) van het tijdschrift "Klasse" bracht een hoofdartikel rond depressie onder de hoofding : "Prozac voor de klas". Het gaat om een voorpagina en zes bladzijden die handelen over dit bedenkelijk "geneesmiddel".

In deze zeven pagina's wordt één "geneesmiddel", namelijk Prozac, zeer uitdrukkelijk en suggestief aanbevolen. Het omkeren van mechanismen van depressie ("het probleem ligt niet bij de school maar bij mij") is onethisch en vormt tevens een be-

dreiging voor de maatschappelijke rol van het onderwijs.

Men mag van een blad uitgegeven door een ministerie verwachten dat genuanceerde en feitelijk correcte informatie wordt gegeven. Het artikel in kwestie voldoet hieraan niet. Dat niet wordt stilgestaan bij de risico's van het gepromote middel Prozac, is een misser van eerste orde en zou ernstige consequenties kunnen hebben voor de volksgezondheid.

Er is bijgevolg reeds vanuit verscheidene hoeken harde kritiek en bezorgdheid geuit over de impact van dit artikel.

De minister heeft er in een interne briefwisseling op gewezen dat : "het maandblad Klasse niet als doel heeft de spreekbuis van het beleid te zijn, maar een vakblad is van en voor alle onderwijsbetrokkenen". In de brief schuift zij de verantwoordelijkheid opzij door te zeggen dat : "de deontologie mij gebiedt me niet in te laten met de redactionele onafhankelijkheid van het tijdschrift". Doch "Klasse" wordt uitgegeven door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, en wordt met geld van de gemeenschap gratis bedeed aan alle Vlaamse leerkrachten, scholen, PMS-medewerkers (psycho-medisch-sociaal centrum), enzovoort.

Ondanks het feit dat de minister zich niet kan/wil inlaten met de inhoud van het maandblad "Klasse", wil ik haar erop attent maken dat deze materie wel degelijk tot haar bevoegdheid behoort.

Welke maatregelen heeft de minister bijgevolg genomen opdat de publicatie van dergelijke artikels in de toekomst zou overeenkomen met de eigenlijke doelstellingen van het maandblad "Klasse" (deze zijn o.a. : voldoen aan gerichte informatie, eigentijdse aanpak van overheidscommunicatie, geen behartiging van belangen, geen commerciële motieven, ...) ?

Antwoord

De bijdrage in Klasse nr. 99 van november '99 ging over het ziektebeeld bij leerkrachten. Een van de vaststellingen daarbij was dat er relatief veel ziekten voorkomen die onder de noemer "depressies" of "neuropsychiatrische aandoeningen" kunnen vallen.

Daarom ging de redactie onder andere leerkrachten opzoeken die tien jaar geleden ook al in Klasse

werden geïnterviewd en toen worstelden met "burn out". In de interviews bleek dat sommigen ondertussen Prozac kregen voorgeschreven. Deze mensen getuigden toen en nu vanuit een eerlijke bekommernis om hun probleem (ook in de leraarkamer) bespreekbaar te maken.

In het artikel wordt geen promotie gevoerd voor één of ander antidepressivum. Er komen verschillende getuigen aan het woord (ook neuropsychiaters e.d.). Daarnaast krijgen leerkrachten en scholen ook voorstellen om op schoolniveau om te gaan met depressies. Het gaat om een journalistieke bijdrage door een autonome redactie. Er is geen sprake van commerciële motieven of behartiging van belangen.

De redactie geeft toe dat de titel en sommige uitspraken in de bewuste bijdrage tot misverstanden kunnen leiden, maar men kan de bijdrage in Klasse ook niet los zien van de gehele context en van de vele artikels die tijdens de voorbije tien jaar over dit probleem in Klasse zijn verschenen. Er kwamen trouwens ook lezersbrieven van leerkrachten die opgelucht waren dat hun problemen op deze manier realistisch en herkenbaar werden voorgesteld.

De bijdrage stimuleert de dialoog over een onderwerp dat vaak nog taboe is in de werkomgeving. Ook de meningen van lezers die kritiek hebben op de uitspraken van de geïnterviewden, enzovoort, krijgen een plaats in de lezersrubriek van Klasse. Deze interactie is een van de pijlers van een eigentijdse vorm van communicatie.

De redactie zal in de toekomst rekening houden met de kritiek en dergelijke misverstanden trachten te voorkomen.

**Vraag nr. 74
van 24 februari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Spiere-Helkijn – Franstalige leerlingen basisschool

Het fenomeen van de instroom van Franstalige kinderen uit Wallonië is reeds geruime tijd aanwezig in heel wat Vlaamse scholen gelegen op de taalgrens.

Het fenomeen dat men reeds kent in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel en in de zes faciliteitengemeenten in de Vlaams-Brabantse Gordel, waarbij uiteindelijk de plaats van het Nederlands in onze eigen scholen in het gedrang komt en de

kwaliteit van het onderwijs in het algemeen in vraag wordt gesteld, doet zich ook daar voor.

Zo wordt mij verteld dat de gemeentelijke basisschool in de West-Vlaamse faciliteitengemeente Spiere-Helkijn met 350 leerlingen (op zo'n 1.800 inwoners) als het ware uit zijn voegen barst. Een groot aantal van die leerlingen is Franstalig. Daartoe werd de school vorig jaar nog uitgebreid.

1. Beschikt de minister over recente gegevens die dat bevestigen ?

Hoeveel leerlingen zijn er dit jaar ingeschreven en hoeveel daarvan spreken thuis Frans ?

Hoeveel daarvan wonen in Henegouwen ?

2. Worden er bijzondere inspanningen gedaan in gevolge die bijzondere situatie ?

3. Is een grotere spreiding van Franstalige kinderen over andere scholen in de regio niet noodzakelijk ?

Werd deze denkpiste reeds onderzocht ?

4. Naar verluidt sturen heel wat Nederlandstalige ouders uit de gemeente hun kinderen elders naar school, bijvoorbeeld naar Avelgem of Kortrijk. Sommigen hebben er al hun ongenoegen over geuit dat zij als belastingbetalers als het ware worden verplicht hun kinderen dagelijks naar scholen te brengen die op 10 tot 20 km afstand zijn gelegen, omdat hun lokale school niet meer aan hun verwachtingen inzake kwaliteit voldoet.

Beschikt de minister over gegevens die dat kunnen bevestigen ?

5. Wat zegt de onderwijsinspectie over de toestand in die specifieke school ?

Wordt daarbij ook rekening gehouden met het gegeven dat de voertaal op de speelplaats niet langer het Nederlands, maar het Frans is ?

6. Acht de minister het in overeenstemming met de taalwetgeving dat tijdens het schoolfeest ook Franstalige toespraken worden gehouden ? Is zij daarvan op de hoogte en zo ja, welke maatregelen heeft zij genomen ?

7. Hoe wordt in het algemeen de problematiek van de taalgrensscholen opgevolgd ?

Antwoord

1. Mijn administratie beschikt nog niet over de geverifieerde leerlingencijfers (1 februari 2000) voor het schooljaar 1999-2000.

Op 1 februari 1999 (schooljaar 1998-1999) waren er 331 leerlingen ingeschreven in de gesubsidieerde gemeentelijke basisschool in Spiere-Helkijn. Hiervan wonen er 161 kinderen in Henegouwen.

Regelmatig ingeschreven leerlingen tijdens de voorbije schooljaren :

1995-1996	330
1996-1997	340
1997-1998	332

Mijn administratie beschikt niet over cijfers m.b.t. het aantal leerlingen dat thuis Frans spreekt.

2. In het kader van het tijdelijk project extra lestijden voor scholen van het basisonderwijs in de rand- en taalgrensgemeenten beschikt de school over 18 extra lestijden. Volgens gegevens mij bezorgd door de inspectie basisonderwijs, zet de school zich in voor een efficiënte aanwending van de extra lestijden "rand- en taalgrensgemeenten". Deze aanwending werd in de loop van de vorige maand door een inspecteur basisonderwijs geëvalueerd.

Een aantal lestijden worden zo georganiseerd dat leerlingen optimale kansen krijgen tot actief taalgebruik. Bijvoorbeeld : bij de onderwerpen Nederlands-taalgebruik- mondeling of schriftelijk wordt de klas in twee niveaugroepen gesplitst. Een groep wordt door de klastitularis begeleid, de andere groep door de ambulante leerkracht. De directeur pleit voor een continuïteit, dit betekent dat hij er sterk op aandringt dat enkel in de eerste kleuterklas zou worden ingestapt.

Elke leerkracht is houder van het diploma tweede-taalonderricht.

3. De denkpiste om Franstalige kinderen te spreiden over andere scholen in de regio is niet onderzocht. Dit zou trouwens in strijd zijn met de keuzevrijheid van de ouders die grondwettelijk gewaarborgd is.
4. In de gemeente Spiere-Helkijn wonen 176 leer-

lingen (basis) die naar school gaan in de volgende gemeenten :

Gemeente	Aantal
Sint-Denijs	3
Kortrijk	13
Avelgem	5
Marke (Kortrijk)	2
Zwevegem	3
Heule	1
Bellegem	4
Spiere-Helkijn	134
Bossuit	1
Kluisbergen	1
Kooigem	8
Rollegem	1
Totaal	176

Deze cijfers zijn gebaseerd op de leerlingengegevens schooljaar 1998-1999.

5. De inspectie basisonderwijs stelt dat de integratie van de Franstalige kinderen (momenteel ongeveer 78 % van de schoolpopulatie) veel energie vergt van het schoolteam. Ouders van Nederlandstalige leerlingen vrezen dat het niveau van het onderwijs zal afnemen, zodat de integratiekracht van onderwijs meer en meer wordt aangetast.

Als positief element binnen een dergelijke schoolsituatie onderkent de inspectie de vele kansen die de kinderen krijgen om met andere culturen, met anderstaligen te leren omgaan. Anderzijds dient, volgens de inspectie, duidelijk in vraag te worden gesteld of deze tweetaligheid geen interferenties tot stand brengt binnen het denken van deze leerlingen en of het gemis aan permanent interactief gebruik van de Nederlandse taal binnen de communicatie, de taalontwikkeling van de leerlingen niet afremt.

De voertaal op de speelplaats is het Nederlands. Teamleden wijzen de leerlingen er geregeld op dat er Nederlands dient te worden gesproken.

6. De taalwetgeving is niet van toepassing op activiteiten, zoals een schoolfeest, die buiten de schooluren worden georganiseerd.

Mijn administratie is evenwel niet op de hoogte van het feit dat er Franstalige toespraken zouden worden gehouden tijdens het schoolfeest.

- De problematiek wordt opgevolgd via schooldoorlichting, de jaarlijkse controle in verband met de aanwending van de extra lestijden "rand- en taalgrensgemeenten" en verdere formele en informele contacten van de inspectie met de school.

Vraag nr. 75
van 25 februari 2000
van de heer ERIK MATTHIJS

Huisartsenopleiding – ICHO

Het Interuniversitair Centrum voor Huisartsenopleiding (ICHO) schreef reeds tweemaal de huisartsen aan in het kader van het mandaat dat het zou hebben gekregen om de praktijkopleiders aan te stellen.

- Onder welke rechtsvorm treedt het Interuniversitair Centrum voor Huisartsenopleiding op ?
- Op basis van welke precieze rechtsgrond krijgt een kennelijk private vereniging een officiële opdracht toebedeeld ? Is deze delegatie van bevoegdheden juridisch te verantwoorden ?
- Kan het centrum deze opdracht met de nodige onafhankelijkheid vervullen, gelet op de kennelijke betrokkenheid van de bestuursleden in deze materie ?
- Hoeveel overheidssubsidies krijgt het ICHO rechtstreeks en onrechtstreeks ? Wordt het ICHO of zijn leden vergoed voor deze opdracht ?

Werd hierbij de wet op de overheidsopdrachten gerespecteerd ?

- Bestaat er een rechtsgrond op basis waarvan het ICHO het mandaat heeft gekregen om de praktijkopleiders aan te stellen ?
- Wie controleert de kwaliteit van de werkzaamheden van het ICHO en op basis van welke criteria ?
- Welke rechten van verdediging bestaan er indien een aanvraag van een kandidaat-praktijkopleider wordt verworpen ?

Antwoord

- Het ICHO is een VZW.
- Artikel 11 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap maakt de universiteiten autonoom verantwoordelijk voor de uitwerking van de opleidingsprogramma's van alle academische opleidingen, weliswaar rekening houdende met bestaande federale en Europese voorschriften.

Het decreet van 5 april 1995 verleent aan de huisartsenopleiding een academisch karakter, waardoor deze opleiding onder het toepassingsgebied valt van artikel 11 van het universiteiten-decreet.

Het betreft hier dus geen delegatie van de decreetgever aan het ICHO maar aan de universiteiten, die autonoom bevoegd zijn om in een interuniversitaire overeenkomst het ICHO als aangepast overlegorgaan aan te wijzen voor de praktische en administratieve organisatie van de huisartsenopleiding. Bovendien geeft de decreetgever in de memorie van toelichting bij het decreet van 5 april 1995 er uitdrukkelijk de voorkeur aan om de huisartsenopleiding interuniversitair te organiseren via het reeds bestaande ICHO.

- In de interuniversitaire overeenkomst met het ICHO is een uitgebreide boekhoudkundige controle ingebouwd.

Het ICHO is samengesteld uit personen aangewezen door de vier deelnemende universiteiten.

Gelijktijdig met de overeenkomst van 25 september 1996 met het ICHO, werd een interuniversitaire overeenkomst afgesloten waarbij een stuurgroep ter begeleiding van de specifieke huisartsenopleiding is opgericht.

Elke deelnemende universiteit wijst twee vertegenwoordigers aan die zetelen in de stuurgroep.

De overeenkomst met het ICHO is van beperkte duur en loopt ten einde op 30 september 2000. Voorafgaandelijk aan een eventuele verlenging van de overeenkomst zal de stuurgroep het ICHO evalueren. De stuurgroep legt dit evaluatieverslag voor aan de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR).

- Vanwege de Vlaamse overheid krijgt het ICHO 60 % van de aan de universiteiten toegekende

bijkomende werkingsuitkering van 25 miljoen frank voor de organisatie van de specifieke opleiding in de huisartsengeneeskunde. Deze wordt aan het ICHO betaald voor de personeels- en werkingskosten in uitvoering van haar opdracht.

Het ICHO is een interuniversitair centrum voor de huisartsenopleiding dat door de universiteiten zelf is opgericht, initieel voor de organisatie van seminaries en nadien aanvullend om de praktische en administratieve organisatie van de huisartsenopleiding interuniversitair mogelijk te maken. De wet op de overheidsopdrachten is hier niet van toepassing. Het betreft geen opdracht aan derden, maar een opdracht die de universiteiten zelf uitoefenen bij middel van het ICHO als aangepast orgaan.

5. Het aanvullend contract van 15 december 1999 is gebaseerd op artikel 7, lid 3 van het universiteitendecreet, dat bepaalt dat de specifieke huisartsenopleiding een academische opleiding is.

In artikel 11 van hetzelfde decreet staat dat de universiteiten bij de vaststelling van het opleidingsprogramma rekening moeten houden met onder meer de relevante Europese voorschriften. In de Europese richtlijn van 5 april 1993 staat voorgeschreven dat de huisartsenstage een essentieel onderdeel is van de academische huisartsenopleiding. Een logisch gevolg is dat de universiteiten de stage van hun studenten (als essentieel onderdeel van de academische opleiding) moeten begeleiden. Zij beslissen autonoom op basis van het hierboven aangehaald artikel 11 van het universiteitendecreet, hoe zij dit organiseren. Zij hebben ervoor geopteerd om het ICHO een bijkomend mandaat te geven. De universiteiten zijn ook het best geplaatst om te oordelen welke methode wenselijk is.

Ter verduidelijking nog het volgende. De erkenning van de stagemeesters blijft de uitsluitende federale bevoegdheid van de minister van Volksgezondheid. Het betreft hier enkel de aanstelling van praktijkopleiders om de academische huisartsenopleiding te verzorgen.

6. Zoals reeds hierboven aangehaald, voorziet de overeenkomst met het ICHO in een uitgebreide boekhoudkundige controle. De rekeningen worden gecontroleerd door een externe bedrijfsrevisor. Het ICHO bezorgt een inzichtelijke rapportering van de uitgaven van het afgelopen werkjaar aan de universiteiten.

De verlenging van de opdracht van het ICHO is afhankelijk van het evaluatieverslag van de interuniversitaire stuurgroep dat wordt voorgelegd aan de VLIR.

7. De overeenkomst van 15 december 1999 voorziet in de nodige waarborgen opdat de selectie en aanstelling van de huisarts-opleiders rechtmatig zouden gebeuren.

In geval van een betwisting kan de kandidaat zich wenden tot de gewone rechtbanken (niet de Raad van State). Zo kan hij onder meer terecht bij de rechter in kortgeding.

**Vraag nr. 76
van 25 februari 2000
van de heer PATRICK HOSTEKINT**

Loonterugvorderingen – Werkwijze

De administratie blijft in veel gevallen ten onrechte uitbetaalde wedden automatisch recupereren. Afgezien van het feit dat de personeelsleden op die wijze onverwacht worden geconfronteerd met soms aanzienlijke minderinkomsten, lijkt deze werkwijze in strijd met de wet van 6 februari 1970 en met de wet op de bescherming van het loon van 12 april 1965. Herhaaldelijk werden door verschillende rechtbanken vonnissen in die zin geveld.

Bovendien blijft de administratie ook nog altijd het belastbaar bedrag recupereren voor terugvorderingen die lopen over een vorig fiscaal jaar.

1. Waarom worden er geen onderrichtingen gegeven om in alle gevallen de recuperatie op de wettelijk voorgeschreven manier te laten gebeuren ?
2. Is er al onderzocht of er geen procedure mogelijk is waardoor nog slechts het nettobedrag zou worden teruggevorderd, ongeacht de periode waarvoor de invordering gebeurt ?

Antwoord

Vooraf wens ik erop te wijzen dat het departement Onderwijs slechts in een beperkt aantal gevallen de lopende maandwedden van personeelsleden vermindert met bedragen van ten onrechte uitbetaalde wedden.

Terugvorderingen gebeuren overwegend overeenkomstig de terzake bestaande wettelijke en decre-

tale bepalingen. De inhouding op de wedde gebeurt enkel voor kleinere bedragen en met eerbiediging van de bepalingen van artikel 1409, paragraaf 1, van het Gerechtelijk Wetboek. De berekening van de wedde, met opgaven van het maandelijks in te houden bedrag, blijkt uit het aan het personeelslid toegezonden rekeninguittreksel.

Deze werkwijze gebeurt uit pragmatisch oogpunt. Hierdoor wordt eensdeels het werkvolume voor het departement Onderwijs enigszins verminderd, en anderdeels verkrijgt het betrokken personeelslid een automatische spreiding van de terugbetaling.

Inzake de terugvordering van het nettobedrag kan worden meegedeeld dat er uiteraard al onderzoek gedaan is naar de mogelijkheid om slechts nettobedragen terug te vorderen, ook voor voorgaande fiscale jaren. Het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap moet terzake echter de richtlijnen volgen van het federaal ministerie van Financiën. Het departement Onderwijs past dan ook strikt de bepalingen toe van onder meer de omzendbrieven van 20 februari 1996 en van 12 juli 1996, kenmerk Ci.RH.224/479.739, van het federaal ministerie van Financiën die de wijze van terugvordering bepalen van onrechtmatig aan overheidspersoneel betaalde bezoldigingen. Ingevolge deze procedure dient het bruto belastbare bedrag te worden teruggevorderd. Daarentegen zijn er maatregelen uitgewerkt die het mogelijk maken dat de bedragen van de bedrijfsvoorheffing sneller worden terugbetaald door het ministerie van Financiën.

Vraag nr. 77
van 1 maart 2000
van de heer KRIS VAN DIJCK

Studierichting Kernenergie – Promotie

De cijfers van het aantal laatstejaarsstudenten industrieel ingenieur in het schooljaar 1998-1999 leren ons dat er van de 1.677 studenten slechts 6 de richting Kernenergie volgden.

Blijkbaar spreekt deze studierichting jongeren niet langer aan. Dit moet ons tot nadenken stemmen, want zelfs al wordt kernenergie afgebouwd, de medische toepassingen, het beheer van het afval en het decontamineren van besmette installaties maken het behoud van deze kennis noodzakelijk.

Vanuit deze bekommernis zou ik graag de volgende vragen stellen aan de minister.

1. Welke studierichtingen, aan zowel hogescholen als universiteiten, bestaan er m.b.t. kernenergie ?

Waar worden deze richtingen gedoceerd ?

Hoeveel studenten volgen in deze verschillende instellingen de richting Kernenergie ?

2. Werden er reeds initiatieven genomen om deze studierichting te promoten ?

Antwoord

Overeenkomstig bijlage I bij het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, is Kernenergie een basisopleiding van twee cycli in het studiegebied industriële wetenschappen en technologie. De normen voor instandhouding zijn niet van toepassing op een unieke opleiding. Krachtens artikel 175, § 2 van het hogescholendecreet komen, ongeacht het aantal studenten, de basisopleidingen die slechts eenmaal worden georganiseerd voor financiering in aanmerking.

1. De basisopleiding Kernenergie van twee cycli in het hogescholenonderwijs wordt alleen georganiseerd in de Hogeschool Limburg.

In het derde jaar volgen in het academiejaar 1998-1999 zeven studenten de opleiding Kernenergie en in het vierde jaar zes.

2. Fabrimetal voert al enkele jaren actie om de ingenieursopleidingen te promoten. Deze actie gebeurt in samenwerking met Febeltex en Vacature. Zij organiseren geregeld een opendeurnamiddag voor de laatstejaarsstudenten van het secundair onderwijs in Vlaanderen. De initiatiefnemers willen op die manier de jongeren in contact brengen met de industrie en de jobmogelijkheden voor ingenieurs.

De hogescholen en universiteiten bezitten een grote autonomie en promoten hun studieaanbod via infolders, studiegidsen, Internet en contacten met secundaire onderwijsinstellingen.

Bij de universiteiten bestaat er geen specifieke basisopleiding Kernenergie. Er wordt een interuniversitaire voortgezette academische opleiding "GGS Nucleaire Techniek" georganiseerd door de Katholieke Universiteit Leuven en de Universiteit Gent. In het academiejaar 1998-1999 waren er zes

inschrijvingen (*GGS : gediplomeerde in de Gespecialiseerde Studies – red.*).

Vraag nr. 78
van 1 maart 2000
van mevrouw Sonja Becq

Opleiding gezinshulp – Avond- en weekendonderwijs

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Vraag nr. 113

van 1 maart 2000

van mevrouw Sonja Becq

Blz. 1083

Antwoord

1. Op dit ogenblik bestaat er op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap geen specifiek onderzoek naar de behoeften aan avond- of weekendonderwijs voor het behalen van het getuigschrift Gezinshulp. Tot op heden is vanuit de subregio's dergelijke behoefte nog niet gesignaleerd.

Indien het centrum voor volwassenenonderwijs een dergelijke behoefte meent waar te nemen, kan het een programmatieaanvraag bij het departement indienen. Na advies van de Raad van Volwassenenonderwijs van de Vlaamse Onderwijsraad beslist de Vlaamse regering of deze aanvraag al of niet wordt ingewilligd.

2. Zodra voor elke subregio door de Edufora de educatieve kaart opgemaakt is, wordt de volgende opdracht van de Edufora het opsporen en omschrijven van de regionale educatieve behoeften.

De verschillende opleidingsverstrekkers zullen hierop dan op gecoördineerde wijze kunnen inspelen. Het is immers bekend dat de besproken opleiding nu reeds door diverse opleidingsverstrekkers wordt georganiseerd.

Vraag nr. 79
van 3 maart 2000
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Schoolverzuim – Islamitische feestdagen

In het tijdschrift Klasse van maart 2000 lees ik op pagina 19 een artikeltje met betrekking tot de islamitische feestdagen. Zo maakt het artikel melding van de islamitische feestdagen die niet waren opgenomen in een kalender met de schoolvakantiedagen die verscheen in het januarinumnummer. "Zo vieren de Turkse en Marokkaanse mensen in ons land traditioneel op andere dagen andere feesten dan wij hier in Vlaanderen. Misschien leuk om weten voor die scholen en leerkrachten die die dagen eventueel met afwezige leerlingen rekening moeten houden", aldus het blad Klasse.

Het feit dat het tijdschrift Klasse dit met zoveel woorden schrijft, impliceert dat de scholen inderdaad op onder meer het Offerfeest (Marokko, Aid el Kebir op 15 maart ; Turkije, Kurban Bayrami op 16 maart) met heel wat schoolverzuim af te rekenen zullen krijgen. Verder maakt het artikel nog gewag van een Turks Feest voor de Kinderen (Coçuk Bayrami op 23 april) en een Turkse Sport- en Jeugddag (Gençlik ve Spor Bayrami op 19 mei). Wellicht bestaan er nog meer feesten, die niet in het artikel worden genoemd.

Kan de minister cijfergegevens meedelen met betrekking tot schoolverzuim naar aanleiding van islamitische feestdagen ?

Welke maatregelen werden er preventief genomen naar aanleiding van de vermelde islamitische feestdagen teneinde het onwettig afwezig blijven van islamitische kinderen te beperken of tegen te gaan ?

Antwoord

De regelgeving inzake afwezigheden van leerlingen in het secundair onderwijs voorziet in de mogelijkheid tot van rechtswege gewettigde afwezigheid voor een beperkt aantal religieuze feestdagen die inherent zijn aan de door de Grondwet erkende levensbeschouwelijke overtuiging van de leerling.

Concreet gaat het om de islam en de joodse religie.

Voor de islam gaat het om het Suikerfeest en het Offerfeest. Voor deze twee feesten bestaat de mogelijkheid om telkens niet meer dan één dag gewettigde afwezigheid te krijgen. De voorwaarde is dat de ouders vooraf melden dat hun zoon/dochter op die feestdag afwezig zal blijven.

Deze maatregel heeft vooral organisatorisch belang voor de school : zo verdwijnt de vaagheid op het terrein waar scholen in het verleden dikwijls

werden geconfronteerd met weinig controleerbare en meestal niet vooraf afgesproken afwezigheden.

Nu kunnen scholen duidelijkheid verschaffen aan de ouders omtrent hun rechten en bestaat meteen de mogelijkheid om de afwezigheden voor deze aangelegenheid te beperken tot de vooraf vastgestelde – en dus bekende – dagen. Dat maakt het de school gemakkelijker om zich op de aangekondigde afwezigheden te organiseren, zeker indien het om een grotere groep leerlingen gaat.

Wat cijfergegevens betreft, kan tentatief worden gebruikgemaakt van gegevens uit het experiment "leerplichtcontrole", waarbij de afwezigheden nauwgezet werden gevolgd ter voorbereiding van de nieuwe regelgeving.

Gemiddeld genomen waren er in de onderzochte groep per dag 1.500 leerlingen afwezig (op 21.213). Het aantal lag meestal gespreid tussen 1.250 en 1.800.

Op 29 januari (het Suikerfeest voor de Marokkaanse gemeenschap) waren er in totaal 2.940 leerlingen afwezig. Op 30.01.98 (het Suikerfeest voor de Turkse gemeenschap) ging het om 2.217 leerlingen. 655 jongeren waren op 29.01.98 én 30.01.98 afwezig. 463 leerlingen waren gedurende een langere periode afwezig dan 29.01.98 en 30.01.98, en dus om een andere reden dan het suikerfeest. Het offerfeest viel in 1999 op 7 en 8 april, in de paasvakantie.

Leerlingen van de joodse gemeenschap waren in de experimentele groep weinig vertegenwoordigd.

**Vraag nr. 80
van 3 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER**

Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen

Bij het beleidsvoorbereidend en -ondersteunend werk worden geregeld wetenschappelijke opdrachten toegewezen aan de Vlaamse universiteiten en hogescholen.

Welke opdrachten werden in de loop van deze legislatuur door het kabinet van de minister reeds gegund, aan welke instellingen, en wat was de kostprijs?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

Hogescholen en universiteiten

1. Onderwijskundig Beleids- en Praktijkgericht Wetenschappelijk Onderzoek (OBPWO)

99.01 Het geslacht der leerkrachten. Een onderzoek naar impact van de seksesamenstelling van het leerkrachtencorps en van de sekse van de directie op de cognitieve prestaties, affectieve vaardigheden en waarden van de leerlingen

Kostprijs : 4.925.661 fr.

Vrije Universiteit Brussel – Vakgroep Sociologie

Promotor : I. Glorieux

99.02 Tien jaar basiseducatie in Vlaanderen. Evaluatie-onderzoek naar de realisatie van beleidsdoelstellingen, het bereik van doelgroepen, de effectiviteit van het educatieve aanbod en de doelmatigheid van de bestuurlijke organisatie met het oog op de optimalisering van de regelgeving

Kostprijs : 7.207.200 fr.

Universiteit Gent – Vakgroep Onderwijskunde

Promotor : D. Van Damme

99.03 Schaalvergroting in basisscholen. Evaluatie van de effecten op de onderwijskwaliteit

Kostprijs : 7.285.520 fr.

Katholieke Universiteit Leuven – Centrum voor Onderwijsbeleid en -vernieuwing

Promotor : G. Kelchtermans

99.04 Diagnosticerend en remediërend vermogen van scholen in de eerste graad van het Secundair Onderwijs

Kostprijs : 9.779.688 fr.

Katholieke Universiteit Leuven – Centrum voor Onderwijsbeleid en -vernieuwing

Promotor : R. Vandenberghe

99.05 Onderzoek naar het verschil in schools presteren tussen jongens en meisjes in Vlaanderen

Kostprijs : 7.243.924 fr.

Katholieke Universiteit Leuven – Afdeling Didactiek/Onderzoekscentrum voor Secundair en Hoger Onderwijs

Promotor : J. Van Damme

99.06 Peilingsonderzoek informatieverwerking en verwerking in de eerste graad secundair onderwijs

Kostprijs : 9.457.800 fr.

Katholieke Universiteit Leuven – Leuvens Instituut voor Onderwijsonderzoek (LIVO)

Promotor : R. Janssen

99.07 Nieuwe gezinsvormen en onderwijsparticipatie in Vlaanderen

Katholieke Universiteit Leuven – Fac. Psychologie en Pedagogische Wetenschappen/Leuvens Onderzoeksinstituut voor de Gezinsopvoeding en Opvoedingsproblemen (LOGO)

Promotor : H. Colpin

99.08 Differentiële waardering en verloning van leerkrachten als personeelwetenschappelijk vraagstuk

Kostprijs : 4.595.800 fr.

Rijksuniversitair Centrum Antwerpen (RUCA) – Universiteit Antwerpen – Toegepaste Economische Wetenschappen – Vakgroep Sociologie en Personeelwetenschappen

Promotor : E. Henderickx

99.09 Gemeentelijke financiering en ondersteuning van het Deeltijds Kunstonderwijs in Vlaanderen : een vergelijkende en beleidsgerichte studie

Kostprijs : 4.034.800 fr.

Universiteit Gent – Fac. Economie en Bedrijfskunde – Vakgroep Accountancy en Beheerscontrole

Promotor : J. Christiaens

99.10 Knelpunten van de huidige typologie van het buitengewoon onderwijs in Vlaanderen in het licht van de internationale discussie over categoriaal versus non-categoriaal onderwijs aan kinderen met specifieke onderwijsbehoeften

Kostprijs : 5.556.100 fr.

Katholieke Universiteit Leuven – Afdeling Orthopedagogiek

Promotor : P. Ghesquière

99.11 Evaluerend vermogen van scholen en de ontwikkeling van alternatieve evaluatievormen

Kostprijs : 8.979.644 fr.

Katholieke Universiteit Leuven – Dept. Sociologie – Theoretische en Onderwijs sociologie

Promotor : J. Verhoeven

99.12 Het onderwijs in een concurrentiestrijd. Een studie naar de positie van formele leerkanalen in een informele kennismaatschappij

Kostprijs : 9.648.540 fr.

Katholieke Universiteit Leuven – Faculteit Sociale Wetenschappen/Dept. Communicatiewetenschappen

Promotor : K. Roe

99.13 Zorgverbreding in relatie tot de uitstroom naar het buitengewoon onderwijs

Kostprijs : 4.517.700 fr.

Katholieke Universiteit Leuven – Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA)

Promotor : M. Douterlungne

99.14 Fusies van hogescholen

Kostprijs : 7.599.597 fr.

Katholieke Universiteit Leuven – Dept. Sociologie - Theoretische en Onderwijs sociologie

Promotor : J. Verhoeven

99.15 Evaluatieonderzoek van het onderwijsbeleid ten aanzien van etnische minderheden in het lager onderwijs

Kostprijs : 9.241.403 fr.

Katholieke Universiteit Leuven – HIVA

Promotor : L. Lagrou

2. Programma Beleidsgericht Onderzoek (PBO)

In deze legislatuur zijn nog geen PBO-projecten gegund. De procedure is nog lopend.

3. Losse projecten

Hogescholen

De projecten zijn aan de hogescholen toevertrouwd via de Vlaamse Hogescholenraad (Vlho-

ra). Binnen de Vlhora wordt dan beslist welke hogescholen de opdracht uitvoeren.

Er werden reeds volgende opdrachten toevertrouwd.

a) Inventarisatie van het projectmatig wetenschappelijk onderzoek en maatschappelijke dienstverlening

Hogescholen : Provinciaal Hogeschool Limburg en Mercator Hogeschool Gent

Einddatum : 7 april 2000

Kostprijs : 1.200.000 fr.

b) Onderzoek naar de samenwerkingsmodaliteiten tussen hogescholen en universiteiten met betrekking tot de maatschappelijke dienstverlening

Hogeschool : Economische Hogeschool Sint-Aloysius Brussel

Einddatum : 7 april 2000

Kostprijs : 1.200.000 fr.

c) Onderzoek naar de taakinfilling en taakbelasting van het personeel van de hogescholen

Hogeschool : Hogeschool Gent

Einddatum : september 2000

Kostprijs : 1.200.000 fr.. Omdat de onderzoekopdracht werd verruimd, werd aan de Hogeschool Gent een bijkomende financiering ten bedrage van 600.000 frank toegekend.

Binnen het kader van de voorbereiding van de decretaal vastgestelde evaluatie van het opleidingsaanbod worden aan de Vlhora volgende, zij het stricto sensu niet-wetenschappelijke, opdrachten verleend.

– Toetsing van de opleidingen aan de beroepsprofielen

Hogeschool : nog niet toegewezen

Einddatum : maart 2001

Kostprijs : 1.200.000 fr.

– Evaluatie van de inhoudelijke kwaliteit van de opleidingen

Hogeschool : nog niet toegewezen

Einddatum : maart 2001

Kostprijs : 1.200.000 fr.

Universiteiten

Buiten het OBPWO-kader en het PBO-kader werden er op de datum van de vraag aan de universiteiten geen separate onderzoeksopdrachten gegund.

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

M.b.t. de internationale aspecten van het economisch beleid werden geen onderzoeken uitbesteed aan Vlaamse universiteiten en hogescholen.

In de loop van deze legislatuur werden binnen het departement Coördinatie voor de bevoegdheden van de minister-president geen wetenschappelijke opdrachten aan Vlaamse universiteiten of hogescholen gegund.

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

De administratie Wegen en Verkeer (AWV)

– Afwateringsstudie van de A3 (E40) tussen Sterrebeek en Haasrode

KU Leuven – Laboratorium voor Hydraulica
Prof. dr. ir. J. Berlamont – 280.000 fr.

– Afwateringsstudie van de A2 (E314) tussen Leuven (Wilslele) en Diest

KU Leuven – Laboratorium voor Hydraulica
Prof. dr. ir. J. Berlamont – 280.000 fr.

– Uitvoeren van een onderzoeksprogramma naar kwaliteitszorg in het gemeentelijk mobiliteitsbeleid

Provinciale Hogeschool Limburg – 1.200.000 fr.

– Bijakte bij het contract MC/98/11 ("Verdere ontwikkeling van het Mobiliteits-GIS en ondersteuning bij de exploitatie", gegund december 1998 na openbare offerteaanvraag ; Leuven Research & Development (optredend voor GfG) – 2.159.850 fr. (*GIS : Geografisch Informatiesysteem – red.*)

– Onderzoek verplaatsingsgedrag Vlaanderen : perceptieonderzoek

Provinciale Hogeschool Limburg – 2.443.111 fr.

– Onderzoek verplaatsingsgedrag Vlaanderen/Gent : controlerende en begeleidende opdracht Provinciale Hogeschool Limburg – 2.443.111 fr.

- Corridesign (Design, spatial policy and ppp in multimodal megacorridors ; towards economic vitality, ecological quality and sustainable mobility in the North Western Metropolitan Area)
Leuven Research & Development (optredend voor ISRO) – 4.637.072 fr. (*ppp : point-to-point protocol ; ISRO : Instituut voor Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening – red.*)
- Opstellen van een ontwerpbeleidsplan duurzame mobiliteit (bijakte 1 : expertmeeting)
Leuven Research & Development (optredend voor ISRO) – 1.897.454 fr.

De administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ)

- Algemene methodologie voor de modellering van de waterafvoer in bevaarbare waterlopen in Vlaanderen : gegund aan de Katholieke Universiteit Leuven voor een bedrag van 1,2 miljoen fr.
- Ecologische TO situatie kustverdedigingsinfrastructuur – Geïntegreerd kustzonebeheer : gegund aan de Universiteit Gent voor een bedrag van 3,4 miljoen fr.
- Ecologische karakterisatie van Vlaamse bevaarbare waterlopen – Wetenschappelijke begeleiding ; gegund aan de Universitaire Instelling Antwerpen voor een bedrag van 5,4 miljoen fr.
- Opmaak standaardbestek – Taalnazicht : gegund aan de Universiteit Gent voor een bedrag van 200.000 fr.
- Studie "Geohydraulic of rubble mound breakwaters" – Opticrest : gegund aan de Universiteit Gent voor een bedrag van 4,9 miljoen fr.
- Sedimentologische studie van de Schelde – Automatiseren van evolutie- en volumeberekeningen van zee- en/of rivierbodembodem : gegund aan de Katholieke Universiteit Leuven voor een bedrag van 3,9 miljoen fr.
- Juridische inventarisatie kustzone : gegund aan de Universiteit Gent voor een bedrag van 330.000 fr.
- Evaluatie van het ecologisch belang van de Belgische vooroever – Uitbreiding Habitatproject : gegund aan de Universiteit Gent voor een bedrag van 1,3 miljoen fr.
- Onderzoek extreem stormklimaat – Verkennend onderzoek ter bepaling golfklimaat : gegund aan

de Katholieke Universiteit Leuven voor een bedrag van 1,2 miljoen fr.

- OMES – Integratie beschikbare gegevens en compilatie van ecosysteemmodel : gegund aan de Universitaire Instelling Antwerpen voor een bedrag van 6 miljoen fr. (*OMES : Onderzoek Milieueffecten Sigmaphan – red.*)
- Milieubeleidsplan 1997-2001 – Karakterisatie bodems voor bevaarbare waterlopen – Biologisch onderzoek : gegund aan de Universiteit Gent voor een bedrag van 3 miljoen fr.
- Milieubeleidsplan 1997-2001 – Karakterisatie bodems van bevaarbare waterlopen – Ecotoxicologisch onderzoek – Deel 2 : gegund aan de Universiteit Gent voor een bedrag van 4,8 miljoen fr.
- Project geautomatiseerd waterbeheer AWZ – Doelstelling van het Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek – Hydrologisch Informatiecentrum (HIC) : gegund aan de Vrije Universiteit Brussel voor een bedrag van 2,8 miljoen fr.

De afdeling Coördinatie Beleidsvoorbereiding

- Dienstenopdracht : "Ontwikkeling van een hypothese van ruimtelijke structuurvisie voor het project Levende Grensmaas aan Vlaamse zijde" – gegund aan het Instituut voor Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening van de Katholieke Universiteit Leuven voor een bedrag van 653.000 fr.

De afdeling Statistiek

Nihil

De afdeling Energie

Nihil

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

1. Administratie Gezondheidszorg

In de loop van deze legislatuur werden door het kabinet van de minister volgende opdrachten gegund aan hierna vermelde instellingen :

Onderzoek	Instelling	Bedrag
Studie zelfdoding regio Gent	Universiteit Gent	2.425.000
Registratie spoedopnames bij zelfdoding	Universiteit Gent	2.300.000
Diabetesregister	Vrije Universiteit Brussel	3.200.000
Register acute hartaanvallen (1999-2004)	Universiteit Gent	17.500.000

2. Gelijke Kansen in Vlaanderen

Tijdens deze legislatuur werd voor Gelijke Kansen reeds één wetenschappelijk onderzoek toegewezen aan een universiteit of hogeschool :

Onderzoek	Instelling	Bedrag
Conceptuele basis en operationele modellen voor een geïntegreerd beleid inzake de maatschappelijke gelijkheid van mannen en vrouwen	Ufsia	3.080.000

3. Gezin en Maatschappelijk Welzijn

Gedurende deze legislatuur zijn in het kader van het beleidsvoorbereidend en ondersteunend werk volgende wetenschappelijke en studieopdrachten toegewezen :

Begroting 1999 – Programma 41.1 Basisallocatie 12.23

Onderzoek	Instelling	Bedrag
Vorbereiding elektronische dossiers voor de buitendiensten van de bijzondere jeugdbijstand	KU Leuven – Lucas	1.699.388
Verkenning huidig lokaal welzijns-, gezondheids- en gelijkekansenbeleid	Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten	1.250.000
Ontwikkeling van een gevalideerd systeem voor het scoren van de sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen en de minimale elementen van een kwaliteitssysteem, -planning en -handboek	KU Leuven – Lucas	2.997.500

Onderzoek	Instelling	Bedrag
Onderzoek naar noden en behoeften inzake maatschappelijke hulp- en dienstverlening met het oog op hun sociale reïntegratie bij gedetineerden in Vlaamse gevangnissen	Limburgs Universitair Centrum	2.860.000
Inventarisatie van de jeugdhulpverlening	Katholieke Hogeschool Leuven-Heverlee	1.249.370
Procesbegeleiding bij experimenten in de bijzondere jeugdzorg	Vrije Universiteit Brussel	1.248.828
Concrete invulling van de functie animatie in rusthuizen	Katholieke Hogeschool Kempen	2.473.608
Aanvullende expertenstudie inzake de indicatie en de zorgbemiddeling bij de uitvoering van de zorgverzekering	Studiecentrum Gezondheidszorg Stevens VZW	1.240.000
Aanvullende expertenstudie inzake (de organisatie van) de tenlastenemingen bij de verdere implementatie van de zorgverzekering	Studiecentrum Gezondheidszorg Stevens VZW	1.246.000
Aanvullende expertenstudie inzake de conformiteit van de bepalingen van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering met de Europese regelgeving	KU Leuven	500.000
Ontwikkelen van een onthaalbeleid voor niet-begeleide minderjarige asielzoekers	Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding	500.000

Begroting 1999 – Programma 41.7 Basisallocatie 12.01

Onderzoek	Instelling	Bedrag
Onderzoek naar Turkse nieuwkomers	Ufsia	2.497.100
Onderzoek naar Marokkaanse nieuwkomers	Ufsia	2.497.100

Onderzoek	Instelling	Bedrag
Profiel en verwachtingen van enkele specifieke doelgroepen van het onthaalbeleid	UG	2.496.000
Rol, plaats en organisatie van maatschappelijke oriëntatie en trajectbegeleiding binnen het onthaalproject voor nieuwkomers	UG	1.351.000
Algemeen verkennend en kwalitatief onderzoek naar de trekkende beroepsbevolking in het kader van het Vlaams minderhedenbeleid	Ufsia	2.286.350

N.v.d.r.

Ufsia : Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen

UG : Universiteit Gent

Lucas : Onderzoeksgroep Leuvense Universiteit – Caritas Samenwerkingsverband

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

In de loop van deze legislatuur werden volgende wetenschappelijke studieopdrachten gegund aan een Vlaamse universiteit of hogeschool.

Werden, in het beleidsdomein Cultuur en Jeugd, aangerekend op basisallocatie 12.26 "Enquêtes en studies" van programma 45.5 van de begroting 1999 :

1. Onderzoeksoopdracht : "Alternatieve tewerkstellingsvormen in de culturele sector – sector volksoontwikkeling"

Instelling : Hoger Instituut voor de Arbeid

Kostprijs : 700.000 fr. (BTW inbegrepen)

2. Onderzoeksoopdracht "Vergelijkend sociologisch onderzoek naar de zingeving van de bestedingen van de Vlaamse Gemeenschap in de cultuursector en in de culturele componenten van de andere beleidsdomeinen van de bevoegde minister"

Instelling : Centrum voor Cultuursociologie – Katholieke Universiteit Leuven

Kostprijs : 2.200.000 fr. (BTW inbegrepen)

Voor het begrotingsjaar 2000 werden, in deze beleidsdomeinen, nog geen wetenschappelijke studieopdrachten toegewezen.

In het beleidsdomein Huisvesting werd één onderzoeksoopdracht toegekend, waarvan de offerteaanvraag echter nog werd bekendgemaakt tijdens de vorige legislatuur :

Titel onderzoek : Richthuurprijzen voor kamers en studentenkamers in het Vlaamse gewest

Datum aankondiging : vrijdag 21 mei 1999

Toegekend op 28 oktober 1999

Toegekend aan Price Waterhouse Coopers

Voor een bedrag van 9.038.700 fr.

Voor het beleidsdomein Brussel werd geen onderzoeksoopdracht toegekend.

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

Gunningsdatum	Voorwerp opdracht	Begunstigde	Kostprijs (in fr.)
16.12.1999	De Continuïng Vocational Training Survey 2 (CVTS2) vormt het tweede luik van een grootschalige studie waarbij de vormingsinspanningen van ondernemingen in de verschillende lidstaten in kaart worden gebracht	De Vlerick-school voor Management	Cofinanciering 500.000
16.12.1999	Tendrapport "De subsidiëring van laaggeschoolde arbeid"	CSB-Ufsia	954.800
16.12.1999	Tendrapport "Organisatieconcepten, kwaliteit van de arbeid en arbeidsmarktimplicaties : een noodzakelijke en haalbare kaart"	Departement Tewerkstelling, HIVA-KU Leuven	1.000.000

Gunningsdatum	Voorwerp opdracht	Begunstigde	Kostprijs (in fr.)
16.12.1999	Tendrapport "Europese richtsnoeren 1 en 2 in Vlaanderen"	HIVA-KU Leuven	959.750
16.12.1999	Tendrapport "Arbeidsmarkt en lokale sectoren"	HIVA-KU Leuven	1.014.750
Enkel goedgekeurd, nog niet gegund	Permanente studie van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt van de bouwsector in Vlaanderen	Commissie Maris (SERV)	Cofinanciering 1.942.500
16.12.1999	Evaluatie van de Vlaamse aanmoedigingspremies	Idea Consult	2.843.500
21.12.1999	Case study omtrent lokale partnerschappen	OESO-LEED-programma	660.167
Geen vastlegging (enkel Europese middelen)	Ex ante evaluatie ESF-doelstelling 3	HIVA	500.000
20.12.1999	Ontwikkelen van een monitoring-systeem voor gelijke kansen op de arbeidsmarkt in Vlaanderen	HIVA	1.126.400

N.v.d.r.

CSB : Centrum voor Sociaal Beleid (Ufsia)

Ufsia : Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen

HIVA : Hoger Instituut voor de Arbeid

KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven

SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

OESO : Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling

ESF : Europees Sociaal Fonds

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal)

Het opmaken van een volledige en exacte lijst is

een omvangrijk werk, waarvan de afwerking binnen de gestelde termijn zeer problematisch is.

Zodra ik alle gegevens in mijn bezit heb, zal ik niet nalaten deze zo vlug mogelijk te bezorgen.

De administratie Land- en Tuinbouw (ALT)

Gunningsdatum	Voorwerp opdracht	Begunstigde	Kostprijs (in fr.)
06.09.99	Ontwikkelen van bedrijfsontwikkelingsplannen biologische landbouw	VZW Blivo	695.856
18.11.99	Evaluatie inzake de resultaten van de uitvoering van de maatregelen op grond van verordening (EG) nr. 950/97 land- en tuinbouwbedrijven in Vlaanderen over de periode 1994-98	Universiteit Gent	2.475.000
23.11.99	Rewriting code van goede landbouwpraktijken – bestrijdingsmiddelen	Jansen en Janssen	302.880
17.12.99	Eindevaluatie Leader II Westhoek, Meetjesland	Universiteit Gent	715.000

Het initiatief van het onderzoek, het proces van opmaak en gunning, gebeurt door de administratie en ik verleen daar dan al dan niet mijn goedkeuring aan. Het kabinet als dusdanig heeft geen enkele studieopdracht gegund tot dusver.

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

Wat mijn bevoegdheid als Vlaams Minister van Ambtenarenzaken betreft, zijn in de loop van deze legislatuur nog geen wetenschappelijke opdrachten toegewezen aan Vlaamse universiteiten of hogescholen. Het betreft hier de kredieten beheerd door de administratie Personeelsontwikkeling

(nl. de basisallocatie 12.08, 12.09 en 12.40 van het programma 99.1).

Ik vestig wel de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op een pas opgestarte opdracht voor beleidsgericht onderzoek door het Instituut voor de Overheid (Universiteit Leuven, faculteit Sociale Wetenschappen, departement Politieke Wetenschappen) rond het thema "instroom van hoger gekwalificeerd personeel". Dit onderzoek wordt gefinancierd door het departement Wetenschap, Innovatie en Media (WIM), administratie Wetenschap en Innovatie, afdeling Wetenschappen. Voor meer informatie kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich wenden tot Geert Vancraeynest (tel. 02/553.59.89) van de afdeling Wetenschappen.

Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

Gunningsdatum	Voorwerp opdracht	Begunstigde	Kostprijs (in fr.)
14.12.1999	Opmaak van de Quartairkaart kaartblad Lier en Mol	Katholieke Universiteit Leuven	5.438.136
14.12.1999	Opmaak van de Quartairkaart kaartblad Antwerpen	Universiteit Gent	5.641.000

Aanvullend antwoord

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal)

De lijst van de toegekende opdrachten met de gevraagde informatie betreffende begunstigde en procedure is toegevoegd. Ook het bedrag van de opdracht is vermeld (zie **bijlage**).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 81 van 3 maart 2000 van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Spiere-Helkijn – Franstalige leerlingen basisschool

Sinds meerdere jaren tekent zich een specifieke onderwijssituatie af in Zuid-West-Vlaanderen.

Meer bepaald is dit het geval voor de faciliteiten-gemeente Spiere-Helkijn, waar met name sprake is van een vrij omvangrijke toestroom van leerlingen vanuit het nabije Henegouwen.

Het zorgt er alvast voor dat de taalverhoudingen in het basisonderwijs sterk onder druk komen te staan, dermate zelfs dat sommige ouders hun kinderen naar andere scholen sturen (o.m. in Avelgem en Kortrijk).

Teneinde dit specifieke dossier verder op te volgen, dient zich als vanzelf de noodzaak aan van enkele preciseringen m.b.t. de gangbare leerlingen-mobiliteit vanuit Henegouwen naar de basisschool van Spiere-Helkijn.

1. Kan hiervan een overzicht worden gegeven voor de schooljaren 1996-1997, 1997-1998 en 1998-1999 ?
2. Vanuit welke gemeenten in Henegouwen gebeurt deze vorm van leerlingenmobiliteit ?

Antwoord

Overzicht van het aantal kinderen wonende in Henegouwen, die naar school gaan in Spiere-Helkijn voor de schooljaren 96-97, 97-98 en 98-99

Schooljaar	Aantal leerlingen
96-97	150
97-98	158
98-99	161

Overzicht van de gemeenten in Henegouwen van waaruit de kinderen naar school gaan in Spiere-Helkijn voor het schooljaar 98-99

Gemeente	Aantal leerlingen
Templeuve	1
Rumillies	3
Kain	10
Tournai	18
Taintignies	2
Pecq	20
Warcoing	12
Leers-Nord	1
Mont-Saint-Aubert	2
Antoing	2
Estaimpuis	8
Ramegnies-Chin	1
Mont-de-l'Enclus	2
Blandain	5
Escanaffles	1
Mouscron	9
Molenbaix	2
Dottignies	39
Obigies	1
Maubray	1
Herseaux	6
Orcq	4
Pottes	4
Ere	3
Estaimbourg	3
Froyennes	1
Totaal	161

Vraag nr. 82**van 3 maart 2000****van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN***Federaal Veiligheidsplan – Onderwijsaspecten*

In het zogenaamde Federale Veiligheids- en Detentieplan van federaal minister Marc Verwilghen lees ik dat de gemeenschappen, en het onderwijs in het bijzonder, moeten voorzien in een specifiek naar jongeren gerichte opleiding die moet voorkomen dat ze later ongewenst seksueel intimiderend en zelfs gewelddadig gedrag gaan vertonen.

Blijkbaar is de federale minister van oordeel dat het huidige lessenpakket en de eindtermen terzake niet voldoen.

1. Is er hieromtrent enig voorafgaand overleg geweest tussen de minister van Onderwijs en de federale minister van Justitie ?

Is er nog enig overleg gepland ?

2. Werden er door de minister al verbintenissen aangegaan m.b.t. een mogelijke aanpassing van het lessenpakket of van de eindtermen in de zin zoals minister Verwilghen dat wenst ?

Antwoord

Op basis van het nu reeds gevoerde beleid kan duidelijk worden aangetoond dat het Vlaamse onderwijsbeleid reeds heel wat initiatieven heeft genomen die deze problematiek vanuit een preventieve aanpak benaderen.

1. Eindtermen

Opvoeding van jongeren tot verantwoord gedrag begint reeds in de kleuterschool. Het is vanzelfsprekend dat hierbij steeds een positieve benadering wordt gehanteerd. In de basisschool is het verwerven van sociale vaardigheden beschreven in een vakoverschrijdend leergebied. Dit wil zeggen dat ze in alle klassen door alle lessen heen voortdurend worden geoefend.

In het secundair onderwijs krijgen de leerlingen, naast de vakoverschrijdende eindtermen voor het verwerven van sociale vaardigheden, ook burgerzin en gezondheidseducatie. In de tweede graad wordt er binnen gezondheidseducatie in een specifiek onderdeel "relaties en seksualiteit" voorzien, waarin de problematiek van project 57, maar ook deze van project 52, 54 en 56

expliciet aan bod komen. Het onderdeel "relaties en seksualiteit" bouwt verder op het onderdeel "zorg dragen voor relaties" uit de vakoverschrijdende eindterm "sociale vaardigheden". In de derde graad wordt in de onderdelen "leefstijl en levenskwaliteit" en in het onderdeel "zorg-ethiek" deze problematiek verder uitgediept.

Nu het advies van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) is afgerond, kan het parlement deze eindtermen goedkeuren. Op deze manier wordt de vorming voor het voorkomen van ongewenst seksueel intimiderend en gewelddadig gedrag verzekerd.

Ter illustratie enkele eindtermen "gezondheids-educatie" voor tweede en derde graad.

Tweede graad

De leerlingen

- kunnen omgaan met vriendschap, verliefdheid, seksuele identiteit seksuele gevoelens ;
- vormen een opinie over relaties en seksualiteit en reflecteren over eigen gedrag ;
- bespreken de regelgeving over seksuele meerderjarigheid en ongewenst intiem gedrag ;
- bespreken vormen van machtsmisbruik binnen relaties en oefenen zich in fysieke en mentale weerbaarheid ;
- uiten hun wensen en gevoelens binnen een intieme relatie op een constructieve en onbevengende manier, stellen en aanvaarden grenzen ;
- staan kritisch tegenover seks en erotiek in de media.

Derde graad

De leerlingen

- bespreken opvattingen over medische, psychische en sociale aspecten van gezinsplanning, zwangerschap en zwangerschapsonderbreking ;
- besteden aandacht aan maatschappelijke fenomenen zoals echtscheiding, éénoudergezinnen, zelfmoord, prostitutie, misbruik van

genot- en geneesmiddelen, delinquent gedrag en verspreiding van aids ;

- tonen respect voor zichzelf en anderen zoals personen met andere geaardheid, uit andere etnische groepen, uit andere culturen en met andere denkwijzen en overtuigingen ;
- herkennen bij zichzelf en anderen signalen van diverse vormen van partner- en sociale druk, fanatisme, discriminatie en onverdraagzaamheid en reageren daar passend en tijdig op.

2. Telefoonlijn

Het departement Onderwijs financiert vanaf november 1997 op projectmatige basis een informatietelefoonlijn waar alle onderwijsactoren terecht kunnen met vragen en klachten over ongewenst seksueel gedrag op school ;

VZW Limits – die deze telefoonlijn bemant met drie seksuologen – biedt advies aan scholen die worden geconfronteerd met een klacht, vangt personen op die een klacht hebben en bemiddelt indien een aanklager daarom vraagt.

VZW Limits heeft een draaiboek uitgewerkt met adressen van allerlei hulpverleningsinstaties, praktische tips en een interventiestrategie voor scholen die met ongewenst seksueel gedrag te maken krijgen.

3. Beleidsplan voor scholen ter preventie van ongewenst seksueel gedrag

Het Centrum voor Geboorteregeling en Seksuele Relationele Opvoeding in Gent heeft in opdracht van Onderwijs een beleidsplan ontworpen dat scholen en centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's) informatie en instrumenten aanbiedt om seksueel ongewenst gedrag op school te voorkomen.

Dit beleidsplan bevat suggesties voor concrete acties, zoals het organiseren van een bevraging, van studiedagen, van overleg over het schoolreglement. Het bevat ook verwijzingen naar didactisch materiaal, nuttige adressen, vormingsinstituten en verwante initiatieven.

Binnenkort zal dit beleidsplan via de website van het departement Onderwijs beschikbaar zijn en zal iedere school of CLB hier gratis een exemplaar van kunnen krijgen.

4. Studienamiddag

Op 5 april 2000 organiseert het departement Onderwijs een studienamiddag "Samen met scholen op weg naar een integraal preventiebeleid", waarop het beleidsplan alsook de werking van de telefoonlijn zal worden toegelicht.

Een aantal scholen zullen als voorbeelden van goede praktijk hun preventiebeleid toelichten.

5. Actieplan "antisociaal" gedrag

Het actieplan "antisociaal gedrag" dat midden '99 op het departement Onderwijs totstandkwam, biedt een overzicht van preventieve en curatieve maatregelen die elk op hun domein bijdragen tot het voorkomen van normoverschrijdend gedrag.

Ter illustratie een niet-limitatieve opsomming van een aantal voorstellen die in het actieplan vermeld stonden, en die momenteel reeds gerealiseerd zijn.

- Vorig jaar werden een aantal sensibiliseringscampagnes doorgevoerd. De boeken "Over Galliërs en managers" en "Geweld is niet geweldig" werden respectievelijk in het basis- en secundair onderwijs verspreid.
- Eind vorig jaar werden een aantal infocampagnes georganiseerd over het nieuwe decreet CLB en over het spijbelproject.
- De gids voor ouders met kinderen in het basisonderwijs (met een vertaling in o.a. het Turks en Arabisch) werd uitgegeven. Een gids voor jongeren in het secundair onderwijs is in voorbereiding.
- Wijzigingen aan de afwezigheidsreglementen in het secundair onderwijs werden als gevolg van het spijbelproject doorgevoerd. In deze nieuwe regelgeving worden scholen aangeemoedigd om de spijbelproblemen onder ogen te zien en met partners rond de school naar oplossingen te zoeken.

6. Nascholing

Bij het bepalen van de prioritaire nascholings-thema's voor het schooljaar 2000-2001 werd aan nascholingsinstellingen gevraagd om voorstellen van vorming te formuleren voor onderwijzend en leidinggevend personeel over de aanpak van "moeilijk schoolgedrag".

Deze nascholingsessies – die aan de scholen gratis worden aangeboden – zullen zich richten tot het verwerven van vaardigheden om :

- gepast te kunnen reageren op negatieve interacties van en tussen leerlingen en om positieve acties te kunnen stimuleren ;
- respectvol en gepast te kunnen omgaan met de eigenheid en gevoelens van de individueel lerende en de sociale groep ;
- probleemoplossende en conflictbeheersende technieken en strategieën te kunnen gebruiken wanneer zich in de klas of school een acute probleemsituatie voordoet.

Van de dertien ingediende dossiers werden er door de selectiecommissie vier uitstekende nascholingsinitiatieven uitgekozen die aan de minister ter goedkeuring zullen worden voorgelegd.

7. Onderzoek

Er vindt momenteel een onderzoek plaats door L. Walgraeve en N. Vettenburg over antisociaal gedrag op school, onveiligheid en onveiligheidsgevoelens, in het kader van het Onderwijskundig Wetenschappelijk Onderzoek. Een tussentijds rapport is reeds voorhanden.

Het onderzoek zal het probleem van antisociaal gedrag op school duidelijker kunnen omschrijven. Dit zal ertoe leiden dat meer gericht naar oplossingen en beleidsacties zal kunnen worden gezocht.

Vraag nr. 83 van 8 maart 2000 van de heer ANDRE VAN NIEUWKERKE

Europese Scholen – Inspectie

De Europese Scholen in België en andere landen van de Europese Unie (EU) worden geïnspecteerd door iemand uit het Vlaamse inspectiekorps. In het verleden werd deze opdracht waargenomen door de inspecteur-generaal basisonderwijs. Momenteel gebeurt dit door iemand anders binnen de administratie.

1. Zijn er terzake aanwervings- of aanstellingscriteria ? Zo ja, welke ?

2. Is de titel "inspecteur Europese Scholen" een organieke ambtsdefiniëring? In welke tekst kan ik hiervan een omschrijving vinden?
3. In het "Statuut van het onderwijzend personeel van de Europese Scholen" (21 oktober 1987), hoofdstuk V, artikel 39, lees ik: "Aan het einde van het tweede trimester van het eerste als profjaar beschouwde dienstjaar, wordt door de administratief bevoegde inspecteur, eventueel in samenwerking met een deskundig inspecteur en de directeur van de school, gezamenlijk een beoordelingsrapport opgesteld over de wijze waarop de nieuwe leraar zich van zijn taak heeft gekweten ...".

Mag ik vernemen wat er wordt bedoeld met "administratief bevoegde" en "deskundig"?

4. In het akkoord tussen de federale regering en de raad van bestuur van de Europese Scholen van 12 oktober 1962 (Belgische Staatsblad van 7 februari 1976) lees ik onder hoofdstuk 3, artikel 6: "De leden van de Raad van Bestuur en van de Commissies van Inspecteurs genieten gedurende de uitoefening van hun functie en op hun reizen naar en van de plaats van bijeenkomst, de gebruikelijke faciliteiten."

Graag had ik geweten wat "gebruikelijke faciliteiten" kunnen zijn?

5. Zijn er aan deze opdracht bijzondere werkingskosten verbonden die worden gedragen door de Vlaamse Gemeenschap?
6. Indien de opdracht wordt uitgevoerd door een inspecteur die werkzaam is in het organieke kader, wordt er dan voorzien in zijn tijdelijke vervanging?

Gezien de veelheid en spreiding van de Europese Scholen kan men zich de vraag stellen of beide functies wel verenigbaar zijn.

7. Welke functie heeft er voorrang bij het uitvoeren van opdrachten: deze van inspecteur van de Vlaamse Gemeenschap, of deze van inspecteur Europese Scholen?
8. Het lijkt aangewezen binnen het kader van het decreet op inspectie en pedagogische begeleiding deze opdracht te definiëren en eventueel bij mandaat en in deelopdrachten op te splitsen.

Zijn er initiatieven genomen teneinde de continuïteit binnen de basisopdracht te bewaren?

Antwoord

Het statuut van de inspectie van de Europese Scholen is geregeld door de artikelen 7 en 15 tot en met 19 van het oud Verdrag van 12 april 1957 betreffende het Statuut van de Europese Scholen en aanvullend de artikelen 15 tot 18 van een nieuw Verdrag houdende het Statuut van de Europese Scholen (ondertekend door alle lidstaten op 2 juni 1994, maar nog niet door de lidstaten geratificeerd).

De inspectie van de Europese Scholen is toevertrouwd aan twee inspecteurs per lidstaat van de EU. Het betreft inspecteurs respectievelijk voor het primair onderwijs (kleuter- en lager onderwijs) en het secundair onderwijs. Zij inspecteren de leerkrachten gedetacheerd door hun lidstaat en soms mede met inspectieleden van andere lidstaten de algemene onderwijskundige aanpak in de taalafdeling waarvan zij de onderwijstaal spreken.

In het meertalige België is sinds jaren een compromis gangbaar waardoor de inspecteur voor kleuter- en lager onderwijs Nederlandssprekend is, die voor het secundair onderwijs Franssprekend. Zij beheersen liefst allebei de beide landstalen, zodat wederzijds de Vlaamse inspecteur in de Franstalige taalsecties en de Waalse inspecteur in de Nederlandstalige taalsecties van de Europese Scholen alle door België gedetacheerde leerkrachten kunnen inspecteren.

Op dit ogenblik is een inspecteur-coördinator van de Vlaamse onderwijsinspectie door de minister aangewezen om bovenbeschreven inspectietaak te vervullen. Het is dus onjuist te stellen dat die taak "door iemand anders binnen de administratie wordt vervuld".

De voorganger van de huidige Vlaamse inspecteur van de Europese Scholen was een hoofdinspecteur (oude naam van inspecteur-coördinator) van de onderwijsinspectie. Het gegeven dat deze opdracht in het verleden werd waargenomen door de inspecteur-generaal basisonderwijs, is dus ook onjuist, alhoewel moet worden toegegeven dat in het verleden veelal inspecteurs-generaal de functie hebben ingevuld.

Ik antwoord nu op de precieze vragen.

1. Er zijn nergens, noch in internationale noch in nationale teksten, aanwijzingen over aanwervings- of aanstellingscriteria van bedoelde inspectie.

De voor de hand liggende en ook in de Europese Scholen toegepaste methode is dat de kandidaat die door de lidstaat wordt voorgesteld, in het bezit is van de bevoegdheidsbewijzen voor het ambt en het ambt ook uitoefent. De Hoge Raad (raad van bestuur van de Europese Scholen) neemt akte van het voorstel van de lidstaat. De Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs bevestigt de aanstelling met een ministerieel besluit.

2. Met "administratief bevoegd inspecteur" is bedoeld de inspecteur zoals in punt 1 is omschreven. De eventualiteit van samenwerking met een ander "deskundig inspecteur" kan betekenen dat men de hulp inroept van een inspecteur van een andere lidstaat, die hetzelfde vak inspecteert.
3. De inspecteurs genieten voor hun dienstreizen een vergoeding voor reis- en verblijfskosten. Deze vergoeding wordt door het budget van de Europese Scholen gedragen.
4. Er zijn aan de opdracht van inspecteur Europese Scholen verder geen bijzondere werkingskosten voor de Vlaamse Gemeenschap verbonden.
5. De bedoeling van de inspectie van de Europese Scholen is ook de link te leggen tussen de onderwijskundige evolutie in de lidstaten en de aanpak en inhoud van het onderwijs in de Europese Scholen. Het is dus gewenst – en dit gebeurt ook in de meeste lidstaten – dat de inspecteur zijn/haar taak in de reguliere inspectie van de lidstaat blijft vervullen. Er wordt in de lidstaten wel een werkverdeling uitgewerkt, waardoor de inspecteur zijn/haar dubbele taak kan vervullen.

Er wordt dus vanuit de Europese Scholen met nadruk gewenst dat beide functies verenigbaar zijn en blijven. Er moet voor worden gezorgd dat beide functies naast elkaar kunnen worden uitgeoefend. De aangestelde inspecteur moet daarvoor – eventueel samen met de collega's – de nodige schikkingen treffen.

Er wordt ook niet voorzien in de tijdelijke vervanging van de inspecteur tijdens zijn/haar opdracht voor de Europese Scholen.

6. Het lijkt mij echt niet nodig de opdracht van inspecteur Europese Scholen – geregeld door een internationaal verdrag – binnen het kader van de Vlaamse wetgeving te definiëren. Het is ook helemaal niet aangewezen die opdracht op te

splitsen. De regels die gelden voor alle lidstaten moeten in deze worden gerespecteerd.

Ik ben ervan overtuigd dat bedoelde inspectie de continuïteit van de opdracht goed uitvoert. Er is mijns inziens geen reden om daarin alleen voor Vlaanderen verandering aan te brengen.

Vraag nr. 85
van 8 maart 2000
van de heer BART DE SMET

Levensbeschouwelijke vakken – Leerlingenaantal – Personeelskosten

In de politieke debatten over objectieve factoren die het verschil in financiering verantwoorden tussen het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs, wordt de grondwettelijke verplichting van het gemeenschapsonderwijs om alle erkende godsdiensten of levensbeschouwingen aan te bieden als een van de terechte elementen aangevoerd.

1. Wat is het aantal leerlingen in het gemeenschapsonderwijs, per onderwijsniveau, ingeschreven in de cursussen van de erkende godsdiensten (de katholieke, de protestantse, de Israëlitische, de anglicaanse, de islamitische en de orthodoxe, per godsdienst) en het aantal leerlingen ingeschreven in de cursus niet-confessionele zedenleer ?
2. Wat is het aantal vrijstellingen voor het levensbeschouwelijke vak per onderwijsniveau in het gemeenschapsonderwijs ?
3. Wat is het gemiddeld aantal levensbeschouwingen (één van de erkende godsdiensten, de niet-confessionele zedenleer en/of vrijstelling) aangeboden in de basisscholen en in de secundaire scholen van het gemeenschapsonderwijs ?
4. Wat is het aantal inspecteurs per levensbeschouwing en wat zijn de absolute cijfers in personeelskosten per levensbeschouwing voor het gemeenschapsonderwijs ?

Antwoord

Basisonderwijs

1. Aantal leerlingen in het lager gemeenschapsonderwijs ingeschreven in een cursus van de erkende godsdiensten en aantal leerlingen in het

lager gemeenschapsonderwijs ingeschreven in de cursus niet-confessionele zedenleer :

Godsdienst Schooljaar 1998-1999	Lager onderwijs in het gemeenschapsonderwijs
Anglicaanse godsdienst	5
Israëlitische godsdienst	16
Orthodoxe godsdienst	72
Protestantse godsdienst	812
Islamitische godsdienst	4.406
Niet-confessionele zedenleer	16.323
Katholieke godsdienst	31.440
Totaal	53.074

2. Aantal vrijstellingen voor het levensbeschouwelijke vak in het lager gemeenschapsonderwijs : 894.

3. In het lager gemeenschapsonderwijs is het gemiddeld aantal levensbeschouwelijke vakken dat wordt aangeboden 3,656.

4. Personeelskosten in absolute cijfers per levensbeschouwing voor het gemeenschapsonderwijs in het basisonderwijs (voor de berekening van de loonlast werd de maand februari 2000 genomen) :

- Leermeesters niet-confessionele zedenleer : 22.923.000 fr.
- Leermeesters katholieke godsdienst : 21.886.313 fr.
- Leermeesters protestantse godsdienst : 5.650.744 fr.
- Leermeesters islamitische godsdienst : 4.040.794 fr.
- Leermeesters orthodoxe godsdienst : 361.440 fr.
- Leermeesters Israëlitische godsdienst : 111.614 fr.
- Leermeesters anglicaanse godsdienst : 34.779 fr.

Secundair onderwijs

Het hiernavolgend cijfermateriaal heeft betrekking

op het voltijds gewoon secundair gemeenschapsonderwijs, referentiedatum 1 februari 1999 ; het betreft hier de meest recente geverifieerde leerlinggegevens die aan de basis liggen van de voor het schooljaar 1999-2000 toegekende lerarenomkadering voor de levensbeschouwelijke cursussen.

1.

Levensbeschouwelijke cursussen	Aantal regelmatige leerlingen
Katholieke godsdienst	21.061
Protestantse godsdienst	965
Israëlitische godsdienst	149
Anglicaanse godsdienst	8
Islamitische godsdienst	4.488
Orthodoxe godsdienst	51
Niet-confessionele zedenleer	40.421
Vrijstellingen	1.526
Totaal	68.669

2. Vrijstellingen worden binnen bovenstaande tabel ook als een cursus beschouwd. Zoals blijkt, ligt het gemiddeld aantal georganiseerde cursussen per school tussen de drie en vier.

3.

Aantal aangeboden cursussen	Aantal scholen
Eén cursus	0
Twee cursussen	25
Drie cursussen	82
Vier cursussen	113
Vijf cursussen	22
Zes cursussen	10
Zeven cursussen	0
Acht cursussen	0
Totaal	252

4.

Levensbeschouwelijke cursussen	Aantal uren-leraar	Kostprijs in milj. fr.
Katholieke godsdienst	4.950	359
Protestantse godsdienst	1.036	75
Israëlitische godsdienst	126	9
Anglicaanse godsdienst	12	0,9
Islamitische godsdienst	1.740	126
Orthodoxe godsdienst	78	6
Niet-confessionele zedenleer	5.580	405

Bezetting inspecteurs per levensbeschouwing

Voor de katholieke godsdienst :

- inspecteur-adviseur voor het lager onderwijs : 13
- inspecteur-adviseur coördinator voor het lager onderwijs : 6
- inspecteur-adviseur voor het secundair en het pedagogisch hoger onderwijs : 7

Voor de niet-confessionele zedenleer :

- inspecteur-adviseur voor het lager onderwijs : 5
- inspecteur-adviseur coördinator voor het lager onderwijs : 1
- inspecteur-adviseur voor het secundair en het pedagogisch hoger onderwijs : 3

Voor de protestantse godsdienst :

- inspecteur-adviseur voor het lager onderwijs : 1
- inspecteur-adviseur voor het lager, secundair en het pedagogisch hoger onderwijs : 2

Voor de orthodoxe godsdienst :

- inspecteur-adviseur voor het lager, secundair en het pedagogisch hoger onderwijs : 1/2

Voor de Israëlitische godsdienst :

- inspecteur-adviseur voor het lager, secundair en het pedagogisch hoger onderwijs : 1

Bovendien kan in uitvoering van artikel 6, § 4, tweede lid, van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken, aan deze personeelsformatie nog volgende toevoeging gebeuren :

Voor de inspectie en de begeleiding van :

- de katholieke godsdienst : 2
- de niet-confessionele godsdienst : 1

Vraag nr. 87 van 16 maart 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Europese Scholen – Inspectie

De minister antwoordde reeds op mijn schriftelijke vraag inzake de door Vlaanderen gedetacheerde leerkrachten voor de Europese Scholen in Vlaanderen en Brussel (vraag nr. 43, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 720).

Daarbij stelt zij onder meer dat elke lidstaat beschikt over één inspecteur voor het basisonderwijs en één voor het secundair onderwijs.

Kan de minister preciseren of het telkens om één inspecteur gaat voor zowel de Franse als de Vlaamse Gemeenschap ?

Kan zij concreet bevestigen dat de onderwijsinspectie van de door de Vlaamse overheid gedetacheerde leerkrachten zowel voor het basis- als voor het secundair onderwijs door een Vlaamse inspecteur gebeurt ?

Antwoord

Elke lidstaat van de Europese Unie wordt uitgenodigd één inspecteur voor het basisonderwijs aan de Europese Scholen te leveren.

De inspecteurs oefenen controle uit op de onderwijsaanpak in de taalsecties van de scholen waarin leerlingen uit hun lidstaat de lessen volgen, en begeleiden de leerkrachten gedetacheerd vanuit hun lidstaat. De Nederlandstalige taalsecties in de scholen worden bemand met Nederlandse en Vlaamse leerkrachten en worden dan ook door de Nederlandse en Belgische inspectie begeleid.

Voor België is een overeenkomst in verband met deze inspectie gesloten tussen de Vlaamse en Fran-

se Gemeenschap. De Vlaamse Gemeenschap levert de inspecteur basisonderwijs en de Franse Gemeenschap die voor het secundair onderwijs. Beide beschikken over een goede kennis van de tweede taal, zodat ze in samenwerking met elkaar alle taken van de inspectie kunnen uitvoeren.

De door de Vlaamse overheid gedetacheerde leerkrachten voor het secundair onderwijs worden in die context onder verantwoordelijkheid van de Waalse inspecteur geïnspecteerd. De omgekeerde situatie is realiteit in het basisonderwijs. Dat heeft nog niet (nooit) geleid tot moeilijkheden. Een uitbreiding van de inspectie tot bijvoorbeeld vier leden is verdragrechtelijk (Statuut Europese Scholen) niet mogelijk en is ook niet wenselijk.

Vraag nr. 88
van 16 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Europese Scholen – Aanwervingsprocedure

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 43 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 720) aangaande de gedetacheerde leerkrachten voor de Europese Scholen deelt de minister mee dat kandidaten voor openstaande vacatures een aanvraag met curriculum vitae moeten indienen bij het departement Onderwijs.

De minister beslist naar eigen zeggen op basis van een vergelijking van de door de kandidaten ingediende dossiers.

1. Kan de minister mededelen hoeveel kandidaturen er gemiddeld per vacature worden genoteerd?
2. Kan zij mij mededelen op basis van welke objectieve elementen in dat dossier zij een selectie kan maken?

Ik veronderstel immers dat dergelijke betrekkingen nogal gegeerd zijn. De betrokkenen verdienen tussen de 98.154 frank (aanvangswedde barema 9 in 1998) en 288.182 frank (hoogste brutowedde barema 1) en genieten daarenboven de fiscale voordelen die vergelijkbaar zijn met de voordelen die aan andere internationale ambtenaren in dit land worden toegekend.

Lijkt het daarom niet aangewezen dat kandidaten zouden worden onderworpen aan een vergelijkende proef om uit te maken wie het meest geschikt is voor een dergelijke opdracht?

Antwoord

1. Het heeft geen zin om voor alle vacatures mee te delen hoeveel kandidaten er gemiddeld zijn. Het aantal hangt af van de school waar de vacature ontstaat en de inhoud van de vacature.

Vacatures in de Europese Scholen in België (Brussel I, II en III, Mol) zijn zeer gewild. Het aantal kandidaten kan daar tot ver over de honderd gaan. Dit is ook het geval voor vacatures voor pedagogische adviseurs (onze studiemeesters-opvoeders) voor de Europese Scholen in de meeste landen. Daarentegen hebben vacatures voor leraars wiskunde en wetenschappelijke vakken (secundair onderwijs), vooral in de niet-Belgische Europese Scholen, veel minder succes. Daar bieden zich gemiddeld een tiental kandidaten aan.

2. De gedetacheerden werden tot op vandaag, ook door al mijn voorgangers, uitgekozen op basis van het ingediende dossier van de kandidaat. Er werd daarbij rekening gehouden met de leeftijd, de verdiensten van de leerkracht op pedagogisch gebied, zijn inzet voor de school waar hij/zij functioneert, zijn talenkennis ook. Wat de door mij in de Europese Scholen aangestelde personeelsleden betreft, heb ik aan mijn departement per nota meegedeeld waarom ik een bepaalde keuze deed.

Ik heb echter het voornemen om voor de beoordeling van de toekomstige vacatures een strak en ondubbelzinnig schema van criteria aan te houden. Daarvoor heb ik aan de collega's van de andere EU-lidstaten (Europese Unie) gevraagd hoe bij hen het keuzeproces verloopt. Deze criteria en de manier waarop een commissie op basis van die criteria aan mij advies zal verlenen, zullen bij de eerstvolgende circulaire over de vacatures aan de kandidaten en de scholen worden meegedeeld.

Er is echter niet in een vergelijkende proef voorzien. Nog afgezien over de inhoud van de proef, zou zo'n proef voor telkens één detachering een onevenredige last voor een commissie en mijn departement betekenen.

De betrekkingen in de Europese Scholen zijn gegeerd. De brutosalarisgegevens in de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreffen echter slechts één categorie personeelsleden. De meeste gegevens over de salarisbedragen kunnen worden opgevraagd in de Europese Scholen zelf.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 42
van 14 februari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB – Mainstreamingsbeleid

De Europese werkgelegenheidsrichtsnoeren bepalen dat in het kader van de mainstreaming een systeem moet worden uitgewerkt voor permanente opvolging van het mainstreamingsprincipe in alle opleidings- en begeleidingsacties. Niet alleen de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), maar ook voormalig minister van Tewerkstelling Theo Kelchtermans onderschreef de idee naar aanleiding van mijn interpellatie over het Vlaamse Actieplan (*Handelingen C88 van 11 maart 1999, blz. 1 e.v. – red.*).

Toch stel ik vast dat de minister dit in praktijk nog niet uitvoert. Zo waren er blijkbaar geen cijfers voorhanden om de deelname van m/v aan de opleidingen tot vrachtwagenchauffeur weer te geven, ondanks mijn specifieke vraag (*schriftelijke vraag nr. 17 van 22 december 1999; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 4 februari 2000, blz. 517 – red.*). Vooral in roldoorbrekende opleidingen is het belangrijk de evolutie in de aanwezigheid van het meest afwezige geslacht duidelijk te meten en zichtbaar te maken.

Welke concrete stappen heeft de minister reeds gedaan om de afgesproken permanente mainstreaming toe te passen in alle opleidingen, begeleidings- en werkervaringsacties van de Vlaamse

Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) ?

Antwoord

In het kader van het Europese werkgelegenheidsrichtsnoerenbeleid hebben de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners de idee van mainstreaming volledig onderschreven (cf. Vlaams Actieplan 2000). Om dit idee te concretiseren, werden door mij reeds verschillende initiatieven genomen.

Aan de administratie Werkgelegenheid werd – in het kader van het Vlaams Actieplan – de opdracht gegeven om een monitoringsysteem uit te werken, en dus alle maatregelen die in het kader van het Europese werkgelegenheidsbeleid worden genomen, op te volgen. Daarbinnen zal specifieke aandacht gaan naar de problematiek man-vrouw. Eerstdaags verwacht ik daarvoor een geconcretiseerd voorstel.

Specifiek m.b.t. de problematiek van gelijke kansen en de realisatie van pijler 4 in het Europese werkgelegenheidsbeleid, werd een onderzoekinstelling belast met het uitwerken van een set van indicatoren en evaluatiecriteria. Zij zal bestaande methodieken toetsen en in samenwerking met de werkgroep Gelijke Kansen aan de hand van het verzamelde materiaal een voorstel van monitoringsysteem voorleggen voor alle acties inzake gelijke kansen van mannen en vrouwen.

Tot slot vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger hieronder een overzicht van de opleidingen voor vrachtwagens gestart in 1999. Deze tabel is opgesplitst naar de verschillende soorten opleidingen en naar het geslacht van de cursisten.

	Man	Vrouw	Totaal
Bestuurder zware vrachtwagen	30	7	37
Bestuurder zware vrachtwagen – bijscholing	15	1	16
Vooropleiding vrachtwagenbestuurder	157	39	196
Bestuurder zware vrachtwagen met aanhanger/oplegger	225	47	272
Bijscholing met aanhanger/oplegger	6		6
Bijscholing rijvaardigheid met vrachtwagen en/of combinatie	1		1
Bestuurder zware vrachtwagen distributietransport	38	5	43
Distributiechauffeur	11	1	12
Totaal	483	100	583

Vraag nr. 44
van 18 februari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Premies loopbaanonderbreking – Samenwerkingsakkoord

De aanmoedigingspremie van de Vlaamse overheid bij loopbaanonderbreking (AWAP) wordt enkel uitgekeerd aan werknemers in de privé-sector die, als ze hun arbeidsduur verminderen of loopbaanonderbreking nemen, tewerkgesteld zijn in het Vlaamse gewest én worden vervangen (artikel 3, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 oktober 1998). Dit betekent dat werknemers uit het Brusselse of Waalse gewest, maar tewerkgesteld in Vlaanderen, een premie kunnen ontvangen indien zij ook aan de andere toekenningsvoorwaarden voldoen. De Vlamingen die echter in Brussel werken – en dit zijn er heel wat, daar zowel overheidsdiensten als bedrijven in Brussel gevestigd zijn – krijgen deze premie niet.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is niet geneigd vanuit de gewestbevoegdheid een analoog stelsel uit te werken, waardoor in Brussel werkende Vlamingen op deze regeling een beroep zouden kunnen doen.

In het voorjaar 1999 werd door toenmalig minister Theo Kelchtermans deze specifieke vraag voorgelegd aan de minister-voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke regering. Meer bepaald werd aan het Brussels Gewest gevraagd akkoord te gaan met een besluitwijziging waardoor het mogelijk zou worden dat de werknemer voorheen tewerkgesteld in het Vlaamse gewest, zijn premie zou behouden indien hij verplicht wordt te gaan werken in het Brusselse gewest.

1. Hoeveel inwoners uit het Waalse en Brusselse gewest ontvingen sedert het ontstaan van deze maatregel een premie ?
2. Is er inmiddels een reactie van de Brusselse Hoofdstedelijke regering op dit voorstel ?
3. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om hierover een samenwerkingsakkoord af te sluiten ?

Antwoord

1. In de huidige AWAP-informaticatoepassing kan geen selectie worden gemaakt op basis van de

woonplaats van de werknemer ; de gevraagde gegevens kunnen door het actuele databestand derhalve niet worden opgeleverd.

Van de 21.587 gunstig besliste aanvragen in 1999 zijn er in ieder geval een beperkt aantal aanvragers die hun woonplaats in het Brusselse of Waalse gewest hebben.

2. In het voorjaar 1999 heeft de toenmalige minister Theo Kelchtermans een schrijven gericht aan de minister-voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke regering betreffende het probleem van de territoriale bevoegdheid m.b.t. de materie van de aanmoedigingspremies.

Meer bepaald werd aan het Brussels Gewest gevraagd akkoord te gaan met een besluitwijziging waardoor het mogelijk zou worden dat de werknemer voorheen tewerkgesteld in het Vlaamse gewest, zijn aanmoedigingspremie zou behouden wanneer hij verplicht wordt te gaan werken in het Brusselse gewest. Voor het behoud van de premie werd wel een dubbele voorwaarde gesteld : de betrokken werknemer zou reeds gedurende minstens drie maanden de premie moeten genieten, en de wijziging in de tewerkstellingsplaats moest het gevolg zijn van een bedrijfsreorganisatie, een fusie of een overname van bedrijven.

De Brusselse Hoofdstedelijke regering heeft tot op heden niet gereageerd op voormeld voorstel tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 oktober 1998.

3. Voornoemd initiatief van de vorige Vlaamse minister bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid was er juist op gericht m.b.t. de geschetste problematiek een samenwerkingsakkoord af te sluiten met de andere gewesten.

Deze optie wordt door mij bijgetreden. Het komt evenwel aan de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest toe om zich uit te spreken over de toekenning van de premie in het bovenvermelde geval, aangezien het hier een gewestmaterie betreft.

Vraag nr. 45
van 22 februari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDAB-website – Taalgebruik

Ik stel vast dat de webstek van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) viertalig is.

Meent de minister niet dat zulks een overtreding is van de taalwetgeving op bestuurszaken ?

Heeft hij al stappen genomen om ervoor te zorgen dat de VDAB-webstek zich zou conformeren aan de taalwetgeving ?

Antwoord

In de taalwetgeving op bestuurszaken is niets specifiek bepaald inzake het verspreiden van informatie via het Internet. Derhalve geldt de algemene regel dat de gebruikstaal van de VDAB-site het Nederlands is.

Al de functionele toepassingen op de VDAB-site (de WIS-vacaturebank, de KISS-sollicitantenbank, de opleidingendatabank en webleren), de informatieve pagina's voor werkzoekenden en werkgevers, statistische informatie en het E-zine, zijn uitsluitend in het Nederlands (*WIS : Werkinformatiesysteem ; KISS : Kandidaten Informatie- en Selectiesysteem – red.*).

Het Internet is een uitgesproken internationaal medium, waar grenzen onbestaande zijn. Dit heeft tot gevolg dat wij heel wat internationale bezoekers op de site mogen verwelkomen. Om deze buitenlandse bezoekers op een gepaste wijze te ontvangen als Vlaamse dienst, wordt een bondige anderstalige beschrijving van de site aangeboden, specifiek gericht naar deze doelgroep. Hier maakt de VDAB kenbaar wat hij is, wat hij doet en wat hij kan betekenen voor zijn klanten.

Dit is conform het standpunt van de Vlaamse Gemeenschap, waarin wordt gesteld dat in principe het Nederlands wordt gebruikt, tenzij bepaalde informatie "doelgericht" wordt verspreid naar een buitenlandse doelgroep.

Bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht zijn op dit ogenblik meerdere gelijkaardige problematieken in behandeling. Tot op heden is er nog geen uitspraak. In afwachting van een uitspraak houdt

de VDAB zich aan het standpunt zoals gesteld door de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 46
van 24 februari 2000
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Startbanenplan – Protocolakkoord

De minister ondertekende onlangs samen met vertegenwoordigers van het ANPCB (Aanvullend Paritair Comité voor Bedienden) het eerste protocolakkoord dat het startbanenplan invult. Dit protocol geldt voor de periode 1 maart 2000 tot en met 28 februari 2003 en moet tegemoetkomen aan het wegwerken van de knelpuntvacatures in Vlaanderen.

In dit verband wens ik de minister volgende technische vragen voor te leggen.

1. Waarom bepaalt het protocol dat in Vlaanderen 600 startbanen per jaar worden gecreëerd ?

Waarop is dit cijfer gebaseerd ?

2. Via het stelsel van de individuele beroepsopleiding (IBO) wordt daartoe een extra begeleidingspremie van 10.000 frank per jongere en per maand ter beschikking gesteld.

Waarop is dit bedrag gebaseerd ?

3. In het kader van de "landingsbanen" komt daar nog eens 10.000 frank bovenop wanneer een 45-plusser instaat voor de begeleiding.

Waarom wordt de grens gelegd bij de 45-plussers ?

Kan de minister ook hier het bedrag van 10.000 frank verduidelijken ?

4. Waarom krijgen die peters en meters die premies slechts op het einde van hun beroepsloopbaan ?

5. Wat bedoelt de minister precies met "jongerenafdelingen" in de bedrijven ? Op welk theoretisch concept is dit idee gebaseerd ?

Waarom heeft de minister hier per jongere een premie van 100.000 frank ter beschikking ?

6. De Vlaamse overheid doet via de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsop-

leiding (VDAB) een bijkomende inspanning om 250 jongeren te vormen. Is dit per jaar ?

Vanwaar de afweging 1.000 jongeren te laten vormen door Cevora (Centrum voor Vorming van het Aanvullend Paritair Comité voor Bedienden) en 250 jongeren door de VDAB ?

7. Om het deeltijds onderwijs aan te moedigen, zal de minister een premie van 5.000 frank per maand en per jongere toekennen aan elk bedrijf dat een stageplaats aanbiedt.

Wat is de verantwoording van de hoogte van deze financiële incentive ?

8. De sector gaat sterk investeren in een systeem van ontslagbegeleiding en vorming van oudere ontslagen bedienden.

Wat wordt daaronder precies verstaan ?

9. Ook andere risicogroepen als migranten en laaggeschoolden worden sterker betrokken bij de vormings- en tewerkstellingsacties.

Wat houdt dit precies in ?

10. In het protocolakkoord verbinden de sociale partners er zich ook toe relevante arbeidsmarktinformatie aan de minister door te spelen.

Over welke informatie gaat het hier ?

Antwoord

1. Dit cijfer reflecteert de inspanningen die Cevora in het kader van het sectorconvenant (duur-tijd 3 jaar) zal leveren.

Cevora zal aan 600 jongeren opleidings- en tewerkstellingsbegeleiding aanbieden met het oog op duurzame tewerkstelling in de sector en op voorwaarde dat de toeleiding van werkzoekenden naar vorming en tewerkstelling kan worden gerealiseerd.

2. De extra begeleidingspremie komt tegemoet aan de vraag gesteld door de sociale partners en zal voor de werkgever een stimulans betekenen voor het verzorgen van een goede begeleiding op de werkvloer (al dan niet een beroep doende op externe hulp).

Het bedrag van 10.000 frank is gebaseerd op een inschatting van de begeleidingskosten door

de VDAB, rekening houdende met het beschikbare budget.

3. Het is belangrijk om een leeftijdsgrens te bepalen om misverstanden bij de toekenning van het voordeel te vermijden.

De leeftijdsgrens 45+ correspondeert met de leeftijdsgrens die voor eerdere acties werd gehanteerd en met het advies van de Nationale Arbeidsraad terzake. De toevoeging van 10.000 frank wanneer de begeleiding gebeurt door een oudere werknemer, hetgeen in praktijk een verdubbeling van de premie betekent, is een duidelijke aanwijzing dat we de nieuwe rol van oudere werknemers, namelijk "mentor en peterschap", ernstig nemen en hiermee een invulling willen geven aan het concept "landingsbanen".

4. De premie wordt uitgekeerd aan de werkgever die de "peter-meter" tewerkstelt.

Nergens staat er in het protocol dat dit slechts op het einde van de loopbaan zou kunnen.

5. "Jongerenafdeling" is een experimenteel concept dat in het werkveld gaandeweg zal worden ingevuld en vooral de groeikansen van jongeren binnen een bedrijfscontext zal benadrukken.

Het bedrag vormt een startkapitaal.

6. Cevora bereikt via haar jaarlijkse vormingsinspanningen gemiddeld 1.000 werknemers per jaar.

De VDAB zal jaarlijks 250 werkzoekenden bijkomend toeleiden, dit houdt verband met het groot aantal knelpuntvacatures in de sector.

7. De begeleidingspremie voor een jongere die voltijds werkt, bedraagt 10.000 frank, een jongere die deeltijds in het bedrijf werkt, ontvangt 5.000 frank.

8. Inzake ontslagbegeleiding voor de uit ANPCB-ondernemingen ontslagen bedienden verbindt Cevora zich ertoe om het bestaande systeem verder uit te bouwen als een mogelijkheid waarop de ontslagen bedienden (+35jaar) binnen twee maanden na ontslag een beroep kunnen doen, met het oog op een snelle reïntegratie op de arbeidsmarkt, bij voorkeur in de sector.

9. Dit engagement vertaalt zich in de drie acties.

De sector verbindt er zich toe om bij de opleidings- en tewerkstellingsbegeleidingsprogramma's sterke aandacht te geven aan de aanwezigheid van niet-werkende werkzoekenden die het laagst scoren op de werkzaamheidsgraad, zoals personen met een handicap, migranten, oudere werkzoekenden en lagergeschoolde werkzoekenden.

Daarnaast zal de sector meewerken aan de organisatie van roldoorbrekende opleidingsprojecten voor vrouwen, gericht op plaatsing binnen knelpuntberoepen en op identificatie van tewerkstellingsbelemmerende factoren.

Verder zal de sector onderzoeken in welke mate een vormende en sensibiliserende rol kan worden gespeeld in het coachen van bedrijven om te komen tot een personeelsbeleid van diversiteit en tot instrumenten die de bedrijven helpen of stimuleren om in hun arbeidsorganisatie ruimte te scheppen voor lagergeschoolden.

10. In eerste instantie wordt gedacht aan de ontwikkeling van beroepsprofielen die kunnen worden aangewend voor de uitwerking van beroepsopleidingsplannen voor het onderwijs, via de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR).

De sector zal ook meewerken aan de uitbouw van ROME-competentieprofielen.

Tot slot engageren de sociale partners zich om de werkzaamheden van het sectorieel observatorium, en in het bijzonder deze in verband met identificatie van knelpuntberoepen, ter beschikking stellen van de beleidsinstanties.

Vraag nr. 47
van 3 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER

Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
Vraag nr. 80
van 3 maart 2000
van de heer Jos De Meyer
Blz. 1117

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt

door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 48
van 3 maart 2000
van de heer STEFAAN PLATTEAU

VDAB-lesgevers – Evaluatie

Sedert geruime tijd kunnen stempelgerechtigde werklozen een beroep doen op de mogelijkheden die hun in diverse opleidingscentra van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) worden aangeboden. Door het volgen van een cursus wordt de opleidingsachtergrond van de werkzoekenden vergroot en neemt de kans om een gepaste job te vinden toe.

De lesgevers spelen een belangrijke rol bij het aan een baan helpen van werkzoekenden, en uiteindelijk dus ook bij het doen dalen van het werklozenaantal.

1. Wordt het lesgevend personeel geëvalueerd ?
Zo ja, hoe ?
2. Gebeurt dit ook voor hun omgang met de cursisten ?

Antwoord

Het lesgevend personeel van de VDAB wordt geëvalueerd volgens het besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 1994 (BS van 26 april 1994) houdende vaststelling van de rechtspositieregeling van het instructiepersoneel bij arbeidsovereenkomst aangeworven bij de VDAB.

Elk jaar wordt voor elk bovengenoemd personeelslid een beschrijvende beoordeling opgemaakt volgens de bepalingen vastgelegd door het Beheerscomité. Tijdens dit evaluatiegesprek komt ook de servicegerichtheid aan bod. Hierbij wordt het aspect "omgaan met de cursisten" uiteraard niet uit de weg gegaan.

Vraag nr. 49
van 3 maart 2000
van de heer STEFAAN PLATTEAU

Lokale VDAB-vestigingen – Informatisering en beroepskennis

Vandaag wordt de uitkeringsgerechtigde werkzoevende de mogelijkheid geboden om zijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten doordat de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) diverse bij- en omscholingspakketten aanbiedt.

1. Hoe verloopt het informatiseringsproces inzake de verschillende mogelijkheden en nieuw aangeboden cursussen naar VDAB-kantoren op lokaal vlak ?
2. Wordt het VDAB-personeel van de lokale kantoren getest op up-to-date-(beroeps)kennis m.b.t. die verschillende mogelijkheden ? Zo ja, hoe ?
3. Wordt het personeel geëvalueerd en gebeurt er een evaluatie op het vlak van de "klantvriendelijkheid" ? Zo ja, hoe ?

Antwoord

Binnen de VDAB wordt gebruikgemaakt van "Intranet" (een voor de organisatie interne Internet-toepassing), waar elk personeelslid alle informatie nodig voor een optimaal functioneren, op terugvindt. Ook de opleidingen die door de VDAB (en derden) worden georganiseerd, zijn er terug te vinden en raadpleegbaar op een gebruiksvriendelijke manier.

Vakgebied, plaats van de opleiding, doelgroep, organisator zijn invalshoeken via dewelke de databank kan worden ondervraagd. De informatie over elk van deze opleidingen (op dit ogenblik zijn er meer dan 1.200 beschreven) bevat onder andere doelstelling, programma van de opleiding, toelatingsvoorwaarden, aansluitende opleidingen, duur, doelgroep, plaats, eventuele opnamedata, enzovoort. Diezelfde informatie is, ten behoeve van de klanten-werkzoekenden, ook terug te vinden op Internet en de VDAB-WIS-palen (*WIS : Werk-informatiesysteem – red.*).

Naar het gebruik van dit instrumentarium toe is binnen de opleidingsschool van de VDAB, Spoor 21, een opleidingsmodule ontwikkeld die aan elk nieuw personeelslid "verplicht" wordt aangeboden. En op lokaal vlak wordt jaarlijks een bevraging georganiseerd naar de opleidingsbehoeften van de medewerkers. Diegene die bijsluiting of bijkomende opleiding wenst of nodig heeft in het gebruik van dit bovengenoemd instrumentarium, kan hiervoor inschrijven en de nodige opleidingen volgen.

Daarnaast krijgen de personeelsleden van de lokale kantoren de kans de verschillende opleidingscentra te bezoeken om hun parate kennis van de "beroepen" en de "opleidingen" bij te sturen. Bovendien zijn er regionaal intervisiemomenten waar kennis en ervaringen worden uitgewisseld.

Het sluitstuk ten slotte van deze kennisbeheersing ligt in de jaarlijkse evaluatie van de personeelsleden. Eén van de items waarop een personeelslid wordt geëvalueerd, is namelijk de kennis van de eigen organisatie.

Het contractueel en statutair personeel van de VDAB wordt geëvalueerd volgens het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende organisatie van de VDAB en de regeling van de rechtspositie van het personeel, gewijzigd bij besluit van 8 juni 1999. Bij deze evaluatie komen, naast een aantal functiegerichte criteria en bijkomende individuele criteria die in overleg met de diensthoofd worden bepaald, onder meer servicegerichtheid en kennis van de eigen organisatie aan bod.

Ten slotte heeft de VDAB in de voorbije jaren een bevragingssysteem ontwikkeld om de klantvriendelijkheid van zijn medewerkers te toetsen en bij te sturen. Daartoe organiseert de dienst "tevredenheidsmetingen" bij de klanten voor de verschillende vormen van zijn dienstverlening. Klanten beantwoorden daarbij onder meer ook vragen over het optreden van instructeurs, consultants en adjunct-consultanten. Meer bepaald gaan die vragen over de vakbekwaamheid, de vriendelijkheid en de begeleidingsvoorwaarden van de VDAB-medewerkers.

Naar de activiteiten van de consultants gebeurt deze bevraging twee keer per jaar. Klanten die in de voorbije periode gebruikgemaakt hebben van een of andere plaatselijke dienstverlening krijgen een vragenlijst thuisgestuurd.

In het geval van de instructeurs gebeurt de bevraging permanent. Elke cursist krijgt aan het einde van zijn opleiding een vragenformulier mee.

Zonder in detail te treden, is de algemene teneur die uit de enquêtes spreekt zeer duidelijk : een meerderheid van de bevrageden (meer dan 80 %) brengt een kwotering goed tot zeer goed uit (d.i. op een schaal van 0 tot 10 een score tussen 7 en 10).

Vraag nr. 50
van 8 maart 2000
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Toerisme Vlaanderen – Zonevreemde campings

De situatie m.b.t. zonevreemde campings is bekend.

Ik vernam echter dat Toerisme Vlaanderen zelf zonevreemde terreinen zou hebben (Zuienkerke, Knokke).

Mijns inziens heeft Toerisme Vlaanderen toch een voorbeeldfunctie.

Baat Toerisme Vlaanderen inderdaad zonevreemde terreinen uit ?

Heeft de minister terzake eventueel reeds maatregelen genomen ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat Toerisme Vlaanderen zelf geen terreinen uitbaat. De terreinen eigendom van Toerisme Vlaanderen zijn in erfpacht gegeven en liggen alle in een geëigende zone.

Mocht worden vastgesteld dat er wordt gekampeerd op terreinen of delen van domeinen die daartoe niet over een vergunning beschikken conform het decreet op de terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven, dan zal daartegen worden opgetreden volgens de mogelijkheden van dat decreet, op voet van strikte gelijkheid ten aanzien van uitbaters van andere campings.

Vraag nr. 51
van 13 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER

DAC-project vrije internaten – Regularisatie

Enkele jaren geleden startte dit waardevolle project waarbij aan de vrije internaten een aantal voltijdse en halftijdse DAC-arbeidsplaatsen (Derde Arbeidscircuit) werd toegewezen. Deze mensen presteren zeer nuttige en onmisbare arbeid voor deze instellingen en de betrokken kinderen en jongeren. Ook de tewerkgestelden ervaren hun job als zinvol en maatschappelijk nuttig.

Welke plannen heeft de minister met dit project ? Kan dit tewerkstellingsprogramma eveneens worden geregulariseerd ? Wat met de loonharmonisering ? Wordt op termijn de inpassing in de "gewone" erkennings- en subsidiëringskanalen van het onderwijs nagestreefd ? Komt er een werkgroep (met o.a. administratie en sociale partners) om de mogelijke regularisatie voor te bereiden ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft op 26 november 1999 haar goedkeuring gehecht aan de krachtlijnen voor regularisering van de traditionele tewerkstellingsprogramma's.

Onder "regularisering" wordt, wat het Derde Arbeidscircuit betreft, begrepen : de omzetting en integratie van de bestaande DAC-tewerkstelling in het reguliere beleid in Vlaanderen. Deze integratie zal fase- en sectorgewijze gebeuren. Er werd afgesproken dat uiterlijk op 1 januari 2001 een aantal deelsectoren geregulariseerd zullen zijn.

In het kader van deze sectorgewijze aanpak werd een interkabinettenwerkgroep opgericht onder mijn voorzitterschap, die is samengesteld uit vertegenwoordigers van alle leden van de Vlaamse regering en de betrokken administraties. Deze werkgroep heeft als opdracht het begeleiden en opvolgen van de regularisering. Er werd afgesproken dat vanuit de bevoegde kabinetten/departementen overleg zal worden gepleegd met de betrokken werknemers- en werkgeversorganisaties.

In navolging van de in de Vlaamse regering gemaakte afspraken werd begin dit jaar aan alle ministers en hun administraties een overzicht bezorgd van de projecten die onder zijn/haar bevoegdheidsdomein ressorteren. Het bevat de kostprijs per project, het aantal personen tewerkgesteld in hun project, hun kwalificatie en hun functie. Op basis van deze gegevens dienen de functioneel betrokken departementen een raming te maken met betrekking tot de eventuele meerkosten van de regularisering in hun sector.

M.b.t. het project van de vrije internaten vermeld door de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik mededelen dat de gegevens daaromtrent werden bezorgd aan de Vlaamse minister van Onderwijs, die de integratie van de bestaande DAC-tewerkstelling in het reguliere beleid voorbereidt.

Vraag nr. 55
van 24 maart 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT

Verbod leeftijdsgrens bij aanwervingen – Evaluatie

Sinds de invoering van de wet van 13 februari 1998 houdende bepalingen tot bevordering van de tewerkstelling is het verboden om een maximumleeftijd te bepalen bij werving en selectie.

Op voornoemde wet is er echter een uitzondering, namelijk volgens artikel 4 is het bedoelde verbod niet van toepassing wanneer voor de aanwerving van personeel een maximumleeftijdsgrens wordt opgelegd door een wettelijke bepaling.

1. Werden de gevolgen van deze wet reeds specifiek geëvalueerd uit het oogpunt van de Vlaamse werkgelegenheidsbevoegdheden? Zo ja, wat waren de bevindingen? Zo nee, staat een dergelijke evaluatie op stapel?
2. Hoeveel personen werden door de Vlaamse regering aangeworven sedert de wet van 1998 die de leeftijd van 45 jaar overschreden hadden op het ogenblik van de aanwerving?

Waren er specifieke functies die daarvoor in aanmerking kwamen?

N.B. Op 5 april 2000 werd deze vraag eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Aangezien deze vraag op 5 april 2000 eveneens werd gesteld aan de heer Johan Sauwens, bevoegd voor Ambtenarenzaken, zal ten spoedigste een gecoördineerd antwoord worden bezorgd.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
 VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 119
van 18 februari 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Union Minière Hoboken – Milieu en gezondheid

Uit onderzoek van wetenschappers verbonden aan de Universiteit Antwerpen (UA) blijkt dat eierschalen van koolmezen in de omgeving van Union Minière (UM) in Hoboken veertig keer meer lood (Pb) bevatten dan hun soortgenoten op de campus van de UA in Wilrijk (Ecotoxicology and Environmental Safety, v44, nl, september 1999, blz. 81-85). In de schalen werd ook veel meer cadmium (Cd), zink (Zn) en koper (Cu) aangetroffen.

De vervuiling met zware metalen had ernstige gevolgen voor de voortplanting van de vogels: veel eieren kwamen niet eens uit en er was een afname van het aantal eieren. De onderzoekers willen nu de gevolgen voor het immuuniteitsstelsel en de spermakwaliteit van de vogels onderzoeken. Men sluit naar verluidt niet uit dat vergelijkbare resultaten kunnen worden gevonden bij de omwonenden van Union Minière.

Uit de laatste monitoringgegevens door de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij) van de verontreiniging van de omgeving van de UM-vestiging in Hoboken (cf. Jaarrapport 1998, Erembodegem, juni 1999) bleek dat voor '98 de looddepositie op jaarbasis zowel boven de richt- als de grenswaarde uitkwam. De gemiddelde deposities op jaarbasis van alle zware metalen namen af ten opzichte van 1997. Voor arseen (As) nam het jaargemiddelde echter toe. In 1998 werden ook sterk verhoogde dioxine-deposities gemeten.

De resultaten van het onderzoek naar zware metalen in grasculturen bevestigen de stijgende trend van de laatste jaren voor de concentraties die worden gemeten van lood en koper. Ook voor de looduitval op groenten werden er normoverschrijdingen opgetekend op de proefvelden. Gezien de hoge concentraties aan looduitval is het niet mogelijk veilig bladgroenten te telen. Ook uit een onderzoek van bodemstalen in opdracht van het stadsbestuur van Antwerpen (dat half december vorig jaar werd bekendgemaakt) blijkt dat het cadmiumgehalte in Hoboken en Wilrijk tot aan de Boomsesteenweg te hoog is om bladgroenten te telen.

Het meest zorgwekkende ten slotte zijn en blijven de metingen van te hoge gehalten aan lood in het bloed en loodstof op de handen van kinderen in de Moretuswijk. Hoewel het loodpercentage in het bloed van de kinderen de laatste jaren is gedaald, meet men nog altijd het dubbele van de toegelaten grenswaarden. Daarnaast is er ook het onderzoek van lokale huisartsen die in de wijken Moretusburg en Vinkevelden, op basis van een eigen registratie van kankers, op een gemiddelde uitkomen van 550

kankers per 100.000 inwoners (tegenover een gemiddelde van 340/100.000 in het Vlaamse gewest).

Door de opstart van de nieuwe "Smelter 2000" zou de uitstoot van zware metalen in de lucht moeten afnemen en door de sanering van het ertsenpark aan de Curiestraat zou de stofoverlast in de wijk sterk moeten verminderen. De bodemsanering op het bedrijfsterrein valt onder de afspraken gemaakt in het convenant tussen het gewest en het bedrijf voor al zijn vervuilde sites. Op basis van een beschrijvend bodemonderzoek moet een bodemsaneringsproject worden opgemaakt. Wat de sanering van de gronden buiten het bedrijfsterrein zelf betreft (bv. Moretusburg, maar ook Kruibeke) is de aansprakelijkheid van het bedrijf niet duidelijk. Men houdt het op een onderzoek (samen met OVAM en het LUC) naar alternatieve saneringstechnieken om de zware metalen in de bodem te immobiliseren, zoals bijvoorbeeld het gebruik van koolzaadplanten of de inzet van beringiet (LUC : Limburgs Universitair Centrum).

Ten slotte blijkt uit een intern onderzoek van UM zelf naar de verontreiniging van bodem en grondwater op haar belangrijkste sites, dat de bodemsaneringsnormen voor bodem en grondwater overschreden zijn voor de waarden aan arseen, cadmium, koper en lood.

Opmerkelijk is echter vooral de vaststelling dat het belangrijkste probleem van aantasting van bodem en grondwater gesitueerd is in de omgeving van het bedrijfsterrein. Men stelt vast dat voor lood en arseen de saneringsnormen ver overschreden zijn in de wijken Moretusburg en Vinkevelde. Voor cadmium strekt de vervuilde zone zich verder uit : 1,5 km in westelijke richting en 2 km in noordoostelijke richting. Het Sorgvliedtpark wordt bedreigd. De situatie van het grondwater noemt men zorgwekkend, maar niet dramatisch. De vervuiling zou niet doordringen tot ondergrondse waterlagen. Het grondwater mag in geen geval worden gebruikt. Men vraagt zich af of er geen informatiecampagne nodig is (Environmetal Situation of UM sites, executive summary, Woluwe, 20.12.1995).

1. a) Wanneer zullen de resultaten bekend zijn van het grootschalig milieu- en gezondheidsonderzoek waarvoor ook de omgeving van UM als proefzone werd aangewezen ?
- b) Verwacht de minister resultaten die uitsluitend kunnen geven m.b.t. de risico's voor de immuniteit, de vruchtbaarheid of kanker, zoals hierboven aangehaald ? Of worden na

dit eerste verkennend onderzoek specifieke vervolgonderzoeken gepland ?

2. Zowel de administratie Milieu-, Land-, Natuur- en Waterbeheer (Aminal), de stad Antwerpen als het bedrijf zelf voeren metingen uit van dioxines en van zware metalen in bodem en straatstof.
 - a) Is er overeenstemming tussen de verschillende meetgegevens ?
 - b) Kan de minister de meest recente gegevens meedelen m.b.t. de neerslag van dioxines, zware metalen in de bodem, zware metalen in straatstof ?
 - c) Is er vanuit Aminal een objectieve controle geweest van de uitstoot van de nieuwe smelter, of blijft men afhankelijk van het zelfcontroleprogramma van het bedrijf ? Zo ja, wat waren de resultaten van de Aminalcontrole ?
3. a) Hoever staat het met het bodemsaneringsproject op de bedrijfsterreinen van UM Hoboken ?

Hoever staat het met de voorbereiding van de sanering van de omgeving ?

Zijn er dwingende termijnen opgelegd ?

- b) Wie is financieel verantwoordelijk voor de sanering in de woongebieden ? Blijkbaar is hierrond betwisting tussen de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) en UM ?
 - c) Is UM saneringsplichtig op de vervuilde gronden buiten het bedrijf ?
- Is het voor de minister aanvaardbaar dat in het kader van het raamakkoord tussen OVAM en het Vlaams Gewest afbreuk zou worden gedaan aan de volledige saneringsplicht van het bedrijf voor vervuilde gronden buiten de bedrijfsterreinen ?
4. a) Heeft de overheid zicht op de ernst van de vervuiling van het grondwater in de omgeving van UM Hoboken ?
 - b) Klopt het dat de 30 à 40 meter dikke Boomse kleilaag de meeste zware metalen tegenhoudt ?

- c) Wordt er geïnvesteerd in een extra drainage van met zware metalen aangerijkt regenwater dat dreigt af te spoelen naar de Schelde ?
- d) Is er nood aan bijkomende maatregelen om een verdere verspreiding van de verontreiniging te voorkomen ?
- e) Wie is financieel verantwoordelijk voor de oplossing van dit probleem ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

1. Hiervoor verwijs ik naar het antwoord van mevrouw Mieke Vogels, bevoegd voor Gezondheid.
2. a) Recente meetgegevens dioxines

Al de dioxinedepositieresultaten worden hieronder in tabelvorm weergegeven.

Meetplaats	Dioxinedepositie in pg TEQ/m ² dag			
	Apr-mei 98	Okt-nov 98	Apr-mei 99	Okt-nov 99
Hoboken 1	31	32	16	11
Hoboken 2			30	13
Hoboken 3			8,2	9,8
Hoboken 4				7,4
Hoboken 5				12
Hoboken 6				5
Kruibeke				6,8

(pg : picogram ; TEQ : toxisch equivalent – red.)

Zeer sterk verhoogde metingen (meer dan 27 pg TEQ/m² dag) werden vastgesteld in 1998 en op één plaats tijdens de eerste meetcampagne van 1999. In 1999 werden verder op twee plaatsen niet-verhoogde waarden (tot maximum 6,8 pg TEQ/m² dag) en op zeven plaatsen verhoogde waarden (meer dan 6,8 en minder dan 20 pg TEQ/m² dag) gemeten.

De metingen werden in 2000 voortgezet. Tevens werden dioxineconcentratieingen georganiseerd en op één plaats dioxinedepositieingen over een volledig jaar. De

VMM en het bedrijf hebben afgesproken hun onderlinge meetresultaten van dioxines in de loop van het najaar van 2000 te bespreken.

– Wat deposities van dioxines betreft, worden de metingen niet door de vermelde actoren uitgevoerd, maar wel door de Vlaamse Milieumaatschappij. De resultaten daarvan zijn hierboven uitvoerig weergegeven.

– Wat de zware metalen in de bodem betreft, wordt verwezen naar punt 3, a : er is een oriënterend onderzoek uitgevoerd door het bedrijf : de bodemtoestand zal nader worden omschreven in het beschrijvend onderzoek.

Animal (AMI) heeft geen metingen uitgevoerd naar zware metalen in de bodem. (AMI : afdeling Milieu-inspectie – red.)

– Wat de zware metalen in het straatstof betreft, wordt opnieuw verwezen naar de metingen van het VMM-meetnet.

Animal (AMI) heeft evenmin metingen uitgevoerd naar zware metalen in het straatstof. De stad Antwerpen anderzijds heeft metingen laten uitvoeren (door PIH) in tuintjes op grotere afstand van het bedrijf ; de resultaten hiervan zijn beschikbaar, doch nog niet in een eindrapport gegoten. (PIH : Provinciaal Instituut voor Hygiëne – red.)

- b) Recente meetgegevens zware metalen in neervallend stof

Vanaf het voorjaar 1997 wordt in Hoboken met de Vlarem Titel II-meetstrategie "uitgebreid meetnet" gemeten. Een dertigtal kruiken werden volgens een welbepaalde strategie geplaatst. De grens- en richtwaarden die voor lood en cadmium in Vlarem Titel II werden opgenomen, zijn gekoppeld aan de metingen met NILU-kruiken volgens deze welomschreven meetstrategie.

De looddeposities in Hoboken liggen hoog. Het gemiddelde – over alle kruiken berekend – bedraagt 3,66 mg/m² dag. Dit is een stabiele trend ten opzichte van het kalenderjaar 1998. De grenswaarde van 3 mg/m² dag wordt op 18 van de 31 individuele kruiken in Hoboken overschreden. De richtwaarde,

vooropgesteld in Vlarem Titel II en die 0,250 mg/m² dag bedraagt, wordt slechts in twee verafgelegen (1000 m) kruiken gerespecteerd.

Na afloop van de sanering die het bedrijf momenteel uitvoert, dienen gedurende een jaar metingen te worden uitgevoerd om na te gaan of in de toekomst de grenswaarde voor de Pb-depositie uit Vlarem zal kunnen worden gerespecteerd.

De in 1999 gemeten Cd-depositie neemt toe ten opzichte van 1998. De richtwaarde voor cadmium, vooropgesteld in Vlarem Titel II en die 0,020 mg/m² dag bedraagt, wordt op 27 van de 31 individuele kruiken in Hoboken overschreden, alsook in Kruikeke. Het – voor Hoboken berekende – gemiddelde bedraagt 0,065 mg/m² dag en overschrijdt daarbij in het kalenderjaar 1999 de vooropgestelde richtwaarde voor Cd.

De in 1999 gemeten Zn-depositie neemt toe ten opzichte van 1998, die van As is stabiel ten opzichte van 1998 en die van Cu daalt ten opzichte van 1998. Voor deze elementen zijn er geen grens- of richtwaarden opgenomen in het Vlarem II.

- c) De metingen van de uitstoot van de nieuwe smelter worden opgenomen in het zelfcontroleprogramma. De afdeling Milieu-inspectie heeft tot op heden geen controle uitgevoerd van de uitstoot van de nieuwe smelter. Naar analogie van de bestaande labocontracten voor het analyseren van afvalwaters en afvalstoffen, werkt AMI momenteel aan het uitwerken van een labocontract ten behoeve van luchtemissiemetingen. AMI engageert zich om zodra het contract operationeel is, vermoedelijk juni 2000, zelf metingen te laten uitvoeren op de nieuwe smelter. Deze metingen zullen bestaan uit een driedaagse meetcampagne. Deze controlemeting komt bovenop het zelfcontroleprogramma.
3. a) Op het terrein van UM Hoboken werd een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd om na te gaan of er ernstige aanwijzingen zijn van een verontreiniging op het terrein. In 1998-1999 werden verschillende voorstellen van beschrijvend bodemonderzoek aan de OVAM bezorgd, doch deze werden niet conform verklaard. Gelet op het complexe karakter van de verontreiniging werd op 5 januari 2000 een nieuw voorstel van beschrij-

vend bodemonderzoek aan de OVAM bezorgd.

Op 3 februari 2000 heeft OVAM dit voorstel van beschrijvend bodemonderzoek conform verklaard. Voor de bodem heeft dit beschrijvend bodemonderzoek betrekking op de zone van het bedrijfsterrein en voor het grondwater zal het de zone van het bedrijfsterrein en de verspreiding naar de omgeving onderzoeken.

Op basis van dit conform verklaarde voorstel van beschrijvend bodemonderzoek dient een erkende bodemsaneringsdeskundige het beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren. Op basis van het conform verklaarde beschrijvend bodemonderzoek zal, gesteund op objectieve criteria, een prioriteitsbepaling van de sanering worden vastgelegd.

Als bijlage en losstaand van dit beschrijvend bodemonderzoek zal Union Minière op vrijwillige wijze al haar bestaande kennis bezorgen met betrekking tot bodemverontreiniging in de omgeving. Hiertoe zal Union Minière risicogerichte isocontourlijnen van de bodemverontreiniging in de omgeving uitzetten op kaart, en de beschikbare data- en analysegegevens evenals de uitgevoerde risico-evaluaties bezorgen aan de OVAM als bijlage van het beschrijvend bodemonderzoek.

- b) De kosten voor de sanering in de woongebieden dienen te worden gedragen door de saneringsaansprakelijke. Indien een saneringsplichtige kosten maakt overeenkomstig artikel 10 van het bodemsaneringsdecreet, kan deze van de saneringsaansprakelijke, zoals aangegeven is in artikel 32 van het bodemsaneringsdecreet, een voorschot vorderen of een financiële zekerheid eisen.
- c) De kosten voor de sanering in de woongebieden dienen te worden gedragen door de saneringsaansprakelijke. Indien een saneringsplichtige kosten maakt overeenkomstig artikel 10 van het bodemsaneringsdecreet, kan deze van de saneringsaansprakelijke, zoals aangegeven is in artikel 32 van het bodemsaneringsdecreet, een voorschot vorderen of een financiële zekerheid eisen. Artikel 10, § 1 van het bodemsaneringsdecreet vermeldt dat de verplichting om tot bodemsanering over te gaan, rust op de grond waar de verontreiniging totstandkwam. Met andere woorden, indien verontreiniging aangetrof-

fen buiten de eigen bedrijfsgrond totstandkwam op de terreinen van UM, dan rust de verplichting tot bodemsanering bij UM.

De OVAM wil er duidelijk op wijzen dat in het raamakkoord "geïntegreerde uitgangspunten met betrekking tot bodemsanering van de in het Vlaams Gewest gelegen Union Minière-vestigingen" staat vermeld dat : "er op geen wijze kan afbreuk gedaan worden aan de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet, hetgeen ondermeer betekent dat verontreinigde gronden waar overeenkomstig het bodemsaneringsdecreet een sanering noodzakelijk is, ook effectief moeten worden gesaneerd conform de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet."

4. a) Het beschrijvend bodemonderzoek dat zal worden uitgevoerd op basis van het bovenvermeld conform verklaarde voorstel van beschrijvend bodemonderzoek heeft onder andere tot doel de ernst van de grondwaterverontreiniging vast te stellen. Het beoogt een beschrijving te geven van de aard, hoeveelheid, concentratie en oorsprong van de verontreinigde stoffen of organismen, de mogelijkheid op verspreiding ervan en het gevaar op blootstelling eraan van mensen, planten en dieren en van het grond- en oppervlaktewater, evenals een prognose van de spontane evolutie van de verontreiniging naar de toekomst toe.
- b) In het beschrijvend bodemonderzoek zal worden nagegaan hoever de grondwaterverontreiniging zich heeft verspreid, en dit zowel in horizontale als in verticale zin. Op basis van deze gegevens zal dan ook blijken of de Boomse kleilaag als afperking in de diepte kan worden beschouwd.
- c) en d) In het beschrijvend bodemonderzoek dient de erkende bodemsaneringsdeskundige op een gemotiveerde wijze aan te geven of er gebruiksbepalingen of voorzorgsmaatregelen dienen te worden opgelegd. Ter hoogte van de wijk Moretusburg heeft UM reeds een drainage aangebracht. De erkende bodemsaneringsdeskundige dient in het beschrijvend bodemonderzoek na te gaan of deze maatregel voldoende is om verspreiding van de verontreiniging in de richting van de wijk tegen te gaan.
- e) Conform artikel 10, § 1 van het bodemsaneringsdecreet rust de verplichting om tot bo-

demsanering over te gaan bij UM, indien de verontreiniging tot stand kwam op de terreinen van UM.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 1188 – red.)

Vraag nr. 121
van 25 februari 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Hens Nijlen – Milieu

In de Nonnenstraat in Nijlen zijn er al enige tijd klachten van bewoners naar aanleiding van de overlast veroorzaakt door het Hens transportbedrijf (Hens Vervoer- en Containerbedrijf) enerzijds en het Hens tuin- en hobbycentrum anderzijds.

Tal van activiteiten zouden op terreinen aan de Nonnenstraat gepleegd zijn zonder de nodige vergunningen. Enerzijds door het transportbedrijf Hens, zoals de opslag van giftige en licht ontvlambare stoffen, het stationeren van trekkers en opleggers, het storten van bouw- en sloofafval en mogelijk ook andere afvalstoffen in recreatiezone. Anderzijds door Hens tuin- en hobbycenter, een para-agrarisch bedrijf dat in landbouwzone "KMO"-activiteiten zou ontplooiën ondanks het feit dat een bouw- en milieuvergunningsaanvraag daartoe werden geweigerd.

Omwonenden dienden klacht in wegens vervuiling van lucht en bodem en verwijzen daarbij naar ernstige gezondheidsproblemen.

De afdeling Milieu-inspectie liet bodemstalen nemen op een terrein waar het transportbedrijf vroeger gevestigd was en op het terrein van het tuin- en hobbycentrum. Volgende Vlaarboparameters (Vlaams Reglement op de Bodemsanering) werden onderzocht : EOX (extraheerbare organische halogenen), GC/MS-screening (Gas Chromatography - Mass Spectrometry), asbest. Bij enkele stalen zouden de bodemsaneringsnormen overschreden zijn.

1. Kan de minister meedelen wat de precieze vaststellingen waren bij de bodemstaalnames ?
2. Welke verdere stappen worden nu ondernomen :

- a) wat de sanering van de vervuilde gronden betreft ;
 - b) wat de activiteiten van vermelde firma's in het algemeen betreft ;
 - c) wat de locatie van de bedrijven betreft (dit in overleg met de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening) ?
3. Zal de minister erop toezien dat aan de reeks van gemelde onregelmatigheden een einde wordt gesteld ?

Antwoord

1. Op 29 juli 1999 werden door de afdeling Milieu-inspectie bodemstalen genomen op perceel 19g in de Nonnenstraat in Nijlen, de voormalige oprit van de firma BVBA Hens Vervoer- en Containerbedrijf. Dit gebeurde terwijl er op dat perceel werken werden uitgevoerd waarbij de bovenliggende laag grond en steenpuin werd afgegraven ; het afgegraven gedeelte werd opnieuw opgevuld met zwarte grond.

Er werden in totaal 7 bodemstalen genomen, waarvan 4 van de afgegraven fractie (= de 35 cm diep afgegraven werfweg), 1 staal op een diepte van circa 35 cm waar de werfweg werd verwijderd, 1 staal op 1 meter diepte en 1 staal van de aangevoerde zwarte grond.

De analyseresultaten werden vergeleken met de bodemsaneringsnormen (Vlarebo) voor bestemmingstype IV (recreatiegebied) en met de Vlarea-voorwaarden voor gebruik in of als bouwstof.

Uit de analyseresultaten blijkt het volgende :

- alle stalen voldoen voor de gevraagde parameters aan de Vlarebo-normen ;
- twee stalen, namelijk een staal van een verspreide monsternamen van de bodem afgegraven op circa -35 cm onder het maaiveld en een staal van de aangevoerde zwarte grond, bevatten chrysotiel (witte asbest). Bij verdere navraag bij het labo blijkt het om vrije, losse bundels te gaan. Of deze vezels ooit gebonden waren en in welke mate kan niet worden nagegaan. De hoeveelheid is in bodemstalen moeilijk te bepalen. Het zou om een geringe hoeveelheid gaan.

De stalen werden nader onderzocht door het labo Van Vooren. Hierbij werd de zeefdoorval (zeef 1 mm) en de zeefrest stereoscopisch onderzocht. Bij deze methode werden geen vezelachtige materialen, noch specifiek asbestverdachte materialen aangetroffen.

De afgegraven grond en steenpuin werden afgevoerd naar de stortplaats Hooge Maey in Antwerpen. De aangevoerde zwarte grond ligt uitgespreid op het terrein in de Nonnenstraat, perceel 19g.

Op 6, 7 en 11 oktober 1999 werden zowel op het terrein in de Nonnenstraat (percelen 19g, 36c, 35v, 38z) als de terreinen in de Katerstraat (percelen 10d, 11c, 13a, 14a en 14b), waar het tuin- en hobbycenter gevestigd is, bijkomende stalen genomen. Hierbij werden door middel van 8 boringen stalen genomen tot een diepte van 2,5 meter. Ter analyse werden volgende parameters gevraagd : de Vlarebo-parameters, extraheerbare organische halogenen (EOX), GC/MS-screening en asbest.

De analyseresultaten van de percelen in de Katerstraat moeten worden vergeleken met de bodemsaneringsnormen (Vlarebo) voor bestemmingstype II (agrarisches gebied), met volgende resultaten :

- a) 12 stalen voldoen voor de gevraagde parameters aan de Vlarebo-normen en de Vlarea-voorwaarden ;
- b) 4 stalen voldoen aan de Vlarea-voorwaarden, maar niet aan de Vlarebo-norm, namelijk 4 stalen van het terrein van het tuin- en hobbycenter in de Katerstraat :
 - boring 1a) : staal A/B/99/R/484 : mengstaal van 0 tot -1,50 m
 - boring 1b) : staal A/B/99/R/485 : mengstaal van -1,50 m tot -2,50 m
 - boring 2a) : staal A/B/99/R/486 : mengstaal van 0 tot -1 m
 - boring 4a) : staal A/B/99/R/195 : mengstaal van 0 tot 1,20 m

Bij deze 4 stalen is er een overschrijding van de bodemsanering voor bestemmingstype II (agrarisches gebied) , namelijk (ds : droge stof) :

melde bedrijven worden opgevolgd door de gemeente.

**Vraag nr. 123
van 1 maart 2000
van de heer JACQUES TIMMERMANS**

Hydrocultuurbedrijven – Milieu

De voorbije jaren werden meerdere hydrocultuurbedrijven opgezet in het Vlaamse gewest. Nadeel van deze beperkt grondgebonden bedrijven is dat het cultuurwater al dan niet continu dient te worden vervangen wegens de accumulatie van zouten en/of pesticiden.

Aangezien dit vervangwater is met nutriënten en andere stoffen, rijst de vraag wat hiervan de milieu-impact is en wat hiermee vandaag gebeurt.

1. Werd er in opdracht van de Vlaamse Milieudministratie reeds onderzoek gedaan naar de milieu-impact van de hydrocultuurbedrijven ?

Zo ja, wat waren de besluiten hiervan naar de compartimenten oppervlaktewater, grondwater en lucht ?

2. Werd er reeds een geïntegreerde beleidsaanpak geformuleerd tussen de diverse Milieudministraties en ALT (administratie Land- en Tuinbouw) ? Zo ja, wat zijn de krachtlijnen ervan ?

3. Wordt het te verwijderen cultuurwater beschouwd als afvalwater ?

Zo ja, mag dit al dan niet worden geloosd in de openbare riolering ?

Werden er reeds vergunningen afgeleverd ?

Zo ja, hoeveel en welke effluentvoorwaarden worden er terzake opgelegd ?

4. Mag dergelijk cultuurwater worden geloosd in oppervlaktewater ?

Zo ja, werden er reeds vergunningen afgeleverd en welke effluentvoorwaarden worden er terzake opgelegd ?

Worden hierbij ook de aanwezige gevaarlijke stoffen genormeerd ?

5. Wordt het te verwijderen cultuurwater eventueel beschouwd als (vloeibaar) afval ?

Zo ja, welke verplichtingen zijn er terzake van toepassing inzake verwijdering ?

Komen deze "afvalstromen" in aanmerking als secundaire grondstoffen ?

Zo ja, welke voorwaarden worden er aan het gebruik ervan gesteld ?

6. Is het uitspreiden van deze "cultuurwateren" op het land toegelaten ?

Zo ja, op basis van welke wettelijke bepalingen ?

Welke toepassingsvoorwaarden dienen hierbij te worden nageleefd ? Moeten de nutriënten worden meegenomen in de mestbalans ?

Heeft de Mestbank weet van mestoverschotten terzake en zo ja, wat zijn de aangegeven hoeveelheden in de voorbije jaren ?

Geldt dezelfde uitspreidingsaanpak ook voor andere afvalwaters ? Zo neen, waarom niet ?

7. Werden in het kader van de VMM-meetnetten (Vlaamse Milieumaatschappij) reeds vaststellingen gedaan over de impact van deze bedrijven op het oppervlaktewater ?

Zo ja, wat zijn de concrete vaststellingen ?

8. Werden er reeds overtredingen vastgesteld door de Milieu-inspectie inzake onvergunde lozingen en/of onwettig "gebruik" van deze cultuurwateren ?

Antwoord

1. Er werd tot op heden nog geen specifiek onderzoek gedaan door de Vlaamse Milieudministratie naar de milieu-impact van hydrocultuurbedrijven.

Deze problematiek wordt echter wel indirect mee bestudeerd in het kader van actie 32 (reductieprogramma's voor bestrijdingsmiddelen) en initiatief 124 (code voor goede landbouwpraktijk) van het Milieubeleidsplan 1997-2001 en in het kader van het oppervlaktewatermeetnet van de VMM.

2. Een gestructureerd en systematisch overleg over de milieu-impact van hydrocultuurbedrijven tussen de Milieudministraties en de admi-

nistratie Land- en Tuinbouw vond nog niet plaats. Wel kwam de problematiek ter sprake tijdens het overleg dat werd gevoerd tussen de Milieuadministraties en de administratie Land- en Tuinbouw naar aanleiding van het opstellen van de codes van goede landbouwpraktijken voor nutriënten en gewasbeschermingsmiddelen.

De hierbij uitgetekende krachtlijn is dat hydrocultuurbedrijven door recirculatie van de voedingsoplossing in volledig gesloten systemen moten werken. Dit betekent dat het gedeelte van de voedingsoplossing dat niet wordt opgenomen door de planten (ca. 25 % van de totale hoeveelheid) wordt opgevangen en, eventueel na ontsmetting, opnieuw wordt gebruikt. In dit geval sijpelt er geen voedingsoplossing meer in de bodem en wordt er niet meer geloosd in oppervlaktewater of riolen. Voor de tuinder betekent het systeem een grote besparing aan water en meststoffen. Milieuvriendelijk telen en goede bedrijfseconomische resultaten kunnen hier hand in hand gaan.

De ontwikkeling van volledig gesloten systemen wordt gestimuleerd via onderzoek en voorlichting en via financiële steun in het kader van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds.

Wat het meegeven betreft van fytofarmaceutische producten aan de voedingsoplossing dient erop te worden gewezen dat de meegegeven producten hiervoor een specifieke erkenning moeten hebben. Deze erkenning, die steunt op een zeer uitgebreid onderzoek, is een federale bevoegdheid, gebaseerd op het koninklijk besluit van 28 februari 1994 betreffende het bewaren, het op de markt brengen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik. Dit koninklijk besluit is de omzetting van de Europese richtlijn 91/414/EEG. Tot op heden werden slechts een zeer gering aantal producten erkend om te worden meegegeven met de voedingsoplossing.

Het is de bedoeling een specifiek beleid voor deze sector in het volgende Milieubeleidsplan 2002-2006 uit te werken.

- 3 en 4. Overeenkomstig de definitie van afvalwater volgens titel II van het Vlarem, moet het te verwijderen cultuurwater als afvalwater worden beschouwd, en meer bepaald als bedrijfsafvalwater.

Mits de vereiste melding, respectievelijk het verkrijgen van de voorgeschreven milieuvergunning, kan dit afvalwater worden geloosd zowel in de openbare riolering als in een oppervlaktewater. Vermits voor deze activiteit geen sectorale lozingsvoorwaarden bestaan, gelden de algemene lozingsvoorwaarden.

Voor de gevaarlijke stoffen (bv. de fytofarmaceutische producten) geldt dat ze niet mogen worden geloosd in concentraties boven de kwaliteitsdoelstellingen. Voor de stoffen waarvoor geen kwaliteitsdoelstellingen zijn vastgesteld, geldt het principe dat ze zonder vergunning niet mogen worden geloosd. Ten slotte moet worden gewezen op artikel 4.2.2.1 van titel II van het Vlarem dat stelt dat in het oppervlaktewater geloosd cultuurwater geen stoffen mag bevatten die eutrofiëring van de ontvangende oppervlaktewateren kunnen veroorzaken.

Er is geen volledige statistiek beschikbaar van de terzake verleende milieuvergunningen. Er worden door de administratie wel een aantal gevallen gemeld, in de provincie Antwerpen en Oost-Vlaanderen, waarbij afvalwater van hydrocultuurbedrijven werd vergund.

5. Ingeval het cultuurwater niet ter plaatse wordt geloosd doch wordt afgevoerd, is de classificatie ervan als afvalwater of afvalstof van belang.

Een éénduidig standpunt hieromtrent is voorsnog niet voorhanden.

Eenzijds moet immers worden gewezen op artikel 4, 3° van het afvalstoffendecreet, dat stelt dat afvalwater geen afvalstof is zoals bedoeld in dat decreet. Anderzijds werd door de VMM en de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) een gezamenlijk standpunt ingenomen, namelijk dat afvalwater dat niet wordt geloosd een (vloeibare) afvalstof is.

Het drainwater dat via de percolatie wegloopt, kan ofwel worden geloosd (afvalwater), ofwel worden afgevoerd naar een vergunde inrichting (afvalstof), ofwel worden hergebruikt (water). Volgens de ladder van Lansink moet men zoveel mogelijk proberen afval/afvalwater te voorkomen. Indien dit niet kan, moet zoveel mogelijk worden hergebruikt. Het hergebruik zou erin kunnen bestaan aan dit drainwater opnieuw de nodige nutriënten toe te voegen, zodat een optimale groei verzekerd blijft.

Bij lozing moet worden voldaan aan de lozingsvoorwaarden (zie Vlarem, rubriek 3). Bij afvoer van een vergunde verwerker van vloeibare afvalstoffen (zie Vlarem, rubriek 2) of een vergunde plaats (eventueel hydrocultuurbedrijf zelf) voor het indirect of direct lozen in grondwater (zie Vlarem, rubriek 52) moet worden voldaan aan de acceptatiecriteria van die vergunde inrichtingen.

Deze afvalstromen komen met de huidige wetgeving niet in aanmerking al secundaire grondstof, daar de lijst in het Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en –beheer (Vlarea) een limitatieve lijst is, waar "cultuurwater" niet is in opgenomen. Zelfs indien het gebruik als secundaire grondstof zou worden aangenomen voor die afvalstroom, zouden er nog problemen kunnen rijzen met de concentratie aan zouten en pesticiden, die mogelijk niet milieutechnisch te verantwoorden zijn.

Behandeld slib mag bijvoorbeeld wel worden gebruikt in de landbouw als meststof of bodemverbeterend middel op voorwaarde dat er een ontheffing is van het ministerie van Middenstand en Landbouw, een gebruikscertificaat van de OVAM (afdeling 4.2 van Vlarea) en een aangifte bij de Mestbank (VLM).

6. Volgens het meststoffendecreet is elke één of meer stikstof- en fosforverbindingen bevattende stof die op het land wordt gebruikt ter bevordering van de gewasgroei en die noch dierlijke mest, noch chemische meststof is, te beschouwen als "andere meststof". Voor andere meststoffen gelden de besmettingsnormen en uitrijbepalingen van het meststoffendecreet van 23 januari 1991. Volgens het bovenvermelde standpunt ingenomen tussen de VMM en de OVAM is een afvalwater dat niet wordt geloosd een afvalstof (die dan bij een daarvoor vergund bedrijf dient te worden verwerkt) en volgens artikel 12 van het afvalstoffendecreet is het verboden afvalstoffen achter te laten of te verwijderen in strijd met de voorschriften van dit decreteet of de uitvoeringsbesluiten ervan.

In het geval het om een effluent van een afvalwaterzuiveringsinstallatie of een waterig residu (verschillend van behandeld slib) gaat, dan is het uitrijden ervan in het Vlaamse gewest ook verboden op basis van het artikel 5.2.3 van het Vlarea. Dit artikel stelt dat het onder andere verboden is in het Vlaams gewest om afvalstoffen als verwijderingshandeling uit te rijden (D2).

Naast de afvalwetgeving moet er ook worden gewaakt over het al of niet ontduiken van de heffing op het lozen van afvalwater (Vlaamse Milieumaatschappij). Volgens de dienst Plantenkwaliteit en Plantenbescherming van het federale ministerie van Middenstand en Landbouw ten slotte, is er nu al een verbod om oppervlaktewater te gebruiken als beregeningswater in de provincies Antwerpen en Limburg, dit voornamelijk om overdracht van ziekten op aardappelen tegen te gaan.

7. In het kader van de uitbating van het VMM-emissie meetnet werden nog geen metingen op eventuele lozingen van hydrocultuurbedrijven verricht. In het kader van de uitbating van het VMM-immissie meetnet, meer bepaald binnen het zogenaamde MAP-meetnet (Mestactieplan) dat het verloop van de nitraatconcentratie in oppervlaktewater in agrarische gebieden volgt, beschikt VMM over een vrij gedetailleerd beeld van de impact van landbouwactiviteiten op de kwaliteit van oppervlaktewater.

Het huidige MAP-decreet is operationeel sinds de zomer van 1999. Op enkel meetplaatsen gelegen in gebieden waarbinnen onder meer hydrocultuurbedrijven gevestigd zijn, zijn de voorbije maanden zeer hoge pieken aan nitraat gemeten. Met de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) werd afgesproken dat deze situaties de komende maanden zullen worden onderzocht, teneinde de exacte herkomst van deze nitraat-emissies te kunnen vaststellen.

8. Tot op heden werden er door de afdeling Milieu-inspectie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) nog geen overtredingen vastgesteld inzake onvergunde lozingen en/of onwettig "gebruik" van deze cultuurwateren.

**Vraag nr. 124
van 1 maart 2000
van de heer JACQUES TIMMERMANS**

Rioolwaterzuivering – Nutriëntverwijderingsstrategie

In het Nederlandse tijdschrift H2O van 6 maart 1998 staat dat in het Derde Nationaal Milieubeleidsplan wordt vermeld dat de verdergaande verwijdering van nutriënten op rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) kan worden gerealiseerd door een eenvoudige vierde zuiveringstrap met flocculatie- en sedimentatietechnieken. In de editie nr. 18

van 1999 wordt zelfs volgende titel gebruikt : "Besparing van 50 tot 90 procent op zuiveringskosten afvalwater mogelijk".

Deze berichten contrasteren enorm met de miljardenfactuur die in het kader van de Aquafinoperatie wordt geponeerd.

Gelet op deze tegenstrijdige gegevens zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Past Aquafin voormelde vierde zuiveringstrap toe ? Zo neen, waarom niet ?

Welke techniek wordt dan wel toegepast en om welke reden ?

In welke mate heeft deze keuze invloed op het niet halen van de einddatum van 31 december 1998 voor RWZI's van meer dan 10.000 IE (inwonersequivalent) ?

2. Krijgt Aquafin absolute vrijheid inzake de keuze van zuiveringstechnologie voor de verwijdering van nutriënten ?

Zo ja, wordt deze keuze gemotiveerd door vergelijking van technische en kostprijaspecten tussen de diverse technologieën en technieken ?

Zo ja, is deze vergelijking ter beschikking in het kader van openbaarheid van milieu-informatie ?

Werd deze keuze reeds op een objectieve wijze toegelicht aan en geëvalueerd door het Vlaams Gewest ? Zo ja, wat waren de besluiten ervan ?

3. Hoeveel bedragen de investerings- en jaarlijkse exploitatiekosten inzake de verplichte verwijdering van nutriënten in de RWZI's, zoals opgelegd in de Europese richtlijn "stedelijk afvalwater" en Vlarem II ?

Wat is de impact hierop van de geloosde bedrijfsafvalwaters ?

In welke mate kan de Nederlandse technologie nog worden ingebracht, teneinde deze kosten te reduceren ?

Worden de uitgevoerde investeringen hierdoor nutteloos ?

Ontstaat hierdoor overcapaciteit op de RWZI's ?

4. Werden er reeds initiatieven genomen om de in het vermelde tijdschrift beschreven technieken te evalueren op hun praktische haalbaarheid in Vlaanderen ? Zo neen, waarom niet ?

Is Aquafin hier niet flagrant in gebreke gebleven in haar opdracht tot minimalisering van de zuiveringsfactuur ?

Werd of wordt deze aangelegenheid besproken met Aquafin ?

Antwoord

- 1.1. Als vierde zuiveringstrap wordt, volgens ons (na aanvraag bij H2O), een fosforverwijdering verstaan waarbij de fosfor in het effluent wordt neergeslagen en nadien gesedimenteerd of gefilterd in een zandfilter. Deze techniek wordt beschreven in een artikel van B. Jost (H2O 1998, 21, nr. 9, 226-230). Deze techniek is zeer goed toepasbaar als er op de zuivering reeds een zandfilter aanwezig is. In principe moet bij een dosering van bijvoorbeeld ijzerchloride op het effluent minder worden gedoseerd dan bij een dosering in de actief-slibinstallatie. Internationaal, ook in Nederland, wordt deze techniek echter zelden toegepast, daar de totale kosten (inclusief zandfiltratie) veel groter zijn dan de normaal toegepaste techniek waarbij er ijzerchloride wordt gedoseerd in de actief-slibinstallatie.

In het tweede artikel (H2O nr. 8 – 1999) wordt een ander systeem besproken. Het Anammox-systeem is enkel toepasbaar op de behandeling van stikstofrijke slibwater die bijvoorbeeld ontstaan als filtraat in de slibverwerking (stikstofconcentraties tussen 500 en 1000 mg/l t.o.v. 50 mg/l bij huishoudelijk afvalwater) en heeft geen directe invloed op de behaalde effluentnormen.

Voor de centrale slibverwerking van de RWZI Deurne werden er verschillende technieken voor de behandeling van slibwater onderzocht. Uit de financiële analyse blijkt dat het in dat geval goedkoper is om de slibwaters onbehandeld in de hoofdzuivering te behandelen.

Voor andere centrale slibverwerkingen (bv. Houthalen-centrum) wordt een gelijkaardige analyse uitgevoerd. Eventueel kan dit aanleiding geven tot de bouw van een slibwaterbehandeling. Er blijkt tevens nog geen installatie op volle schaal te bestaan volgens het Anam-

mox-systeem. Het is dus zeker nog geen bewezen technologie en dus is het niet verantwoord om dit op grote schaal toe te passen.

- 1.2 De NV Aquafin past in haar standaardoplossing de klassieke actief-slibmethode toe. Deze techniek is internationaal de meest gebruikte en dus de meest bekende techniek, en is bovendien in de meeste gevallen de goedkoopste techniek voor huishoudelijk afvalwater, als zowel de investeringskosten als de exploitatiekosten worden beschouwd. Deze actief-slibmethode heeft verschillende uitvoeringsvormen, die al dan niet werden gepatenteerd door verschillende bedrijven. De NV Aquafin heeft ervoor gekozen om een eigen optimalisatie van dit systeem door te voeren, zodat er zo weinig mogelijk wordt gebruikgemaakt van gepatenteerde systemen.

Bij renovaties van bestaande installaties kunnen de standaardtechnieken soms niet worden toegepast (bv. ruimtegebrek), of zijn andere technieken voordeliger (bv. als er reeds een nitrificerend oxidatiebed aanwezig is). In deze gevallen worden de beschikbare technologieën geëvalueerd en wordt er gekozen voor de beste technologie, waarbij er wordt gelet op de investeringskosten, de exploitatiekosten, energieverbruik, stabiliteit van het proces, chemicaliënverbruik, ...

- 1.3. Het al of niet toepassen van nieuwe technologieën heeft geen invloed op de timing van de renovaties.
- 2.1. Conform de overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de NV Aquafin (van 30.09.1993) is de NV Aquafin er formeel toe verbonden "... de diverse zuiveringsconcepten aan bod te laten komen op basis van gelijkwaardige technologie en bewezen efficiëntie. Daarbij zal ook aandacht gegeven worden aan nieuwe technologieën".

In het technisch plan van een RWZI wordt de proceskeuze van de NV Aquafin, gepaard gaande met een omstandige motivatie of conform de standaardprocesmatrix, voorgesteld aan de overheid. Deze keurt de keuze goed, eventueel met opmerkingen, of wijst ze op gemotiveerde wijze af.

- 2.2. Door de NV Aquafin worden continu de nieuwste technologieën geëvalueerd en uitgetest op proefschaal. Indien deze voldoen aan de randvoorwaarden kunnen ze worden toege-

past. Eventueel wordt de standaardprocesmatrix aangepast.

Voor de renovatie van bestaande installaties worden de aanvaarde technologieën vergeleken, en wordt er gekozen voor de beste technologie voor die bepaalde installatie.

Zowel de samenstelling van de standaardmatrix als de technologiekeuze bij renovaties is steeds gebaseerd op een vergelijking van technische en financiële aspecten.

- 2.3. Voor renovatieprojecten wordt de proceskeuze toegelicht aan de overheid. Voor de nieuwbouwprojecten wordt verwezen naar de begeleidende nota die bij het indienen van elk deel technische plannen aan de minister wordt bezorgd en waarin de standaardprocesmatrix is opgenomen.

Zowel de proceskeuzes voor renovatie (project per project), als de standaardprocesmatrix worden besproken tussen het Vlaams Gewest en de NV Aquafin. Na het bereiken van consensus worden de projecten verder uitgewerkt. In het kader van openbaarheid van milieu-informatie kan men deze, op aanvraag, inkijken bij het Vlaams Gewest.

- 2.4. Zoals hierboven reeds is gesteld, worden de renovatieprojecten project per project voorgesteld aan het gewest. Hierbij worden uitvoerig de verschillende bestudeerde scenario's overlopen en wordt geargumenteed waarom zij al dan niet in aanmerking genomen zijn.

De proceskeuze voor de nieuwbouwprojecten is gebaseerd op de standaardprocesmatrix. Deze matrix wordt bij het indienen van elke groep technische plannen bijgevoegd en wordt in de daaropvolgende discussies besproken.

In beide gevallen wordt het project voortgezet na het bereiken van een consensus tussen het Vlaams Gewest en de NV Aquafin.

Hiernaast worden op regelmatige basis de resultaten van een aantal onderzoeksprojecten aan het gewest voorgesteld.

- 3.1. De invoering van Vlarem II heeft, wat de investeringskosten betreft, vooral een invloed op de renovaties van de bestaande installaties. Het totale budget voor de renovatie van bestaande zuiveringsinstallaties bedraagt 14 miljard. Een deel van de geplande projecten

wordt opgenomen in het renovatieprogramma, een ander deel in het investeringprogramma. Van deze 14 miljard wordt minder dan de helft aangewend voor nutriëntverwijdering. De rest wordt ingenomen door slibbehandeling, behandeling van septisch materiaal, hydraulische aanpassingen, ...

Wat de investeringskosten betreft voor nieuwe installaties is de invloed van de invoering van Vlarem II zeer beperkt. Afhankelijk van de grootte van de RWZI kan de kostprijs van een oxidatiesloot met nutriëntverwijdering zelfs goedkoper zijn dan een klassieke installatie met voorbezinking en hoogbelaste actief-slibinstallatie zonder nutriëntverwijdering met slibgisting. Enkel voor zeer grote installaties kunnen de totale investeringskosten voor een hoogbelaste installatie zonder nutriëntverwijdering lager zijn.

Ook wat de exploitatiekosten betreft, is er maar een beperkte invloed. Door te werken met een laagbelast systeem met nutriëntverwijdering stijgen de kosten voor energie en analysekosten. Dit wordt echter gecompenseerd door een lagere slibproductie.

- 3.2. De invloed van de bedrijfsafvalwaters is, in het algemeen gesproken, zeer beperkt. Deze invloed kan zowel positief als negatief zijn, afhankelijk van de samenstelling van het industriële afvalwater.

Voor elke nieuwe installatie of renovatie van bestaande installatie wordt de invloed van de verschillende aangesloten bedrijfsafvalwaters nagegaan. In samenspraak met de overheid wordt op basis van deze analyse beslist of de betrokken industrie al of niet wordt meegerekend in de dimensionering.

- 3.3. Een vierde-trapzuivering wordt niet overwogen, daar de investeringskosten te hoog zijn. Het Anammox-systeem kan worden overwogen in het project Houthalen, waarbij er naar alle waarschijnlijkheid een slibwaterbehandeling noodzakelijk is. Momenteel wordt Anammox voor de eerste maal uitgetest in Nederland op twee proefinstallaties. De resultaten van deze experimenten kunnen de keuze nog beïnvloeden indien ze tijdig beschikbaar zijn.
- 3.4. Tot op heden zijn er geen installaties gebouwd of gerenoveerd waarvoor de vermelde technieken op een rendabele manier kunnen worden gebruikt.

- 3.5. Elk systeem dat slibwaters behandelt, waarvan Anammox één van de vele is, kan voor sommige RWZI's, waar er veel extern slib wordt aanvoerd, voor een verhoging van de capaciteit zorgen.

De reden hiervoor is dat de extra stikstofvracht die vrijkomt bij slibbehandeling in een extra bijkomende installatie wordt behandeld, en niet in de bestaande actief-slibinstallatie. Op die manier kan er extra capaciteit vrijkomen in de bestaande actief-slibinstallatie.

- 4.1. Flocculatie op een zandfilter werd uitgetest en geëvalueerd. Het systeem met vierde-trapzuivering wordt niet overwogen, daar de investeringskosten te hoog zijn. Een uitgebreide studie over systemen voor slibwaterbehandeling heeft alle systemen, waaronder Anammox, geëvalueerd. Systemen voor slibwaterbehandeling moeten project per project worden onderzocht.
- 4.2. en 4.3. Gezien de voorgaande antwoorden, zijn er ons inziens op dit moment geen argumenten om te stellen dat de NV Aquafin op dit domein in gebreke is gebleven. De proceskeuze zal ook in de toekomst nauwkeurig worden beoordeeld door het Vlaams Gewest.

**Vraag nr. 125
van 1 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Verbrandingsoven Neder-over-Heembeek – Afvaltransport

Op 26 januari jongstleden stelde ik een schriftelijke vraag aan minister Mieke Vogels over de gevolgen voor de volksgezondheid van het niet afgedekte transport over het Zeekanaal Brussel-Schelde van toxische assen van de Brusselse afvaloven. In haar antwoord verwijst minister Vogels, wat de controle hierop betreft, naar de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) (vraag nr. 85 van 26 januari 2000 – *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 809 – red.*).

1. Totnogtoe zou OVAM geen controle hebben uitgevoerd op die transporten via de binnenscheepvaart.

Kan de minister dit bevestigen ?

Klopt het dat de controle alsnog zal worden georganiseerd ?

2. Minister Vogels verwijst ook naar het overleg met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake de afvalverwerking.

Meent de minister evenwel niet dat dringende maatregelen noodzakelijk zijn, met het oog op de handhaving van de volksgezondheid ?

Antwoord

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest heeft tot op heden inderdaad nog geen controles uitgevoerd op de transporten van assen afkomstig van de Brusselse verbrandingsoven. De reden hiervoor is dat de OVAM over deze materie bijzonder weinig controlebevoegdheid heeft.

Het Vlaams Gewest is slechts onrechtstreeks bij de materie betrokken, aangezien het hier gaat om de uitvoer van afvalstoffen vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke gewest naar het buitenland.

Het enige artikel dat door de OVAM enigszins zou kunnen worden ingeroepen om controles hierop te rechtvaardigen, is artikel 13, § 1 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 :

"onverminderd de toepassing van andere bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten is de natuurlijke persoon of rechtspersoon die afvalstoffen beheert of verwijdert, verplicht alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevraagd om gevaar voor de gezondheid van de mens of voor het leefmilieu, meer bepaald risico voor water, lucht, bodem, fauna en flora, geluids- of stankhinder, schade aan natuur- en landschapsschoon te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken".

Evenwel dient te worden gesteld dat eventuele schade voor de volksgezondheid veroorzaakt door het transport van de assen, het best kan worden vermeden wanneer de afvalstoffen op een afdoende manier worden verpakt. Dit is in dit geval uiteraard een bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Residuen uit de verbranding van stedelijk/huishoudelijk afval ressorteren onder de Oranje Lijst (code AB 020) van de verordening 259/93 inzake de in- en uitvoer van afvalstoffen. De uitvoer van dit soort afvalstoffen is daardoor onderworpen aan

een specifieke kennisgevingsprocedure, waarbij de bevoegde autoriteiten van verzending en bestemming bijzondere voorwaarden kunnen opleggen inzake de transportmodaliteiten en de manier van verpakking. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kan dus, als bevoegde autoriteit van verzending, langs deze weg maatregelen nemen inzake de wijze waarop de afvalstoffen dienen te worden verpakt en vervoerd.

Het probleem wordt dus best aan de bron aangepakt. De controles van de OVAM zullen anders lijken op dweilen met de kraan open. Ik zal alvast mijn Brusselse collega vragen het nodige te doen.

Het transport van gevaarlijke stoffen per schip wordt geregeld door de wetgeving inzake het ADNR, een bevoegdheid van het federale ministerie van Verkeer. Volgens mijn informatie is deze wetgeving in België nog niet van toepassing. (ADNR : *Accord européen relatif au transport international des marchandises Dangereuses par voie de Navigation du Rhin ; Reglement voor het Vervoer van Gevaarlijke Stoffen over de Rijn – red.*)

Vraag nr. 126 van 1 maart 2000 van de heer MARINO KEULEN

Het Broek Blaasveld – Saneringsresultaat

Het staatsdomein "Het Broek" in Blaasveld biedt verpozing aan een zeer breed publiek. Gelegen in een sterk geïndustrialiseerde zone, is het een waardevol en gezond recreatiegebied dat door vele wandelaars en vissers wordt bezocht. Wie een staatsvisverlof bezit, kan vissen op de talrijke opengestelde vijvers.

Onlangs zijn op elf plaatsen in Vlaanderen verontrustende hoeveelheden pcb's (polychloor bifenyl), pesticiden en zware metalen in de rivier- en kanaalbodems gevonden (De Morgen van 1 december 1999 en Het Laatste Nieuws van 2 december 1999). Het gaat in de meeste gevallen om een "historische vervuiling" die zich in de bodem heeft genesteld. De minister ontraadde de consumptie van gevangen paling. Het is belangrijk te weten dat de vervuiling zich bijna zeker niet tot die (elf) plekken beperkt.

In 1996 werden in "Het Broek" in Blaasveld werken uitgevoerd om het aanwezige asbest te isoleren. Het afdekken van het asbest gebeurde onder andere met geotextiel. Aan de vijverranden werden verschillende lagen (onder andere steenslag, geo-

composiet, steenasfaltmat, teelaarde) aangebracht. Deze kunstmatige oevers werden voorzien van diverse waterplanten, waarbij de kokosmatten enkel dienden ter bevestiging van de waterplanten. De levensduur van de isolatie ter hoogte van de waterpartijen bedraagt vele tientallen jaren (zie vraag nr. 66 van 14 oktober 1996 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 15 november 1996, blz. 291 – 292).

1. Werden ondertussen door de diensten van de minister reeds tests gedaan op de aanwezigheid van asbest in de verschillende visvijvers ?

Zo ja, welke tests en wat waren de resultaten daarvan ?

2. Zijn de gevangen vissen (onder meer paling en snoek) wel geschikt voor menselijke consumptie ?

Zo neen, hoe werden de vissers in het natuurgebied Het Broek in Blaasveld hiervan op de hoogte gebracht ?

Antwoord

1. Als nazorg voor de sanering van de asbestverontreiniging, die een aandoening kan veroorzaken op de luchtwegen, werd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een peilbeheersing uitgewerkt teneinde te vermijden dat asbestvezels verder in de lucht terechtkomen. Het betrof een aantal structurele maatregelen aan drie stuwen op onbevaarbare waterlopen in het domein. Deze werken werden voorlopig opgeleverd op 23 november 1999. De afdeling Bos en Groen voert deze peilbeheersing correct uit.

Uit metingen van de lucht door de OVAM blijkt dat de uitgevoerde sanering inderdaad geleid heeft tot positieve resultaten. In de lucht worden geen asbestvezels meer vastgesteld.

Over de momentele aanwezigheid van asbestvezels in het water zijn geen recente gegevens ter beschikking. Uit vroeger onderzoek door het Studiecentrum voor Kernenergie in Mol is gebleken dat de vezelconcentraties in de vijvers van dezelfde grootteorde zijn als deze in drinkwater afkomstig van distributienetten met asbestleidingen. De aanwezigheid van asbest is vooral een probleem van luchtkwaliteit en niet van waterkwaliteit.

2. Door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer werden nog geen vismonsters genomen in Het Boek in het kader van het onderzoek naar het voorkomen van micropolluenten in de vissen.

Dat zal wel gebeuren in het kader van een bemonsteringscampagne die binnenkort van start gaat. Deze campagne heeft tot doel een globaal overzicht te krijgen over de situatie in het Vlaamse gewest met betrekking tot de micropolluenten in de vissen van de openbare viswaters. Op basis hiervan zullen dan globale maatregelen worden genomen en voor sommige wateren specifieke.

Ten slotte wens ik erop te wijzen dat ik via mijn persmededeling op 30 november 1999 de bevolking, en op 4 december zeer gericht de hengelaars op de Hengelexpo in Kortrijk, heb aangehaand om geen paling mee te nemen en op te eten die wordt opgevist uit de elf zwaarst bevuilde sites waar onderzoek heeft plaatsgevonden. Voor alle andere waterlopen en vijvers waarvan men kan vermoeden dat de onderwaterbodems door vroegere industrie werden bezoedeld, heb ik opgeroepen tot de nodige voorzichtigheid rond de consumptie van paling.

Deze oproep geldt alleszins tot het moment waarop alle vervuilde waterbodems in kaart zijn gebracht.

**Vraag nr. 127
van 3 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER**

Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
Vraag nr. 80
van 3 maart 2000
van de heer Jos De Meyer
Blz. 1117

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 129
van 3 maart 2000
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Historisch verontreinigde gronden – Stand van zaken

OVAM, de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest, onderzoekt of de lijst van de black points moet worden aangepast. De lijst van deze historisch verontreinigde gronden dateert immers van vóór 1995 en bevat 3.167 percelen die moeten worden gesaneerd.

Hoeveel verontreinigde gronden bevinden zich in woongebied ?

Wat is de verontreinigingsgraad uitgesplitst per provincie, per bestemming (woongebied, industriegebied, agrarisch gebied) ?

Welke gronden dienen op zeer korte termijn te worden gesaneerd ?

Kan men voor sommige gronden spreken van een levensbedreigende verontreiniging ?

Antwoord

De lijst van historisch verontreinigde gronden bevat heden 3.734 percelen die moeten worden gesaneerd.

- 1.167 percelen bevinden zich in woongebied.
- Uitgesplitst per provincie en per bestemming geeft dit volgend resultaat :

Provincie	Bestemming		
	Woongebied I	Industriegebied V	Agrarisch gebied II
Antwerpen	404	641	71
Vlaams-Brabant	136	211	58
Limburg	261	367	30
Oost-Vlaanderen	196	209	90
West-Vlaanderen	170	133	50
Totaal	1.167	1.561	299

- Vóór 2006 dient de sanering van 2.610 percelen te worden aangevat.
- Voor een aantal van deze dossiers is er inderdaad sprake van een bedreigende situatie. Er

werden reeds veiligheidsmaatregelen genomen, juist vanwege het onmiddellijk gevaar, voor : Kapellen, Sint-Amands, Rumst, Sint-Amandsberg (Gent).

Vraag nr. 130
van 3 maart 2000
van de heer JOACHIM COENS

Bosdecreet – Ontbossing in natuurgebied

Met het natuurdecreet werd in het Bosdecreet een nieuw artikel 90 bis ingevoerd waardoor ontbossing werd verboden tenzij, in bepaalde gevallen, er compensatie voor wordt geboden. Vorig jaar werd deze bepaling aangepast en werd een uitvoeringsbesluit uitgevaardigd.

Naast de discussie die momenteel wordt gevoerd over de toepassing van deze bepalingen op woongebieden, is er evenmin volledige duidelijkheid over ontbossing omwille van natuurwaarden. Het kan inderdaad vanuit natuuroogpunt voordelig zijn tot ontbossing over te gaan, om zo meer waardevolle ecosystemen zoals heide kansen te bieden.

In het recentelijk gewijzigde Bosdecreet werden uitzonderingsbepalingen opgenomen met betrekking tot het beheer en de opmaak van een beheersplan (art. 45 en 47) voor bossen die werden aangewezen als natuurreservaat. Artikel 47 bepaalt eveneens dat voor ontbossing in natuurgebieden conform het beheersplan enkel een voorafgaande melding aan de ambtenaar is vereist. Voor andere bepalingen blijft het Bosdecreet onverkort van toepassing op bosgebieden in natuurgebied.

1. Kan uit deze bepalingen worden afgeleid dat artikel 90 bis onverkort van toepassing is op ontbossing in natuurgebieden ?
2. Dient bijgevolg voor elke dergelijke ontbossing aan de minister een ontheffing te worden gevraagd ?

Zijn dergelijke vragen tot ontheffing reeds ingediend en toegekend ?
3. Worden wijzigingen in deze reglementering in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

1. De bepalingen opgenomen in het tweede lid van artikel 47 van het Bosdecreet houden een

uitzonderingsprocedure in voor het ontbossen met het oog op andere vormen van natuurontwikkeling. Deze uitzonderingsprocedure – enkel melding aan de ambtenaar in plaats van een bouwvergunning – is alleen van toepassing voor terreinen die als natuurreservaat werden erkend of aangewezen, overeenkomstig de procedure opgenomen in het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Wanneer ontbossing als beheersmaatregel voor specifieke percelen in het beheersplan van een natuurreservaat is opgenomen en dit beheersplan naar aanleiding van de erkenning of aanwijzing bij ministerieel besluit als dusdanig wordt goedgekeurd, wordt de ontbossing als beheersmaatregel gemachtigd en volstaat bij uitvoering van de ontbossing de melding aan de ambtenaar.

Ik wil erop wijzen dat de hierboven beschreven procedure de enige is om – ten behoeve van het natuurbehoud – af te wijken van de procedure voor ontbossing, zoals die is opgenomen in de wetgeving op de ruimtelijke ordening. Deze bepalingen houden geen veralgemening in voor natuurgebieden of voor natuurgebieden met wetenschappelijke waarde¹ – twee bestemmingsgebieden zoals vastgelegd in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen – zoals verkeerdelijk uit de vraagstelling zou kunnen worden begrepen (¹In het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen worden deze laatste ook "natuurreservaten" genoemd. Het betreft hier dan enkel een ruimtelijke bestemming).

2. Vermits de compensatie- en ontheffingsprocedure gekoppeld is aan de procedure tot aflevering van een bouwvergunning, is een ontbossing die als beheersmaatregel is opgenomen in het goedgekeurd beheersplan van een aangewezen of erkend natuurreservaat, niet onderworpen aan de in artikel 90 bis van het Bosdecreet opgenomen ontheffingsprocedure, noch aan de compensatieregeling.

In alle andere gevallen van ontbossing als maatregel van natuurontwikkeling is de ontheffings- en compensatieprocedure van toepassing, ook wanneer deze ontbossing in gebieden met de bestemming natuurgebied of natuurgebied met wetenschappelijke waarde wordt uitgevoerd. Er zijn tot op heden voor ontbossing omwille van natuurontwikkeling nog geen ontheffingen aangevraagd.

3. Voorlopig wordt geen wijziging van deze reglementering in het vooruitzicht gesteld. Indien zou blijken dat van deze regel misbruik of in overdreven mate gebruik wordt gemaakt, zal uiteraard worden opgetreden.

Vraag nr. 131
van 3 maart 2000
van de heer JOACHIM COENS

Studieopdrachten – Overzicht

De minister en haar kabinet hebben in de voorbereiding van de beleidsuitvoering nood aan wetenschappelijke en juridische ondersteuning. Daartoe kan zij opdrachten uitbesteden aan onderzoekscentra, universiteiten, organisaties of private ondernemingen.

1. Welke onderzoeksopdrachten heeft de minister sinds het begin van de legislatuur reeds toegekend ?

Aan welke centra werden de opdrachten toegekend en tegen welke prijs ?
2. Volgens welke aanbestedingsprocedure werden deze opdrachten toegekend ?

Antwoord

De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal)

Het opmaken van een exacte lijst is een omvangrijk werk, waarvan de afwerking binnen de gestelde termijn zeer problematisch is. Zodra ik alle gegevens in mijn bezit heb, zal ik niet nalaten deze zo vlug mogelijk te bezorgen.

De administratie Land- en Tuinbouw (ALT)

Gunningsdatum	Voorwerp opdracht	Begunstigde	Kostprijs (in fr.)
06.09.99	Ontwikkelen van bedrijfsontwikkelingsplannen biologische landbouw	VZW Blivo	695.856
18.11.99	Evaluatie inzake de resultaten van de uitvoering van de maatregelen op grond van verordening (EG) nr. 950/97 land- en tuinbouwbedrijven in Vlaanderen over de periode 1994-98	Universiteit Gent	2.475.000
23.11.99	Rewriting code van goede landbouwpraktijken – bestrijdingsmiddelen	Jansen en Janssen	302.880
17.12.99	Eindevaluatie Leader II Westhoek, Meetjesland	Universiteit Gent	715.000

Verder keurde de Vlaamse regering op 22 december 1999 principieel de oprichting van de VOLT (Vlaamse onderzoekseenheid voor Land- en Tuinbouweconomie) goed en – eveneens principieel – een ontwerpovereenkomst tussen het Vlaams Gewest enerzijds en het Landbouweconomisch Instituut (Den Haag, Nederland) en het Centrum voor Landbouweconomie (federale ministerie van Middenstand en Landbouw) anderzijds voor de oprichting en begeleiding van de onderzoekseenheid.

Een werkgroep legt op dit ogenblik de laatste hand aan de inhoudelijke, partneriële en instrumentele bijsturing van dit project in het licht van de duurzaamheidsgedachte, het integraal plattelandsbeleid en een meer veilige voedselproductie, waarna het project voor definitieve goedkeuring aan de Vlaamse regering zal worden voorgelegd, evenals het in dat licht bijgestuurde ontwerp van overeenkomst.

Het initiatief van het onderzoek, het proces van opmaak en gunning, gebeurt door de administratie en ik verleen daaraan al dan niet mijn goedkeuring.

Het kabinet als dusdanig heeft geen enkele studieopdracht gegund tot dusver.

Alle bovengenoemde opdrachten, behoudens het VOLT-project, werden volgens de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking gegund.

Wat de VOLT betreft, werd de Vlaamse minister bevoegd voor het landbouwbeleid gemachtigd een subsidie van 100 miljoen frank provisioneel vast te leggen op de begroting 1999 (programma 54.10, ba-

sisallocatie 33.01). De modaliteiten voor de toekenning van deze subsidie worden eveneens door voornoemde werkgroep onderzocht en zullen worden gepreciseerd bij het voorleggen aan de Vlaamse regering voor definitieve goedkeuring van het project en van het bijbehorende contract tussen alle betrokken partijen.

Aanvullend antwoord

De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal)

De lijst van de toegekende opdrachten met de gevraagde informatie betreffende begunstigde en procedure is toegevoegd. Ook het bedrag van de opdracht is vermeld (zie **bijlage**).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 132
van 3 maart 2000
van de heer JOACHIM COENS**

Afvalstromen – Vlaanderen-Brussel

Het Brusselse Hoofdstedelijke gewest ligt geografisch als een eiland in Vlaanderen. In Brussel geproduceerde afvalstoffen worden vaak in Vlaanderen verwijderd of door Vlaanderen naar buitenlandse installaties gevoerd. Omgekeerd kunnen Brusselse installaties instaan voor de verwijdering

of verwerking van Vlaams, Waals of buitenlands afval.

De omvang van deze stromen is vanuit beleidsoogpunt interessant, daar ze toelaat de dimensionering van de benodigde verwijderingsinstallaties in te schatten.

Door de Europese wetgeving inzake import, doorvoer en export van afvalstoffen, kan het Vlaams Gewest hiervan een vrij nauwkeurig beeld schetsen.

Kan de minister meedelen welke de afvalstromen (verdeeld over huishoudelijk, bedrijfsafval en gevaarlijk afval) waren die in de jaren '97, '98, '99 :

- vanuit Brussel in Vlaanderen werden verwerkt of verwijderd ;
- vanuit Brussel door Vlaanderen werden getransporteerd voor verwerking of verwijdering

buiten Vlaanderen ;

- vanuit Vlaanderen in Brussel werden verwerkt of verwijderd ;
- van buiten Vlaanderen door Vlaanderen werden getransporteerd om in Brussel te worden verwerkt of verwijderd ?

Antwoord

Onder toepassing van de verordening 259/93 worden gewesten binnen een lidstaat nooit beschouwd als landen van invoer, uitvoer of doorvoer. De gegevens verzameld binnen de verordening, kunnen dus moeilijk als informatiebron worden gebruikt voor gegevens in verband met intergewestelijke transporten.

Hieronder een tabel met de gevraagde gegevens en een opgave van de gegevensbron.

	1997			1998		
	HA	BA	Gevaarlijk (a)	HA	BA	Gevaarlijk (a)
Brussels afval in Vlaanderen Verwijderd (1)		?			4.670 ton	
Export Brussels afval (2)	?	?	17.284 ton	?	?	BIM
Vlaams afval verwerkt in Brussel (3)	25.825 ton	(6.879.786 ton) cijfer onder voorbehoud	40.196 ± 5.220 ton	18.447 ton	2.036.483 ± 1.017.423 ton	1.212 ± 1.157ton
Import afval naar Brussel (4)	?	?	10.895,014 ton	?	?	BIM

HA : huishoudelijk afval

BA : bedrijfsafval

BIM : data beschikbaar bij het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM)

(a) Gevaarlijk afval : export = gevaarlijk volgens verordening (Oranje, Rode Lijst) ; verwerking in Brussel = gevaarlijk bedrijfsafval + klein gevaarlijk afval (KGA) volgens het Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea)

(1) Enquête naar tarieven en capaciteiten ; gegevens beperkt tot storten en verbranden, exclusief Indaver en Machiels.

(2) Gegevens uit de rapportering voor de conventie van Basel ; Brussels afval geëxporteerd buiten België (steeds door Vlaanderen), gegevens BIM, beperkt tot gevaarlijk afval conform verordening 259/93. Geen gegevens beschikbaar voor niet-gevaarlijk afval.

(3) Gegevens uit jaarlijkse melding + jaarlijkse enquête HA.

(4) Gegevens uit de rapportering van de conventie van Basel ; Brussels afval geïmporteerd van buiten België (steeds door Vlaanderen), gegevens BIM, beperkt tot gevaarlijk afval conform verordening 259/93. Geen gegevens beschikbaar voor niet-gevaarlijk afval.

Binnen het protocol dat tussen de drie gewestelijke Milieuministeries wordt afgesloten, zal worden bekeken hoe de afvalstromen tussen de gewesten beter op te volgen zijn.

Vraag nr. 138
van 16 maart 2000
van de heer BRUNO TOBBACK

Wijk Schuurveld Testelt – Bodemvervuiling

Eind vorig jaar ontstond in de wijk Schuurveld, gelegen langs de Schuurweg in Testelt, beroering naar aanleiding van een bodemonderzoek waaruit ernstige vervuiling van een van de percelen in de wijk bleek.

Het betrokken perceel maakt deel uit van een verkaveling die in 1994 werd vergund en waarvan in de laatste twee jaar al een aantal percelen werden bebouwd. Nochtans wees de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) al in 1994, bij het afleveren van de verkavelingsvergunning, op de mogelijke vervuiling van deze terreinen (het terrein was al in 1994 bij OVAM bekend als black point 3270 B06 003). Uit een onderzoek dat in december 1994 werd uitgevoerd door de Bodemkundige Dienst van België, bleek een verhoogde aanwezigheid van zware metalen ter hoogte van het verkavelingsgedeelte van het terrein.

Op het terrein werden later nog twee bodemonderzoeken uitgevoerd in opdracht van OVAM, namelijk in juni 1995 door Bouwen en Milieu en in mei 1998 door Geologica. In geen van deze onderzoeken konden de eigenaars van de betrokken percelen inzage krijgen, omdat in beide gevallen OVAM de studies als niet-conform de wettelijke regelen beschouwde. De precieze resultaten van deze onderzoeken zijn mij bijgevolg niet bekend, enkel dat OVAM de verontreiniging door arseen en PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstof) op de achterkant van het terrein, dat grenst aan de Demer, toeschreef aan de aanwezigheid van slib afkomstig van het uitbaggeren van de Demer op die plaats.

In september 1998 werd op initiatief van een van de eigenaars op zijn eigen perceel (perceel nr. 8) een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd door Tebodin België. Aanleiding voor het uitvoeren van dit onderzoek was de verplichting hiertoe vanwege OVAM. Hieruit bleek een ernstige vervuiling van de bodem door onder meer zware metalen en PAK's, die in een aantal gevallen de saneringsnor-

men overschrijden. Ook het grondwater blijkt vervuild te zijn. Volgens dit rapport moet de oorsprong van de vervuiling veeleer worden gezocht in materialen die afkomstig zijn van het storten van onder meer bouwafval, in het kader van een terreinophoging. Bovendien wordt ook opgemerkt dat de werkelijke omvang van de vervuiling slechts kan worden beoordeeld aan de hand van een beschrijvend onderzoek dat over het gehele terrein wordt uitgevoerd.

1. Ondanks alle aanwijzingen van vervuiling werden er nog tot in 1999 blanco bodemattesten afgeleverd voor deze percelen.
 - a) Wat is hiervoor de verklaring ?
 - b) Op grond van welke elementen werd daarentegen in 1998 de verplichting tot het uitvoeren van een oriënterend onderzoek opgelegd ?
2. Dit dossier vangt aan begin jaren negentig. Niettegenstaande de enkele initiatieven, getuigt de aanpak van OVAM niet van enige doortastendheid. Dit is in duidelijk contrast met de alarmerende resultaten van de diverse studies.

Wat is hiervoor de verklaring ?

3. Het onderzoek dat door Tebodin werd uitgevoerd, wijst op mogelijke gevaren voor de gezondheid van de bewoners van deze wijk. Hierover kan echter slechts definitief uitsluitel worden gegeven door het uitvoeren van een beschrijvend onderzoek op het hele terrein.

Neemt OVAM daartoe een initiatief en zo ja, wanneer ?

Antwoord

1. a) In eerste instantie wil de OVAM erop wijzen dat een "blanco" attest een attest is waarop vermeld staat : "Voor dit kadastraal perceel zijn er geen gegevens beschikbaar in het register van verontreinigde gronden omdat er geen gegevens beschikbaar zijn bij de OVAM." Wat de percelen betreft met kadastrale gegevens (toestand 01.01.1996) 24105 C 0464 X en 24105 C 0464 Y, werden in oktober en november 1996 "blanco" attesten afgeleverd.

Het bodemonderzoek uitgevoerd door Bouwen en Milieu werd aan de dienst Bodemonderzoeken van de OVAM bezorgd in mei

1997. Pas vanaf toen kon er een koppeling worden gemaakt in het computerbestand van de OVAM tussen de nieuwe attestaanvragen en de onderzochte percelen opgenomen in het bodemonderzoek.

In september 1997 werd echter nog een "blanco" attest voor het betrokken terrein gelegen aan het Schuurveld in Testelt afgeleverd. Het betreft hier het perceel kadastraal bekend als 24105 C 0464 E 2. In dit geval werd een blanco attest afgeleverd als gevolg van een kadastrummerwijziging die nog niet kon worden doorgevoerd in het computerbestand van OVAM.

Sindsdien werden, op basis van de gegevens bekend bij de OVAM, geen "blanco" attesten meer verstuurd voor de in het onderzoek opgenomen gronden.

- b) In het verkennend bodemonderzoek uitgevoerd door Geologica in mei 1998 op het ganse terrein in opdracht van de OVAM, wordt vermeld dat "de bodem op het terrein bestaat uit een heterogene aanvulling bestaande uit zandige leem, leem en grof tot middelgrof zand. In verscheidene boringen zijn baksteenfragmenten, asresten en/of slakken aangetroffen."

In het bodemonderzoek "Oriënterend bodemonderzoek eindrapport-besteknummer 941101 Testelt" uitgevoerd door Bouwen en Milieu NV in juni 1995 op het ganse terrein, wordt ook melding gedaan van de aanwezigheid van asse. In dit onderzoek wordt eveneens gesteld dat bij de gemeente meerdere malen melding werd gedaan van sluikstorten.

De aanwezigheid van baksteenfragmenten, asresten en/of slakken wijst erop dat op deze locatie afvalstoffen zijn gestort.

In de periode 1991-1992 heeft de Milieu-inspectie proces-verbaal opgemaakt wegens het storten van afvalstoffen zonder vergunning. Het storten van afvalstoffen is een activiteit die bodemverontreiniging kan veroorzaken en is dan ook opgenomen onder rubriek 2.1 van bijlage 1 aan het Vlaams Reglement betreffende de Bodemsanering. Volgens het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering kunnen gronden waarop een inrichting gevestigd is of was of een activiteit wordt of werd uitgevoerd

die opgenomen is in de lijst in artikel 3, § 1, slechts worden overgedragen als er vooraf een oriënterend bodemonderzoek heeft plaatsgehad.

2. Uit de analysesresultaten van de stalen genomen door de Bodemdeskundige Dienst van België in december 1994 die werden opgenomen in het bodemonderzoek van Bouwen en Milieu, blijkt dat slechts in één bodemstaal een overschrijding van de bodemsaneringsnorm voor een standaardbodem voor bestemmingstype II wordt vastgesteld voor koper. Deze norm wordt er met een factor 1.4 overschreden. In het bodemonderzoek uitgevoerd door Bouwen en Milieu in juni 1995 op het ganse terrein, worden verhoogde waarden van zware metalen en polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de bodem (arseen 110 mg/kg, benzo(a)pyreen 0,30 mg/kg, fenantreen 0,87 mg/kg, indeno(1, 2, 3-cd)pyreen 2,2 mg/kg) vastgesteld. Deze waarden liggen boven de bodemsaneringsnorm voor bestemmingstype II (agrarisch gebied, woongebied met landelijk karakter), maar overschrijden deze niet op een drastische manier. Het onderzoek van Bouwen en Milieu kan echter niet worden gelijkgesteld met een oriënterend bodemonderzoek. Ook in het verkennend bodemonderzoek uitgevoerd door Geologica in juni 1998 op het ganse terrein, worden verhoogde waarden voor PAK's in de bodem aangetroffen (fenantreen 33 mg/kg en benzo(a)pyreen 6,3 mg/kg). Deze waarden overschrijden de bodemsaneringsnorm voor bestemmingstype III (woongebied) met een factor van respectievelijk 7 en 9,3.

Naar aanleiding van een geplande overdracht van het perceel kadastraal bekend als 24105 C 464 K 2 werd in opdracht van de overdragers een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd door Tebodin in september 1998 op dit kadastraal perceel. In dit oriënterend bodemonderzoek worden verhoogde waarden voor een aantal PAK's vastgesteld die aanleiding geven tot een ernstige aanwijzing voor een ernstige bedreiging. Voor fenantreen (7,2 mg/kg) en benzo(a)pyreen (3,3 mg/kg) wordt de bodemsaneringsnorm voor bestemmingstype III (woongebied) met een factor van respectievelijk 2,7 en 8,8 overschreden. Er wordt tevens op gewezen dat in het grondwater voor geen enkele onderzochte parameter, met uitzondering van zink (140µ/l), in geen enkel bodemonderzoek uitgevoerd op dit terrein tot op heden bij OVAM bekend, concentraties boven de bodemsaneringsnorm worden vastgesteld. De zinkverontreiniging vormt trouwens geen humaan-toxisch probleem.

De stalen waarin de hoogste overschrijdingen van de bodemsaneringsnorm werden vastgesteld, gebeurden niet aan het maaiveld (fenantreen 33 mg/kg en benzo(a)pyreen 6,3 mg/kg op een diepte van 0,5-1 m in een staal genomen achteraan de weide tegen de Demer aan, benzo(a)pyreen 3,3 mg/kg op een diepte van 0,5-1 m in een staal op perceel 464 K2 uit het onderzoek van Tebodin).

Over alarmerende resultaten kan hier bijgevolg niet worden gesproken. De OVAM is tot op heden niet in het bezit van een oriënterend bodemonderzoek dat werd uitgevoerd op het ganse terrein. Over het al dan niet ernstig karakter van de verontreiniging kan enkel uitsluitend worden gegeven op basis van een beschrijvend bodemonderzoek.

Op basis van de huidige gegevens zijn er momenteel geen veiligheids- en/of voorzorgsmaatregelen noodzakelijk in het kader van het bodemsaneringsdecreet op het betrokken terrein. Veiligheidsmaatregelen kunnen door OVAM worden genomen indien bodemverontreiniging een onmiddellijk gevaar vormt. Voorzorgsmaatregelen zijn maatregelen om mens of milieu tijdelijk te beschermen tegen de gevaren van de bodemverontreiniging, in afwachting van bodemsanering.

- In het bodemonderzoek uitgevoerd door Tebodin in september 1998 op het kadastraal perceel 464 K 2 wordt als besluit vermeld : "gezien de plaatselijk sterk verhoogde gehalten aan benzo(a)pyreen en fenantreen zijn er ernstige aanwijzingen van een historische bodemverontreiniging op deze gronden. ... Ondanks het feit dat maar in 1 grondstaal de bodemsaneringsnormen voor fenantreen en benzo(a)pyreen zijn overschreden is de verwachting dat de puinlaag, die in alle boringen is aangetroffen, op meerdere plaatsen sterk verontreinigd zal zijn met PAK's". De erkende deskundige maakt in het oriënterend bodemonderzoek nergens melding van het nemen van voorzorgs- of veiligheidsmaatregelen.

Het oriënterend bodemonderzoek heeft tot doel (art. 3, § 4 van het bodemsaneringsdecreet) uit te maken of er ernstige aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van bodemverontreiniging op bepaalde gronden. Een beschrijvend onderzoek heeft tot doel om, naast de bepaling van de aard, de hoeveelheid en de concentraties van de bodemverontreiniging, ook een beschrijving te geven van de oorsprong, de kans op ver-

spreiding, het risico en de spontane evolutie van de verontreiniging.

Op 20 oktober 1998 werden de overdragers van het betrokken perceel 464 K 2 aangemaand om tot een beschrijvend bodemonderzoek over te gaan. Dit beschrijvend bodemonderzoek moet betrekking hebben op de verontreiniging ontstaan op hun perceel. Vermits de verontreiniging hier vermoedelijk te wijten is aan de ophoging van het terrein, zijn zij niet saneringsplichtig voor mogelijke verontreiniging op de naburige terreinen.

Er zal aan de Vlaamse regering worden voorgesteld dit betrokken perceel te plaatsen op de lijst van historisch verontreinigde gronden waarop bodemsanering moet plaatsvinden (cf. art. 30 van het bodemsaneringsdecreet), onder prioriteit 3. Bij de opstelling van de lijst van artikel 3 werd er onderscheid gemaakt inzake de ernst van de verontreiniging. Dit weerspiegelt zich in de opdeling in vier prioriteitsklassen : percelen onder prioriteit 1 zijn de "meest urgente" historische bodemverontreinigingen, percelen onder prioriteit 4 zijn de "minst urgente" historische bodemverontreinigingen. Per prioriteit zijn er termijnen vastgelegd (overeenkomstig de doelstelling van het MINA 2-plan), waarvóór de OVAM de saneringsplichtige zal aanmanen tot een beschrijvend bodemonderzoek (*MINA-plan : Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*).

Het ambtshalve uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek kan OVAM enkel indien de saneringsplichtige (eigenaar of exploitant) het statuut "onschuldige eigenaar" heeft verkregen, of indien de saneringsplichtige zijn verplichtingen, in het kader van het bodemsaneringsdecreet niet zou nakomen.

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 77
van 22 februari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gemeentelijke archeologen – Financiële ondersteuning

De minister hecht veel belang aan ons archeologisch erfgoed. Alle partijen steunen hem hierin. Dit bleek tijdens de begrotingsbesprekingen 2000.

Vlaanderen heeft hiertoe een belangrijke dienst uitgebouwd, met name het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium IAP). Deze dienst kan echter alleen het vele werk niet aan. Een aantal gemeenten namen daarom een eigen archeoloog in dienst.

Tijdens de begrotingsbesprekingen 2000 stelde ik de minister voor om de gemeenten met eigen archeologen financieel te ondersteunen : zij doen immers niet of minder een beroep op het IAP.

De minister verklaarde dit te overwegen, en sprak zelfs van een subsidiëring van 30 %.

1. Hoeveel statutaire personeelsleden (niveau, m/v) heeft het IAP in dienst in elke provincie ? Hoeveel op contractuele basis ? Betreft het hier contracten van onbepaalde duur, of zijn deze gebonden aan een specifiek project ? Welke projecten ?
2. Welke gemeenten hadden in 1999 eigen archeologen in dienst ? Maakten zij werkafspraken met het IAP ?
3. Werden er reeds stappen gedaan om archeologen in gemeentelijke diensten daadwerkelijk financieel te ondersteunen ? Welke ?

Antwoord

1. Globaal had het IAP op 1 september 1999 de volgende personeelsleden met contracten van onbepaalde duur in dienst, onder drie verschillende statuten : statutair (stat), contractueel (gesco) en Derde Arbeidscircuit (DAC).

	Stat	Gesco	DAC	Tot
Wetenschappelijk personeel				21
– Algemeen directeur (A3)	1			1
– Wet. attaché (werkleider) (A1)	2			2
– Wet. attaché of adj.v.d. directeur	4	12	2	18
Administratief personeel				9
– Hoofdmedewerker (C2)	1			1
– Medewerker (C1)	1	6	1	8
Technisch personeel				23
– Deskundige (B1)	3			3
– Technicus (C1)		5	1	6
– Technisch beambte (E1-arbeiders)		10	4	14
Beheerspersoneel (D1)	1,5			1,5
Totaal	13,5	33	8	54,5

Op de diverse opgravingswerven worden tevens arbeiders tewerkgesteld met arbeidscontracten van bepaalde duur, via een gesco-conventie met 42 arbeidsplaatsen voor drie, vier, vijf of negen maanden.

Aanvullend zijn thans een tiental archeologen actief met contracten van bepaalde duur (variërend van enkele maanden tot 2 jaar), hetzij rechtstreeks door het IAP via externe kredieten, hetzij onrechtstreeks via een gemeentebeheer, een VZW, een bouwpromotor of een aannemer. Het betreft hier tewerkstelling die rechtstreeks gebonden is aan een bepaald project van noodonderzoek of inventarisatie op grond van bouw- of infrastructuurwerken : bv. inventarisatie Vlaamse Landmaatschappij (VLM), Tienen (noodonderzoek industrieterrein De Grippen), project Ename (samenwerking met provincie en stad), Zeebrugge (onderzoek achterhaven), restauratie Kasteel van Gaasbeek, Tongeren (restauratie basiliek), Oostende (project Walraversijde en noodonderzoek), enzovoort. Bij meerdere van deze projecten worden ook arbeiders ter beschikking van het IAP gesteld.

Een deel van dit personeel werkt in de centrale zetel in Zellik, waar de algemene diensten (administratie), bibliotheek, technische diensten (centrale tekenkamer, fotografie en topografie, vondstenbehandeling en restauratieatelier) en de cel Natuurwetenschappen ten behoeve van alle vijf provincies werkzaam zijn. De volgende tabel geeft een overzicht van het personeel dat grotendeels of uitsluitend in één provincie actief is , hetzij vanuit de in uitbouw zijnde buitendiensten in Tongeren, Oudenaarde-Ename en Diksmuide-Woumen, hetzij vanuit de centrale zetel. Occasioneel worden deze ondersteund door leden van de centrale ploeg, of door contractuelen met arbeidsovereenkomst van korte duur.

	WP	AP	TP	Arbeiders	Totaal
Antwerpen	1,5				1,5
Limburg	3	1	1,5	6	11,5
Oost-Vlaanderen	3	0,5	1	2	6,5
Vlaams-Brabant	1,5	–	0,5	2	4,0
West-Vlaanderen	2	1	1	4	8,0

(WP : wetenschappelijk personeel ; AP : administratief personeel ; TP : technisch personeel – red.)

Op één wetenschappelijk personeelslid in Limburg en één in Oost-Vlaanderen na, zijn dit allemaal personeelsleden in gesco- en, in West-Vlaanderen, DAC-statuuat.

In verhouding tot het takenpakket van het Instituut is dit personeelsbestand in de provincies zeker nog verre van toereikend en het is bovendien zeer ongelijkmatig over de provincies verdeeld. Dankzij de verhoging van de dotatie aan het Instituut kunnen deze in de provincies werkende ploegen thans reeds worden versterkt, met voorrang voor de provincie Antwerpen.

2. In 1999 beschikten de volgende steden en gemeenten over een eigen archeologische dienst : Antwerpen, Brugge, Gent, Maaseik.

In het Land van Waas financieren de gemeenten Beveren, Kruibeke, Lokeren, Sint-Gillis-Waas, Sint-Niklaas, Stekene, Temse en Waasmunster gezamenlijk een eigen archeologische dienst, in de vorm van een intergemeentelijke VZW Archeologische Dienst Waasland.

In navolging van dit initiatief overwegen een aantal gemeenten in het Meetjesland tot de oprichting van een gelijkaardige archeologische dienst over te gaan : Deinze, Zulte, Aalter, Nevele en Knesselare zouden daartoe de eerste stappen gedaan hebben.

Daarnaast hebben slechts een zeer beperkt aantal steden en gemeenten, zoals Leuven en Tongeren, een eigen stadsarcheoloog in dienst, die deze opdracht combineert met andere taken : museum of monumentenzorg.

Het IAP heeft met deze gemeentelijke archeologische diensten werkafspraken, waarbij hun autonomie volledig wordt erkend en gerespecteerd. Gelet op de overbelasting van het te beperkte eigen personeelsbestand, gaat het IAP ervan uit dat de archeologische monumentenzorg in gemeenten waar een archeologische dienst bestaat, in eerste instantie door deze dienst moet worden verzekerd. Gemeentelijke archeologische diensten moeten evenwel maximaal vanuit het IAP worden ondersteund.

Het IAP zelf spitst zijn activiteiten voornamelijk toe op die gemeenten waar nog geen gemeentelijke archeologische dienst actief is, en dit blijft toch nog altijd een grote meerderheid, en veruit het grootste deel van het grondgebied van Vlaanderen. Het betracht daarbij zeker zo-

veel mogelijk de gemeenten bij de archeologische monumentenzorg te betrekken.

Dit kan enerzijds door hen nauwer bij het beheer van het archeologisch patrimonium te betrekken : het convenant dat daarvoor met de gemeente Riemst is afgesloten, verdient ongetwijfeld ruime navolging. Anderzijds is het noodzakelijk de gemeenten ook nauwer bij het uit te voeren onderzoek te betrekken, zeker wanneer zij zelf bouwheer zijn van bouw- en infrastructuurwerken die tot vernieling van archeologisch erfgoed zullen leiden. Meer en meer wordt daarbij gestreefd naar het opzetten van een samenwerkingsverband waarbij het IAP het noodonderzoek begeleidt of zelf uitvoert, met een substantiële logistieke en financiële participatie van de gemeente zelf. Voorbeelden daarvan kunnen worden vermeld in Aalst, Tienen, Ieper, Oudenaarde, Ninove, Veurne, Diksmuide, Opwijk, Wellen, Genk, enzovoort.

Op die manier is het mogelijk om door bundeling van krachten en middelen een archeologische monumentenzorg te verzekeren die elke partner afzonderlijk niet zou aankunnen.

Hierbij moet dan toch wel worden betreurd dat het aantal lokale besturen dat bereid is om ten behoeve van zijn eigen archeologisch patrimonium een substantiële inspanning te doen, nog steeds veel te klein is.

3. De ondersteuning die het IAP aan de bestaande gemeentelijke archeologische diensten verleent, kan verschillende vormen aannemen en is ook in grote mate afhankelijk van de vraag vanwege deze diensten zelf.

Algemeen is de decretale ondersteuning in uitvoering van het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium van 30 juni 1993, inzonderheid artikel 5. Het IAP betreft de gemeentelijke diensten nauw bij de behandeling van de bouwdoSSIERS die voor advies worden voorgelegd, en formuleert zijn adviezen zo dat deze maximaal het werk door de gemeentelijke diensten mogelijk maken. Daarbij streeft het IAP ernaar om voor het uit te voeren preventief onderzoek ook ten behoeve van de gemeentelijke diensten zowel logistieke als financiële ondersteuning vanwege de bouwheer te bedingen.

Rechtstreekse ondersteuning vanwege het IAP zelf gebeurt in de volgende mogelijke vormen :

- wetenschappelijke begeleiding (bv. begeleidingscommissie van projectonderzoek Dienst Stadsarcheologie Gent) ;
- dienstverlening inzake natuurwetenschappelijk onderzoek, door eigen wetenschappers of door partners van het IAP ;
- het opzetten van een samenwerkingsverband, zoals bij het grootschalig noodonderzoek nabij de Refuge in Brugge ;
- het ter beschikking stellen van werkrachten (bv. Antwerpen, onderzoek Sint-Pauluskerk ; onderzoek in grintgroeve Heerenlaak door de stadsarcheoloog van Maaseik) ;
- rechtstreeks financiering van mechanisch graafwerk door het IAP.

Gelet op de zeer beperkte middelen en mankracht van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium, bleef deze ondersteuning totnogtoe zeer beperkt en nam zij zeker nog niet de vorm van "subsidiëring" aan. Een uitbreiding van de middelen van het IAP kan ook op korte termijn reeds leiden tot een betere ondersteuning.

Het is evident dat het totnogtoe stiefmoederlijk behandeld archeologisch erfgoed in Vlaanderen een bijzondere inspanning vereist, waarvoor wij gedurende deze legislatuur een belangrijke stap wensen te doen. Gelet op de noodzaak om de zorg voor dit archeologisch erfgoed op een brede basis te steunen, is het evenwel evident dat deze inspanning niet alleen van het Vlaams Gewest mag worden verwacht. Ook de andere bestuursniveaus hebben terzake hun verantwoordelijkheid op te nemen.

Een grotere financiële ondersteuning vanwege de Vlaamse regering moet daarbij zeker worden overwogen. Welke vorm en omvang een eventuele rechtstreekse subsidiëring van de gemeentelijke archeologische diensten kan aannemen, dient te worden bekeken in het kader van de algemene problematiek van de financiering van de archeologische monumentenzorg, die op korte termijn in het kader van de ratificatie en implementering van de Conventie van Malta en de daaraan gekoppelde oprichting van een Fonds voor het Archeologisch Patrimonium moet worden onderzocht.

Vraag nr. 78
van 22 februari 2000
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Consulent bijzondere jeugdzorg – Statuut

De situatie inzake graden en weddeschalen bij de ambtenaren van de sociale dienst bij de jeugdrechtsbanken en de comités voor bijzondere jeugdzorg was, vóór het ambtenarenstatuut van 24 november 1993, als volgt geregeld.

Afhankelijk van het aantal dienstjaren waren er op de sociale dienst drie graden en drie weddeschalen : vaste afgevaardigde, vaste afgevaardigde eerste klas (na negen jaar dienst) en hoofd vaste afgevaardigde (na achttien jaar dienst).

Na het ambtenarenstatuut van 24 november 1993 was er een wijziging in benaming en kwamen er vijf salarisschalen : een vaste afgevaardigde werd consulent met een salarisschaal B111 (deskundige) ; een vaste afgevaardigde eerste klas werd eerste consulent met salarisschaal B112 (deskundige) ; een vaste afgevaardigde eerste klas met zestien dienstjaren werd eerste consulent met salarisschaal B113 (deskundige) ; een hoofd vaste afgevaardigde werd hoofdconsulent met salarisschaal B211 (hoofddeskundige) ; een hoofdconsulent komt na tien jaar dienst in de salarisschaal B212 (hoofddeskundige).

Hierbij rijst volgend probleem.

Ambtenaren die vóór 1 januari 1994 achttien dienstjaren hadden, werden hoofdconsulent (hoofddeskundige) en kwamen in de schaal B211 terecht, zij schuiven door naar de schaal B212 na tien jaar.

Ambtenaren die na 1 januari 1994 achttien dienstjaren verwierven, bleven hangen in de schaal B113 (deskundige) en kunnen niet doorschuiven naar de salarisschalen B211 en B212.

Met andere woorden, er is een financiële discriminatie ontstaan tussen collega's met dezelfde werkopdracht, op basis van het aantal dienstjaren op 1 januari 1994.

Bij vergelijking van de salarisschalen B 113 en B211-B212 betekent dit na achttien jaar dienst een financiële discriminatie van : 30.000 fr./jaar (de eerste drie jaar) ; 40.000 fr./jaar (vierde t.e.m. zesde jaar) ; 50.000 fr./jaar (zevende t.e.m. tiende jaar) ; 100.000 fr./jaar (elfde en twaalfde jaar) ; 120.000 fr./jaar vanaf het twaalfde jaar.

Dit is enkel het brutoverschil per jaar, zonder rekening te houden met de gevolgen voor het vakantiegeld en de eindejaarstoelage en, belangrijker nog, voor de berekening van de pensioenen, die gebeurt op basis van het salaris van de laatste vijf dienstjaren.

Is de minister op de hoogte van deze problematische situatie ?

Welke initiatieven zijn er reeds genomen om ze te verhelpen ?

Antwoord

Bij de inwerkingtreding (1 januari 1994) van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel (hierna genoemd Vlaams Personeelsstatuut) werden de graden van de loopbaan van vaste afgevaardigde (die eerder bij besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 houdende vaststelling van bijzondere statutaire bepalingen van het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden vervangen door consulent, eerste consulent, hoofdconsulent en consulent hoofd van dienst) vervangen door de volgende graden en salarisschalen :

- consulent (22/6) werd deskundige met salarisschaal B 111 ;
- consulent met weddeschaal 23/6 (na 7 jaar graadanc.) en eerste consulent werden deskundige met salarisschaal B 112 ;
- eerste consulent met weddeschaal 24/R (na 16 jaar graadanc.) werd deskundige met salarisschaal B 113 ;
- hoofdconsulent (24/6) werd hoofddeskundige met salarisschaal B 211 ;
- hoofdconsulent (vroeger hoofd vaste afgevaardigde) met weddeschaal 24/7 werd hoofddeskundige met salarisschaal B 212.

Wat de financiële loopbaan betreft, moet ik opmerken dat het maximum van de schaal B 113 (1.100.000 tegen 100 %) overeenkomt met het maximum van de oude schaal 24/6 – de eindsalarisschaal in de vlakke loopbaan (1.099.480 fr. tegen 100 %), zodat de vroegere consulenten geen *geldelijke loopbaanperspectieven* verloren door de inschaling. De weddeschaal 24/7 van hoofd vaste af-

gevaardigde kon enkel worden bereikt via een procedure van graadverandering, dus niet in de vlakke loopbaan.

Het volgende schema verduidelijkt dit :

Oud statuut		Vlaams Personeelsstatuut
22/6 (max. 915.160)	>	B 111 (max. 960.000)
23/6 na 7 jaar (max. 996.850)	>	B 112 na 8 jaar (max. 1.030.000)
24/R na 16 jaar (max. 1.070.430)	>	B 113 na 10 jaar (max. 1.100.000)
24/6 na 18 jaar (max. 1.099.480)	>	B 211 (max. 1.150.000)
24/7 (max. 1.127.700)	>	B 212 na 10 jaar (max. 1.240.000)

Wat het *financieel verschil* betreft : dit bestaat inderdaad op korte termijn, onder meer door de overschakeling van tweejaarlijkse naar driejaarlijkse periodieke salarisverhogingen. Dit kan evenzeer het geval zijn bij andere personeelscategorieën. Duidelijkheidshalve moet hieraan worden toegevoegd dat er nooit sprake is van salarisvermindering op het moment van de overschakeling van het oude statuut naar het Vlaams Personeelsstatuut.

De nieuwe functionele loopbaan in niveau B haakt relatief goed in op de oude vlakke loopbaan. Bij de inschaling van de oude loopbanen in het nieuw Vlaams Personeelsstatuut was er namelijk voor de vlakke loopbanen een gunstigere berekening van de schaalanciënniteit bij inschaling. Voor de berekening van de schaalanciënniteit werd toepassing gemaakt van artikel VIII 114, § 2 van het Vlaams Personeelsstatuut, waarbij dus één jaar graadanciënniteit gelijk is aan één jaar schaalanciënniteit. Voor de personeelsleden met een gewone loopbaan was dit niet zo, maar is de schaalanciënniteit slechts gelijk aan 1/3 van de oude graadanciënniteit (2/3 van de graadanciënniteit groter dan 12 jaar).

Met betrekking tot de personeelsleden die bij de inschaling op 1 januari 1994 juist enkele maanden anciënniteit tekortkwamen om in een hogere salarisschaal te worden ingedeeld, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de situatie van de oud-consulenten geen alleenstaand geval is. Bij elke maatregel die op een bepaalde arbitraire

datum ingang vindt, zijn er telkens personeelsleden die net niet aan de voorwaarden voldoen (bv. datum waarop men aan de voorwaarden moet voldoen om zich kandidaat te kunnen stellen voor bevordering).

Het is correct dat de deskundigen die werden ingeschakeld in salarisschaal B 113 aan het einde van hun functionele loopbaan zijn in rang 1 van dit niveau. Deze ambtenaren kunnen echter via bevordering door verhoging in graad nog steeds salarisschaal B 211 en vervolgens, in de functionele loopbaan in rang 2, salarisschaal B 212 bereiken.

Wat de financiële discriminatie betreft tussen collega's met dezelfde werkopdracht, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat deze niet zijn oorzakelijk verband vindt in het nieuwe statuut, aangezien deze situatie ook al vroeger bestond. Ook vóór het Vlaams Personeelsstatuut van 24 november 1993 werden consultants, eerste consultants en hoofdconsultanten (die zo goed als dezelfde functie hadden) betaald in weddeschaal 22/6, 23/6 24/R en 24/6.

Bij de inschaling naar aanleiding van de invoering van het nieuw Vlaams Personeelsstatuut werd gestreefd naar :

- meer uniformiteit over alle loopbanen (afkomstig van de verschillende federale ministeries) heen ;
- de afbouw van de gewone vlakke loopbanen (en de invoering van functionele loopbanen) ;
- een verschil in beloning op basis van de leidinggevende functie. Zo is de functie gekoppeld aan rang B2 meer leidinggevend dan deze gekoppeld aan rang B1.

Niettemin kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de Vlaamse regering op 29 juni 1999 een besluit heeft genomen waarbij een regeling voor leidinggevende functies op de lagere niveaus en expertenfuncties in het Vlaams Personeelsstatuut werd ingevoegd. De implementatie van deze regeling gaat evenwel samen met de nieuwe bezoldigingsregeling en de uitvoering van de personeelsplannen.

Momenteel wordt immers gewerkt aan een mogelijke hervorming van loopbanen met de bedoeling meer loopbaanperspectieven te geven voor niet-leidinggevende functies.

Tevens wordt momenteel onderzocht hoe in het kader van een moderner personeelsbeleid, waarbij wordt gestreefd naar meer interne billijkheid (loon naar werken) en een betere externe competitiviteit, een nieuw beloningssysteem kan worden ingevoerd.

Vraag nr. 79
van 24 februari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Spiere-Helkijn – Taalgebruik

In het containerpark van de West-Vlaamse faciliteitengemeente Spiere-Helkijn werden Nederlandstalige inwoners blijkbaar afgeblaft omdat ze iets in het Nederlands vroegen. Twee op drie arbeiders zouden er Nederlandsonkundig zijn. Ook bij het gemeentelijk kuispersoneel doet dat fenomeen zich voor.

Sommige OCMW-raadsleden zijn Nederlandsonkundig, wat doet veronderstellen dat ten minste een deel van de zittingen in het Frans verloopt. Hetzelfde geldt voor de vergaderingen van de plaatselijke cultuurraad.

1. In hoeverre strookt dit alles met de taalwetgeving ?

Wordt er wel controle uitgeoefend op de naleving ervan ?

2. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om al die wanpraktijken recht te zetten ?

Antwoord

Ik vraag een onderzoek aan de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen en zal niet nalaten de resultaten van dit onderzoek mee te delen.

Vraag nr. 80
van 24 februari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Spiere-Helkijn – Toepassing faciliteiten

In de West-Vlaamse faciliteitengemeente Spiere-Helkijn doet zich blijkbaar met rasse schreden een verfransingsfenomeen voor, dat we reeds kennen in een aantal andere faciliteitengemeenten.

Naar verluidt wonen er nogal wat inwoners van Franse nationaliteit, die overigens bij de eerstvol-

gende gemeenteraadsverkiezingen zullen mogen stemmen. Heel wat middenstandszaken zijn al een-talig Frans.

Het gemeentebestuur zou de faciliteiten overigens op dezelfde wijze interpreteren als de collega's in de Vlaams-Brabantse faciliteitengemeenten.

Is de Vlaamse regering op de hoogte van die situatie ?

Werd ook voor de West-Vlaamse faciliteitengemeenten reeds een actieplan uitgewerkt voor het behoud van het Vlaamse karakter ?

Op welke wijze wordt de naleving van de omzendbrieven van de voormalige ministers Leo Peeters en Luc Martens inzake de toepassing van de faciliteiten, in die gemeenten gecontroleerd ?

Antwoord

Ik vraag een onderzoek aan de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen en zal niet nalaten de resultaten van dit onderzoek mee te delen.

Vraag nr. 81 van 24 februari 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Spiere-Helkijn – Taalgebruik tekenschool

Naar verluidt krijgt de vrije tekenschool voor volwassenen in de Vlaamse faciliteitengemeente Spiere-Helkijn subsidies van de gemeente. Nochtans worden de lessen er in het Frans gegeven.

Is de minister daarvan op de hoogte ?

Is dit in overeenstemming met de taalwetgeving ?

Welke maatregelen neemt hij mocht dat laatste niet het geval zijn ?

Antwoord

Ik vraag een onderzoek aan de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen en zal niet nalaten de resultaten van dit onderzoek mee te delen.

Vraag nr. 82 van 25 februari 2000 van de heer CARL DECALUWE

Kieskanton Lennik – Manuele stemmingen

Door het feit dat twee van de zes gemeenten in het kieskanton Lennik niet zijn ingegaan op het voorstel van geautomatiseerd stemmen, hebben de betrokken gemeenten nog manueel gestemd bij de verkiezingen van 13 juni 1999.

De meerderheid van de gemeenten diende zich bij de minderheid neer te leggen, aangezien er unanimititeit vereist is.

Thans krijgen alle gemeenten van het kanton een vrij dure rekening via de gouverneur van Vlaams-Brabant aangeboden.

1. Is het normaal dat de gemeenten die kozen voor geautomatiseerd stemmen over dezelfde kam worden geschoren ?
2. Zijn er initiatieven genomen om dit euvel voor de toekomst te vermijden ?

Antwoord

1. Artikel 5 van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming (BS 20 april 1994, erratum, BS 30 april 1994) maakt het mogelijk dat de gemeenten die deel uitmaken van een kanton vermeld in het koninklijk besluit van 30 maart 1998 (tot vervanging van het koninklijk besluit van 18 april 1994 houdende aanwijzing van de kieskantons voor het gebruik van een geautomatiseerd stelsysteem, BS 25 april 1998) worden uitgesloten van de verdeling van bepaalde kosten. Zo kunnen zij uiteraard niet worden aangesproken voor de kosten voor het opmaken van de stembiljetten, voor de werking van de stemopnemingsbureaus alsook voor de verdeling van de uitgaven die op grond van de automatisering van de stemming geen betrekking hebben op de stembureaus van de kieskring of het kieskanton.

Op basis van dit artikel heeft de provincie Vlaams-Brabant een nieuwe verdeelsleutel voor de uitgaven van de verkiezingen ingevoerd. De provincie splitste het kostenplaatje van 30,2 miljoen Belgische frank in een deel algemene kosten (12,8 miljoen Belgische frank) en een deel kosten die specifiek waren voor het niet-geautomatiseerd stemmen (17,3 miljoen Belgische frank). Dit laatste bedrag werd verdeeld onder de 29 gemeenten die niet-geautomatiseerd stemmen, wat uiteraard aanleiding gaf tot een verhoging van het kostenplaatje. De verhoging van de kostenbijdrage is dus geenszins een sanctie voor het niet deelnemen aan het geautomati-

seerd stemmen, maar het gevolg van een objectieve verdeling van de kosten.

Voor de gemeente Lennik is dit een onaangename vaststelling, vermits de gemeente bereid was om over te schakelen naar het elektronisch stelsysteem, in tegenstelling tot de meerderheid van de gemeenten binnen het kieskanton. De provincie kan echter geen onderscheid maken tussen gemeenten die al dan niet op vrijwillige basis zijn blijven vasthouden aan het klassieke stelsysteem. De verdeling van de kosten voor de verkiezingen is gebeurd op basis van objectieve criteria.

2. De verkiezingswetgeving is een federale aangelegenheid. Terzake kan ik derhalve geen initiatieven nemen. Ik heb ook geen kennis van federale initiatieven.

Vraag nr. 83
van 1 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeentestempel Wezembeek-Oppem – Taalgebruik

Blijkens een berichtje in het tijdschrift *De Zes* van februari zou de gemeente Wezembeek-Oppem in zijn correspondentie gebruikmaken van een eentalige stempel "Administration Communale de Wezembeek-Oppem, province de Brabant flamand".

Is dit conform de taalwetgeving ?

Welke maatregelen neemt de minister eventueel om te vermijden dat de taalwetgeving in de toekomst nog wordt overtreden ?

Antwoord

Ik vraag een onderzoek aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant en zal niet nalaten de resultaten van dit onderzoek mee te delen.

Vraag nr. 84
van 1 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteiten – Kraainem

Via het gemeentelijk informatieblad van Kraainem wordt geregeld getracht de omzendbrieven uit de

vorige regeerperiode inzake de toepassing van de faciliteiten, te omzeilen.

Eerder deelde de minister mee er geen bezwaar tegen te hebben dat de Franstaligen via een antwoordbon Franstalige formulieren aanvragen.

De controle hierop is natuurlijk erg moeilijk.

Heeft de minister al gereageerd op die nieuwe stap om de omzendbrieven te omzeilen ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger voorlopig mededelen dat mijn administratie de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant verzocht heeft een onderzoek in te stellen naar de door hem medegedeelde, doch niet gespecificeerde, nieuwe praktijk in de gemeente Kraainem om de omzendbrief-Peeters te omzeilen.

Vraag nr. 85
van 3 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER

Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
Vraag nr. 80
van 3 maart 2000
van de heer Jos De Meyer
Blz. 1117

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 86
van 3 maart 2000
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Waalborrepark Asse – Hondentoilet

Een inspecteur van de afdeling Monumenten en Landschappen heeft tegen de gemeente Asse een proces-verbaal (PV) laten opmaken omdat deze in het Waalborrepark een hondentoilet liet aanleggen.

Voor het park loopt een beschermingsprocedure als dorpsgezicht. Dat betekent onder meer dat er voorlopig niets meer mag worden gewijzigd aan het park. Toch begonnen werklieden van de gemeente vorige week met de aanleg van een hondentoilet, vlakbij de zandbak voor kinderen. Enkele paaltjes werden al in een betonnen sokkel gegoten.

Monumenten en Landschappen kreeg lucht van deze zaak en liet de werken stilleggen. Er werd een proces-verbaal opgemaakt.

1. Is de minister op de hoogte van deze aangelegenheid ?
2. Wie heeft de opdracht gegeven voor de aanleg van een illegaal hondentoilet in het Waalborrepark, en dit ondanks de beschermingsprocedure als dorpsgezicht ?
3. Welke maatregelen of sancties werden er getroffen ?

Antwoord

1. De Vlaamse minister voor Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport werd door de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) Vlaams-Brabant – Monumenten en Landschappen, niet op de hoogte gebracht van de problematiek rond het "Waalborrepark".
2. De afdeling ROHM Vlaams-Brabant – Monumenten en Landschappen, meent dat de eigenaar, met name het college van burgemeester en schepenen, verantwoordelijk is voor deze illegale werken.
3. ROHM Vlaams-Brabant – Monumenten en Landschappen, werd op 16 februari 2000 door omwonenden op de hoogte gesteld van voornoemde werken in het Waalborrepark.

Onmiddellijk werd telefonisch contact opgenomen met de burgemeester van de gemeente Asse. Hij beloofde mijn dienst diezelfde dag nog te contacteren na het intern onderzoek. Daar Monumenten en Landschappen op vrijdag 18 februari geen antwoord kreeg, werd tevergeefs getracht om telefonisch contact op te nemen met de burgemeester en de secretaris.

Op maandag 21 februari is de bevoegde inspecteur zich ter plaatse gaan vergewissen van de

toestand. Rond 10 uur is hij zich gaan aanbieden op het gemeentehuis. Aangezien de burgemeester aanwezig was, werd hij na meermaals aandringen ontvangen door de gemeentesecretaris. Daar er geen vorderingen werden gemaakt in het onderzoek en de secretaris blijkbaar niet op de hoogte was van de situatie, heeft de inspecteur zich bij de gemeentepolitie aangeboden om een proces-verbaal van verhoor te laten opmaken (PV nr. 204 van 21.02.2000 – dossiernr. BR.64.13.000204.2000).

De afdeling ROHM Vlaams-Brabant – Monumenten en Landschappen, heeft op 25 februari 2000 bij de procureur des konings van Brussel deze aangifte bevestigd :

"Tijdens een plaatsbezoek op 21 februari ll. werd vastgesteld dat op het perceel 19A², kadastraal gekend Asse, 2de afdeling, sectie E, eigendom van de gemeente Asse, op last van het College van Burgemeester en Schepenen, zonder de vereiste schriftelijke vergunning van de Vlaamse regering of haar gemachtigde, volgende werken werden uitgevoerd :

- Tussen de parkvilla en de tuinierswoning, langsheen de Bergestraat, werd op een oppervlakte van 6 op 4 m, 20 cm grond weggegraven. De grond werd nog niet afgevoerd. Het perceel werd omheind met groengekleurde metalen palen (hoogte 1,20 m). Op één van de hoeken werden 2 zwaardere metalen palen geplaatst. De afsluitrand werd nog niet aangebracht. De constructie zal waarschijnlijk dienst doen als "hondentoilet".
- Tussen de parkvilla en een klein gemetst gebouwtje langsheen de perceelgrens werd ongeveer 12m³ dierlijk mest opgeslagen."

Monumenten en Landschappen meent dat deze werken in strijd en zelfs onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de bescherming als dorpsgezicht.

Gelet op de omvang en ernst van de gepleegde feiten, werd verzocht om toepassing van artikel 15 van het voornoemd decreet, opdat het perceel in zijn oorspronkelijke staat zou worden hersteld op kosten van de eigenaar.

Dit herstel omvat :

- het verwijderen van de metalen afsluitingspalen met bijbehorende betonfunderingen

en het openspreiden van de aanwezige grondspecie ;

- het verwijderen of verwerken van de gestockeerde mest.

Op 25 februari werd ook de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant op de hoogte gebracht. Aan de gouverneur werd gevraagd, ten einde het staken van de werken en het herstel te bevorderen, er bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse op aan te dringen de regelgeving inzake monumenten, stads- en dorpsgezichten consequent toe te passen.

Op 3 maart 2000 werd naar aanleiding van een inspectieonderzoek op 1 maart jongstleden aan het voorlopig beschermde "Waalborrepark" de aangifte van 25 februari 2000 vervolledigd :

"Tijdens het inspectieonderzoek van 1 maart 2000 werd vastgesteld dat op het perceel 19 A², kadastraal gekend Asse, 2de afdeling, sectie E, eigendom van de gemeente Asse, op last van het College van Burgemeester en Schepenen, zonder de vereiste schriftelijke vergunning van de Vlaamse regering of haar gemachtigde, volgende werken werden uitgevoerd :

- Tussen de parkvilla en de tuinierswoning, langsheen de Bergestraat, werd op een oppervlakte van 6 op 4 m., 20 cm grond weggegraven. Alle grondspecie werd afgevoerd. De afgevoerde grondspecie werd vervangen door een dikke kiezellaag. Het perceel werd omheind met groengekleurde metalen palen (hoogte 1,20m). Op één van de hoeken werden 2 zwaardere palen geplaatst. De afsluitdraad (groen geplastificeerde Bekaert draad) en toegangshekken werden aangebracht. De constructie doet dienst als "hondentoilet".
- Tussen de parkvilla en een klein gemetst gebouwtje langsheen de perceelgrens werd ongeveer 12 m³ dierlijk mest opgeslagen.
- Over een oppervlakte van 5 x 15 m., ter hoogte van de toegangspoort van het omheind vakantiespeelplein werd de strooisellaag onder de bomen bij mekaar geschraapt. Het materiaal ter grootte van één vrachtwagenlading ligt tussen de bomen opgestapeld."

Nogmaals werd, gelet op de omvang en ernst van de gepleegde feiten, verzocht om de toepassing van artikel 15 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zodat het perceel in zijn oorspronkelijke staat zou worden hersteld op kosten van de eigenaar.

Dit herstel omvat :

- het verwijderen van de metalen afsluitingspalen met bijhorende betonfunderingen, draadafsluiting en de kiezellaag. Het opvullen van de put met de afgevoerde grondspecie ;
- het verwijderen of verwerken van de gestockeerde mest ;
- het openspreiden van de bijeengeschraapte strooisellaag ;

Tijdens het inspectiebezoek werden meerdere foto's genomen van de misdrijven. Deze werden na ontwikkeling overgezonden.

**Vraag nr. 87
van 3 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Export Vlaanderen – Verbrekingsvergoedingen

Kan de minister bevestigen dat de verbrekingsvergoeding voor de algemeen directeur van Export Vlaanderen 20 miljoen frank bedraagt ?

1. Is dit een normaal cijfer ?
2. Werd er al beslist of het contract met de nieuw aan te werven algemeen directeur wordt aangepast ten opzichte van het vorige contract ?

Zo ja, welke wijzigingen worden er aangebracht ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet bevestigen dat de verbrekingsvergoeding voor de algemeen directeur van Export Vlaanderen 20 miljoen frank bedraagt. De verbrekingsvergoeding voor de algemeen directeur van Export Vlaanderen werd bepaald uitgaande van de arbeidsovereenkomst tussen Export Vlaanderen en de alge-

meen directeur van 23 oktober 1996. Dit leidde tot de berekening van een verbrekingsvergoeding die beduidend lager ligt dan het genoemde bedrag.

Volgens artikel 1, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juli 1998 tot vaststelling van de rechtspositie van de algemeen directeur van Export Vlaanderen, onderhandelt de minister bevoegd voor het afzet- en uitvoerbeleid over de bezoldiging van de algemeen directeur, rekening houdende met zijn functieprofiel, nuttige ervaring en bevoegdheden. Momenteel is de selectie- en onderhandelingsprocedure voor de nieuw aan te werven algemeen directeur nog aan de gang. Vergelijkingen met het vorige contract kunnen bijgevolg nog niet worden gemaakt.

Vraag nr. 88
van 8 maart 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Aanwervingsbeleid OCMW-ziekenhuizen – Medische criteria

OCMW-ziekenhuizen nemen blijkbaar personen met gezondheidsaandoeningen, onder meer HIV-patiënten en Chron-patiënten, enkel op grond van het medisch onderzoek niet in dienst. Nochtans doorlopen deze personen met goed resultaat alle andere proeven.

Het systematisch gebruik van onder meer de aids-test in de selectieprocedure lijkt het criterium te worden voor aanwerving. Uitspraken als "wij kunnen u niet in dienst nemen want de patiënten lopen gevaar", spreken boekdelen.

1. Zijn dergelijke situaties de minister bekend ?
2. Werden eventueel reeds maatregelen genomen ten aanzien van deze OCMW-ziekenhuizen en zo ja, welke ?
3. Op welke medische gronden mag een ziekenhuis weigeren iemand in dienst te nemen ?
4. Kan een HIV-patiënt als personeelslid worden geweigerd ?

Antwoord

De toegang tot een functie bij een lokaal bestuur (gemeente of OCMW) kan afhankelijk worden ge-

steld van de lichamelijke geschiktheid voor een bepaalde functie.

In sommige gevallen is een lichamenlijk geschiktheidsonderzoek verplicht, namelijk in die gevallen welke opgesomd zijn in het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming (ARAB) of in andere arbeidsrechtelijke voorschriften.

In de gevallen waar er geen wettelijke verplichting is, geldt de lokale autonomie. Voor de functies die eigen zijn aan het OCMW of aan het OCMW-ziekenhuis bepaalt de benoemende overheid (OCMW-raad, respectievelijk het beheerscomité van het ziekenhuis) dus autonoom of er al dan niet een onderzoek is naar de medische geschiktheid van de kandidaten.

De meeste lokale besturen hebben echter in hun algemene aanwervingsvoorwaarden een vereiste van medische geschiktheid opgenomen. Dat betekent dat ze een contractuele aanstelling, een benoeming op proef of een vaste benoeming afhankelijk maken van een gunstig resultaat van een geneeskundig onderzoek. Daartoe wordt in de statuten een procedure vastgesteld. Het medisch geschiktheidsonderzoek gebeurt door een door de benoemende overheid aangesteld organisme, zijnde een aangestelde arts, de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) verbonden met het federale ministerie van Volksgezondheid, of een bedrijfsgeneeskundige of interbedrijfsgeneeskundige dienst waarbij het lokaal bestuur is aangesloten.

De medische expertise resulteert in een medisch attest dat een kandidaat-werknemer geschikt of ongeschikt verklaart voor de functie.

Belangrijk hierbij zijn de volgende elementen.

- De medische geschiktheid kan alleen worden vastgesteld door een bevoegde arts.
- Het onderzoek naar de medische geschiktheid beperkt zich louter tot de lichamelijke geschiktheid voor een welbepaalde functie. Bij de vaststelling van een lichamenlijk gebrek in relatie tot de functie kan, waar aangewezen, ook rekening worden gehouden met bekende en voorspelbare ontwikkelingen van een vastgestelde aandoening met gevolgen voor de latere uitoefening van de functie.
- De medische geschiktheid impliceert echter hoegenaamd geen absolute vrijwaring van mogelijke lichamenlijke gebreken bij de kandidaten. Kandidaten mogen dan ook niet worden gewei-

gerd voor aandoeningen die in geen enkel opzicht de uitoefening van de welbepaalde functie in de weg staan.

- De medische informatie wordt weergegeven in een medisch attest, afgeleverd door de bevoegde arts. Andere dan de daarin weergegeven informatie en conclusie kan door de benoemde overheid niet worden ingeroepen of gebruikt. Deze informatie is overigens strikt vertrouwelijk van aard en valt ook onder de wetgeving op de privacy.

De meeste lokale besturen die de aanwerving van een kandidaat afhankelijk maken van een onderzoek naar de medische geschiktheid, stellen ook een beroepsmogelijkheid vast in de vorm van een tegenexpertise, voor de kandidaten die ongeschikt werden bevonden en die het daarmee oneens zijn.

Het is in deze context logisch dat ik als minister niet op de hoogte ben van de concrete medische criteria die door de bevoegde artsen worden gehanteerd, noch van de tests die al dan niet gebruikelijk zouden zijn, noch van het type van aandoening dat eventueel leidt tot uitsluiting voor een bepaalde functie.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 77
van 24 februari 2000
van de heer JAN LAURYS

Starters- en inbreidingssteun – Uitgesloten sectoren en uitzonderingen

In de richtlijn VL7 van 1 november 1998, handelend over de wet van 4 augustus 1978 betreffende de economische expansie van kleine ondernemingen, staat op bladzijde 17, bij de uitgesloten sectoren (3.3) onder punt 5, een limitatieve lijst van vrije beroepen (o.a. geneesheren, tandartsen, apothekers, ...).

Daaronder is vermeld : "Uitzonderlijk kunnen deze limitatief opgesomde vrije beroepen in aanmerking komen voor starterssteun en/of inbreidingssteun".

Kan de minister mij meedelen hoe de administratie deze uitzonderingen praktisch interpreteert en toepast zodat de objectiviteit gegarandeerd blijft in de uitvoering ?

Antwoord

De term "uitzonderlijk" in punt 3.3.5. van de richtlijnen VL7 voor toepassing van de wet van 4 augustus 1978 moet worden begrepen als te voldoen aan de voorwaarden van punt 5.9.2. van de inbreidingssteun.

Dit betekent dat starters, naast de voorwaarden gesteld in punt 5.8.2., voor toekenning van de starterssteun, ook moeten voldoen aan de voorwaarden van punt 5.9.2. voor toekenning van de inbreidingssteun.

De administratie past deze voorwaarden strikt toe, zodat de objectiviteit gegarandeerd is.

Voorwaarden starterssteun

1. De starter(s) moet(en) zich voor de eerste maal als zelfstandige vestigen in de vorm van een nieuw opgerichte eenmanszaak, BVBA (besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid) of eenpersoons-BVBA (eenpersoons besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid). Alle andere vennootschapsvormen zijn uitgesloten.
2. Bij vestiging in de vorm van een nieuw opgerichte BVBA moeten minstens 50 % + 1 van de aandelen vanaf de oprichting op naam staan van de bovenvermelde natuurlijke personen.

Opmerking : voor de indiening van het dossier kan enkel de eenvoudige overdracht van aandelen tussen echtgenoten of samenwonende partners via het vennotenboek worden aanvaard wanneer blijkt dat niet werd voldaan aan de voorwaarde inzake meerderheidsaandeelhouders.

De aandelen moeten gedurende ten minste vijf jaar vanaf de aanvraag om expansiesteun op hun naam blijven.

3. De starter(s) moet(en) eveneens vanaf de oprichting van de vennootschap zaakvoerder zijn, de dagelijkse leiding van de onderneming waarnemen en onbeperkt bevoegd zijn voor het dagelijks bestuur.

4. Tevens moeten ze bij vestiging als zelfstandige in hoofdberoep of in bijberoep voldoen aan de wettelijke verplichtingen bij een sociale verzekeringskas voor zelfstandigen of bij het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering van Zelfstandigen.

Voorwaarden inbreidingssteun

1. Het moet gaan om de vestiging in een leegstaand pand (minstens 3 jaar leegstand) en/of op een vervallen terrein waar in de drie voorgaande jaren geen economische activiteit plaatsvond.
2. De activiteit die wordt uitgeoefend, moet een andere activiteit zijn dan die welke er vroeger plaatsvond.
3. Er mag geen verwantschap zijn tussen de huidige uitbater (aanvrager van de expansiesteun) en de vorige uitbater. Het moet gaan om een nieuwe initiatiefnemer.
4. De inbreiding moet steeds conform het lokale beleid zijn.

In het kader van inbreidingssteun wordt "stedelijk gebied" als volgt gedefinieerd :

- stedelijke of gemeentelijke buurten zoals opgenomen in de Atlas van Achtergestelde Buurten in Vlaanderen en Brussel ;
- stedelijke of gemeentelijke buurten die een aangesloten geheel vormen van winkelstraten (geheel of gedeeltelijk), aanpalende straten, steegen, pleinen, ..., en waarvan het grootste gedeelte van de gevelbreedte langs de openbare weg wordt ingenomen door handelszaken of de dienstverlenende sector (incl. openbare diensten of instellingen) ;
- de verbindingsstraten tussen voormelde buurten.

Vraag nr. 78
van 24 februari 2000
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Zwembad Zwinbosjes Knokke – Bestemming

Sinds vele jaren ligt het verlaten zwembad van Knokke onaangeroerd te wachten op afbraak. Deze brokken steen zijn storend midden in de prachtige natuur.

1. Hoever staat het met dit dossier ?

Is er een gerechtelijke uitspraak tot afbraak, of is er nog een procedure lopende ?

2. Zijn er andere plannen voor dit gebied en is de minister hierbij reeds betrokken ?

3. Worden er voorbereidingen getroffen voor een gewestplanwijziging ?

Zo ja, in welke zin ?

Antwoord

De reeds een achttiental jaren in onbruik zijnde zogenaamde "swimming pool" van Knokke-Zoute, gelegen aansluitend aan de uiterst oostelijke rand van de bebouwing van deze badplaats en direct aanpalend aan de als landschap beschermde Zwinbosjes en aan het verder gelegen natuurreserveaat van het Zwin, is volgens het vigerende gewestplan Brugge-Oostkust (KB van 7.4.1977) bestemd als gebied voor dagrecreatie.

Zowel de bouwvallige bouwconstructie van het overdekte zwembad als de ruïnes van het openluchtzwembad zijn in het duinendecreet (BVR van 4.10.1995) opgenomen als beschermd duingebied.

1. De loutere leegstand van een gebouw is geen bouw misdrijf, tenzij het betrokken gebouw niet werd vergund.

De gemeente Knokke-Heist deelde mee voor het complex "oude swimmingpool" destijds een vergunning te hebben verleend.

2. Voor de betrokken site werden door de gemeente het laatste decennium reeds meerdere bijzondere plannen van aanleg opgemaakt, waarvan er echter vooralsnog geen enkel een ministeriële goedkeuring heeft gekregen.

Voor het einde 1988 opgemaakte bijzonder plan van aanleg (BPA) Congres Center (met als bestemming congresfuncties, wonen en horeca in deelzones gaande van max. 3 tot 9 bouwlagen), gekoppeld aan een in 1991 opgemaakt milieueffectrapport (MER), werd bij ministerieel besluit (MB) van 30 juni 1995 geen goedkeuring verleend. Korte tijd daarna werd voor hetzelfde terrein het voorontwerp-BPA "Finis Terrae" opgemaakt, met uitsluitend een residentiële bestemming in de vorm van een totaalproject van meergezinswoningen met maximaal drie en vier

bouwlagen en een maximale nokhoogte van 18 meter. Bij MB van 29 augustus 1997 werd ook aan dit BPA de goedkeuring onthouden.

In november 1999 heeft de gemeente voor het betrokken gebied een nieuw gelijknamig voorontwerp-BPA voor advies toegezonden dat behoudens kleine, niet wezenlijke verschillen in de formulering van de voorschriften en een andere naamgeving aan de zone 2 "reservaat" (i.p.v. natuurgebied), bijna identiek is aan het BPA waarvan bij MB van 29 augustus 1997 de goedkeuring werd onthouden. Voormelde zone "reservaat" van het voorontwerp-BPA omvat de volgens het duinendecreet beschermende gronden.

In het schrijven van 15 december 1999 bracht de afdeling Ruimtelijke Planning voor het betrokken voorontwerp-BPA aan de gemeente ongunstig advies uit, dat voornamelijk gebaseerd was op volgende vaststellingen.

- Het BPA heeft betrekking op een ruimtelijk zeer belangrijk gebied, namelijk de overgang van het bebouwde deel van Knokke naar een van de belangrijkste natuurgebieden van Vlaams niveau, namelijk het Zwingebied.

Mede omwille van de bescherming van dit reservaatgebied, is deze optie zeker van "bovenlokaal" niveau.

In deze visie kan de bestemmingswijziging van dagrecreatie naar een residentiële zone door middel van een BPA niet worden doorgevoerd. In het kader van de globale bescherming van het Zwingebied is deze optie van bovenlokaal belang en dient zij binnen een ruimtelijk uitvoeringsplan van bovengemeentelijk niveau te worden onderzocht en juridisch-planologisch te worden vastgesteld.

- Het vigerend gewestplan voorziet voor de locatie waarin de betrokken verlaten zwembadconstructies en bijbehorend restaurant, tearoom en terrassen zijn gelegen, in een gebied voor dagrecreatie.

Gelet op de ligging tussen de woonzone en het natuurreservaat, is het aangewezen deze zone zodanig in te richten dat zij ten dienste staat van de woonzone en het natuurreservaat, zonder daarbij een bijkomende en te grote druk op het natuurreservaat te leggen.

- In verband met de relatie tussen de stedenbouwkundige inhoud van het voorgestelde

BPA en het natuurgebied "Het Zwin", deelt de administratie voor Ruimtelijke Ordening het reeds vroeger uit het oogpunt van natuurbehoud geformuleerde negatief advies van de afdeling Natuur Brussel, waarin wordt gewezen op een aantal negatieve omgevingsaspecten zoals daar zijn : vrees voor recreatiedruk en sluikestorting in de omliggende duinen ; verstoring van de grondwaterhuishouding bij de aanleg van de ondergrondse parkeergelegenheden ; horizonvervuiling door het toegelaten achttien meter hoge gebouw.

- Wat het verband met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen betreft, werd verwezen naar de gebiedsspecifieke ontwikkelingsperspectieven voor de kustmilieus (blz. 389, richtinggevend gedeelte), waar omtrent de kustmilieus (inclusief de duinengordel) wordt gesteld dat, wegens de zware druk op de waardevolle ecosystemen van het kustmilieu, de ecologische waarden van het kustgebied optimaal moeten worden versterkt.

Dit is onder andere mogelijk door de bestaande natuurgebieden, waar mogelijk, uit te breiden, het strand gelegen in de omgeving van natuurgebieden af te sluiten voor recreatie, alsook door zeer behoedzaam te zijn voor alle werken nabij natuurgebieden die mogelijk de waterhuishouding van deze gebieden tijdelijk of permanent kunnen wijzigen.

3. Voor de betrokken locatie wordt er momenteel geen gewestplanwijziging voorbereid.

Vraag nr. 79
van 25 februari 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Betonex Ranst – Bestemming

Na veel betwistingen kreeg de betoncentrale NV De Vos-Kets (Betonex) in Emblem geen nieuwe milieuvergunning, aangezien deze niet verenigbaar was met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

Intussen is de firma begonnen met de sloop. De afbraak wordt echter slechts uitgevoerd voor die elementen van de betoncentrale welke waarschijnlijk nog commercieel verhandelbaar zijn (silo's, mixer, ...). De resterende delen (betonnen vloerplaat, scheidingswanden) bevinden zich nog steeds

ter plaatse, hoewel zij ook opgenomen waren in de sloopvergunning.

De omwonenden vrezen dat men nog voor lange tijd met een "spookcentrale" zal blijven zitten.

Het gewestplan omschrijft de gronden waarop de betoncentrale gevestigd was als "renovatiegebied met eindbestemming groen". Aangezien de activiteiten van de firma al meer dan een jaar zijn stopgezet, de slooping is aangevat en normaal gezien geen nieuwe vergunningen voor soortgelijke activiteiten kunnen worden toegestaan, zou het logisch zijn dat dit gebied definitief als groengebied wordt ingekleurd in het gewestplan. Op die manier kan het gebied definitief worden gevrijwaard van toekomstige illegale activiteiten.

1. Welke maatregelen worden er genomen met het oog op een volledige sloop ?
2. Worden er stappen ondernomen om het gebied definitief als groengebied in het gewestplan vast te leggen ?

Antwoord

Aansluitend bij het antwoord van mijn voorganger op vraag nr. 172 van 2 februari 1999 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, kan ik het volgende meedelen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 2 april 1999, blz. 132 – red.*).

1. Na te hebben vastgesteld dat de firma De Vos-Kets niet langer over de nodige milieu- en bouwvergunningen beschikte voor haar installaties aan het Netekanaal, leidde de gemachtigde ambtenaar van de provinciale afdeling Ruimtelijk Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) Antwerpen op 15 juni 1998 een vordering in tot herstel in de vorige staat bij de procureur des konings.

Vervolgens werd de op 23 juni 1997 aan de NV De Vos-Kets verleende vergunning "voor het privaat gebruik van een kaaimuur en achterliggende grond", op 7 januari 1999 definitief ingetrokken. Overeenkomstig de bepalingen van de ingetrokken vergunning heeft de (voormalige) vergunninghouder thans de verplichting om op zijn kosten, risico en gevaar de plaatsen in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen, overeenkomstig de aanwijzingen van het bevoegd personeel van de afdeling Zeeschelde.

De werken zouden zijn aangevangen op 7 februari 2000. Zolang het herstel niet volledig wordt doorgevoerd, blijft de herstellvordering van 15 juni 1998 onverkort behouden en riskeert de NV De Vos-Kets (en haar organen en/of aangestelden) in een correctionele procedure tot het herstel te worden veroordeeld, op straffe van een dwangsom per dag vertraging. Bovendien beschikt het Vlaams Gewest op grond van genoemd besluit nog over bijkomende mogelijkheden om de betrokken firma te dwingen tot herstel over te gaan. Thans wordt de reactie van de firma en het resultaat van het onderzoek van het parket afgewacht.

2. Er worden op dit ogenblik geen stappen ondernomen om het gewestplan Antwerpen voor de betrokken gronden te wijzigen.

Vanaf 1 mei 2000 treedt het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening in werking en zullen er, om de gewestplannen te wijzigen, op Vlaams niveau gewestelijke uitvoeringsplannen worden opge maakt ter uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

De afbakening van de structuren van het buitengebied is opgenomen in de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Wanneer de betrokken gronden deel uitmaken van de natuurlijke structuur, zullen ze in gewestelijke uitvoeringsplannen worden opgenomen.

Vraag nr. 80 van 1 maart 2000 van de heer CARL DECALUWE

Afbakening stedelijke gebieden – Stand van zaken

Momenteel is men op verschillende plaatsen bezig met het afbakenen van de stedelijke gebieden, ten einde duidelijkheid te scheppen over de ligging van deze gebieden ten opzichte van de buitengebieden. Dit is een belangrijke oefening met het oog op het aantal bijkomende woningen, want 60 % hiervan dient te worden gerealiseerd in het stedelijk gebied.

1. Welke afbakeningprocessen zijn aan de gang en wanneer worden ze respectievelijk gefinaliseerd ?
2. Welke termijn moet worden bijgerekend naar concrete vertalings- en uitwerkingsplannen ?

3. Wat is de kostprijs van dergelijke afbakeningsprocessen ?
4. Wat is de uiterste datum van implementatie ?

een maximale afstemming van het beleid van deze partners nagestreefd. De exacte einddatum en het resultaat zijn dan ook afhankelijk van het verloop van het gesprek, de timing van de eigen visievorming van de partners en de overeenstemming die binnen het proces kan worden bereikt.

Antwoord

1. Bij het afbakeningsproces van een stedelijk gebied zijn vele partners betrokken (gemeenten, provincies, gewest, met een ambtelijke en een bestuurlijke vertegenwoordiging voor de drie niveaus, en maatschappelijke partners) en wordt

In het volgend schema vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de startdata van de lopende en in opstartfase verkerende afbakeningsprocessen, de planning van het proces zoals bepaald is in het bestek, de belangrijkste oorzaak van de verlenging en de vandaag bekende einddatum.

Stedelijk gebied	Planning afbakeningsproces volgens bestek	Verloop van het afbakeningsproces
Regionaalstedelijk gebied Aalst	Start : januari 1998 Planning : 14 maanden	Verlenging zomer 1998 op vraag van de stad Aalst Verlenging gezien het besluitvormingsproces Einde : april 2000
Regionaalstedelijk gebied Kortrijk	Start : maart 1998 Planning : 14 maanden	Verlenging gezien het besluitvormingsproces Einde : juni 2000
Regionaalstedelijk gebied Mechelen	Start : januari 1998 Planning : 14 maanden	Verlenging gezien het besluitvormingsproces Einde : ?
Regionaalstedelijk gebied Turnhout	Start : oktober 1998 Planning : 14 maanden	Uitstel mede door interactie gemeenteraadsverkiezingen en besluitvormingsproces Einde : midden 2001
Grootstedelijk gebied Gent	Start : april 1999 Planning : 14 maanden	Feitelijk gestart juli 1999 Uitstel mede door interactie gemeenteraadsverkiezingen en besluitvormingsproces Einde : najaar 2001
Regionaalstedelijk gebied Sint-Niklaas	Start : voorjaar 2000 Planning : 18 maanden	Einde : ?
Regionaalstedelijk gebied Hasselt–Genk	Start : Voorjaar 2000 Planning : 18 maanden	Einde : ?

De start van de andere afbakeningsprocessen (regionaalstedelijk gebied Leuven, regionaalstedelijk gebied Roeselare, regionaalstedelijk gebied Brugge, regionaalstedelijk gebied Oostende en grootstedelijk gebied Antwerpen), uitgezonderd het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel, is opgenomen op de begroting van 2000. Dit betekent dat de administratie met de administratieve voorbereiding kan starten. De start van de afbakeningsprocessen wordt echter niet gepland vóór de gemeente- en provincie-

raadsverkiezingen van oktober.

2. Het voorbeeld van het afbakeningsproces van het regionaalstedelijk gebied Aalst is het enige dat ver genoeg gevorderd is om een antwoord te formuleren over de tijd die moet worden bijgerekend voor de concrete vertalings- en uitwerkingsplannen. Begin maart is het ontwerp van afbakeningsvoorstel (grenslijn, bestemmingswijziging en andere acties) in het projectteam in aanwezigheid van mezelf besproken.

In het ontwerp van afbakeningsvoorstel zijn drie soorten acties opgenomen.

- In een eerste fase worden de grenslijn en bestemmingswijzigingen voor gebieden van verschillende aard die fundamenteel verbonden zijn met de (motivering) voor de grenslijn opgenomen in een verordenend plan, het afbakeningsplan. Hiervoor wordt een ontwerp van gewestplanwijziging voorbereid.
 - In een volgende fase worden begeleidende gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen opgemaakt om verfijning van de bestemming en elementen van inrichting en beheer van verschillende gebieden (nieuwe en bestaande functies) toe te voegen aan de bestemming. Gericht overleg hierover is gepland.
 - Binnen de aanvullende acties voor het stedelijk gebiedsbeleid worden strategische projecten aangewezen, wordt in een opvolgingsstructuur voor het stedelijk beleidsgebied en in ondersteuning van de gemeente door het Vlaamse Gewest voorzien, en worden suggesties van gemeentelijke acties opgenomen waarover tijdens het afbakeningsproces een consensus is ontstaan.
3. In de volgende tabel wordt in een eerste kolom aangegeven tegen welke prijs de opdrachten voor de verschillende afbakeningsprocessen gegund zijn.

Zoals in het antwoord op de eerste vraag werd gesteld, zijn de meeste opdrachten verlengd en zijn er meer overlegmomenten nodig gebleken. De oorzaak is veelal te zoeken in het proces van besluitvorming. Dit uit zich veelal in een verlening van de procescoördinatie, een toename van het aantal vergaderingen (secretariaat, gespreksleiding, inhoudelijke ondersteuning) en meer tussentijdse bundels (en verzendingskosten) ten opzichte van het bestek en de offertes. Slechts in twee gevallen is reeds een verhoging formeel vastgelegd in de loop van het proces. Dit wordt aangegeven in de tweede kolom van de tabel.

Stedelijk gebied	Prijs (in fr.)	Verhoging (in fr.)
Regionaalstedelijk gebied Aalst	8.478.373	750.000
Regionaalstedelijk gebied Kortrijk	8.257.318	310.000
Regionaalstedelijk gebied Mechelen	8.419.325	

Stedelijk gebied	Prijs (in fr.)	Verhoging (in fr.)
Regionaalstedelijk gebied Turnhout	8.278.771	
Grootstedelijk gebied Gent	9.469.438	
Regionaalstedelijk gebied Sint-Niklaas	8.192.472	
Regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk	11.249.552	

4. De planningstermijn van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen loopt tot 2007. In de regeringsverklaring en mijn eigen beleidsverklaring heb ik mij geëngageerd voor een versnelde uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Ik hoop dan ook alle afbakeningsprocessen vóór het einde van deze legislatuur te hebben afgerond en de formele procedure van de opmaak van de noodzakelijke gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen te hebben opgestart.

**Vraag nr. 81
van 3 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER**

Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
Vraag nr. 80
van 3 maart 2000
van de heer Jos De Meyer
Blz. 1117

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

**Vraag nr. 82
van 8 maart 2000
van de heer JACKY MAES**

Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening – Secretariaat

In het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening behandelt artikel 7 de oprichting, de organisatie en werkwijze van de Vlaamse Commissie voor Ruim-

telijke Ordening (Vlacoro). In ditzelfde artikel in verband met de hersamenstelling van Vlacoro wordt bepaald dat Vlacoro een permanent secretariaat en de nodige middelen ter beschikking moet krijgen. Dit is een absolute vereiste, gezien de sterke verruiming van de taken van Vlacoro. Vlacoro wordt immers de bevoegde adviescommissie voor alle procedures op gewestelijk niveau. Terwijl tot nu toe de regionale commissies bevoegd waren voor gewestplanwijzigingen en dus de secretariaten van die commissies alle administratief en inhoudelijk voorbereidend werk verzorgden voor de verwerking van bezwaren en opmerkingen, verhuizen die taken nu volledig naar Vlacoro.

Het is duidelijk dat indien Vlacoro geen uitgebouwd secretariaat heeft, al het werk op de schoulers van Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) zal terechtkomen, wat volkomen onhaalbaar zou zijn.

Het is de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening die een secretaris moet aanwijzen voor Vlacoro. Momenteel blijkt er echter nog steeds geen beslissing te zijn genomen over die functie.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het opstarten van Vlacoro ?
2. Worden er formele kandidaatstellingen opgevraagd voor de functie van secretaris van Vlacoro ?

Zo neen, neemt de minister zelf een initiatief om iemand aan te wijzen als secretaris ?

3. Wordt deze kandidatuur eerst voorgelegd aan het Vlaams Parlement ?

Antwoord

Het prioritaire karakter van het na 1 mei opstarten van een hersamengestelde Vlacoro, en de uitbreiding van het takenpakket van de commissie zijn mij bekend.

Een ontwerp van reglementair besluit over de organisatie en werking van Vlacoro is opgesteld en aanhangig gemaakt bij de Vlaamse regering. Het nodige wordt gedaan om, na goedkeuring door de regering, het ontwerpbesluit zo snel mogelijk te laten adviseren door de Raad van State. Na de principiële goedkeuring door de regering is het besluit te lezen op de Internetsite van de Vlaamse

overheid (rubriek "nieuws", subrubriek "ruimtelijke ordening").

In mijn voorstel van beslissing van de Vlaamse regering over het vermelde ontwerpbesluit heb ik een vraag van de regering aan mijn collega bevoegd voor Ambtenarenzaken opgenomen. Zij heeft betrekking op de bestaffing van het secretariaat van Vlacoro. Een minimale bestaffing is voor mij essentieel. De praktische uitwerking ervan, door personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking te stellen, behoort evenwel tot de bevoegdheid van mijn collega Sauwens ; vandaar die opdracht in mijn voorstel van beslissing van de Vlaamse regering.

Naast het reglementair besluit op de organisatie en werking van Vlacoro, en het door mijn collega Sauwens te initiëren besluit over de bestaffing van het secretariaat van Vlacoro, moet uiteraard nog een besluit m.b.t. de eigenlijke samenstelling worden genomen. Dit is geen reglementair besluit en hoeft dus niet voor advies aan de Raad van State te worden voorgelegd. Eerstdaags verstuur ik brieven aan de verschillende organisaties die conform het decreet kandidaturen moeten leveren.

Volgens artikel 7, § 3, derde lid, 12° van het nieuwe decreet ruimtelijke ordening, benoemt de regering de vaste secretaris op mijn voordracht. Ik zal derhalve een voordracht doen.

Artikel 7 van het decreet zoals het is goedgekeurd door het parlement draagt de samenstelling van Vlacoro op aan de regering. In het decreet is daarbij geen formele tussenkomst van het parlement ingeschreven.

**Vraag nr. 83
van 8 maart 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN**

Gewestplanwijziging Hasselt-Genk – N73

Bij de herziening van het gewestplan Hasselt – Genk heeft het Vlaams Gewest voorgesteld om de N73 niet door te trekken richting industriezone Schoonhees. Voor de gemeente Tessenderlo, die zich recentelijk uitsprak over dit voorstel tot wijziging van het gewestplan, is het van groot belang dat dit tracé behouden blijft, zelfs al kan de realisatie eventueel pas veel later gebeuren.

Er zijn twee belangrijke argumenten die pleiten voor het behoud van dit tracé in het gewestplan. Vooreerst kan het zwaar en gevaarlijk transport

daardoor immers rechtstreeks naar de autostrade E313 doorrijden, zonder hiervoor eerst de woonkernen te doorkruisen. Bovendien wordt door een doortrekking van de N73 het industrieterrein Schoonhees duidelijk ontsloten.

De gemeenten Ham en Beringen staan eveneens achter het behoud van dit tracé en delen bijgevolg de mening van de gemeente Tessenderlo. De bestendige deputatie van de provincie Limburg heeft tevens een advies uitgebracht dat deze visie deelt.

Een voorstel tot het behoud van dit tracé mag niet worden verward met het schaamteloos toegeven aan lobbypraktijken van de Club van Industriëlen. Het weren van zwaar en gevaarlijk transport uit de woonkernen draagt immers ten volle bij aan het concretiseren van de verbetering van de leef- en woonkwaliteit.

1. Wat is de beleidsvisie omtrent het schrappen van het tracé van de N73 ?
2. Welke maatregelen worden genomen om tegemoet te komen aan de gerechtvaardigde eis van een betere woonkwaliteit ?

Antwoord

De schrapping van een gedeelte van de N73 op het grondgebied van de gemeente Tessenderlo maakt het voorwerp uit van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Hasselt-Genk. In de aanzet van haar vraag verwijst de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar documenten die vervat zijn in het dossier waarvan de procedure nog lopende is. Het openbaar onderzoek en de adviesperiodes voor gemeente en provincie zijn afgerond. Het advies van de streekcommissie voor advies van Limburg, een wezenlijk onderdeel van de procedure, is nog niet in mijn bezit. Dit wordt verwacht uiterlijk 14 juni 2000.

De Vlaamse regering zal in de maanden nadien over al deze elementen oordelen en een besluit nemen tot definitieve vaststelling van het gewestplan. Op deze beslissing kan ik thans, zonder volledig dossier, niet vooruitlopen.

Voor haar vraag aangaande de beleidsvisie en maatregelen ter voorkoming van hinder bij schrapping van de N73 wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijzen naar de motivering aangegeven in het ontwerpwijzigingsplan bij besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 8 juni 1999 : "De reservatiestrook van de N73 tussen het industrieter-

rein Tessenderlo en het heringerichte opritcomplex wordt geschrapt, aangezien de ontsluiting van het industrieterrein langs het zuiden gebeurt via de Industrierweg tussen de industriezone Schoonhees-Oost en de industriezone West- en Noord-Tessenderlo".

Vraag nr. 84 van 13 maart 2000 van de heer JAN LOONES

Luchtvaartindustrie – Beleid

Door de betrokken sector werd op 16 februari 2000 een "Platformtekst over een beleid voor de Luchtvaartindustrie in Vlaanderen," voorgesteld, ter illustratie van het belang van de luchtvaartindustrie in Vlaanderen.

Het platform is zeer breed, zoals blijkt uit de kwaliteit van de ondertekenaars : FLAG, de VZW Vlaamse Luchtvaartindustriëlen, de Centrale der Metaalindustrie van België-ABVV, ACV-Metaal en Fabrimetal Vlaanderen.

Er wordt gemotiveerd gepleit voor een krachtdadig beleid, onder meer van de Vlaamse overheid.

Van de Vlaamse regering in het bijzonder wordt gevraagd een strategische beleidsvisie ten aanzien van de luchtvaartsector in Vlaanderen te ontwikkelen, daarvoor de noodzakelijke budgettaire middelen uit te trekken, en dit beleid coherent toe te passen.

Drie precieze voorstellen worden aan de Vlaamse regering gericht :

- de creatie van een Vlaamse beleidscel Luchtvaart, als een contactpunt voor en tussen de kabinetten van de Vlaamse ministers die betrokken zijn bij de aspecten van het dossier ;
- de organisatie van een Vlaams luchtvaartforum, door de SERV (Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen), in samenwerking met de Vlaamse regering ;
- de oprichting door de Vlaamse regering van een luchtvaartagentschap, ter ondersteuning van de deelname van bedrijven in Vlaanderen aan luchtvaartprogramma's.

Zelf verbinden de ondertekenaars zich ertoe het actieprogramma resultaatgericht uit te voeren, en beloven zij zich te zullen inzetten om opleidingen

te ondersteunen en acties op te zetten die jongeren sensibiliseren voor de wetenschappelijke en technische onderwijsrichtingen.

1. Heeft de regering reeds een strategische beleidsvisie ontwikkeld m.b.t. de luchtvaartsector en zo ja, wat zijn de krachtlijnen ervan ?
2. Wordt er al overleg gepleegd met vertegenwoordigers van het platform over hun voorstellen ?
3. Zijn er eventueel al initiatieven genomen die in de richting gaan van die voorstellen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Gecoördineerd antwoord

Situering

Door de historische evolutie is het zo dat de Belgische bedrijven met kernactiviteit in de luchtvaartsector vooral in Wallonië en Brussel gevestigd zijn. Gedurende een lange periode van de geschiedenis van de Belgische luchtvaartnijverheid waren de Vlaamse bedrijven immers weinig of niet betrokken bij de ontwikkeling en/of bouw van vliegtuigen.

Naarmate de complexiteit en interdisciplinariteit van de luchtvaarttechnologie echter toenamen, was het niet langer mogelijk voor de constructeurs om alle technologie te beheersen die nodig was voor de bouw van een modern vliegtuig. Deze evolutie opende nieuwe perspectieven voor bedrijven die traditioneel niet tot de luchtvaartnijverheid behoorden om als gespecialiseerde toeleverancier hun technologie te valoriseren in de luchtvaart. Een beperkt aantal Vlaamse bedrijven zijn er reeds in geslaagd om van deze evolutie gebruik te maken om zich te laten kwalificeren als toeleverancier van vliegtuigconstructeurs.

Niettenstaande een aantal Vlaamse bedrijven zich reeds een goede reputatie hebben opgebouwd als toeleverancier, kan men stellen dat de industriële capaciteit van Vlaanderen nog heel wat mogelijkheden biedt voor uitbreiding van de Vlaamse deelname aan vliegtuigprogramma's. De luchtvaartsector kent immers een groeiperiode, hetgeen de mogelijkheden voor nieuwkomers vergroot, terwijl het aandeel van hard- en softwareproducten ge-

staag toeneemt, hetgeen opportuniteiten opent, aangezien Vlaanderen in deze hoogtechnologische sectoren juist goed presteert.

Om op termijn meer Vlaamse bedrijven in deze zeer exportgerichte groeisector te positioneren, is de industrie vragende partij om in Vlaanderen een aangepaste structuur uit te bouwen ter ondersteuning van hun deelname aan internationale vliegtuigprogramma's.

De Vlaamse overheid heeft in het verleden reeds beperkte initiatieven genomen om aan de verzuchtingen van de sector tegemoet te komen. Zo steunt de Vlaamse overheid het cluster VZW Vlaamse Luchtvaartindustriëlen (VLI). Deze organisatie heeft tot doel de onderlinge samenwerking tussen de VLI-leden te bevorderen en de Vlaamse participatie in nationale en internationale vliegtuigprogramma's te verbeteren.

Voor de periode 1998-1999 werd een bedrag van 18,9 miljoen frank ingeschreven op de begroting. Daar clusters voor 50 procent hun kosten moeten dragen, verwacht de cluster op basis van zijn balansvooruitzichten een tegemoetkoming van de overheid van 8,1 miljoen frank, zijnde 3,6 miljoen frank voor 1998 en 4,5 miljoen frank voor 1999. Dit komt neer op 4 miljoen frank per jaar. Voor het jaar 2000 zal het voorstel pas op 21 maart worden bezorgd aan het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT).

Dergelijk beperkt initiatief, 4 miljoen per jaar, hoe belangrijk ook, is uiteraard onvoldoende om de ambitieuze doelstelling van de sector te ondersteunen. Een grondige beleidsmatige aanpak vereist immers een coherent geheel van aangepaste maatregelen om de Vlaamse bedrijven in een gunstige uitgangspositie te brengen ten opzichte van de concurrentie.

Ik heb dadelijk na mijn aantreden verschillende contacten gehad met de vertegenwoordigers van deze sector en heb onmiddellijk een aantal acties genomen.

De belangrijkste daarvan zijn :

Implementatie van het Vlaams Actieprogramma Luchtvaart

Het Vlaams Actieprogramma Luchtvaart werd principieel goedgekeurd door de vorige Vlaamse regering, doch werd niet geoperationaliseerd. Ik

gaf in oktober vorig jaar aan het IWT de opdracht dit dadelijk te doen (brief van 5 oktober 1999).

Het Vlaams Actieprogramma Luchtvaart beschikt over een budget van (maximaal) 100 miljoen/jaar en staat open voor elk Vlaams bedrijf dat op eigen initiatief onderzoek en ontwikkeling (O&O) uitvoert teneinde zich te kwalificeren bij een vliegtuigconstructeur. De projectvoorstellen krijgen een extra steun van 15 % van de aanvaarde brutokosten. Het maximaal steunniveau van het actieprogramma is gebonden aan de communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling die van toepassing is in alle EU-lidstaten vanaf 1 maart 1996.

Het actieprogramma werd aan de sector voorgesteld tijdens de studienamiddag "Nieuwe perspectieven voor de luchtvaart" (20 december 1999) en wordt ook ruimer gepromoot via de geijkte informatiekanalen van het IWT. Tot op heden werden er nog geen concrete projecten ingediend. Een drietal bedrijven hebben wel te kennen gegeven dat ze de intentie hebben om een voorstel in te dienen (Barco, Asco, Europlasma).

Met de implementatie van het actieprogramma kan de sector in Vlaanderen rekenen op een ondersteuning van het bedrijfseigen O&O, dat de vergelijking met om het even welke EU-lidstaat moet kunnen doorstaan.

De ondersteuning van de Vlaamse aanwezigheid in Airbus en andere luchtvaartprogramma's

Een inspanning om de bedrijfseigen O&O-activiteiten te ondersteunen via een actieprogramma heeft uiteraard slechts betrekking op een beperkt onderdeel van de problematiek. De toegangsdrempels tot de vliegtuigprogramma's zoals Airbus zijn immers vaak van commerciële-financiële aard, waarbinnen de kosten voor het bedrijfseigen onderzoek veeleer beperkt zijn.

Vandaar dat de industrie vragende partij is voor steun van de zogenaamde "non-recurring costs" (NRC, m.a.w. de fondsen nodig om de ontwikkeling te financieren). De voorfinanciering van de NRC-kosten door de toeleverancier is één van de instrumenten die door Airbus Industries wordt gehanteerd als onderdeel van de concurrentieverhouding. De toeleverancier dient dus zelf in te staan voor de voorfinanciering van zijn bijdrage. Hierbij rijst het probleem dat men de recuperatie van deze ontwikkelingskosten dient te spreiden over de (vrij lange) economische levensduur van het vliegtuigtype.

In het verleden kwam de federale overheid steeds tussenbeide om de NRC van de Belgische toeleveranciers te financieren door middel van terugbetaalbare renteloze voorschotten. Deze voorschotten worden terugbetaald op grond van het aantal geproduceerde vliegtuigen.

Gelet op de exponentieel toenemende ontwikkelingskosten enerzijds en de toename van het aantal potentiële deelnemers anderzijds, stijgt het totaalvolume aan gevraagde NRC dermate dat de Vlaamse bedrijven ook een beroep willen doen op de Vlaamse overheid voor ondersteuning van de NRC.

Principieel heb ik de beslissing genomen dat dit ook zal gebeuren.

Uiteraard vereist de implementatie van dergelijke maatregel een grondige voorbereiding. De toelaatbare steun voor ontwikkeling en productie van grote burgerluchtvaarttuigen wordt immers bepaald door de overeenkomst tussen de EU en de Verenigde Staten (VS) aangaande de toepassing van de GATT-overeenkomst (*General Agreement on Tariffs and Trade – red.*) inzake handel in burgerluchtvaarttuigen. Deze overeenkomst werd door de Raad van de Europese Gemeenschappen op 13 juli 1992 goedgekeurd en op 17 juli 1992 ondertekend.

Gelet op de budgettaire consequenties, internationale contouren, enzovoort, werd aan het IWT de opdracht gegeven om een vergelijkende studie te maken van de maatregelen die de ons omringende landen en de andere gewesten in dit land terzake hebben genomen. Naast de internationale benchmarking zal die studie ook uitsluitel moeten geven aangaande de modaliteiten en optimale structuren die toelaatbaar worden geacht binnen de krijtlijnen van de internationale overeenkomsten terzake. Nog afgezien van de formele mogelijkheden dient de studie ook een economische kosten-batenanalyse te omvatten m.b.t. de omvang van de hieraan verbonden steunverlening.

De resultaten van deze studie worden verwacht voor de zomer. Daarbij is het de bedoeling nog dit jaar een NRC-financiering op het eigen Vlaamse niveau mogelijk te maken.

Overigens wordt hier dan een systeem geïnstalleerd dat geenszins beperkt zal zijn tot Airbus. Ook andere programma's binnen de lucht- en ruimtevaartsector zullen daarvan kunnen gebruikmaken.

Ik wil hier wel waarschuwen voor belangrijke budgettaire consequenties. De ambities van de Vlaam-

se luchtvaartindustrie zijn terecht hoog, maar het kan geen automatisme zijn dat voor elk project de Vlaamse overheid automatisch de NRC's financiert. Zo niet openen we hier een doos van Pandora. Het is daarom de bedoeling dat voor elk programma een strikte kwaliteitsanalyse zal gebeuren vooraleer een ondersteuning van de NRC's op het Vlaamse niveau zal gebeuren.

Vraag naar de oprichting van een agentschap en een Vlaamse beleidscel

Wat de specifieke suggestie betreft waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, de oprichting van een luchtvaartagentschap, ben ik bereid hierover in overleg te treden met de federale regering. Dit gebeurde reeds enkele malen op informeel niveau.

Hierbij wil ik wel onderstrepen dat het geenszins kan dat de federale overheid nieuwe initiatieven inzake luchtvaart zou starten, zonder dat voorafgaandelijk een samenwerkingsakkoord met de gewesten werd gesloten. Op dat ogenblik zal ik erover waken dat de belangen van de Vlaamse luchtvaartindustrie ook op het federale niveau correct aan bod kunnen komen.

De suggestie om een Vlaamse beleidscel voor luchtvaart op te starten, lijkt mij verantwoord, maar ik zie dit meer als een gespecialiseerde groep binnen het IWT. Deel van de opdracht van het IWT inzake de financiering van NRC's houdt vanzelfsprekend ook in hoe het IWT zichzelf intern zal organiseren.

Conclusie

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan vaststellen, werden inzake luchtvaart de voorbije maanden meer initiatieven genomen dan ooit tevoren. Ik meen te kunnen stellen dat de Vlaamse luchtvaartindustrie nu reeds een antwoord heeft gekregen op de belangrijkste verzuchtingen die zij mij bij mijn aantreden heeft bezorgd.

Vraag nr. 86
van 16 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Landbouwerswoningen – Verbouwing bij pensioenering

Op de vergadering van het college van gemachtigde ambtenaren van 27 januari zou er gesproken zijn over het probleem van de landbouwers die aan het einde van hun loopbaan, volgens het nieuwe

decreet op de ruimtelijke ordening, op geen enkele manier in aanmerking kunnen komen voor een bouwvergunning om de bestaande woning af te breken en te herbouwen.

Deze landbouwers kunnen vooreerst geen aanvraag indienen om de bestaande bedrijfswoning af te breken om een nieuwe bedrijfswoning in te richten. De afdeling Land zal een ongunstig advies geven omdat het hier geen volwaardig of toekomstgericht bedrijf betreft. Dit advies is echter niet bindend, maar de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) volgt praktisch altijd dit advies op. De landbouwers kunnen ook niet terugvallen op de regeling in artikel 166 van het nieuwe decreet betreffende de zonevreemde woningen, aangezien de woningen op 1 januari 1999 niet zonevreemd waren. Arohm beschouwt de woningen van gepensioneerde landbouwers immers altijd als zone-eigen woningen.

Oudere landbouwers hebben bijgevolg momenteel minder rechten dan gewone particulieren. Elke particulier die bijvoorbeeld twee jaar geleden een woning in landbouwzone heeft aangekocht, kan deze momenteel op basis van artikel 166 van het decreet op de ruimtelijke ordening afbreken en opnieuw oprichten.

1. Is men in het college van gemachtigde ambtenaren tot een oplossing gekomen m.b.t. bovenvermeld probleem ? Zo ja, welke ?
2. Op welke wijze wordt dit probleem door de minister aangepakt ?

Antwoord

Een (exploitanten)woning die door een gepensionerd landbouwer wordt bewoond in agrarisch of landschappelijk waardevol agrarisch gebied, wordt inderdaad beschouwd als zone-eigen, omdat er niet automatisch mag van uitgegaan worden dat door de pensionering alle toekomstmogelijkheden voor het landbouwbedrijf vervallen.

Een bijkomende pragmatisch reden voor dit uitgangspunt is dat, indien men de woningen van gepensioneerde landbouwers als zonevreemd beschouwt, zij allen sinds 1984 een vergunning voor gebruikswijziging hadden moeten aanvragen overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984. Diegenen die niet over zo'n vergunning zouden beschikken, zouden dan in bouw-overtreding zijn.

Dit standpunt heeft tot gevolg dat bouwaanvragen die hierop betrekking hebben, niet onder de afwijkingbepaling van artikel 166 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening vallen omdat zij niet zonevreemd gelegen zijn. Ze worden dus behandeld overeenkomstig het gewestplanvoorschrift agrarisch of landschappelijk waardevol agrarisch gebied (cfr. artikel 11 van het KB van 28 december 1972 en de toelichting in de omzendbrief van 8 juli 1997).

Het college van de gemachtigde ambtenaren heeft op zijn vergadering van 27 januari 2000 dit item behandeld. Het gaat uit van het reeds vermelde standpunt dat de woning van een gepensioneerd landbouwer als zone-eigen wordt beschouwd. Dit houdt in dat theoretisch gezien de woning als exploitatiewoning volledig zou kunnen worden herbouwd of uitgebreid zonder volumebeperkingen overeenkomstig artikel 11 van het KB van 28 december 1972. Hierbij moet wel artikel 100 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dat op 1 mei 2000 in werking treedt, in acht worden genomen : maximale beperking van 1000 m² voor een exploitatiewoning.

Als beoordelingscriteria voor dergelijke bouwaanvragers gelden uiteraard de toekomstige exploitatiemogelijkheden op economisch en familiaal gebied en een maximale integratie van bedrijfsgebouwen en woonegelegenheden. Het advies van de afdeling Land zal hierin uiteraard een rol spelen, maar is, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf vermeldt, niet bindend.

De "oudere" (i.e. gepensioneerde) landbouwers hebben dus evenveel rechten als "gewone" particulieren.

Blijkt uit het onderzoek van de aanvraag dat het (gewezen) landbouwbedrijf geen toekomstmogelijkheden meer bezit, noch potenties in het kader van de geldende bestemming, dan is er niets dat belet om alsnog toepassing te maken van artikel 166 omdat het dan gaat om een, vanuit landbouw-economisch oogpunt, gedesaffecteerd geheel. In dat geval betreft het onderzoek van de aanvraag tegelijkertijd een bestemmingswijziging en een beoordeling van de toepasbaarheid van de afwijkingregeling.

Toch wil ik benadrukken dat artikel 166 een afwijkingbepaling is die derhalve, overeenkomstig een constante in de rechtspraak van de Raad van State, beperkend moet worden geïnterpreteerd. In die zin wens ik de veralgemening van de Vlaamse volks-

vertegenwoordiger te nuanceren als zou elke particulier die bijvoorbeeld twee jaar geleden een woning in landbouwzone heeft aangekocht, op basis van het vermelde artikel 166 de woning kunnen afbreken en opnieuw oprichten.

Om in aanmerking te komen voor de toepassing van artikel 166, § 1, 2°, dient in de eerste plaats te worden onderzocht of door de afwijking de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. De ruimtelijke draagkracht mag niet worden overschreden en de residentiële functie mag de normale bestemming van het gebied in de onmiddellijke omgeving noch in het gedrang brengen, noch verstoren. Daarnaast moet de aanvraag in kwestie nog aan een aantal bijkomende beperkende voorwaarden voldoen (niet verkrot zijn, maximum 1000 m² bouwvolume, op dezelfde plaats, fysisch één geheel, behoud architecturale eigenheid, palend aan een openbare weg, niet zijnde een aardeweg, ...). Het zonevreemd zijn van de woning en het eigenaar zijn op 1 januari 2000 zijn dus wel noodzakelijk, maar geen doorslaggevende elementen.

Vraag nr. 88
van 17 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brusselse regionale zenders – Verspreiding via Internet

Zopas maakte Brussels gewestminister Simonet bekend dat de programma's van de regionale zenders Télé-Bruxelles en TV Brussel via het Internet ook buiten Brussel zouden worden verspreid.

De Franstaligen in de Vlaams-Brabantse Gordel krijgen daarmee wat ze al lang willen, met name een afwijking van het kabeldecreet, dat stelt dat het doorseinen van regionale zenders tot de eigen regio moet beperkt blijven.

Kan de minister mij meedelen of het doorseinen van regionale televisieprogramma's via het Internet al dan niet onder de bepalingen van het kabeldecreet valt ?

Heeft hij eventueel stappen ondernomen na de bekendmaking van de heer Simonet ?

Antwoord

1. Artikel 2 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, definieert omroepen als volgt :

het oorspronkelijk uitzenden via de kabel of draadloos, via zendapparatuur op aarde of aan boord van een satelliet, al dan niet in gecodeerde vorm, van voor ontvangst door het publiek bestemde programma's. Die programma's kunnen bestaan uit radio-, televisie- of andere soorten van programma's. Hierin is ook begrepen het overdragen van programma's tussen ondernemingen met het oog op het doorgeven daarvan aan het publiek. Hierin zijn niet begrepen communicatiediensten die informatieve gegevens of andere prestaties op individueel verzoek verstrekken, zoals telekopiediensten, elektronische databanken en andere soortgelijke diensten.

Alle uitzendingen van omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die beantwoorden aan deze voorwaarden, vallen onder de toepassing van de gecoördineerde decreten.

2. Wanneer de programma's van de omroepen via het Internet worden doorgegeven zoals via de klassieke dragers (ether, kabel, satelliet), dan ressorteren deze programma's onder de definitie van "omroepen".

Ik moet evenwel vaststellen dat Internet en Internetprogramma's niet onderhevig zijn aan dezelfde fysische beperkingen zoals die voor de kabel gelden, en dat zij, evenmin als satelliet- en etheruitzendingen, door de taalgrens kunnen worden tegengehouden.

Vraag nr. 91
van 21 maart 2000
van mevrouw MARGRIET HERMANS

Campingkwaliteitsnormen – Stand van zaken

Campings hebben tot 1 april de tijd om te voldoen aan de nieuwe wettelijke kwaliteitsnormen voor de uitbating van hun zaak. Het betreft hier milieuvoorschriften, minimumnormen op het vlak van comfort, ruimtelijke ordening en de permanente bewoning.

Vele campings voldoen nog steeds niet aan deze nieuwe wettelijke kwaliteitsnormen. Voor de hele provincie Antwerpen zijn er slechts vier campings die reeds voldoen.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek ?

2. Welke maatregelen worden genomen tegen campings die op 1 april niet voldoen aan de norm ?

Wordt er voor deze campings gedacht aan een tijdelijke uitbatingsvergunning of een mogelijk uitstel ?

3. Wat met de campings die voldoen wat de aspecten betreft die binnen hun bereik liggen, maar niet voor aspecten waarvoor zij afhankelijk zijn van de hogere overheid ?

Wordt voor hen een uitzondering gemaakt ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
 BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
 EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 50
van 7 februari 2000
van de heer JOS DE MEYER

Onroerende voorheffing – Vrijstellingsregime

Artikel 253 en artikel 12 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB) bepalen dat onroerende goederen die zonder winst oogmerk zijn bestemd voor het openbaar uitoefenen van andere onderwijs, vrijgesteld zijn van onroerende voorheffing.

Vele scholen signaleren echter dat zij eerst de verschuldigde onroerende voorheffing dienen te betalen en achteraf een bezwaarschrift moeten indienen. Een kalenderjaar later krijgen zij dan de betaalde voorheffing, weliswaar verhoogd met moratoriumintresten, teruggestort.

Niet alleen betekent de onroerende voorheffing voor vele scholen een aanzienlijk bedrag, ook de moratoriumintresten zijn vermijdbare kosten voor de belastingbetaler.

1. Is het juist dat het bij de toepassing van het vrijstellingsregime van artikel 253 van het WIB tot de gangbare procedure behoort om eerst de belastingplichtige te laten betalen, en dan na de indiening van een bezwaarschrift over te gaan tot een terugbetaling ?

Is het niet zo dat de logica van een vrijstelling inhoudt dat het gaat om een a priori vrijstelling, en dus niet om een teruggave achteraf ?

2. Welke maatregelen heeft de minister-president reeds genomen om de vrijstelling op voorhand te kunnen toekennen ?

Antwoord

1. Het is één van de uitgangspunten van het decreet van 9 juni 1998 houdende bepalingen tot wijziging van het Wetboek op de Inkomstenbelastingen, om de verminderingen inzake onroerende voorheffing zoveel mogelijk automatisch toe te kennen aan de belastingplichtigen.

Om deze automatische verplichtingen te kunnen realiseren, zijn van een aantal organisaties gegevens nodig op een informatiedrager. Bij de opstelling van de databank van de belastingplichtigen werden externe gegevens gekoppeld. Deze gegevens werden aangeleverd door het Kadaster, het ministerie van Financiën – Administratie Directe Belastingen en Administratie der Pensioenen, de Kruispuntbank Sociale Zekerheid, de Personenbelasting, het Rijksregister, de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) en instanties die instaan voor de verhuur van sociale woningen.

Het nieuwe systeem voor het automatisch verwerken van de gegevens heeft zijn aanloopperiode nodig bij de opstartfase. De verminderingen werden soms niet toegekend, ook al was voldaan aan alle voorwaarden, omdat in sommige gevallen de gegevens van de verschillende externe organisaties niet volledig identiek waren, en aldus niet aan elkaar werden gekoppeld.

De belastingplichtigen dienen voor de proportionele vermindering en de vermindering 50 % trouwens zelf een aanvraag in te dienen.

De vrijstellingen dienen tot nader order nog steeds te worden verkregen door de indiening van een bezwaarschrift.

De hoofdcontroleur der belastingen, vanaf 1999 dus de gedelegeerde ambtenaar voor het Vlaamse gewest, en de bevoegde ambtenaar van het Kadaster onderzoeken om de twee jaar, ieder wat hem betreft, of de voorwaarden tot vrijstelling nog steeds aanwezig zijn.

De commentaren op het WIB (nr. 253/61) stellen nog altijd dat : "om vrijstelling, zoals overigens de kwijtschelding of de vermindering, van de OV te bekomen, de belastingschuldige, in beginsel, een regelmatig bezwaarschrift moet indienen overeenkomstig de regelen die van toepassing zijn inzake inkomstenbelasting. Inderdaad, de art. 366, 367, 371 en 372 WIB 92 zijn van algemene aard ..." (OV : onroerende voorheffing – red.).

2. Gelet op de wettelijke beschikkingen, zoals hierboven aangehaald, is het dus niet mogelijk de vrijstelling op voorhand toe te kennen, tenzij van nieuwe onroerende goederen voor de onroerende voorheffing van de eerstkomende jaren. Zoals echter bepaald, dient de vrijstelling na verloop van tijd op zijn geldigheid te worden getoetst. Meer concreet dient men na te gaan of nog aan alle voorwaarden wordt voldaan om deze vrijstelling te genieten.

Het is dus niet zo dat, eens de vrijstelling toegekend is, zij zal gelden voor de eeuwigheid.

Vraag nr. 53 van 14 februari 2000 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Doorstorting onroerende voorheffing – Verschillen

In de nieuwsbrief van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten van januari staat te lezen dat er een grote achterstand is in de onroerende voorheffing en dat die zeer ongelijk gespreid is. Daaruit blijkt dat de industriegemeenten het meeste onder de achterstand te lijden hebben en dat de meer residentiële gemeenten er minder last van ondervinden.

1. Hoe komt het dat er een dergelijke discrepantie is tussen de verschillende gemeenten ?
2. Waaraan heeft het Vlaams Gewest reeds gedacht om dit probleem voor de toekomst te verhelpen ?

Antwoord

1. De inning van de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 1999 voor de onroerende goederen die gelegen zijn in industriegemeenten, heeft inderdaad een achterstand ten opzichte van de inning voor de onroerende goederen die gelegen zijn in de residentiële gemeenten.

Met het decreet van 9 juni 1998 houdende bepalingen tot wijziging van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (Belgisch Staatsblad van 18.07.1998), streefde de Vlaamse regering ernaar de verminderingen inzake onroerende voorheffing zoveel mogelijk automatisch toe te kennen aan de belastingplichtigen.

Vanaf aanslagjaar 1999 krijgt iedere rechthebbende eigenaar de verminderingen voor kinderen, voor gehandicapte personen, voor grootoorlogsverminkte en voor bescheiden woning (25 %) dan ook automatisch toegekend. De huurders dienen echter eerst melding te maken van hun recht op deze verminderingen.

De vermindering voor bescheiden woning (50 %) en de proportionele vermindering dienen nog op aanvraag van de rechthebbende eigenaar te gebeuren.

Om de automatische verminderingen te kunnen realiseren, zijn van een aantal organisaties gegevens nodig op een informatiedrager.

Bij de opstelling van de databank van de belastingplichtigen werden externe gegevens gekoppeld, die via diverse gegevensbanken werden aangeleverd.

Zij werden aangeleverd door de Administratie van het Kadaster, het ministerie van Financiën – Administratie Directe Belastingen en Administratie der Pensioenen, de Kruispuntbank Sociale Zekerheid, de Personenbelasting, het Rijksregister, de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Aroh) en instanties die instaan voor de verhuur van sociale woningen.

Bij de koppeling van de gegevens aangeleverd door de verschillende externe instanties, deden zich volgende moeilijkheden voor.

- De gegevens van de verschillende externe organisaties zijn niet altijd identiek en werden aldus niet altijd elektronisch gekoppeld.

Zo zijn er verschillen tussen de straatbestanden van het Rijksregister en het Kadaster, is de straatcode van het Rijksregister op basis van postnummer en straatnummer verschillend van de straatcode van het Kadaster op basis van de NIS-code (Nationaal Instituut voor de Statistiek), en is ook het benamingssysteem van het Rijksregister verschillend van het Kadaster.

Alle 180.000 straten in het Vlaamse gewest vergden dus een manuele bevestiging of verwerping, om een correcte koppeling te verkrijgen.

Deze manuele bijsturing van de stratenkoppeling was noodzakelijk om de koppeling van de gebouwen automatisch te kunnen laten gebeuren.

Ook de koppeling van de gebouwen veroorzaakte problemen, vooral voor de appartementen, door verschillen in de systemen van de adresbestanden van Rijksregister en Kadaster.

Het aantal gebouwen en appartementen in industriegemeenten is groter dan in de residentiële gemeenten, zodat er discrepantie is tussen de beide categorieën van gemeenten.

- Een complexe aanslag is ook de vestiging van de onroerende voorheffing op een perceel met meerdere kadastrale inkomens.

In eerste instantie is de onroerende voorheffing ingekohierd op basis van één kadastraal inkomen, ofwel van het gebouw, ofwel van het materieel en de outillage. De aanslagbiljetten voor de inkohiering van de onroerende voorheffing op basis van het tweede kadastraal inkomen werden later, namelijk pas in december, verstuurd.

De bedrijfsgebouwen en het materieel en de outillage bevinden zich overwegend in de industriegemeenten, zodat er ook op dit vlak discrepantie is met de residentiële gemeenten.

- De aanslagbiljetten voor de woningen van sociale huisvestingsmaatschappijen moeten nog worden verstuurd.

De gemeenten met veel woningen van sociale huisvestingsmaatschappijen zijn vaak industriegemeenten.

Per sociale huisvestingsmaatschappij wordt onderzocht of zij beantwoorden aan de criteria om de lagere aanslagvoet te kunnen genieten.

Om de verminderingen aan de rechthebbende huurders te kunnen toepassen in de aanslagbiljetten moet hun Rijksregisternummer en hun domicilieadres worden opgezocht. Dit is voor 80 % van het totaal aantal huurders gebeurd.

Zodra het onderzoek van de criteria voor de verminderde aanslagvoet voor de huisvestingsmaatschappij is gebeurd en het Rijksregisternummer van de huurders is verkregen, kunnen de aanslagbiljetten worden verstuurd.

2. Door de manuele bijsturing zijn de koppelingsproblemen m.b.t. de correcte vestiging van de onroerende voorheffing grotendeels opgelost voor de volgende aanslagjaren.

Ook de complexe aanslagen van gebouwen met materieel en outillage kunnen vanaf het aanslagjaar 2000 gebeuren in een gezamenlijke in-kohiering van beide.

De databank van sociale huisvestingsmaatschappijen zal, eens zij samengesteld is, ook accuraat zijn voor de volgende aanslagjaren.

Vraag nr. 56
van 25 februari 2000
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Heffing leegstand – Bezwaarschriften

In het Boek van het Rekenhof 1999 wordt verwezen naar begrotingsartikel 36.90 dat, ingevolge het decreet van 22 december 1995, heffingen voor leegstand en verkrotting instelt, bestemd om ingevolge programma 53.20 het Sociaal Impulsfonds te spijzen.

De inkomsten zijn slechts een fractie gebleken van de oorspronkelijk voorziene raming.

De administratie verwijst voor deze anomalie naar materiële fouten bij de inventarisatie van de leegstaande gebouwen, verkeerde eigenaarsgegevens, enzovoort (Boek van het Rekenhof 1999, blz. 83).

Verder gingen blijkbaar heel wat eigenaars niet akkoord met de opgelegde heffingen en hebben zij bezwaarschriften ingediend.

1. Hoeveel bezwaarschriften tegen deze heffingen voor leegstand en verkrotting zijn nog lopende ?
2. Wat is het percentage van de bezwaarschriften die door de administratie werden aanvaard ?
3. Wat is het totaalbedrag van de aldus niet gerealiseerde inkomsten ?

Antwoord

1. Op dit ogenblik moeten nog 5.285 ingeschreven bezwaarschriften tegen de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van woningen en/of gebouwen worden behandeld door de cel "bezwaren tegen de leegstandheffing". Dit zijn 1.683 bezwaarschriften die betrekking hebben op het heffingsjaar 1997 waarvoor de aanslagbiljetten werden verstuurd in januari 1999, en 3.575 bezwaarschriften met betrekking tot het heffingsjaar 1998 waarvoor de aanslagbiljetten werden verstuurd op 21 december 1999.

Evenwel zijn nog niet alle ontvangen bezwaarschriften voor dit laatste heffingsjaar geregistreerd, de termijn om bezwaar in te dienen verstreek pas op 21 januari 2000. De cel "bezwaren" schat dit aantal op nog ongeveer 3.000 bezwaarschriften, zodat het totaal aantal nog te behandelen bezwaarschriften op ruim 8.000 mag worden geraamd.

2. Er werden tot op heden 1.806 bezwaren ingewilligd op 3.434, het percentage ingewilligde bezwaren bedraagt dus 52,6 %. Er kan hier nog aan worden toegevoegd dat ongeveer 55 % van diegenen die een aanslagbiljet ontvangen, hier tegen bezwaar aantekent.

Aldus wordt ruim één vierde van de verstuurde aanslagbiljetten geannuleerd op grond van bij het bezwaar aangevoerde bewijzen.

3. Het totaalbedrag van de niet-gerealiseerde inkomsten ten gevolge van de gehele of gedeelte-

lijke inwilliging van de in punt 2 bedoelde bezwaren bedraagt 67.196.064 frank.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 99
van 9 februari 2000
van de heer CARL DECALUWE

RVT-bedden – Kortrijk-Roeselare-Tielt

1. Hoe scoort de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt voor de toegekende RVT-bedden (rust- en verzorgingstehuis) procentueel in vergelijking met de rest van Vlaanderen ?
2. Zijn er op grond daarvan voor de instellingen uit de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt bijstellingen op til ? Zo ja, voor welke instellingen en over hoeveel RVT-bedden wordt er dan gesproken ?
3. Wat is, per instelling in de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt, het percentage aan RVT-bedden ?

Antwoord

1. Op 31 december 1999 waren er in het Vlaamse gewest 17.918 RVT-bedden in exploitatie. 1.134 RVT-bedden zijn gelokaliseerd in het arrondissement Kortrijk, 430 in het arrondissement Roeselare en 295 in het arrondissement Tielt.

De volgende jaren worden nog extra bedden in gebruik genomen, in uitvoering van het protocolakkoord van 9 juni 1997 tussen de federale overheid en de overheden van de gemeenschappen en gewesten over het te voeren ouderenzorgbeleid.

Als gevolg hiervan zal het totaal aantal RVT-bedden in het Vlaamse gewest in 2002 toenemen tot 26.569 bedden, en dus ook in de arrondissementen Kortrijk (tot 1.578 RVT-bedden, Roeselare (619 bedden) en Tielt (416 bedden).

Uitgedrukt in aantal RVT-bedden per 1000 zestig-plussers zal het spreidingspercentage in 2002 in Vlaanderen 20,43 % bedragen en 25,63 %

voor het arrondissement Kortrijk, 19,58 % voor het arrondissement Roeselare en 21,35 % voor het arrondissement Tielt.

2. Momenteel zijn alle 14.116 nieuwe RVT-bedden die aan het Vlaamse gewest werden toegewezen, verdeeld. Ook de restfractie die na de eerste verdelingsronde overbleef, werd in 1999 verdeeld.

Van de 447 bedden werden er 108 aan het arrondissement Kortrijk toegekend.

3. Een overzicht van het aantal RVT-bedden per voorziening in de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt wordt bezorgd in een aanvullend antwoord, evenals een spreiding van de RVT-bedden over Vlaanderen.

Vraag nr. 103
van 18 februari 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Union Minière Hoboken – Milieu en gezondheid

Zie :
Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
vraag nr. 119
van 18 februari 2000
van de heer Johan Malcorps
Blz. 1140

Antwoord

In zijn inleiding tot de specifieke vragen vermeldt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de opvolging van het loodgehalte in het bloed van de kinderen uit Moretusburg, alsook de eventuele nood aan een informatiecampagne.

Het onderzoek van het loodgehalte in het bloed is opgestart in 1978 en loopt nog steeds. De medische werkgroep "lood Hoboken" spreekt zich steeds in het voor- en najaar uit over de interpretatie van de uitgevoerde loodonderzoeken. Het bloedonderzoek van het najaar 1999 is het laatste dat uitgevoerd is. De commentaren van de medische werkgroep zijn de volgende. Er is een duidelijke afname van het loodgehalte in het bloed van de onderzochte kinderen. Wel is er een probleem omtrent de representativiteit van de waarden, in de mate dat de deelname aan het onderzoek is afgenomen van 73 % naar 39 %. Het loodgehalte van kinderen die in de wijk wonen, is nog steeds het drievoudige van kinderen die buiten de wijk wonen. Schoollopen in

Moretusburg blijft dus een belangrijke blootstelling aan lood met zich meebrengen. Het loodgehalte van de peuters is thans gemiddeld 7,3 microgram, voor de kleuters 13,1 en voor de scholieren 13,9 – steeds per 100 ml bloed. Het streefdoel is onder 10 microgram/dl te komen.

Kinderen die buiten de wijk wonen in een stedelijke omgeving hebben gemiddeld een loodgehalte van 4,75 microgram/dl in hun bloed, wat dus een weergave is van de thans geldende achtergrondbelasting in een urbaan gebied. Bij de kinderen uit de kwetsieuze wijk zijn er nog steeds een vijftal die in de verhoogde risicoklassen zitten.

Om de bewoners te informeren, werd begin 1999 een folder gemaakt in verband met de problematiek. De folder geeft de lezer aanwijzingen voor het terugdringen van de persoonlijke loodinnamewerd in Moretusburg aan alle gezinnen met kinderen persoonlijk bezorgd. Zo werden in totaal 258 folders verspreid.

Over zijn specifieke eerste vraag kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen.

- a) De resultaten van het grootschalig milieu- en gezondheidsonderzoek dienen te worden opgeleverd tegen 31 oktober 2000.
- b) Dit onderzoek heeft de haalbaarheid als doelstelling, en niet het aantonen van verschillen en werd ook als dusdanig bij de start opgezet. Het is derhalve niet onmogelijk maar toch veeleer onwaarschijnlijk dat er na dit eerste verkennend onderzoek resultaten zullen zijn die werkelijk uitsluitsel geven m.b.t. lokale stoornissen op gebied van immuniteit, vruchtbaarheid of kanker.

Niettegenstaande mijn uitgesproken wens om de invoelbare vragen van ongeruste burgers rond een bepaalde industriële vestiging waar nodig via sitegebonden onderzoek te kunnen beantwoorden, is dit om methodologische redenen, met name wegens de in onderzoekstermen kleine aantallen betrokken personen en de "post hoc" setting, een uitermate moeilijk en vaak onmogelijk gegeven. Het aan de gang zijnde onderzoek verkent nu mogelijkheden, procedures en scenario's om in dit complexe terrein van het epidemiologisch onderzoek in geografisch kleine gebieden, de "small area epidemiology", in de toekomst toch een aantal wetenschappelijk correcte stappen te doen en doeltreffend werk te kunnen leveren.

Wat in ieder geval effectief is voor de reductie van een eventuele gezondheidsbedreiging vanuit het milieu, is de totale vervuiling of vervuiling door specifieke stoffen terugdringen door beleidsmaatregelen. Wanneer, zoals in dit geval, de vervuilingbron dus bekend is, normen worden overschreden en de relatie tussen pollutant en ziekmakend vermogen bekend is, lijkt verder specifiek oorzakelijk onderzoek duidelijk niet aangewezen. De evolutie van de situatie opvolgen via verdere surveillance van de lood-inbloed-gehalten blijft uiteraard wel aangewezen, alsook het ingrijpen waar nodig. Maatregelen die de pollutieopname verminderen, zoals via de informatiecampagne, maar vooral ook pollutiebrongerichte maatregelen, leveren in deze omstandigheden echte gezondheidswinst op. Hier draagt de samenleving, maar zeker ook het bedrijfsleven een belangrijke verantwoordelijkheid.

Het is veeleer mijn mening dat we via periodieke monitoring enerzijds en toegepast onderzoek naar de relatie tussen bepaalde grotere gebieden en de gezondheid van de mensen anderzijds, zicht kunnen krijgen op de verschillen inzake milieugerelateerde gezondheid in verschillende omgevingen. Dit moet leiden tot beleidsbeslissingen die, zeker wanneer er duidelijke aanwijzingen bestaan dat de gezondheid in het gedrang is, de vervuiling verder terugdringt. Het is mijn bedoeling hiervoor in 2001 in middelen te voorzien.

De andere vragen zijn gesitueerd binnen het bevoegdheidsgebied van mijn collega Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 109
van 24 februari 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Minimumenergielevering – Evaluatie

Vorige legislatuur werd onder impuls van Vlaams minister Leo Peeters het decreet goedgekeurd tot regeling van het recht op een minimumlevering van elektriciteit, gas en water.

De doelstelling van deze regeling was mensen zonder voldoende financiële middelen de garantie te geven op een minimale levering van elektriciteit, gas en water. Ingeval klant en leverancier niet tot een akkoord kwamen, werd voorzien in een beslissing van een "lokale adviescommissie" (LAC).

Het decreet dateert van 20 december 1996.

1. Werd inmiddels reeds een evaluatie gehouden ?
2. Is er een dalende/stijgende trend waarneembaar wat het aantal "wanbetalers" betreft enerzijds, en het aantal mensen (gezinnen) dat zonder gas, elektriciteit en water wordt gezet anderzijds ?
3. Is er reeds een evaluatie gebeurd van de te doorlopen procedure ? Wat waren daarvan de resultaten en werden eventueel reeds initiatieven tot bijsturing genomen ?
4. Wordt in het nieuwe ontwerp van elektriciteits-decreet de garantie van minimumlevering behouden ?

Antwoord

1. De OCMW's werden in een omzendbrief van de vorige ministers Martens en Peeters (BS 31 januari 1998) aangemaand om de toepassing van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op een minimumlevering van elektriciteit, gas en water en zijn uitvoeringsbesluiten te evalueren. De resultaten hiervan werden echter niet binnen de Vlaamse administratie verzameld en geanalyseerd.

Om een evaluatie van de LAC's te verkrijgen, nam ik het initiatief voor een evaluatiegesprek met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en de vereniging W.inT. (Wonen in Turnhout), een vereniging waar armen het woord nemen.

De Vereniging van Vlaams Steden en Gemeenten heeft in 1999 een kleine schriftelijke bevraging gedaan bij een dertigtal OCMW's. De resultaten werden reeds met een kabinetsmedewerker besproken.

Op 24 februari vond er een ontmoeting plaats tussen de vereniging W.inT. (Wonen in Turnhout), een vereniging waar armen het woord nemen, en een kabinetsmedewerker. Onderwerp van deze ontmoeting was een evaluatie van de LAC's vanuit de ervaring van armen. Deze aanstaande vereniging zal op 15 mei aanstaande op een algemene vergadering van het Vlaamse Forum voor Armoedebestrijding de resultaten van een ruimere bevraging bij verenigingen waar armen het woord nemen, voorstellen.

2. Uit de (Belgische) cijfers van het Controlecomité voor Gas en Elektriciteit blijkt dat, terwijl een aantal "wanbetalers" slechts lichtjes geste-

gen is, het aantal effectieve onderbrekingen fors teruggelopen is de laatste jaren (van 28.626 tot 18.982 in 1998).

Het aantal geplaatste energiebeperkers (6 ampère : in 1998 16.398) stijgt wel gestaag en ook het aantal betaalmeters is fors gestegen.

3. Uit het evaluatiegesprek met de verenigingen "waar armen het woord nemen", komen een aantal knelpunten naar voor die zeker moeten worden bekeken : onder andere de interpretatie van "onwil" om te betalen, de grote verschillen in toepassing tussen de verschillende LAC's, de dubbele rol van het OCMW, de gevolgen van het leven met 6 ampère voor kinderen, zieken, ... en een mogelijke verhoging van dit minimum.

De gesprekken zullen met het oog op 15 mei nog zeker worden voortgezet.

4. In het kader van het nieuwe elektriciteitsdecreet kan er preventief worden gewerkt m.b.t. minimumlevering van elektriciteit aan de armen in onze samenleving.

Er werd reeds een eerste gesprek gepland tussen de kabinetten van de verantwoordelijke ministers Stevaert en Vogels om na te gaan in welke vorm dit precies kan.

Vraag nr. 110 van 25 februari 2000 van de heer LEO PEETERS

Minimumenergielevering – Evaluatie

Tijdens de vorige legislatuur kwam het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op een minimumlevering van elektriciteit, gas en water tot stand, omdat de praktijk uitwees dat er steeds meer mensen zijn die een aantal basisvoorzieningen zoals huisvesting en elementaire nutsvoorzieningen, niet meer kunnen betalen.

In elke gemeente werd vervolgens een lokale adviescommissie (LAC) opgericht waarin het plaatselijke OCMW een belangrijke rol speelt. Deze commissie staat in voor de naleving van voormeld decreet.

Een evaluatie van het recht op een minimumlevering van elektriciteit, gas en water werd voorop gesteld. Deze evaluatie heeft betrekking op de toepassing van het decreet van 20 december 1996 (Belgisch Staatsblad van 8 februari 1997), het be-

sluit van de Vlaamse regering m.b.t. de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie van 16 september 1997 (Belgisch Staatsblad van 15 november 1997) en het besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de minimale levering van elektriciteit en tot regeling van de procedure bij wanbetaling van 16 september 1997 (Belgisch Staatsblad van 15 november 1997).

Een eerste evaluatie in dit kader vond dan ook plaats in januari 1999.

Sinds het aantreden van de nieuwe regering hebben we niets meer vernomen met betrekking tot nieuwe evaluaties. Het is toch belangrijk dat dergelijke evaluaties correct, tijdig en efficiënt plaatsvinden. De huidige stilte rond die evaluatie schept de nodige twijfel bij de betrokken instellingen, zoals OCMW's en de bevoegde administratie.

Daarom had ik graag van de minister het volgende vernomen.

1. Heeft zij reeds initiatieven genomen om dit probleem op te lossen ?
2. Wanneer vindt de volgende evaluatie concreet plaats ?
3. Op welke manier wordt ervoor gezorgd dat de evaluatie voortaan tijdig gebeurt ?

Antwoord

1. De OCMW's werden in een omzendbrief van de vorige ministers Martens en Peeters (BS 31 januari 1998) aangemaand om de toepassing van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op een minimumlevering van elektriciteit, gas en water en zijn uitvoeringsbesluiten te evalueren. De resultaten hiervan werden echter niet binnen de Vlaamse administratie verzameld en geanalyseerd.

Om een evaluatie van de LAC's te verkrijgen, nam ik het initiatief voor een evaluatiegesprek met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en de vereniging W.inT. (Wonen in Turnhout), een vereniging waar armen het woord nemen.

De vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten heeft in 1999 een kleine schriftelijke bevraging gedaan bij een dertigtal OCMW's. De resultaten werden reeds met een kabinetsmedewerkster besproken.

Op 24 februari vond er een ontmoeting plaats tussen de vereniging W.inT. (Wonen in Turnhout), een vereniging waar armen het woord nemen, en een kabinetsmedewerkster. Onderwerp van deze ontmoeting was een evaluatie van de LAC's vanuit de ervaring van armen. Deze vereniging zal op 15 mei aanstaande, op een algemene vergadering van het Vlaams Forum voor Armoedebestrijding, de resultaten van een ruimere bevraging bij verenigingen waar armen het woord nemen, voorstellen.

2. Uit het evaluatiegesprek met de verenigingen "waar armen het woord nemen", komen een aantal knelpunten naar voor die zeker moeten worden bekeken : onder andere de interpretatie van "onwil" om te betalen, de grote verschillen in toepassing tussen de verschillende LAC's, de dubbele rol van het OCMW, de gevolgen van het leven met 6 ampère voor kinderen, zieken, ... en een mogelijke verhoging van dit minimum.

De gesprekken zullen met het oog op 15 mei nog zeker worden voortgezet.

3. Uit de evaluatiegesprekken zal blijken hoe die permanente evaluatie op een effectieve en efficiënte manier vorm kan krijgen.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 85
van 9 februari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Het is gebruikelijk dat jaarlijks de ziektecijfers van de personeelsleden aan de raden van bestuur van de verschillende Vlaamse openbare instellingen (VOI) worden voorgelegd. Deze cijfers kunnen dan eventueel worden vergeleken met deze van andere VOI's of van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Hoeveel werkdagen afwezigheid van 1 dag wegens ziekte, niet gestaafd door een doktersattest, werden genoteerd in de VOI's die onder de

bevoegdheid van de minister vallen, en dit voor 1997 en 1998 ?

2. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, werden genoteerd voor dezelfde periode ?
3. Hoeveel werkdagen afwezigheid door langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) werden genoteerd voor dezelfde periode ?
4. Hoeveel werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte werden voor diezelfde periode genoteerd ?
5. Wat waren de conclusies of adviezen van de respectieve directieraden hieromtrent ?
6. Hoe en door wie worden controles uitgevoerd inzake ziekteverzuim en in welke mate werden attesten ingekort ?
7. In welke mate kunnen een aantal cijfers als hoog worden ingeschat bij de respectieve VOI's ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 1002 – red.)

Vraag nr. 87
van 9 februari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse administratie – Kostprijs millenniumbug

De strijd tegen de zogenaamde millenniumbug, het jaar 2000-probleem, zou in ons land 172 miljard kosten, aldus het onderzoek van het consultancy-bedrijf Cap Gemini. De kosten rond de millenniumbug behelzen in de eerste plaats werklonen om vervangingsoplossingen te zoeken en de aanpassing van software en hardware. 172 miljard is ongeveer de helft van het jaarlijks informatietechnologiebudget in België.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de kosten en de totale kostprijs voor het jaar 2000-probleem in de departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waarvoor hij/zij bevoegd is ?
2. Kan de minister mij tevens een overzicht geven van de kosten en de totale kostprijs voor het vrijdelen van de millenniumbug in de Vlaamse openbare instellingen (VOI) en de diensten afzonderlijk beheer (DAB) die onder zijn/haar bevoegdheid vallen ?
3. Door welke respectieve firma's werden de eventueel noodzakelijke aanpassingen van software en hardware en vervangingsoplossingen uitgevoerd in de betrokken departementen en VOI's ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 1011 – red.)

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
 VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 70
van 18 februari 2000
van de heer JACKY MAES

Omscholing kleuterleidster-onderwijzer – Studietoelagen

Momenteel worden we geconfronteerd met een groot tekort aan onderwijzers/onderwijzeressen voor het lager onderwijs. Men vermoedt dat dit schrijnend tekort nog zal toenemen de komende jaren.

Daarom stelt de minister in haar beleidsnota dringende maatregelen voor om het leerkrachtentekort op te vangen. Een aantal kleuterleid(st)ers is bereid om een voortgezette opleiding te volgen om het diploma van onderwijzer(es) te behalen. Er

worden immers nu ook al af en toe kleuterleidsters ingezet in het lager onderwijs, bij gebrek aan beschikbaar gekwalificeerd personeel.

Nu blijkt echter dat minvermogende studenten-kleuterleid(st)ers die zich willen omscholen tot onderwijzer(es), geen studietoelage meer kunnen krijgen. Volgens de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen (Belgisch Staatsblad van 16 oktober 1971) kan er geen studietoelage worden toegekend aan een niet meer leerplichtige leerling of student die onderwijs volgt van een niveau dat gelijk is aan of lager dan het niveau van het onderwijs dat hij reeds, al dan niet met toekenning van een studietoelage, heeft gevolgd. Blijkbaar wordt het niveau van kleuterleid(st)er beschouwd als gelijk aan het niveau van onderwijzer.

Wegens de bijzondere situatie, namelijk het schrijnende tekort aan onderwijzers in het lager onderwijs, ben ik van mening dat de reglementering zou moeten worden aangepast. Deze maatregel kan dan immers één van de oplossingen zijn om het drastisch tekort aan onderwijskrachten in het lager onderwijs te verminderen.

Welke maatregelen heeft de minister genomen of gepland om, in het raam van het tekort aan onderwijzers, deze lacune in de reglementering rond studietoelagen te verhelpen ?

Tegen wanneer kan een oplossing voor dit specifiek probleem van studietoelagen worden verwacht ?

Antwoord

Artikel 3 van de wet van 19 juli 1971 betreffende toekenning van studietoelagen bepaalt dat er, behoudens in de door de Koning bepaalde gevallen, geen studietoelage mag worden toegekend aan een niet meer leerplichtige leerling of student die onderwijs volgt van het niveau dat gelijk is aan of lager is dan het niveau van onderwijs dat hij reeds, al dan niet met toekenning van een studietoelage, gevolgd heeft.

Studies kleuterleid(st)er en onderwijzer(es) worden beschouwd als zijnde van hetzelfde niveau, namelijk hoger onderwijs van één cyclus.

Het systeem van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt is een dynamisch gegeven. Een tekort vandaag kan morgen een overaanbod zijn. Het is ech-

ter niet de taak van de studietoelagen om hier elke keer op in te spelen en telkens uitzonderingen op de algemene reglementering in te voeren.

Niettemin neem ik me voor om de evaluatie en de herziening van het stelsel van de studietoelagen, zoals opgenomen in het regeerakkoord, het aangehaalde probleem mee in overweging te nemen.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 63
van 24 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlands beleid – Coördinatie

Blijkbaar was de minister-president enige tijd geleden verrast door het voornemen van minister Johan Sauwens om op zending te gaan naar Oostenrijk.

Dit doet vermoeden dat er iets schort aan de coördinatie van en de controle op het buitenlands beleid door de bevoegde minister.

Kan de minister-president toelichten hoe ervoor wordt gezorgd dat het Vlaams buitenlands beleid eenduidig is ?

Wordt er dag na dag gecoördineerd en/of gecontroleerd ?

* datum van afsluiting : 2/5

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 123
van 29 maart 2000
van RIET VAN CLEUVENBERGEN

Mantelzorg – Leeftijdscriminatie

De minister verklaarde in haar gelijkekansenbeleid aandacht te besteden aan onterechte leeftijdsdiscriminatie.

Zo verlenen heel wat gemeenten een mantelzorgtoelage, betaald met geld uit het Sociaal Impulsfonds (SIF). Al te vaak is deze ondersteuning voorbehouden voor wie hulp geeft aan 65-plussers. Echter, ook jongere personen kunnen thuis hulp nodig hebben.

1. Is de minister op de hoogte van dit probleem ?
2. Nam zij daartoe reeds contact op met de minister bevoegd voor het SIF-beleid ?
3. Waar kunnen chronisch zieken jonger dan 65 jaar, klacht neerleggen voor deze leeftijdsdiscriminatie ?

Vraag nr. 125
van 29 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderopvang – Meldingsplicht

De wijzigingen in het decreet betreffende Kind en Gezin van 1997 hebben onder meer betrekking op de meldingsplicht voor iedereen die geregeld kinderopvang organiseert tot twaalf jaar, al dan niet betalend. De initiatiefnemers kinderopvang moeten dit melden aan Kind en Gezin, dat op zijn beurt jaarlijks aan de gemeenten de lijst overhandigt van de kinderopvanginitiatieven op hun grondgebied.

1. Hoeveel initiatieven kinderopvang hebben zich sinds deze wijziging jaarlijks gemeld ?
2. Zijn er opvallende vaststellingen sinds deze regeling, zoals bijvoorbeeld : in bepaalde regio's wordt niet of veel gemeld, alleen kinderen be-

neden de zes jaar worden gemeld, alleen scholen melden ?

3. Wat zijn de concrete meldingsresultaten voor Limburg, per gemeente, met betrekking tot onthaalgezinnen, scholen, particulieren ?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 42
van 1 december 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VZW De Rand – Bijsturing

Begin 1999 vroeg de provincie Vlaams-Brabant om een bijsturing van de VZW De Rand. Het provinciebestuur vroeg onder meer dat er meer aandacht zou worden besteed aan de opvolging van taalklachten. Bovendien dienden de infobalies beter te worden gestructureerd.

Kan de minister meedelen of en hoe werd tegemoetgekomen aan deze verzuchtingen van de provincie Vlaams-Brabant ?

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 162
van 31 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER

Doel – Landbouwluk sociaal begeleidingsplan

Op 20 januari 1998 besliste de Vlaamse regering tot de aanleg van het Deurganckdok op de Linkerscheldeoever in Beveren.

Er volgde een sociaal begeleidingsplan voor de mensen betrokken bij de onteigeningen in dit gebied en een strategisch plan voor de ruimtelijke uitbouw van deze regio.

Aan de administratie Land- en Tuinbouw (ALT), de Vlaamse Landmaatschappij (VLM), de Maatschappij voor Gronden Industrialisatiebeleid en de sociaal bemiddelaar voor Doel werd opdracht gegeven een herstructureringsaanbod uit te werken voor de actieve landbouwers die in dit gebied gevestigd zijn. Deze studie is klaar.

Bij onteigening zouden de landbouwers "de keuze" hebben tussen "centen" of "grond".

1. Wat is het vermoedelijke aanbod van landbouwgronden? In welke zones zijn deze gelegen (aantal eigenaars, pachters, aantal ha per zone)?
2. Wat is de vermoedelijke vraag? Aantal blijvers? Waar zijn ze nu gesitueerd? Wat zijn hun behoeften aan grond?
3. Hoeveel landbouwers kiezen voor centen? Wat is de financiële regeling voor wie de wijk neemt? Hoeveel kiezen voor grond?
4. Wat wordt het juridisch statuut van de onderscheiden gronden op de Linkerscheldeoever en wat zijn hiervan de consequenties voor de landbouwers (huidige en toekomstige)?
5. Welke pachtcontracten worden aangeboden en door wie? Voor welke periode?
6. Op welke wijze zijn milieuvergunningen op de bedrijven overdraagbaar naar overnemers? Naar andere bedrijven bij verhuis of naar nieuwe bedrijven?

Welke looptijd krijgen deze nieuwe milieuvergunningen?

Kan de veestapel op het bedrijf worden uitgebreid? Kan de opslagruimte voor mest worden uitgebreid?

7. Hoeveel bedraagt het geraamde budget voor degenen die de wijk nemen? Voor de blijvers? Voor de realisatie van de Grondbank? Voor de werking en het beheer ervan?
8. Men voorziet in het zogenaamde "agrarisch gebied met polderkarakter" onder meer "natte weilanden". Iedereen die de polder kent, weet dat dit unieke poldergebied waardevol landbouwgebied is in de letterlijke en figuurlijke zin van het woord.

Waarom in bijkomende maatregelen voorzien die de normale exploitatie onmogelijk maken, hypothekeken of bemoeilijken?

Zijn projecten zoals zorg voor kleine landschapselementen hier niet meer te verantwoorden dan de zogenaamde "natte weilanden"?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
47	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Actief Burgerschap – Evaluatie</i>	1051
50	07.02.2000	J. De Meyer	<i>Onroerende voorheffing – Vrijstellingsregime</i>	1184
53	14.02.2000	C. Van Eyken	<i>Doorstorting onroerende voorheffing – Verschillen</i>	1185
54	18.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kijk- en luistergeld – Vrijstellingen en verminderingen</i>	1054
56	25.02.2000	F. Vermeiren	<i>Heffing leegstand – Bezwaarschriften</i>	1187
57	25.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlands beleid – Denemarken</i>	1055
58	03.03.2000	J. De Meyer	<i>Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen</i>	1055
60	13.03.2000	J. Loones	<i>Luchtvaartindustrie – Beleid</i>	1055
61	16.03.2000	J. Loones	<i>Havenuitbouw Zeebrugge – Gebiedsbestemmingen (2)</i>	1056
○ 63	24.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlands beleid – Coördinatie</i>	1193
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
58	08.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rotonde Romeinse Kassei Tongeren – Zebrapad</i>	1056
210	22.02.2000	R. Van Goethem	<i>Provinciegrensborden – Waterloosesteenweg St.-Genesius-Rode</i>	1057
212	25.02.2000	J. Stassen	<i>Aansluiting N49-N403 Stekene – Verkeersveiligheid</i>	1058
213	25.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Metaalslakken N15 Mechelen – Opruiming</i>	1059
214	25.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kruispunt N15-Mechelsesteenweg Bonheiden – Heraanleg</i>	1059
215	25.02.2000	J. Stassen	<i>Heraanleg A11 – Integratie goederenspoorlijn</i>	1061
216	01.03.2000	C. Decaluwé	<i>Haltes en stations – Parkeergelegenheid</i>	1061
218	03.03.2000	J. De Meyer	<i>Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen</i>	1062
219	03.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N10 Lier-Berlaar – Heraanleg</i>	1062
220	08.03.2000	V. Declercq	<i>N386 Zedelgem – Verkeersveiligheid</i>	1063
221	08.03.2000	C. Decaluwé	<i>Sluiting van overwegen – Betrokkenheid</i>	1064
222	13.03.2000	E. Matthijs	<i>N43 St.-Denijs-Westrem – Heraanleg</i>	1065
223	13.03.2000	J. De Roo	<i>N49 Antwerpen-Knokke – Onbemande camera's</i>	1066
224	16.03.2000	J. Loones	<i>Geluidshinder luchthaven Oostende – Isolatiepremies</i>	1066
225	16.03.2000	E. Van Vaerenbergh	<i>N208 Affligem – Geplande rotonde</i>	1067
226	16.03.2000	E. Van Vaerenbergh	<i>N9 Asse – Wegdek</i>	1068
227	16.03.2000	C. Vandembroeke	<i>N35 Tielt - Deinze – Fietspad</i>	1068

228	16.03.2000	C. Vandenbroeke	<i>N327 Tielt - Wingene – Fietspad</i>	1069
229	16.03.2000	C. Vandenbroeke	<i>N327 Tielt - Wingene – Aanplantingen</i>	1069
230	16.03.2000	C. Vandenbroeke	<i>Kruispunt Polenplein Tielt – Filevorming</i>	1070
231	16.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gewestwegen Mechelen – Overdracht naar gemeente</i>	1070
232	16.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn – Taalgebruik</i>	1071
233	17.03.2000	J. De Roo	<i>N49 Antwerpen-Knokke – Op- en afritten</i>	1071
236	21.03.2000	E. Van Vaerenbergh	<i>Onteigeningen brug Kampenhout-Sas – Sociale begeleiding</i>	1072
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen				
99	09.02.2000	C. Decaluwé	<i>RVT-bedden – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	1188
103	18.02.2000	J. Malcorps	<i>Union Minière Hoboken – Milieu en gezondheid</i>	1188
104	22.02.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijke kinderopvang – Boekhouding</i>	1072
105	22.02.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Babysterfte bij Turkse en Marokkaanse migranten – Preventie</i>	1073
106	22.02.2000	V. Declercq	<i>Consulent bijzondere jeugdzorg – Erkenning als belastend beroep</i>	1076
107	22.02.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>VIPA-subsidiëring rusthuizen – Kameroppervlakte</i>	1077
108	24.02.2000	M. Van den Abeelen	<i>Borstkankerscreening – Drempels</i>	1077
109	24.02.2000	S. Becq	<i>Minimumenergielevering – Evaluatie</i>	1189
110	25.02.2000	L. Peeters	<i>Minimumenergielevering – Evaluatie</i>	1190
111	25.02.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Revalidatiecentra – Onderhoudstoelage</i>	1079
112	25.02.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Thuiszorg – Coördinatie</i>	1082
113	01.03.2000	S. Becq	<i>Opleiding gezinshulp – Avond- en weekendonderwijs</i>	1083
114	01.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Instellingen bijzondere jeugdbijstand – Aanhouding mannen/vrouwen</i>	1084
115	03.03.2000	J. De Meyer	<i>Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen</i>	1086
116	08.03.2000	L. Caluwé	<i>Mazelen – Preventie</i>	1086
122	24.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Rode Kruis – Benoeming voorzitter</i>	1088
○ 123	29.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mantelzorg – Leeftijdscriminatie</i>	1193
○ 125	29.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderopvang – Meldingsplicht</i>	1194
B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden				
○ 42	01.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VZW Rand – Bijsturing</i>	1194
85	09.02.2000	C. Decaluwé	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1191
87	09.02.2000	C. Decaluwé	<i>Vlaamse administratie – Kostprijs millenniumbug</i>	1192
88	14.02.2000	H. Lauwers	<i>Schuldsaldoverzekering Vlaams Woningfonds – Vrije keuze</i>	1088
89	14.02.2000	A. De Martelaer	<i>Heffing leegstand – Gemeenten zonder inventaris</i>	1089
90	14.02.2000	C. Decaluwé	<i>Heffing leegstand – Schrapping bij verkoop</i>	1091
91	18.02.2000	V. Heeren	<i>Vlaamse Rand – Bouwgrondsubsidie</i>	1091

92	24.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spiere-Helkijn – Socialehuisvestingsbeleid</i>	1093
93	24.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest St.-Genesius-Rode – Anderstaligen</i>	1094
94	24.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest Wezembeek-Oppem – Stand van zaken</i>	1095
95	25.02.2000	F. Strackx	<i>Jeugdraad – Hervorming</i>	1095
96	25.02.2000	M. Keulen	<i>Culturele gremia – Werking</i>	1096
98	01.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaams-Brabantbeleid – Winkelproject Overijse</i>	1098
100	03.03.2000	J. De Meyer	<i>Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen</i>	1099
101	03.03.2000	J. Loones	<i>Wonen in de Westhoek – Regionaal sociaal verhuurkantoor</i>	1099
102	03.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bibliotheek Wezembeek-Oppem – Nederlandstalige werken</i>	1100
103	03.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse ambtenaren in Brussel – Woonplaatsstimuli</i>	1100
104	03.03.2000	P. Ceysens	<i>Musea – Kindvriendelijkheid</i>	1101
105	03.03.2000	J. Malcorps	<i>Sociale huisvestigingsmaatschappijen – Voorkooprecht</i>	1103
106	13.03.2000	L. Peeters	<i>Sociaal patrimonium – Leegstand</i>	1104
107	16.03.2000	J. Loones	<i>Woningkwaliteit – Westhoek</i>	1104
111	24.03.2000	J. Penris	<i>Zeilopleidingsproject – Subsidiëring</i>	1106

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

	41	05.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Probleemstudierichtingen – Sensibiliseringsacties</i>	1107
	70	18.02.2000	J. Maes	<i>Omscholing kleuterleidster-onderwijzer – Studietoelagen</i>	1192
	72	18.02.2000	L. Sannen	<i>Pestgedrag bij leraars – Klasse-enquête</i>	1108
	73	22.02.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Klasse – Prozac-artikel</i>	1110
	74	24.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spiere-Helkijn – Franstalige leerlingen basisschool</i>	1111
	75	25.02.2000	E. Matthijs	<i>Huisartsenopleiding – ICHO</i>	1113
	76	25.02.2000	P. Hostekint	<i>Loonterugvorderingen – Werkwijze</i>	1114
	77	01.03.2000	K. Van Dijk	<i>Studierichting Kernenergie – Promotie</i>	1115
	78	01.03.2000	S. Becq	<i>Opleiding gezinshulp – Avond- en weekendonderwijs</i>	1116
	79	03.03.2000	D. Lootens-Stael	<i>Schoolverzuim – Islamitische feestdagen</i>	1116
△	80	03.03.2000	J. De Meyer	<i>Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen</i>	1117
	81	03.03.2000	C. Vandembroeke	<i>Spiere-Helkijn – Franstalige leerlingen basisschool</i>	1124
	82	03.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Federaal Veiligheidsplan – Onderwijsaspecten</i>	1125
	83	08.03.2000	A. Van Nieuwerkerke	<i>Europese Scholen – Inspectie</i>	1127
	85	08.03.2000	B. De Smet	<i>Levensbeschouwelijke vakken – Leerlingenaantal – Personeelskosten</i> ...	1129
	87	16.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Europese Scholen – Inspectie</i>	1131
	88	16.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Europese Scholen – Aanwervingsprocedure</i>	1132

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

42	14.02.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB – Mainstreamingsbeleid</i>	1133
44	18.02.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Premies loopbaanonderbreking – Samenwerkingsakkoord</i>	1134
45	22.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDAB-website – Taalgebruik</i>	1135
46	24.02.2000	A. Bogaert	<i>Startbanenplan – Protocolakkoord</i>	1135
47	03.03.2000	J. De Meyer	<i>Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen</i>	1137
48	03.03.2000	S. Platteau	<i>VDAB-lesgevers – Evaluatie</i>	1137
49	03.03.2000	S. Platteau	<i>Lokale VDAB-vestigingen – Informatisering en beroepskennis</i>	1137
50	08.03.2000	V. Declercq	<i>Toerisme Vlaanderen – Zonevreemde campings</i>	1139
51	13.03.2000	J. De Meyer	<i>DAC-project vrije internaten – Regularisatie</i>	1139
55	24.03.2000	D. Ramoudt	<i>Verbod leeftijdsgrens bij aanwervingen – Evaluatie</i>	1140

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

119	18.02.2000	J. Malcorps	<i>Union Minière Hoboken – Milieu en gezondheid</i>	1140
121	25.02.2000	J. Malcorps	<i>Hens Nijlen – Milieu</i>	1144
123	01.03.2000	J. Timmermans	<i>Hydrocultuurbedrijven – Milieu</i>	1147
124	01.03.2000	J. Timmermans	<i>Rioolwaterzuivering – Nutriëntverwijderingsstrategie</i>	1149
125	01.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verbrandingsoven Neder-over-Heembeek – Afvaltransport</i>	1152
126	01.03.2000	M. Keulen	<i>Het Broek Blaasveld – Saneringsresultaat</i>	1153
127	03.03.2000	J. De Meyer	<i>Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen</i>	1154
129	03.03.2000	M. Van den Eynde	<i>Historisch verontreinigde gronden – Stand van zaken</i>	1155
130	03.03.2000	J. Coens	<i>Bosdecreet – Ontbossing in natuurgebied</i>	1155
131	03.03.2000	J. Coens	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	1156
132	03.03.2000	J. Coens	<i>Afvalstromen – Vlaanderen-Brussel</i>	1157
138	16.03.2000	B. Tobback	<i>Wijk Schuurveld Testelt – Bodemvervuiling</i>	1159
○ 162	31.03.2000	J. De Meyer	<i>Doel – Landbouwluk sociaal begeleidingsplan</i>	1194

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

77	22.02.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijke archeologen – Financiële ondersteuning</i>	1161
78	22.02.2000	V. Declercq	<i>Consulent bijzondere jeugdzorg – Statuut</i>	1164
79	24.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spiere-Helkijn – Taalgebruik</i>	1166
80	24.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spiere-Helkijn – Toepassing faciliteiten</i>	1166
81	24.02.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spiere-Helkijn – Taalgebruik tekenschool</i>	1167
82	25.02.2000	C. Decaluwé	<i>Kieskanton Lennik – Manuele stemmingen</i>	1167
83	01.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeentestempel Wezembeek-Oppem – Taalgebruik</i>	1168
84	01.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Kraainem</i>	1168

85	03.03.2000	J. De Meyer	<i>Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen</i>	1168
86	03.03.2000	E. Van Vaerenbergh	<i>Waalborrepark Asse – Hondentoilet</i>	1168
87	03.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Verbrekingsvergoedingen</i>	1170
88	08.03.2000	A. De Martelaer	<i>Aanwervingsbeleid OCMW-ziekenhuizen – Medische criteria</i>	1171

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

	77	24.02.2000	J. Laurys	<i>Starters- en inbreidingssteun – Uitgesloten sectoren en uitzonderingen</i>	1172
	78	24.02.2000	V. Declercq	<i>Zwembad Zwinbosjes Knokke – Bestemming</i>	1173
	79	25.02.2000	J. Malcorps	<i>Betonex Ranst – Bestemming</i>	1174
	80	01.03.2000	C. Decaluwé	<i>Afbakening stedelijke gebieden – Stand van zaken</i>	1175
	81	03.03.2000	J. De Meyer	<i>Studieopdrachten – Universiteiten en hogescholen</i>	1177
	82	08.03.2000	J. Maes	<i>Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening – Secretariaat</i>	1177
	83	08.03.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Gewestplanwijziging Hasselt-Genk – N73</i>	1178
△	84	13.03.2000	J. Loones	<i>Luchtvaartindustrie – Beleid</i>	1179
	86	16.03.2000	J. De Roo	<i>Landbouwerswoningen – Verbouwing bij pensionering</i>	1182
	88	17.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brusselse regionale zenders – Verspreiding via Internet</i>	1183
	91	21.03.2000	M. Hermans	<i>Campingkwaliteitsnormen – Stand van zaken</i>	1184